DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Regally Binding

REBECCA CHASE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

R E G A L LY B I N D I N G

Rebecca Chase

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Telif Hakkı © 2024 Rebecca Chase

Bu e-kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır
Rebecca Chase tarafından
yayımlanmıştır Kapak
tasarımı © seajart

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere hiçbir şekilde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İÇİNDEKİLER

Başlık
Sayfası
Telif
Hakkı

Birinci Bölüm
İkinci Bölüm
Üçüncü Bölüm
Dördüncü Bölüm
Beşinci Bölüm
Altıncı Bölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu Bölüm
Onuncu Bölüm
Onbirinci Bölüm
Oniki Bölüm
Onüçüncü Bölüm
Ondördüncü
Bölüm Onbeşinci
Bölüm Onaltı
Bölüm Onyedinci
Bölüm Onsekizinci
Bölüm
Ondokuzuncu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bölüm Yirmi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yirmi Birinci Bölüm
Yirmi İkinci Bölüm
Yirmi Üçüncü Bölüm
Yirmi Dördüncü
Bölüm Yirmi Beşinci
Bölüm Yirmi Altıncı
Bölüm Yirmi Yedi
Bölüm Yirmi Sekiz
Bölüm Yirmi
Dokuzuncu Bölüm
Otuzuncu Bölüm Otuz
Birinci Bölüm Otuz
İkinci Bölüm Otuz
Üçüncü Bölüm Otuz
Dördüncü Bölüm
Otuz Beşinci Bölüm
Otuz Altıncı Bölüm
Otuz Yedi Bölüm
Otuz Sekiz Bölüm
Otuz Dokuzuncu
Bölüm Kırk
Bölüm Kırk Bir Bölüm
Kırk İki Bölüm Kırk Üç
Bölüm Kırk Dört Bölüm
Kırk Beş Bölüm Kırk
Altı Bölüm Kırk Yedi
Sonsöz
Daha fazlası var...
Duyguları Aşmak - Birinci Bölüm

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Regally Binding Çalma
Listesi Rebecca
Chase'in de
Teşekkürleri Çok
Yakında
Rebecca Chase Hakkında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hikayelerimize ilham veren geçmişimizdeki insanlara ve sevgimize ilham veren günümüzdekilere.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİRİNCİ BÖLÜM

Liss yıpranmış ahşabı silerken barın altından cep telefonunu kontrol etti. Son Tinder eşleşmesinden hâlâ mesaj gelmemişti ama Kraliyet ailesiyle ilgili bir son dakika haberi bildirimi vardı. Liss bildirimi okumadan kaydırdı. Sadece göndermek için tüm cesaretini topladığı iç çamaşırı fotoğrafına bir yanıt almak istiyordu. Bunu yapmamalıydı ama kendini çekici, kaygısız ve böyle bir şey göndermekten çekinmeyen en iyi arkadaşı Isla gibi hissetmek istiyordu.

"Bugün Hugo'dan haber aldın mı? Çok sık uğruyor," dedi barın müdavimi, kulak kılları kirpiklerinden daha uzun olan Greg, birasını yudumlamadan önce esneyerek. Köpeği Joyce dizlerinin üzerine çökmüş, gözlerini Liss'e dikmişti.

"Henüz değil," diye cevap verdi Liss omuz silkerek. Pub'ın sahibi Hugo, Liss'in burayı işletmesinden memnundu ama şimdi, pub'ı bir zincire satacağına dair söylentiler vardı ve bu da Liss'i işsiz bırakacaktı.

"Buradan daha iyisini yapabilirsin, biliyorsun," diye ekledi Greg, başını yalakalık yapan iki üniversite öğrencisine doğru eğerek. "Patronunuzun fikirleriniz için size itibar etmediği bir bar işletebilirsiniz."

"Senden gelen bir gülümseme katlanmak zorunda olduğum şeylere değer," dedi Liss, bakışları bir başka son dakika haber bildiriminin yanıp sönd üğü telefonuna kaydı. Greg homurdanırken okumadan kaydırdı. Muhtemelen yıl içinde gerçekleşecek kraliyet düğünüyle ilgiliydi.

Liss'in en yakın arkadaşlarından biri ve barın müdür yardımcısı olan Steve, sabahın geç saatlerindeki sükûneti en iyi şekilde değerlendiriyor, bir yandan gazete okurken bir yandan da gazetenin üstünden Liss'e bakıyordu. "Liss bizi bırakmaz. Her zaman buranın ailesi olduğunu söyler."

Haklıydı. Annesi öldüğünden beri onun ailesi gibiydi.

Greg, Joyce'a sosis parçaları yedirirken, "Burada içki içen insanları yargılamak için çok fazla zaman harcamana rağmen neden kaldığını hepimiz biliyoruz Steve," diye homurdandı. "Özellikle de üst sınıf yargılara sahip orta sınıf ebeveynlerin ziyarete geldiğinde."

"Ne demek istediğini anlamıyorum," diye homurdanarak karşılık verdi Steve. Ama biliyordu. Liss ve Isla onunla daha önce bu konuda konuşmuşlardı. Şehirdeki herhangi bir işte çalışabileceğinden yakınmıştı.

Liss telefonuna baktı, sohbete yeniden katılırken iç çamaşırı fotoğrafı gönderdiği adamın cevap vermesini bekliyordu. "Neden o-"

Steve, "Çalışırken telefon etmek yasak," diye mırıldanarak Liss'in sözünü kesti.

Liss elindeki kirli bezi barın üzerine bıraktı ve ters ters baktı. "Farkındayım.

Kuralı koyan bendim."

"Kimden haber bekliyorsun?" Steve elindeki kâğıdı bırakıp bardakları toplayarak cevap verdi.

Liss'in Steve'le konuşmayı reddettiği tek şey flört hayatı ya da daha doğrusu bu konudaki eksikliğiydi. Bu konuda hep tuhaf davranır ama nedenini asla açıklamazdı. Ayrıca, henüz tanışmadığı bir adama seksi bir resim gönderdiğini ve adamın ona cevap vermediğini söylemek utanç vericiydi. Telefonunu cebine soktu. "Oh, önemli değil-"

"BBC1! BBC1! Kumandayı bana ver, Liss!" Isla bara koşarak Liss'i bu garip konuşmadan kurtardı.

"Isla, sakin ol." Liss kasada durakladı, kıvırcıklığa teslim olmadan önce kahverengi saçlarının tutamlarını geriye itti ve at kuyruğu şeklinde bağladı. Nem kabarmaya yardımcı olmuyordu, o sabah giydiği kapüşonlu tişört ve kot pantolon da öyle.

Isla barın üzerine atladı ve kasaların yanında tuttukları kumandayı bulmaya çalıştı.

"Isla, hayır." Liss, Isla'nın elini tokatlayarak uzaklaştırdı ve kumandayı kot pantolonunun arka cebine soktu. Bu bar onun krallığıydı; en iyi arkadaşı bile televizyonu kontrol edemezdi. "Barın hangi kanalı izleyeceği konusunda söz hakkın yok."

Isla arkasından dramatik bir bakış attı. "Buradaki beş kişi arasında umursayan tek kişi sensin."

"Öğle yemeği kalabalığının gelmesine on beş dakika var ve onlar at yarışı izlemek isteyecekler," diye karşı çıktı Liss, elleri kalçalarının kıvrımında. "Bana bu kadar önemli olan şeyin ne olduğunu söyle, ben de kanalı değiştirmeyi düşüneyim."

Isla kollarını havaya kaldırmadan önce ofladı.

Liss, müşterilerin bakışlarıyla karşılaşması gerektiğinde kullandığı barın arkasındaki basamakta durdu, ki bu 1.80'lik boyuyla zor bir işti. Gözlerini en iyi arkadaşına dikti.

Greg kıkırdayarak, "Liss'in Kral'ın corgi'sinden daha fazla tavrı var," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Haklı sayılırdı. Onu arkadaşları ve müşterilerden başka birinin önüne çıkarırsanız, son randevusuna dönüşür, geri dönmeye niyeti olmadan kapıya doğru koşardı. Ama barda, endişesini kontrol ediyordu.

Isla, "Kral, gerçek Kral, iki dakika içinde canlı yayına çıkacak," diye bağırdı.

"Ve bu önemli çünkü?" Liss nemli ve tuhaf kokulu bezle barı sildi. Belki de başka bir yere taşınmayı düşünmeliydi ama beş yıl önce üniversiteyi bıraktığından beri çalıştığı tek yer burasıydı. Ve tek becerisi bira çekmek ve tuvalet temizlemekti.

Köpek Joyce barın etrafında dolaştı ve Liss'in kirli Doc Martens'lerinin üzerine dökülen birayı kokladı. Mango nemlendiricisi ile vanilyalı ve çilekli duş jelinin kokuları bile bira kokusunu bastıracak kadar güçlü değildi. Liss'in kaşlarını kaldırması yavruyu sahibine geri göndermeye yetti, ancak Liss ona cebinden bir bisküvi çıkarmadan önce değil.

"Bu asla olmaz." Isla'nın bacağı zıpladı.

Liss barın etrafında dolaştı ve öğle yemeği telaşına hazırlanmak için sandalyeleri taşımaya başladı. Isla da barın içinde onu takip etti.

"Krallar canlı yayın yapmaz," diye devam etti Isla. "Her yıl, haftalar öncesinden çekilen ve dikkatle yönetilen bir senaryosu olan bir Noel konuşması yapar. Böyle bir şey yapmaz çünkü buna izin verilmez. Medyadaki meslektaşlarım son bir saattir ağlarımıza mesaj atıyor ve her şey Instagram'da."

"Tekrar soruyorum, bu neden önemli?" Liss'in sesi barda yankılandı.

Steve bir sandalyeye çöktü ve ayaklarını masaya dayayarak, "Büyük dövüş devam ediyor, Liss Granger bir köşede, Isla Redding diğer köşede," diye yorum yaptı.

Liss kaşını kaldırdı ve adam ayaklarını yere indirdi.

"Sosyal medyanız yok, o yüzden anlamıyorsunuz. Ama bu çok büyük bir olay. Mahkemede olmadıkları, tartışmalı bir şey yapmadıkları ya da evlenmedikleri sürece kimse kraliyet ailesi hakkında sosyal medyada konuşmaz. Kraliyet medya ekibi onun duyurusunu her yerde yayınlıyor. Bu epik bir şey. Lütfen, Liss. Sana gelip bir hafta boyunca bulaşıklarını yıkayacağım," diye yalvardı Isla.

Gençler öpüşmeye devam etmeden önce yıpranmış tahta sandalyelerinden olan biteni izlediler. Boktan dekoru ve kötü mobilyaları umursamayacak kadar başka biri için yanıp tutuşmak. Bu barın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İş. Annesi hâlâ buralarda olsaydı, Liss'in küçük dokunuşlarla evi güzelleştirmesine kendisi de yardım ederdi. Ama değildi ve bir daha asla olmayacaktı.

Liss başını salladı ve Isla'ya yaklaşarak kollarını göğsünde kavuşturdu. "Kendi bulaşığını kendin yıkamıyorsun."

"Tamam. Bir hafta boyunca sana yemek yapacağım." Bu yayın önemli olmalıydı. Isla'nın kariyeri ve üniversiteden sonra girdiği halkla ilişkiler şirketinde basamakları tırmanması onun için her şeydi. En iyi arkadaş olmalarına rağmen, acı verecek kadar farklıydılar. Isla halkla ilişkiler dünyasını fethederken, Liss hâlâ amacını bulmaya çalışıyordu.

"Bir ay," diye seslendi Steve.

"Kapa çeneni, sen," diye karşılık verdi Isla, eliyle onun varlığını uzaklaştırarak. "Lütfen, Liss, bunu görmem gerek. Kariyerime yardımcı olabilir."

"Ve telefonundan izleyemiyorsun çünkü...?" Liss, kendisinden başka her yere bakan Isla'ya baktı.

Steve söze girdi, "Tinder'daki flörtlerinin ona gönderdiği tüm o tehlikeli videoları izlerken verisi tükeniyor."

"Seksi videolarda tehlikeli bir şey yok Steve. Yargılamayı bırak."

Liss yüzünü buruşturdu. Bu tartışmayı ilk kez yapmıyorlardı. En azından Isla video çekiyordu. Kimse Liss'e onunla ne yapmak istediklerinin videolarını göndermiyordu. Ama yine de gönderirlerse muhtemelen çıldırırdı. İyi bir erkek bulmaya odaklanmalıydı; gençken yalnız annesinin yanında olmanın ona öğrettiği şey buydu.

"Peki." Liss BBC1 kanalını açtı ve televizyonu iyi görebilmek için Isla'yla birlikte ayağa kalktı; Steve ve Isla'nın tartışmasını engelleyecek her şeyi yapardı. Isla ona sıkıca sarıldı.

Spiker göründüğünde telefonu bir aramayla çaldı. Mesajlaştığı adamın aramayacağı kesindi. Yine de umutla telefon ekranına baktı.

Steve Liss'in yanına sokularak, "Bahse girerim Bets Nine'dir," dedi. Liss'i sadece iki arkadaşı, işi ve büyükannesi arardı, gerçi büyükannesi de sadece bir şey istediğinde arardı. "Ona yine ayın çalışanı ödülünü kazandığımı söyle." Liss telefonu açarken ona ters ters baktı. Hugo her ay Steve'i bu onura layık görüyordu. Hugo, Steve'in ailesiyle aynı okula gitmesine rağmen bunun seçimiyle bir ilgisi olduğunu reddetti.

"Merhaba, Nana. Her şey yolunda mı? Şu anda konuşamam. Kral canlı yayın yapıyor ve hepimiz izliyoruz," diye fısıldadı Liss.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve uzaktan kumandaya abartılı basışlarla ses seviyesini artırdı.

"Beni görene kadar o yayını izleyemezsin. Dışarı gel," diye emretti büyükannesi. Genellikle eski dansçı arkadaşlarını ziyaret etmek için dünyayı dolaşan bir kadına göre çok cüretkârdı. "Bentley'de bekliyorum."

"Ama-"

"Aması yok. Hemen şimdi Felicity," diye tersledi.

Liss mırıldanmadan önce yüzünü buruşturdu: "Bugün herkes çok talepkâr. Stresli insanları sevmem."

"Ama yine de bizimle arkadaşsınız." Steve kıkırdadı. Kız ona bir bakış attığında teni pembeleşti.

Isla baş döndürücü bir şekilde onun elini tuttu. Liss sözde ailesini mutlu görmekten hoşlanıyordu.

Ninesi dışında sahip olduğu tek aile onlardı.

"Merhaba. Eminim bu hepiniz için bir sürprizdir." Kral kameraya baktı, çenesi gururla kalkmıştı. Ülkenin sevdiği o karizma vardı.

"Biraz kötü görünüyor. Kravat takıyor olmalı," diye mırıldandı Steve. Isla onu susturdu.

Kral'ın gri yünlü kazağının içinde hafifçe eğilmesi "protokolden ayrılma" kutucuklarını işaretledi.

Kral sözlerine şöyle devam etti: "Bir hükümdarın ülkesinde bu şekilde konuşması daha önce görülmemiş bir şey ve hepinizin paylaşacaklarımı duymak için beklediğinizin farkındayım. Ama önce..."

"Felicity, hâlâ Kral'ı dinlemiyor olsan iyi edersin. Benim biricik torunum zavallı büyükannesi ona ihtiyaç duyduğunda genellikle çok itaatkâr olur," diye mızmızlandı Nana Bets telefonda. Liss dişlerini sıktı. Büyükannesinin suçluluk duygusu uyandırma taktikleri efsaneviydi.

Greg onun isteksizliğini anlayarak, "Öğle yemeği telaşı için endişelenme," dedi. "Bay Ayın Çalışanı bunu karşılayabilir."

"Tuvalet yapmıyorum," diye homurdandı Steve. Liss ikisine birden baktı. Tuvaletleri her zaman o temizlerdi. Eskiden işi ona kendini değerli hissettirirdi ama son zamanlarda öyle değildi.

Isla'nın nefesi kesildi. "Kral hasta olduğu için gelecekte tahttan çekilmekten bahsediyor."

"Ve bir şey daha var," diye devam etti Kral. "Bunun hayatım boyunca gizli kalacağına inanıyordum, ancak bir hastalık nedeniyle ölmek üzereyim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Karmaşık bir hastalık ve kişisel bir şey paylaşmalıyım çünkü bunun ülke üzerinde etkileri var."

Bu tek ifade gençlerin öpüşmesini engelledi. İnsanlar kapıdan içeri süzülürken ekrana baktılar ve anında haberlerin cazibesine kapıldılar.

"Felicity," diye baskı yaptı ninesi.

"Peki," diye homurdandı Liss, telefonu kapatıp barın etrafında dolanarak çantasını ve anahtarlarını buldu.

Liss parmak uçlarında kapıya doğru ilerledi, Kral'ın duyurusunu yakalamak için oyalanıyordu. Liss'in annesi dört yıl önce öldüğünden beri, arayan büyükannesine her zaman cevap verirdi ama Isla'nın duyuru konusundaki heyecanı ve büyükannesinin bunu izlememesini söylemesi merakını uyandırmıştı.

Kral, "Yaklaşık kırk beş yıl önce, ben bir prensken ve ülkemi öğrenirken, yakınlardaki bir üniversitede dans eğitimi alan bir kadınla tanıştım ve birbirimize aşık olduk. Gizli ilişkimiz kısa sürdü ama onunla taht arasında seçim yapmak zorunda kaldığımda kalbim kırıldı."

Herkes aval aval televizyona baktı.

"Uzun tartışmalardan sonra," diye devam etti, "kraliyet hayatının ona göre olmadığı ve benim için mesleğimin öncelikli olduğu konusunda anlaştık. Ancak bu hafta, biz ayrıldıktan sonra benim çocuğumu doğurduğunu öğrendim. Bir zamanlar sevdiğim kadın olan Elizabeth Mead, daha sonra Guinevere Granger oldu."

Isla ve Steve, Liss'in büyükannesini hızlıca aradığı sırada soluk soluğa kaldılar ve hâlâ Kral'a doğru aval aval bakıyorlardı.

Devam etmeden önce yavaşça suyunu yudumladı, ancak sesi sertliğini koruyordu ve gözleri cam gibiydi. "O benim tatlı Bets'imdi."

"Nana, gerçekten konuşmamız gerek!" Liss kapıdan fırlarken telefonda bağırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İKİNCİ BÖLÜM

Siyah bir Bentley barın dışında, çift sarı çizginin üzerinde duruyordu. Büyükannesinin yüksek mevkilerde dostları olduğu Isla ve Liss arasında bir şakaydı ama Kral'ın ifşası bunu yeni bir ışığa kavuşturdu. Bahar güneşi boyayı parlatıyor, Liss'in gözlerini yoruyordu ama lüksü haykıran özel plakayı seçebiliyordu. Köpek kulaklı mahallesinde hiç yeri yoktu.

Arka yolcu camlarından biri indi ve içinden ninesinin kısık yüzü çıktı. Makyajı her zamanki gibi tertemizdi. Bale gösterilerinde sahne aldığı yıllar, bebek gibi gözleri ve sevimli düğme burnuyla dikkat çekmesini sağlamıştı. Makyaj konusundaki becerilerini Liss'e birkaç kez aktarmaya çalışmıştı ama bu bilgi hiçbir zaman kalıcı olmamıştı. Kusursuz makyajı ve kabarık saçları bardağı taşıran son damlaydı. Büyükannesi çok önemli bir bilgiyi paylaşması gerekirken görünüşünü mükemmelleştirmek için saatlerini harcamış olmalıydı.

"Açıklaman gereken çok şey var. Neler oluyor, Nana?" Liss haykırdı.

Büyükannesi açık pencereden ona ters ters baktı.

"Senin öfke nöbetlerine ayıracak vaktimiz yok. Arabaya bin Felicity," diye tersledi. Liss kaba tavırlarını büyükannesinden öğrenmişti, ancak başkalarını kırmamak için bunları kritik bar durumlarına saklıyordu.

Yolcu kapısı uçarak açıldı. Liss ayağını yere vurmamak için mırıldanarak kollarını kavuşturdu. Büyükannesi her zaman içindeki ergeni ortaya çıkarırdı. Birbirleriyle bu kadar az görüştükleri için şanslıydı. Liss, kimsesi kalmazsa tek ailesini mutlu etmek için ninesinin davranışlarının yanına kâr kalmasına izin veriyordu. Kapı yakın zamanda kapanmayacaktı ve her savaşı kazanan büyükannesiyle tartışmak anlamsızdı ama Liss arabaya binmek için acele etmedi.

Arka koltukta otururken kapüşonunun kollarını yukarı doğru itti. "Bu fu-
"

Üç çift göz ona doğru yöneldi.

"Ortaya geç," dedi ninesi burun deliklerini açarak. "Bear, dışarı çık ve etrafından dolaş. İkinizin arasında sıkışıp kalmak istemiyorum."

İri kahverengi gözleri ve etkileyici geniş omuzları olan siyah saçlı yabancı, inip onun yanına doğru yürümeden önce homurdandı. Liss, adam yanına tırmanırken vücudunun sadece dolgu malzemesi olup olmadığını kontrol etmek için kollarına dokunma isteğine güçlükle karşı koydu.

Nana Bets klasik tarzda dikilmiş eteğini düzeltti, derin bir nefes aldı ve araba kaldırımdan uzaklaşırken kraliçeymiş gibi boş kaldırıma el salladı.

Liss'in kanı kaynadı. "Kim bu adamlar ve Bentley'i nereden buldunuz?"

Bear'ın vücudu onunkine bastırdı. Kalçalarını genişleterek onunkileri kapanmaya zorladı. İri vücudu için yeterli alan yoktu ve kesinlikle erkek gibi davranmak için de yeterli değildi - adamın cüretkârlığı.

Büyükannesi tısladı, "Daha az tavır takın genç bayan. Her şeyi sonra açıklayacağım, ama şimdilik sessiz ol."

Nana Bets çenesini kaldırdı ve tekrar el salladı. Elini kıvırdı ve yabancılara ağırbaşlı bir şekilde gülümsedi. Liss'in telefonu Isla'dan gelen bir mesajla çaldı.

Isla: *Neler oluyor? Nana Bets Kral'ı mı becerdi? Bu seni bir prenses ya da öyle bir şey, değil mi?*

Liss: *Hiçbir fikrim yok. Bana hiçbir şey söylemiyor. Nereye gittiğimizi bilmiyorum. yanımdaki adam.*

Isla: Biraz *daha anlat. Hangi ünlüye benziyor?*

Tipik Isla. Küçük arabada telefonu ondan ve ninesinden saklayacak kadar yer yoktu ama yine de ona dikkat etmiyordu. Kirpiklerinin altından gizlice ona baktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Liss: *Belki Tom Hardy, ama daha gençken ve sakalsızken. Eğer bu türden hoşlanıyorsanız o biraz seksi. bir şey.*

Her iki eski sevgilisi de düğmeli gömlekleri ve şık kotlarıyla mükemmel bir tiki gibi olsalar da Liss gizliden gizliye bunu yapıyordu. Bear'ın kalçaları daha da genişledi.

Isla: *Onu becerir miydin?*

Liss tekrar baktı. Bu yabancının onun paylaşılamaz fantezilerinde yer alma ihtimali, ondan bir sağ tokat yeme ihtimalinden daha fazlaydı. Adam onun ne yazdığından habersiz, dümdüz önüne bakıyordu.

Liss: *Tanrım, hayır. Ve o bir sik kafalı.*
Erkek gibi davranmaya devam ediyor.
Muhtemelen küçük bir aleti var ama
Bir footlongu varmış gibi davran.

"Bunu ben alayım." Bear onun telefonunu kaptı. Sesi o kadar kısıktı ki arabanın içinde tınlıyordu.

"Cehenneme kadar yolun var! Telefonumu geri ver." Liss telefonu almaya çalıştı ama Bear onu iç cebine soktu. Kızın ne yazdığını görmüş müydü?

"Nine," diye yalvardı, "o aptal isimli adama söyle bana telefonumu versin."

"Hayır, Felicity," dedi ninesi el sallamaya devam etmeden önce sertçe.

Liss ağzını açtı ama Nana sivri bir parmakla onu susturdu. Liss onun yerine Ayı'ya ters ters baktı. İri yarı, küçük adamların bir şeyler kanıtlamak için dövüşmek isteyeceği türden bir adamdı. Takım elbisesi vücuduna mükemmel bir şekilde oturuyor, her kasını kavrayarak ona doğru bastırıyordu. Zenginliğe ince bir gönderme yapan özel dikim kıyafet, pazularını ve gövdeye benzeyen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

uylukları. Liss onun içinde rahat olmadığını hissetti ama nedenini anlayamadı.

"Telefonumu geri istiyorum." Isla'yı gideceği yer hakkında bilgilendirmesi gerekiyordu. Kaşlarını çatarak ona baktı ama o dümdüz önüne bakıyordu. Adrenalin kol ve bacaklarına hücum etti ve parmakları karıncalandı. Hiç kardeşi olmamasına rağmen, hayal kırıklığına uğramış olsa da, Isla ve Steve sayesinde yakınlarını nasıl kızdıracağını öğrenmişti. "Sen doğacı mısın, Ayı? Bu yüzden mi sana Ayı diyorlar, Ayı? Aslında B-A-R-E mi yazılıyor?"

Ama yumrukları adamın devasa kaslarına çarpıp püskürdü. Sabahki stres yüzünden hâlâ savaş ya da kaç durumundaydı. Büyükannesinin tavrı ve cevapsız soruları onu tedirgin etmişti ve parmaklarıyla onun kalçasını dürttü. Yontulmuş mavi tırnak cilası adamın koyu renk takım elbisesinde parlıyordu. Her dürtüşü dirençle karşılaştı. Adamın sadece kalın kasları yoktu, aynı zamanda erkeksi kalçaları da sanki gerilmiş gibi gergindi. Ağzında biriken tükürüğü yuttu.

Liss iç çekmemek için dişlerini sıktı. Ona ulaşması gerekiyordu, tersi değil. Kasları mı, vücuduna tırmanan derin sesi mi, yoksa var olan kızgınlığı mı? Onu becerip beceremeyeceğini düşünmesine neden olduğu için Isla'ya lanet olsun. Bu çekim onu korkutmuştu. Tanrı aşkına, elleri nemli gibiydi. Dramatik bir şekilde içini çekti ve at kuyruğundan dökülen saçlarının havada zıplamasına neden oldu. Bir kadını yatak odasında oradan oraya savurabilecek iri yarı erkeklere her zaman vurulmuştu. Kendisi bunu deneyimlememişti ama fantezi listesindeydi. Karnında ağrılar zonkluyor ve ensesinden boncuk boncuk ter akıyordu. Adam onu kızdırıyordu ve ondan bir tepki bekliyordu.

"Takım elbise içinde rahatsız olmanın nedeni natüristlik mi Bear?" Hala bir şey yok.

"O zaman bu bir evet demek Bear. Nereye gittiğimizi biliyor musun? Telefonumu geri ver, Ayı." Ne zaman onun adını söylese aşırı vurgu yapıyordu. B harfi dürtmek gibiydi.

Bear'ın tek hareketi, bacaklarını sıkıca sıkıştırırken pantolonunun içindeki paketi ima edercesine bacaklarını genişletmek oldu. Geniş kalçaları ve gergin pantolonuyla, Ayı onun boşluğunu görmezden gelse bile gözlerini alamıyordu. Isla'ya verdiği mesajın yanlış olduğu ortaya çıktı. Adam onun söylediğinden daha iri görünüyordu. Ama paketinin büyüklüğü önemsizdi. Bu mankafadan etkilenmemeliydi. Dudaklarını yaladı ve ellerini yumruk yaptı. Vücudu onu utandırmaya niyetliydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cep telefonuyla konuşurken pencereden dışarı bakmakla meşgul olan ninesine yan gözle baktı. Sahte üst sınıf aksanıyla, Sergio adında birine Kral'ın duyurusunu anlatıyordu. Konuşmasına o kadar dalmıştı ki yanı başındaki dramın farkında bile değildi. Neden telefonuna izin verilmişti?

Liss'in telefonunu geri alması ve artan şehvetini kontrol etmesi gerekiyordu. Sorulsa, bir sonraki taktiğinin, bir keresinde annesinin ona bir cezadan sonra "Balla sirkeden daha çok sinek yakalarsın" dediği için olduğunu açıklardı. Ama gerçekte, Bear'ın genişleyen kalçalarının onunkilere bastırması ona bir şeyler yapıyordu. Ondan bir tepki almak istiyordu ve kendini durduramıyordu.

"Bak, Bear. Belki bir anlaşmaya varabiliriz." Elini adamın kalçasından aşağı kaydırdı. Bacağı o kadar ince bir şekilde titredi ki, dokunmasa bunu fark etmeyecekti. Liss daha büyük bir tepki almak için onu sıkma isteğiyle savaştı. Telefonunu geri alması gerekiyordu, bir yabancıyı baştan çıkarması değil.

Boğazını temizledi ve kızın elini tutup tekrar kucağına koyarken sağ gözünde minik bir seğirme oldu. Eli sıcak ve kabaydı, tıpkı onunla geçireceği bir gecenin hayalini kurduğu gibi.

Liss onun kulağına eğildi. Adam tıraş losyonu kokuyordu, odun ve narenciye notaları içeren bir şey. Onu içine çekip kokusunu bir gece boyunca teninde hayal etmek istiyordu. Hay sikeyim. Seks yapmayalı çok uzun zaman olmuştu. Belki de bu yüzden karakterinin bu kadar dışında davranıyordu.

"Tamam, telefonuma ihtiyacım var. Büyükannemin nedenini bilmesini istemiyorum." Liss gizlice büyükannesine baktı ama o hâlâ telefon konuşmasına dalmış, yüksek sesle kıkırdıyordu.

"Dinliyorum," diye homurdandı Bear.

"Mesele şu ki, bu adama bir saat önce iç çamaşırlı bir fotoğrafımı gönderdim ve cevap vermedi," diye itiraf etti düşünceli yabancıya aceleyle. Yabancılara karşı bu kadar özgüvenli değildi, ama adamın aşılmaz kişiliği onda ayıyı dürtme isteği uyandırdı.

"Fotoğrafta yüzün de var mı?" Sesi sertti ve kadının tenini karıncalandırdı. Kucaklamasına gerek olmayan fantezilerine onun sesini de eklemişti. Fotoğrafı onunla paylaşma fikri boğazını kuruttu.

"Hayır," diye cevap verdi sessizce. "Yüzümü asla eklemem ve normalde iç çamaşırı fotoğrafı göndermem, ama potansiyel randevum sordu ve o gerçekten ateşli ve muhtemelen cevap vermedi çünkü-"

"Ne kadar seksi olduğu umurumda değil. Güvenlik nedeniyle sordum." Sanki dikkatini çekmeye değmezmiş gibi göz teması kurmayı reddetti. Tohumları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Öfke, arzusunun içine işlemişti.

"Çok mu kaba?" Liss kollarını kavuşturdu ve gözlerini ön camdaki bir noktaya dikti. Cildi ısındı ve söylemesi gereken her şeyi gözden geçirdi. Genellikle yabancıların yanında ve konfor alanının dışındayken koltuğa gömülür ve saklanırdı.

"Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum," diye fısıldadı kulağına, sonra da yavaşça aşağı yukarı baktı. Liss onun bakışları altında kalçalarını sıktı. "Beş dakika içinde bir iç çamaşırı fotoğrafına cevap vermediyse, senden hoşlanmıyor demektir."

Şoför köşeyi çok hızlı döndüğünde ve tüm vücudu onunkine baskı yaptığında, arka koltuk için çok büyük olduğunu bir kez daha hatırladı. Dilini gıdıklayan iniltiyi serbest bırakma ihtiyacından kaçındı. Liss kımıldayınca adamın kalçası onunkine sürtündü. Adamın sözlerini düşünerek aniden durdu. Adamın ondan hoşlanmadığını söylemeye nasıl cüret ederdi? Ama bu ifade, umduğu kadar hevesli görünmeyen ve onu daha da yaralayan Tinder eşleşmesiyle ilgili korkularını pekiştirdi. Bear'ın ona bunu söylemeye hakkı yoktu. Tısladı, "O meşgul ve çalışıyor-"

"Ne yaptığı umurumda değil." Bear'ın sesi kalın, tatlı bir bal gibiydi ve yakınına eğildiğinde nefesi tenindeki tüyleri diken diken etti. "Bir keresinde seks arkadaşım bana birkaç elbiseyle çekilmiş bir fotoğrafını gönderdi. Çok şık değillerdi ama beni görmeden önce ne giyeceğine karar vermek için yardım istemişti. Acil bir iş meselesiymiş gibi davranarak toplantıdan çıktım. Sonra hemen onu aradım ve soyunma odasında kendisiyle oynarken en beğendiğim elbiseleriyle ona neler yapacağımı anlattım. Toplantıma ancak benim sözlerimle boşaldığı zaman döndüm. Onun iniltili orgazmı beni kaya gibi sertleştirdi. Ve benim büyük bir kayam var."

Oh lanet olsun. Isla'ya attığı mesajları görmüş.

Aleti sanki hatırlıyormuş gibi titredi ve Liss ellerini yumruk yaparak tırnaklarını avuçlarına batırdı. Tırnaklarının teninde yarattığı acı ve etine batan gümüş yüzük neredeyse tatmin ediciydi. Adamın kalın Londra aksanıyla ona dokunmasını söylediğini ve kalçalarının arasını okşadığını hayal ederken öfke ve tahrik kabardı. Liss koltuğunda beceriksizce kaydı. *Onun aklına girmesine izin verme.*

Bear tekrar eğildi ve kokusu bir kez daha kadının içine doldu. Tüm vücudu titredi. Fantezileri aniden daha canlı hale geldi, onun her yönünü ezberledikçe renklerle doldu. Dolgun dudakları aralandı. "Eğer flörtün şimdiye kadar cevap vermediyse, onu kov, çünkü seni istemiyor. Ve satın al

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

daha iyi bir iç çamaşırı, çünkü şu anda bile yanıt vermediğine göre bu boktan bir fotoğraf olmalı."

Öfke kazandı ve "Siktir git. Harika görünüyordum. Sana göstereceğim."

"Hayır, teşekkürler ve telefonunu geri alamayacaksın. Ayrıca, seni böyle görmek isteyeceğim son şey."

Liss ondan uzaklaştı ama yeterli boşluk yoktu. Dudakları gergindi ve yüzü yanıyordu.

"Gitmem gerek, Sergio. Torunum tam bir drama kraliçesi gibi davranıyor." Telefonu kapattı ve Bear'a uzattı. "Kıvırmayı kes, Felicity," diye azarladı ninesi, Bear'ın hakareti yüzünden Liss'in yanaklarındaki ateş daha da büyüdü. Ninesi uzanıp Liss'in saçlarına dokundu. "Ve saçlarınla ilgili bir şeyler yap. Bir barda çalışıyormuşsun gibi görünüyorsun."

Liss içi alev alev yanarken ellerini savuşturdu. "Bir barda çalışıyorum." "Evet, ama temizlikçi olarak değil."

Bear kıkırdadı ve Liss ters ters baktı, ama pencereye doğru bir şeyler mırıldanmadan önce sırıttı.

Liss, Ayı'nın üzerine yürüdü. "Bugün 'Liss'le uğraşma' günü mü? Ve hala sorularıma cevap vermedin. Nereye gittiğimizi ya da neden kendi kendine konuştuğunu bilmiyorum Bay Mankafa."

"Geldik," diye duyurdu ön yolcu koltuğundaki takım elbiseli yabancı. Bir dizi kapıdan geçerken arabanın dışından camlara kamera flaşları girdi ve sürücü açık penceresinden biriyle konuştu.

"Nerede o-" Ama öndeki yolcunun inip ninesi için kapıyı açmasıyla kesildi. Bear daha önce güvenlik nedeniyle telefonuna ihtiyacı olduğunu söylemişti ama onun vücuduna bakmaktan ne demek istediğini soramayacak kadar dikkati dağılmıştı.

Bear kapıyı Liss için tutmadan önce dışarı fırladı. Liss koltuğun üzerinden kayarak dışarı çıkarken oflayıp pufladı. Bear ona elini uzattı ama Liss elini görmezden geldi, bunun yerine orta parmağını ona doğru uzattı. Onun kıkırdaması üzerine gözlerini oyma isteğine güçlükle karşı koydu.

"Hanımlar arabadan çıktı. Şimdi içeri giriyoruz," dedi sessiz bir homurtuyla.

"Kiminle konuşuyorsun?" diye hırladı. Bear gözlerini devirerek kulaklığını işaret etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Herkes arabanın etrafında koşuşturuyor, her taraftan sesler geliyordu. Eski bir binaya benzeyen bir yerden çıkan yabancılar önlerindeki avluya doğru yürüyordu.

Geçmiş ve şimdiki zamanla ilgili sorular bilincini doldurdu. Kulakları çınladı ve ayaklarını yere sağlamca bastı. "Biri bana neler olduğunu anlatana kadar hiçbir yere gitmeyi reddediyorum. Oraya buraya zorlanmaktan bıktım artık. Biri bana bir şey söylesin yoksa barıma geri döneceğim. Ve sen" -Liss Bear'a bir parmak salladı- "bana lanet telefonumu ver, yoksa kendim almaya gelirim."

Ceketine uzandı ama adam şimşek gibi bir refleksle ellerini bileklerine doladı ve onları havada sabitledi. Bacakları titredi ve tahrik damarlarını doldururken teni kabardı. *Bu beni neden tahrik ediyor?*

"Gerekirse seni alırım," diye homurdandı. "Seni omzumun üzerinden atıp tuvalete götürmemi engelleyen çok az şey var-"

"Ne kadar özür dilesem azdır," diye seslendi bir erkek sesi, hayatında duyduğu en klas aksanla. Bu bile Bear'ın omzunun üzerinden atılma fikriyle kalçalarının arasında yanan ateşi durduramadı. Çok mağara adamıydı ama yine de ateşliydi. Geçmişindeki tiki erkeklerin hiçbiri bunu yapmaya cesaret etmek şöyle dursun, bunu düşünmezdi bile. "Bu gizlilik tamamen benim hatam, sevgili Felicity."

Liss döndü ve yüksek sesle soludu. Kral Archibald'ın huzurundaydı. Kral kollarını açtı ve yüzünü ölçülü bir gülümseme kapladı.

"Lütfen içeri gelin ve ailemle birlikte kahve için Bayan Granger, size her şeyi açıklayacağım. Ve güvenlik, onu serbest bırakın. Felicity Granger artık bir prenses."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Liss sabah odasına bilmem kaçıncı kez göz gezdirirken ağzı açık kaldı. Mekâna incelikle ışık damlatıyor gibi görünen avizelerden, altın kenarlı ve kırmızı kadife minderli barok tarzı sandalyelere kadar zenginlik parıldıyordu. Liss kanepenin kenarında titreyen uzuvlarıyla sallanırken umutsuzca çizmelerini antika halının milimetrelerce yukarısında tutmaya çalışıyordu.

"Danimarkalı bir kontun hediyesiydi," diye açıkladı Kral Archibald, kanepe hakkında konuşurken sesi gerilmişti. Liss'e sabah odasını kısa bir tur attırırken ağır ağır hareket etti ve sanat eserlerini işaret ederken parmakları titredi. Liss onun videoda ölüme yaklaşmakla ilgili söylediklerini hatırladı. "Ahşap el işçiliğiyle yapılmış ve ayakları altın. İlk geldiğinde onu kaldırmak için birçok adam gerekti."

"İşaretlememeye dikkat et. Paha biçilemez," diye mırıldandı prensin boncuk gözlü sarışın nişanlısı. Salkım saçak boynunu yüksekte tutarak inci dizilerini ve tek bir teli bile yerinde olmayan tertemiz saçlarını vurguluyordu.

"Marianne," dedi Kral'ın oğlu Alex, onun yanında dimdik oturan Alex, sert bir gülümsemeyle. "Bunlar misafirlerimiz."

Liss tüyleri düzleştirmek için hızla saçını çekti ama boşunaydı. Üst Sınıf Kainat Güzeli ile kıyaslandığında kıvırcık şeker gibi göründüğüne bahse girerdi. Marianne gözlerinin rengini ortaya çıkaran mısır unu mavisi bir takım elbise giymişti ve bacaklarını yan yana getirip ayaklarını yanlara sokarak oturmuştu. Gerçek bir prensesle Jackie O arasında bir şeydi ya da dudaklarını bir saniyeliğine aralasaydı öyle olabilirdi.

"Sadece misafirlerimiz değil oğlum," dedi Kral, Liss'i hedef alarak gülümseyen bir yüzle. Ara sıra büyükannesine hafifçe bakıyordu ama daha fazlasını yapmıyordu. İlk aşkları olduğuna ve şimdi yeniden bir araya geldiklerine inanmak zordu. Archibald'ın gözleri annesininkilerle aynı badem biçimindeydi. Ela renkleri de onunkilerle uyumluydu. "Felicity benim torunum."

Marianne ellerini sıkıca kavuşturdu.

"Bunu %100 söyleyemeyiz. Felicity'nin önce DNA testini kabul etmesi gerekiyor," dedi Prens Alexander. Kibarlığı yargısını gizlemiyordu. O

Onunla her konuştuğunda gözlerini kısarak küçük siyah bezelyeler haline getiriyordu ve yudumladığı zarif porselen fincanı kavrarken parmak eklemleri bembeyazdı. Şimdi, onu Clarbon Evi'ne sürüklemesinin gerçek nedenine geliyorlardı. "Kaçınmak için hiçbir nedeni yok."

Kral resmi ailesini geç kurmuş, otuz yedi yaşında Kraliçe Beatrice ile evlenmiştir. Ne yazık ki, üç yıl sonra doğum sırasında öldü. Liss ve Prens Alexander yirmi dört yaşındaydı. Liss ona bakarken parmağındaki yüzüğü döndürdü.

"O Kral'ın torunu. Ona hiç şüphe yok," dedi Nana başını sallayarak. Grileşen saç modeli saf saç spreyiydi. Başıyla mükemmel bir uyum içinde hareket ediyordu. Diğer herkes ne zaman mükemmel saçlara sahip olmak gerektiğini öğrenmişti?

"DNA testi bize kesin olarak söyleyecektir," diye alay etti Marianne.

Liss kalçalarındaki ağrıdan dolayı yüzünü buruşturdu. Son on beş dakikalık sahte nezaket gösterisi boyunca botlarını mükemmel halıdan uzak tutmuş, tertemiz halıyı kirletmekten korkmuştu.

Liss yüzüğünü daha hızlı çevirdi ve Bear'ın ellerinin bileklerinde olduğunu hatırladı. Sanki parmakları hâlâ tenine bastırıyor gibiydi. Marianne suçlamalarda bulunurken, bir bacağını ayak bileklerinin arasından geçirerek duruşunu genişletirken ellerinin bileklerini başının üzerinde sabitlediği fantezisi bir döngü halinde devam etti. Endişeli beynini durumdan uzaklaştırmak için hayal kuruyor olmalıydı.

Göz ucuyla Bear'a bakma fırsatını değerlendirerek halıya bakmakla meşguldü. Elleri iki yanında, odanın kenarında dimdik ve hareketsiz duruyordu. Kocaman elleri vardı. Sanki hâlâ onun nabız noktalarına baskı yapıyorlardı. Günün travmasının getirdiği, daha önce hiç yaşamadığı tuhaf şehvet çok yoğundu. Liss nefesini tuttu ve adam dosdoğru önüne bakarken teni karıncalandı. Ara sıra bakışları sanki her riski gözden geçiriyormuş gibi odanın içinde geziniyordu. Liss dikkatini Ayı'ya olan hayranlığından uzaklaştırmak için derin nefesler aldı. Arabadayken onun önemsiz ya da daha kötüsü bir şaka olduğunu açıkça belirtmişti.

Ve yine de, lanet bir prenses olabilirim.

Prens Alexander, "Rahatsız görünüyorsun Felicity, üstelik çayına da dokunmamışsın," diye yorum yaptı. Çay fincanının üzerinden onu incelerken alnında küçük çizgiler belirdi. Yüzüğünü daha hızlı döndürdü. Ona fincanı kıracağından ya da kendini utandıracak başka bir yol bulacağından korktuğunu söylerse nasıl tepki verirdi? Ama onu titreten başka bir şey daha vardı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

parmağındaki yüzüğü daha hızlı döndürmek için. Hiçbirine güvenmiyordu. Gümüş yüzük döndükçe avizelerin altında parlıyordu. Neredeyse hipnotize ediciydi.

O, parmağını yanmayı reddeden bir çakmak gibi sallamaya devam ederken tüm gözler şüphe, şaşkınlık ve yargıyla ona bakıyordu. Bu yabancılar onun hakkında bir şeyler öğrenmekle ilgilenmiyordu, o da paylaşmıyordu. Petri kabındaki bir spor gibiydi. Tekrar barda olmak, bira servisi yapmak ve Joyce'a ikramlarda bulunurken sarhoş Greg'le gülüşmek istiyordu.

Odanın etrafındaki buket vazolarından yayılan zambak kokusu neredeyse öğürmesine neden oluyordu. Gümüş yüzük her fiske vuruşunda daha da ısınıyor, parmağının ucuna kadar tırmanıyordu. Ama duramıyordu. Bu alışılmadık durumda onu ayakta tutan tek şey yüzüktü. Yüzük parmağının ucundayken Prens Alexander aniden alaycı bir gülümsemeyle dikkatini çekti.

"Küçük bir DNA testinden korkmuyorsundur herhalde," dedi kaşlarını kaldırarak.

Yüzüğü parmağından fırlayıp mükemmel cilalanmış zeminde yuvarlanırken Liss kelimeleri bulmakta zorlandı. Grup hep birlikte yüzüğün Bear'a doğru hızla ilerleyip ayağına çarparak durmasını izledi.

Ayı'nın bakışları Liss'i yakarken, eğilip onu aldı ve ona doğru yürüdü. "Prenses, sanırım bir şey düşürdünüz," dedi ona yaklaşırken. Takmasına yardım ederken kulağına fısıldadı: "Şimdi sakin ol. Sen de en az bu insanlar kadar önemlisin. Seni korkutmalarına izin verme. Barındaymışsın ve onlar da kaba saba müşterilerden başka bir şey değilmiş gibi davran." Bir elini kızın dizine koydu ve aşağı doğru iterek kirli botlarını halının üzerine bastırdı. Bu dokunuşla kadının karnında korlar yandı. "Ve Tanrı aşkına, ayaklarını yere koy. Kalçaların bile bu kadar uzun süre dayanamaz."

Bear duvardaki pozisyonuna geri dönmeden önce odanın diğer ucuna doğru yürüdü. Sanki hiçbir şey olmamış gibiydi ama onun söylediklerini hatırladı. İhtiyaç, ayaklarını halıya vururken korları ateşe çevirdi ve kendine güveni omzunda arsız bir gremlin gibi belirdi.

"Elbette DNA testinden korkmuyorum," dedi Alexander'a sert bir şekilde. "Ama bu lanet sirkin bir parçası olmayı da ben istemedim, o yüzden bunu benim şartlarımla yapacağız."

"Felicity," diye azarladı Nana. "Kraliyet ailesinin önünde küfür edemezsin."

Bear'ın sözleri ona ihtiyacı olan güveni verirken, günün çılgınlığı ailesinin onu lekelemesine duyduğu öfkeyle çarpıştı. "Nana, saçmalamaya başlama. Sende bir Peaky Blinder'ın ağzı var.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bender. Görünüşe göre, eğer kabul edersem ve yerimden feragat etmezsem ya da bu ifade her neyse, artık bir kraliyet mensubuyum."

Liss, işlemeli kumaşının daha önce kendisi gibi biri tarafından kirletilmediğinden emin bir şekilde kanepeye yerleşti.

"Unvanınızdan neden feragat edesiniz ki?" Alexander kekeledi. "Kral'ın torunu olduğuna dair elimizde kesin bir kanıt varsa, bu hayatını değiştirecektir."

"O Kral'ın torunu." Nana'nın fincanı tabağında sallandı.

"Dediğim gibi, eğer öyleyse, hayatı muhteşem olacak." Prens Alexander sesini yükseltti. "Artık varoşlarda yaşamayacak. Bunun yerine lüks bir hayat yaşayacaksınız. Sen-"

"Öncelikle Alex,"-Liss ayağa fırladı-"kimse büyükannemle böyle konuşamaz, o yüzden kibar yüzünü takın. Hani şu süpermarket ya da politikacı tuvaleti açmak için sakladığın yüzünü."

Bear'ın ağzının köşesi geçici bir süre için gülümseyerek yükseldiğinde Liss'in kalbi kabardı ve omuz cini hırladı.

"İkinci olarak, ben kendi dünyamda varoşlarda yaşamıyorum. Hayatımdan zevk alıyorum. En azından evden Royal Barbie gibi değil de kendim gibi çıkabiliyorum." Marianne'i bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sonunda DNA testi yaptıracağım, ama sadece büyükannemi haklı çıkarmak istediğim için. Sonucu aldıktan sonra bir karar vereceğim. Kral ikinci bir ailesi olduğunu kabul etmek istiyor diye bu saçmalığın bir parçası olmayı kabul edeceğim anlamına gelmiyor."

Düşük ağızlar ve geniş gözler ona baktı. Liss yine yüzüğüyle oynadı. Kral'ın göğsü her nefeste titriyordu. Çok ileri gitmişti. Belki de ateş dolu bar versiyonunu yanında getirmemeliydi. Genelde tavrını tuvaletlerdeki prezervatif makinesinden şikâyet eden yağlı sarhoşlara saklardı ama burası kraliyet ailesiydi ve Kral'ın sağlığını daha da kötüleştirmek istemiyordu.

Bear'dan gelen bir öksürük dikkatini çekti. Ona göz kırparak ateşi körükledi ve endişesini gururla değiştirdi.

"Pekâlâ, şu *Prenses Günlükleri* saçmalığını bitirdiysek, şu DNA testini de halledelim," dedi gülümseyerek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Liss, yanında oturan ve mümkün olduğunca uzağa eğilmiş olan büyükannesine, "Bu çok olaylı oldu," dedi. Clarbon House'a vardıklarında ön yolcu koltuğunda oturan koruma arabayı kullanıyordu ve Bear onun yerine oturdu. Birbirlerine ayırt edilemeyen birkaç kelime söylediler ama yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti.

Nana, siyah Range Rover'ın camından dışarı bakarken, "Bentley'i buna tercih ederdim," diye yorum yaptı. En azından yabancılara el sallamayı bırakmıştı. "Kendimi bir polis yolsuzluk televizyon programında gibi hissediyorum."

"Cidden olanlar hakkında konuşmayacak mıyız, Nana? Her şey gerçeküstüydü. Kralla seks yaptın. Neden bundan daha önce bahsetmedin?" Liss koltuğunda döndü ama ninesi göz temasından kaçındı.

"Öğreneceğini düşünmemiştim." Nana omuz

silkti. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Dil," diye yanıtladı Nana, Liss'e bakarken boynu kırıldı.

Liss gözlerini kıstı. Kral'ın önünde büyükannesinin kullandığı dil hakkında söyledikleri doğruydu ve eğer küçükken onunla vakit geçirmişse, bu bir sürpriz olmamalıydı. "Annem biliyor muydu?"

Nana esnedi.

Liss derin nefesler aldı, ancak bu göğsünün sıkışmasını engellemedi. "Annem babasının kim olduğunu biliyor muydu?"

Nana ofladı ve saç spreyinin hâlâ tutup tutmadığını kontrol edercesine kısa bir süre saçlarına dokundu. Bu onun tiki idi. Bir dansçı olarak endişesini belli etmemeyi öğrenmişti ama Liss bu hareketi onunla geçirdiği çocukluğunun kısa bir bölümünden tanıyordu. "Bu kadar dramatik olmayı bırak Felicity. Bunların hiçbiri annenin ilgisini çekmezdi. O hayatından memnundu."

"Sana karşı kendimi kaybetmemeye çalışıyorum Nana, özellikle de Kral'a neyin geri döneceğini bilmediğim için. Evet, Bear ve Bear'ın arkadaşı, dinlediğinizi biliyorum," dedi Liss ön koltuğa doğru. Bear kıpırdandı ama bir şey söylemedi. "Ama ne kadar dramatik olmak istersem o kadar dramatik olacağım. Annem kanserden iğrenç, yavaş bir ölümle öldü-"

"Ben de oradaydım."

"Hayır, değildin." Liss'in sesi çatallaştı ve ellerini yumruk yaptı. "Sen arkadaşlarınla dünyayı dolaşıyordun. Onunla birlikte olmak için üniversiteyi bıraktım çünkü o sadece bana sahipti. Ona daha iyi destek vermek için her gün doktorlarla savaşmadın. Ben savaştım. Kraliyet ailesinin bir üyesi olarak en iyi tıbbi tedaviyi alabilirdi. Yalnız olmazdık."

Hayatının sonuna yaklaşırken acı içinde ağlayan annesinin görüntüleri Liss'in kalbine saplandı ve gözlerinden yaşlar boşandı. Tüm o zaman boyunca yalnızdı ve büyükannesi bunu biliyordu.

"Bana bağırmayı kes. Ben yaşlı bir kadınım." Liss dilini ısırdı. Ninesi kendini sadece işine geldiği zaman yaşlı olarak adlandırırdı. Dünyayı gezerken neşeli ve maceraperestti. "Ayrıca, Kral'a söyleseydim, bugün senin onlarla savaştığın gibi kraliyet ailesiyle savaşmak zorunda kalırdım. Marianne senden hoşlanmıyor, değil mi?"

İşte bu kadar. Tartışma bitti. Liss büyükannesinin istemediği hiçbir şeyi tartışmadığını uzun zaman önce öğrenmişti. Kötü olanı görmezden gelip yok olmasını ummanın kraliçesiydi. Liss şimdilik buna izin verecekti. Uzuvlarını bir ağırlık kapladı. Adaletsizlik algılamadığı sürece genellikle öfkelenmekte yavaş davranırdı ama acı onun için alışılmadık bir şey değildi. Bununla birlikte, yetişkin olduğunda annesinin acı çekmesini izlemeden önce çocukluğunda yaşadığı üzüntüyü hatırlamamak için onu bir kutuda kilitli tutuyordu.

Liss yavaş bir iç çekişle, "Hayır, sanırım öyle değil," diye cevap verdi. Son saatlerin verdiği yorgunlukla vücudu sarkmıştı. "Ama neden olduğundan emin değilim. Alexander ne olursa olsun tahta geçecek. Annemin bu haberiyle bile soyu devam edecek.

"Kral'a bu işi hallettiğimizi söylediğinden emin ol, Ayı," diye bağırdı Liss. Yorgunluk onu sardığı için vücudunda çok fazla duygu dolaşıyor, kendilerini uyarmadan ve yanlış insanlara gösteriyorlardı. Bu öfkenin acısını büyükannesinden çıkarmalıydı, kraliyet ailesi konusunda ona yardım eden bir yabancıdan değil. "Kirli çizmeli ve boktan saçlı bir avamın Alex'i gasp etmek istediğini düşünmesinden nefret ederim."

"Biraz çaba gösterebilirdin," diye karşılık verdi büyükannesi.

Onu ikna etmenin ve beşinci kez ninesinin ona nereye gittiğini söylemediğini ya da çaba göstermesi gerektiğini açıklamanın bir anlamı yoktu.

"Saçın bir bok değil," diye homurdandı Bear ön taraftan. Ona doğru bakmadı ama o derin kahverengi gözlerin kendisine bakmasının nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O. "Ve Strike ve ben serbest çalışıyoruz."

"Ben Strike," dedi sürücü koltuğundaki uzun boylu sarışın, dikiz aynasından ona bakarak. Çok güzeldi ve ona Thor'u hatırlatıyordu. Ama onun dikkatini çeken Bear'dı.

"Hey, Strike. Adını nereden aldığını sormayacağım. Boş zamanlarında da natüralist olduğunu ve bunun beyzbol sopası büyüklüğündeki etinle ilgili olduğunu varsayacağım."

Bear boğuluyormuş gibi öksürdü. *Bunu bir zafer olarak kabul ediyorum.* Her şeyi gören korumayı şaşırtmak eğlenceliydi.

Nana, "Beni şuradaki park yerine bırakırsanız çok nazik olurum," diye ilan etti. Gün içinde aksanı Cockney'den kırpılmış ve sahte sosyeteye dönüştü.

Liss pencereden dışarı baktı. "Neden havaalanındayız?"

Strike arabayı kaldırıma çekerken Nana emniyet kemerini çözdü. "Arkadaşlarımı ziyaret etmek için İtalya'ya uçuyorum. Sergio'yu hatırlıyor musun? Bu iş bitene kadar onun villasında kalmamı önermişti. Korkarım davetiye sadece beni kapsıyordu."

Liss'in kalp atışları hızlandı. "Ama-"

"Yine dramatikleşmeden önce seni durdurmama izin ver. Bear ve Strike önümüzdeki iki hafta boyunca seni koruyacak. Bağlantılarım işlerini büyütmelerine yardımcı olduğu için bir iyilik istedim." Strike'ın yardımıyla arabadan inmeden önce ninesi onu yanağından öptü. "İrtibatta olacağım. Seni seviyorum Felicity."

Büyükannesi el sallayarak veda ederken Liss koltuğa yığıldı. "Seni seviyorum, büyükanne." Ama Strike kapıyı kapattı.

Yine yalnız.

Liss'in yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Annesi ölürken bile büyükannesine güvenememişti ve günün kaosundan sonra bunun farklı olacağını ummak aptallıktı. Büyükannesine sarılmak istiyordu ama bunu her yaptığında canı yanıyordu. Liss'in başı öne eğildi ve dudakları titredi.

Bear boğazını temizleyerek ona tamamen yalnız olmadığını hatırlattı. Sadece bir yabancıyla otururken yalnızdı. Bu daha kötüydü. Gözyaşlarını silkeledi ama artık daha hızlı akıyorlardı ve saklaması daha zordu.

"Her şey yoluna girecek Felicity," dedi sert sesi yumuşayarak. "Strike ve ben seni güvende tutacağız."

Liss elleriyle yüzünü kapattı. Terk edilmeye alışkındı ama yabancıların onun aşağılanmasına tanık olmasını istemiyordu. Tek başına nasıl acı çekeceğini biliyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Her zaman en az birimiz seninle olacağız. Seni her yerde takip edeceğiz."

Liss hıçkırıklar arasında kekeleyerek, "Eğer üzgün kadınları teselli etme yöntemin buysa, pratik yapmalısın," dedi.

"Kadınlarla birlikteyken pek rahatlatıcı şeyler yapma eğiliminde değilimdir." Liss ellerini indirdi ve ona baktı. "Yani, biz güvenli insanlarız. Endişelenmene gerek yok."

"Seni tanımıyorum." Onun bu versiyonu önceki versiyonundan farklıydı ve aynı derecede büyüleyiciydi. Belki de ağlayan kadınlar onu korkutuyordu.

Ona bakmak için dönmeden önce cebini karıştırdı. Bir mendil uzatırken gözlerinin etrafında küçük çizgiler belirdi. O kadar ağır kokuyordu ki, ceketin içinde ne kadar zamandır durduğunu merak etti. Burnunu yüksek sesle silmeden önce gözlerini mendille sildi. Bear ona dudaklarını zorlukla kaldıran bir gülümseme sundu. "Şey, sana söyleyeyim, ben doğacı değilim. Gerçi hobilere ayıracak zamanım da yok. Belki de doğacıyımdır da haberim yoktur. Eğer bir şeylere sinirlenirsen beni çıplak hayal edebilirsin."

Liss'in gözleri yuvalarından fırladı ve nefesi kesildi.

Bear'ın kulakları pembeleşti. Hızla ekledi, "Çünkü konuşma yaparken böyle derler, değil mi? Su ya da başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Adam kelimeleri karıştırırken Ayı başını salladı. Bir gözyaşı ve belalı koruma her yerdeydi. "Neyse, her şey yoluna girecek. Sanırım büyükannenle bir İtalyan villasında olmayı tercih ederdin ama en azından bizimle güvende olacaksın."

"İtalyan villasının senin çıplak olmanı da içerip içermediğine bağlı," diye şaka yaptı, Strike'ın gözleri seğirdiğinde gülümsedi ve boğazını temizledi. Strike arabaya geri döndü. Dikiz aynasından, kaşlarının Bear'a doğru çatıldığını gördü. Bear telefonunu incelerken başını öne eğdi.

"Bu arada adım Liss. Sadece Nana bana Felicity der," dedi Bear'a. Sırtını koltuğa yaslayan Bear belli belirsiz başını salladı ama ona bir daha bakmadı. "Benim daireme dönebilir miyiz?"

"Elbette, Felicity," diye yanıtladı Strike.

"Bu arada, İtalya'ya gitmek istemezdim," dedi Liss ön koltuğa, dinleyip dinlemediklerinden emin olmadan kendini yukarı çekerken. "Bundan kaçmayacağım. Arkadaşlarımı ve evimi terk etmeyeceğim. Sadece küçük bir daire ama benim."

"Tamam, Liss," dedi Bear, huysuzluğu geri dönmüştü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Liss, araba şehrin içinden hızla geçerken Bear'ın kapı aralığından sığmaya çalıştığını hayal etti. Tüyleri diken diken oldu ve Bear'ın ona verdiği mendili kavrarken karnına bir endişe yayıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEŞİNCİ BÖLÜM

Renkli camlı ve gizemli bir havası olan dörde dörtlük araç aniden barın önünde durdu. Liss'in kiraladığı daire yolun karşısında, bir garajın üzerindeydi. Oraya koç evi deniyordu ama bu küçük bir bok çukurunun süslü bir adıydı.

Ama orası onun bok çukuruydu.

"Geldiler bile," diye mırıldandı Strike Bear'a. Yolculuk boyunca ikisi de onunla konuşmadı. Enerji ondan hava gibi akıyor, onların baktığı yere bakarken şişirilebilir bir lastik halkadan dışarı akıyordu. Range Rover'ın renkli camlarından bile, tuhaf kamera flaşı onun alanına giriyordu.

"Burada kimler var?" Liss sordu ama yanıt gelmedi.

Liss tırnaklarını yedi. Önce bara gitmeli ve öğle yemeği telaşından kurtulmalıydı. Her zaman yaptığı gibi hayatından saklanmak için mükemmel bir yerdi. Steve muhtemelen onun yokluğunda mekânı idare ederken kıvırcık saçlarını yoluyordu.

Flaşlar hızla arttı ve yabancılar bağırdı. Liss kapının kolunu sıkıca kavradı. Belki de bara bir şey olmuştu. Oraya girmeliydi. Liss yüksek sesle oflamadan önce ceplerini yokladı. Telefonuna ihtiyacı vardı.

"Hadi onu dairesine götürelim," diye cevap verdi Bear. Strike başını salladı.

Liss yüzünü buruşturmadan önce, "Onun bir adı var," diye cevap verdi. Bu hiç de mantıklı değildi. Emniyet kemerini çözdü ve çiftin üzerinde varlığını hissettirmek için öne doğru eğildi, ancak bu hareket yorucu bir günün ardından kalan son enerjisini de tüketmişti. Saatini kontrol etti ve ağzı açık kaldı. Bardan ayrılalı sadece dört saat olmuştu. "Her ne hakkında konuşuyorsanız benimle paylaşmalısınız yoksa... ya da...."

"Yoksa ne olur?" Bear sordu. Dudaklarının kenarı sanki bir gülümsemeyi gizliyormuş gibi seğirdi.

"Ya da muhtemelen her şeyi berbat edeceğim," diye kabul etti.

"Dışarıda bir sürü paparazzi var. Seni dairene götürmemiz gerekiyor," dedi Strike. Dudaklarında bir seğirme ya da sesinde bir yumuşaklık yoktu.

Strike sadece iş içindi. "Anahtarlarınızı ve rotayı açıklamanızı istiyorum. Ben önde kalacağım, Bear da arkanızda. Tüm yol boyunca seni kuşatacağız."

Neden Bear tarafından kuşatılmak onu kızarttı? *Kendine gel, Liss.* Durum ciddi görünüyordu.

"Dairemi nasıl buldular?" Arabanın ön camından manzarayı seyrederken nefesi kesildi. İnsan kalabalığı ön kapısının etrafını sarmış, diğerleri de barın yanında toplanmıştı. Paparazzilerin arasındaki bir boşluktan barın kapalı ön kapısına baktı. Kapalı tabelası yerinde duruyordu. Bu kadar çok müşteriyle dolu bir akşam geçirebilirlerdi.

"Anahtarlar," diye homurdandı Strike.

"Bu konuda pislik yapmana gerek yok," diye tersledi Liss. Bear'ın dudağı yine seğirdi.

Strike dişlerini sıkarak, "Anahtarlarını hemen bana ver Felicity," dedi. "İşeyecek havamda değilim."

"Dostum," diye düşündü Bear.

Strike ona ters ters baktı. "Dikkatli ol, Ayı. Daha fazla hata yapamayız."

Bu ne anlama geliyor?

Ayı ters ters baktı. "Siktir git, Strike."

Liss anahtarlarını bulmak için çantasını karıştırdı. "Sadece bir kapı var. Garajın yanındaki mavi kapı. Merdivenlerden yukarı çıkıyor ve daireye giriyor. Kapı sadece benim daireme açılıyor."

"Peki. Peki dairede başka biri olacak mı? Bir partnerin olmadığını biliyorum. Erkek arkadaşın?" Strike anahtarlarını onun kucağına atarken sordu.

Duyguları, bilardo masasında ıstakayla sertçe vurulan toplar gibi vücuduna çarpıyordu. Bir an korkuyor, bir an sözde korumalarının kafasını koparmaya hazır hale geliyordu. "Bir partnerim olmadığını nereden biliyorsun? Çok eşli olabilirim ya da tüm yerel rugby takımını beceriyor olabilirim. Hiçbir şey bilmiyorsun."

"Büyükannen bu sabah bizimle iletişime geçtiğinde seni araştırdım. Bütün saatlerini barda geçiriyorsun ve pek sosyal hayatın yok. Tek ailen büyükannen," diye yanıtladı Strike, Liss'in gözleri yorgunluktan seğirirken. Yüzüğünü döndürdü. "Sosyal medyada olmasanız da dijital ayak iziniz oldukça geniş. Bilgi işlem desteğimiz bunu çözecek ve sana bir kullan-at telefon bulacak. Bir erkek ya da kız arkadaş bulamadım ama yeni olabilirler. Kimsen var mı?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Çok kabasın ve bunların seninle ne ilgisi var anlamıyorum. Defolup gidebilirsin. Artık hiçbir soruna cevap vermeyeceğim." Kollarını kavuşturdu ve koltuğuna yaslandı.

Arabayı sessizlik kapladı. Paparazziler etraflarında toplanmıştı. Saray onun prenses olduğunu kesin olarak ilan etmemişti, bu yüzden gazetelerin umurunda olmamalıydı. Liss gözleri aracın içinde gezinirken yüzüğüyle oynadı.

"Erkek arkadaşı yok ve tek potansiyel randevusu daha önceki mesajına hala cevap vermedi. Arkadaşı Isla ve barda çalışan Steve adında bir adam dairede. Sanırım ondan hoşlanıyor. Başka kimsesi yok."

Mide kasları gerilirken Liss'in ağzı açık kaldı. Bu adamların yanında güvende değildi ve dairesine dönmesi gerekiyordu. Isla'ya ihtiyacı vardı. Nefes alış verişi o kadar gürültülüydü ki aracın boşluğunu dolduruyordu.

"Ve sen sormadan söyleyeyim, telefonundaki bildirimleri takip ediyordum." Bear'ın gözleri Strike'a kayınca Liss'in burun delikleri alevlendi. "İş için."

Arabadan atladı ve kapıyı çarptı. Onu araştırmaya, telefonunu karıştırmaya ve arkadaşları hakkında yargıda bulunmaya nasıl cüret ederlerdi? Çığlık atmak için ağzını açmıştı ki aniden yüzüne bir mikrofon tutuldu.

"Felicity, Kral onu gördüğünde ne dedi?"

"Felicity, saraya ne zaman taşınıyorsun?" diye bağırdı başka bir ses.

O kadar çoktular ki özelliklerini ayırt etmek imkânsızdı. Yeraltı dünyasındaki iblisler gibi Liss'in etrafını sarmışlar, her biri bir parça et koparmak için pençe atıyordu.

"Zengin olmak nasıl bir duygu?" diye bağırdı mikrofonlu bir kadın.

"Tahtı Prens Alex'ten çalacak mısın?"

Sesler yoğun ve hızlı bir şekilde geliyordu. Yabancılar kameraları yüzüne doğru iterken Liss arabaya doğru itildi. Sağına soluna baktı ama etrafını sarmışlardı. Flaşlar onu şekillerden başka her şeye karşı körleştirirken derin nefesler aldı. Gözlerini hızla kırpıştırdı ama kaçabileceği bir boşluk yoktu.

"Büyükannen utandığı için mi ülkeyi terk etti?" diye sordu Liss'in kahvaltı televizyonundan tanıdığı mükemmel terzilikte bir sarışın.

Cesetler üzerine yaklaştıkça büzüştü ama bu saldırıları durdurmadı. Sorular ve yorumlar daha da karanlık bir hal aldı. Gözleri yaşlarla doldu,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ve vücudu sarsıldı. *Ağlama. Sen çok güçlüsün.* Ama kaçış yoktu.

"Ölmüş annen Kral'la bu kıyafetle buluşmana ne derdi?"

Kollarını içeri çekti ve okuldaki zorbalar onu köşeye sıkıştırıp üzerine saldırdığında yaptığı gibi çömeldi. Aniden, bir kol sağ dirseğinin kıvrımından içeri girdi. "Seni yakaladım."

Strike kalabalığı yararak ilerlerken Bear onu kendi tarafına çekti. "Çekil," diye kükredi özür dilemeden.

Liss derin nefesler aldı ama hava yoğundu ve ciğerlerine ulaşmıyordu. Onu güvenli bir yere götürüyorlardı ama yine de göğsü sıkışıyor ve nabzı yükseliyordu. İki canavar adam kalabalığın içinde manevra yaparken insanlar hareketlendi. Bir çift fotoğrafçının yerinden kıpırdamayı reddettiği kapıya yaklaştıklarında durakladılar.

Bear, Strike'ın yanında dururken bile onu bırakmadı ve varlıklarını geri çekilmelerini sağlamak için kullandılar. "Çekil yolumdan!" diye bağırdı ama Liss'in dikkati kulağına fısıldayan küçük bir sesle dağıldı.

"Güvenliğin için korkuyor musun? Korkmalısın Felicity." Onu kimin tehdit ettiğini bulmak için başını çevirdi. Ama tek gördüğü yüzü olmayan yabancılardı, kameraların flaşları yüzünden görüşü hâlâ bulanıktı.

Bear'a "Bekle," diye bağırmaya çalıştı ama korumalar onu kapıya doğru itmeden önce kalabalık kelimeyi yuttu.

Strike kapıyı kilitlediğinde Bear onu merdivenlerden yukarı sürükledi. Her adımda bacakları titriyordu ama evinin havasını solumak dışarıdaki boğucu atmosferi solumaktan daha kolaydı.

"Bunu bir daha sakın yapma," diye hırladı Bear, merdivenlerden çıkmasına yardım ederken. "Seni korumak için buradayız."

Yüzü, arkasında asılı duran annesiyle gittiği tatilden kalma gün batımı fotoğrafından daha kırmızı yanıyordu ve merdivenlerin tepesine vardıklarında göz teması kurmayı reddetti. Ondan nasıl bir tepki beklediğinden emin olmayan bakışlarıyla ona yalvardı. Isla ve Steve aniden kollarını açarak ona doğru koştular ama Strike, Liss ve arkadaşlarının arasına girdi.

"Isla ve Steve," dedi Bear basitçe.

"Burada başka kimse var mı?" Strike homurdandı.

"Bırak da arkadaşıma sarılayım," diye tersledi Isla, onu yolundan çekmeye çalışarak.

Strike'ın duruşu sertti ve duruşunu genişletti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Isla, burada senden ve Steve'den başka kimse var mı?" Liss o kadar sessiz sordu ki Bear ona yan gözle baktı.

"Hayır. Sadece ikimiz varız." Parmak uçlarında duruyordu ama iki korumaya da bakamıyordu. "İsterseniz kontrol edebilirsiniz, sizi meraklı piçler."

"Yapacağız. Bunun için endişelenmeyin." Strike sertti.

Bear yirmi saniye içinde yatak odasını, banyoyu ve küçük mutfağı kontrol edip tekrar onlara katılırken Steve geride durdu. "Sadece biz varız."

Strike kenara çekildi ve Isla Liss'i kucakladı. İhtiyacı olan sevgi ve desteği aldığında gerginlik zorlukla azaldı. Liss sıkıca tutundu, sanki gün unutulabilir bir kâbusa dönüşecekmiş gibi gözlerini kapadı. Isla onun tek gerçek arkadaşıydı ve üniversiteyi bıraktığında ve annesinin hastalığı boyunca hep yanında olmuştu. Yine de Isla onu pelüş kanepeye sürüklerken Liss gözyaşlarıyla savaşmaya devam etti. Diğer mobilyaların toplamından daha pahalıydı ama Liss'in sığınağıydı. Kadınlar rahat kanepenin kendilerini sarmasına izin verirken Steve bir sandalyeye tünedi.

Isla, Liss'in sırtını okşarken, "Sus, iyisin," diye fısıldadı. "Yavaş nefes al." Ama dışarıdaki yabancıların soruları bir döngü halinde devam ediyordu.

Strike, Bear'ı ortak alandan çıkarıp mutfağa götürmeden önce, "Kalacağın yer için bir plana karar vereceğiz ve bu sefer talimatlarımıza uyarak bunu düzgün bir şekilde yapacağız," dedi.

"Bu da ne demek oluyor?" Üçü yalnız kaldığında Steve kekeledi.

Altın rengi bukleleri odaya küçük ışık havuzları getiren spot ışıklarının altında parlıyordu. Liss, Bear'ın arabada Steve'in kendisinden hoşlandığına dair söylediklerini düşündü. Adam çok iyi bir arkadaştı ama aralarında bir çekim olduğuna dair hiçbir işaret yoktu. Çoğu gün sinir bozucu küçük bir kardeş gibiydi. Isla bir battaniye kapıp üzerine örterken Liss, Steve'in kendisini öptüğü görüntüsünün verdiği şaşkınlığı gizlemek için omuz silkti.

Steve mutfağa doğru baktı. "Bir içki ya da başka bir şey ister misin?" Steve ne kadar sevimli olsa da ona hiçbir zaman bir içki ısmarlamayı teklif etmemiş, genellikle kendisine hizmet edilmesini tercih etmişti. Muhtemelen korumaları sorgulamak istiyordu.

Cezalandırıcı düşünceleri şimdiki dramlarına dönerken başını salladı. Kelimeler için yer kalmamıştı. Hayatı saatler içinde değişmişti. Battaniyeyi daha yukarı çekti ve sanki bir kale yaratmak onu bu durumdan uzaklaştıracakmış gibi gözlerini sakladı. Liss annesinin ona sımsıkı sarılmasını ve tüm sorunların ortadan kalkmasını istiyordu. Liss çocukken yaşadıkları zorluklarda bile annesi bir gülümseme ya da bir hikâyeyle her şeyi sihirli bir şekilde daha iyi hale getirmişti. Liss'in kederi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onu kaybetmek her zaman olduğu gibi onu telaşlandırdı. Liss titrerken battaniyenin altına daha da çekildi.

Liss aniden üzerinde bir gölge olduğunu fark etti ve battaniyenin üstünden bakınca Bear'ın iri bedenini gördü. Bir fincan kahve ve bir çikolata elinde küçücük görünüyordu. Yanında diz çöktü ve kahveyi yanındaki masanın üzerine koydu. Bu hareket onu daha yakına eğilmeye zorladı ve hareketine odunsu bir narenciye kokusu eşlik etti. Bu koku zaten tanıdıktı ve adamın eli dizinin üstündeki battaniyeye uzanırken kokuyu içine çekti.

"Sarayda istediğin gibi tek şekerli süt. Tıbbi amaçlar için viski eklerdim ama alkol bulamıyorum," dedi sessizce. Elinin sıcaklığı battaniyeyi delip geçerek Liss'in tenini ısıtırken, dizleri onun dokunuşu altında titredi.

"Fazla içmem," diye cevap verdi. Bear bir kaşını kaldırdı ve normalde soğukkanlı olan yüzüne beklenmedik bir sevimlilik kattı.

"Adrenalin yüzünden titriyorsun."

Kıpırdamadan durdu, adamın dudaklarının pembe tonuyla büyülenmişti. Sanki onun varlığı dairesinin ve zihninin her alanını doldurmuş, başka hiçbir şey var olmamış gibiydi. Liss daha fazla rahatlamak için ona uzanmamak için ellerinin üzerine oturdu. Onun kahverengi gözlerinde, tüm güvenliğini içinde barındıran şey neydi?

Adam tereddütsüz bakışlarıyla onu sabitlerken dili dudaklarına değdi. Yutkunurken adem elması sallanıyor, bakışlarıyla onu sabitlerken vücudunun altındaki parmakları titriyordu. Adamın söylemediği sözlerin içinde kozalanmıştı.

"Elini uzat lütfen," diye emretti. Talebinin ardında nazik bir şey saklıydı ve kapalı elini battaniyenin üstünden çıkarıp ona uzattı. Adam dişleriyle çikolatayı yırtarak açtı. Başparmağıyla elini açıp açık çikolatayı içine yerleştirirken göz temasını kesmedi. Başparmağını orada tutarak elini ısıttı.

Kız yavaşça dudaklarını yalarken adam onun ağzına baktı. Adam dizini tutarken Liss alt dudağını ağzına götürdü. Bu onun titremesini geçici olarak durdurdu.

Strike koridordan, "Bear, hemen buraya gel," diye bağırarak aralarındaki büyüyü bozdu.

Bear odadan çıkmadan önce, "Sarınmaya devam et ve kahveni iç, Prenses," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Fuuuuuuuck," dedi Isla, kelimeyi bir Bronte romanından daha uzun olana kadar uzatarak.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ALTINCI BÖLÜM

Daire, etrafını saran cesetlerle tuhaf bir yerdi. Bear oturma odasından gitmişti ama Liss onun bakışlarındaki sıcaklığı ve dokunuşundaki gücü düşünmeden edemiyordu.

Steve üç kişi olana kadar ayağını halıya vurarak bekledi. Birdenbire Liss'e saldırdı. "Sen gerçekten bir prenses misin? O çirkin adamla aranızda bir şeyler mi var?"

Liss çikolatayı birkaç ısırıkla yok etti. *Bana göz kulak olmasını istedim.* Ama ona kimse bakmadı. Hastalanmadan önce ona ve annesine bakmıştı. Annesi üç işte çalışıyor ve hayatta kalmalarını sağlamak için Liss gibi ekstra temizlik işleri yapıyordu. Yine de, Bear ona kahve verdiğinde ve yemek yemesi için yalvardığında, bunu istedi. Ama o bağımsızdı, başkalarına güvenen biri değildi, özellikle de cildini kabartmak ve karnını şişirmekle hiç işi olmayan yabancı erkeklere. Peki çikolatayı nereden bulmuştu? Yemeklerinin çoğunu barda yediği için evinde neredeyse hiç yiyecek yoktu. Hayatını orada geçirmişti.

"Çirkin adam" mı? Sanki. Liss haklıydı. Genç Tom Hardy'ye benziyor," dedi Isla, Liss'e kahvesini uzatırken. Belki de sorun buydu. Seksi bir adam ve bunaltıcı bir gün onu, kendisini korumak için orada olan bir korumada teselli bulmaya zorlamıştı, daha fazlası değil. Fincanı iki eliyle kavrayıp kemiklerini ısıtmasına izin verdi. "Ve Liss'in yanında olmak istediğinden şüpheleniyorum-"

"Saçı bok gibi," diye tersledi Steve.

"Liss'in ellerini üzerinde gezdirebileceği, tepesinde fazladan bir parça olan koyu renk bir kesim." Steve ve Isla'nın ileri geri konuşmalarının geri kalanını duymadı.

Bunun yerine, ağzını dolduran ve boğazından akıp giden kahvenin yakıcı sıcaklığının tadını çıkardı. Annesine bakmak için üniversiteden döndüğü andan itibaren, istemediği bir bağımsızlık ve dayanıklılık öğrenmişti. Düşünceleri dönmeye devam ederken gözlerini kapadı ve onu güvende tutan Bear'a odaklandı.

"Öyle miydi, Liss?" Steve onu hayallerinden uzaklaştırdı.

"Ne?" Liss gözlerini kırpıştırarak sordu.

Isla onu dürttü. "TikTok'ta biri Kral'ı ziyaret ettiğinizi söyledi ve Steve, Prens Alex'in nişanlısı Marianne'e kafayı takmış. Yakın çekim kadar güzel olup olmadığını merak ediyor."

"Göz kamaştırıcı."

Titreme durdu ama yokluğu yeni bir sorunu beraberinde getirdi. Tuvalete gitmesi gerekiyordu. Liss battaniyeyi itti.

Steve ellerini önünde kavuşturarak, "Marianne'in şahsen güzel olacağını biliyordum," dedi. "Eminim benim gibi güçlü bir erkek arıyordur. Prens Alex'i bir düelloda yenebilirim."

Liss, Isla ile bakışırken kıkırdadı. "Kendini kandırıyorsun. O senden daha inatçı, bu yüzden ikiniz birlikte çalışamazsınız ve üçünüzün arasında, aynı anda hem senin hem de Alex'in kıçını tekmeler. İkinizin de hiç şansı olmaz. O korkunç biri."

Liss odadan çıkıp mutfağa doğru ilerlemeye çalışırken Isla'nın kıkırdamaları arkasında yankılandı. Kapı kapalıydı ama Strike'ın bağırışları masif ahşapta yankılandı. Adını duyunca donup kaldı.

"Liss'le dalga geçmeyi bırak. Onunla daha yeni tanıştın ama sanki-"

"Çok şey yaşıyor ve ninesi onu ortada bıraktıktan sonra sahip olduğu tek şey biziz," diye açıkladı Bear. Sesinin ardında onu duraksatan bir güvence vardı. "Ama iyi, istediğin gibi olsun. O sadece bir müşteri."

"Sonuncusu *sadece* bir müşteri değil miydi? Ve bak nasıl bitti. Neredeyse tüm işimize mal olacaktın. Hikayenin ortaya çıkmasını engellediğimiz için şanslıyız."

Bear bir şeyler mırıldanırken Liss kapıya yaklaştı ama Bear çok sessizdi.

Birden Strike'ın gürleyen sesi yeniden başladı. "Ne olduğunu hatırlamıyormuş gibi davranıyorsun. Birini istediğinde nasıl olduğunu bilirim. O sınırların dışında. O lanet olası bir prenses. Onun hayatına karışamayız ve tetiklendiğin için kurtarıcı kompleksine girmene ihtiyacım yok. Daha önce olanlar için bana borçlusun, bu yüzden bu saçmalığa bir son ver yoksa ikimizin de kariyeri biter."

Liss daha fazlasını öğrenmek için can atıyordu ama aniden kapının kolu aşağı indi ve kulak misafiri olduğunu anlamasınlar diye kaçtı.

Bear'ın müşterileriyle bir geçmişi vardı. Onun hayatı neden onu tetiklesin ki? Ona duyduğu çekim inkâr edilemezdi ama muhtemelen tüm kadınlara karşı böyleydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tuvaletten çıkarken adını tekrar duydu "Liss nerede?" Strike bağırdı.

Liss odaya dönerken "Buradayım," diye mırıldandı. Bear kenarda durmuş, ona değil başka bir yere bakıyordu. "Şimdi ne olacak?"

"Seni güvende tutabileceğimiz özel bir yere götürüyoruz."

Liss kollarını kavuşturdu ve Strike'a dik dik baktı, ya da en azından adam neredeyse bir metre daha uzun olmasaydı bakacaktı. "Burası benim evim ve hiçbir yere gitmiyorum. Ayrıca, yarın bütün gün barda çalışacağım, o yüzden kalıyorum."

Bear'ı kendisine bakarken yakalayınca teni ısındı. Ona ters ters baktı ve o da hızla gözlerini kaçırdı.

"Korkak," diye mırıldandı nefesinin altında.

"Onunla ilgilen," dedi Strike. "Ben güvenli bir yer ayarlayacağım."

Bear yaklaşırken omuzlarını yukarı çekti. Cüssesini onu korkutmak için kullanıyordu.

"Dinle," dedi Bear, Liss'in takım elbisesinin pantolonundan çıkan çikolatayı görebileceği kadar yakınında durarak. Modern zamanların Willy Wonka'sıydı. "Dışarıda olanlar bizim iş yapma şeklimiz değil. Büyükannenin bu işin neleri gerektirdiği ve herkesin nerede yaşadığını ve çalıştığını bildiği konusunda seni bilgilendirmemesi hem senin hem de bizim için bir riskti. Biz her yeri araştırırız ve neyle karşı karşıya olduğumuzu tam olarak biliriz Felicity."

Liss ona ters ters bakarak boyun eğdirmeye çalıştı ama ona bakmak için başını eğdiğinde boynu ağrıyordu. Ona dokunabilecek kadar yakındı ve karanlık gözleri güçle parlarken, kalçalarının arasında bir sıcaklık büyüdü. Ellerini yumruk yaptı ve kaşlarını çattı.

"Bir daha tekrarlamayacağımız bir rezaletti. Birden fazla çıkışı olan güvenli bir yere ihtiyacınız var. Bize hayatın hakkında bilgi vereceksin ve halihazırda bildiklerimiz dışında seninle ilgili ne gibi bilgilere ulaşabileceğimizi anlatacaksın."

Bear, randevusu ve iç çamaşırı fotoğrafı hakkındaki yorumlarıyla onu zaten utandırmıştı. Utanç verici sosyal hayat eksikliğine ve berbat flört deneyimlerine daha fazla aşağılama ekleyecekti. O iç çamaşırı fotoğrafını silmesi gerekiyordu. Fotoğrafı almayı bu kadar az önemseyen birine gönderdiğini hatırlayınca boğazı düğümlendi.

"Beni dinliyor musun?"

"Sana hayatımdan bahsetmeyeceğim." Liss yemek masasının üzerinde telefonunu gördü. Ona doğru yürüdü. "Ama mesajlarımı kontrol edeceğim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bear tam arkasındaydı. Sıcaklığı bir duvar gibiydi. Öfke ondan yayılıyordu. Bu adamı inkar etmenin ve kontrolünü kaybetmesine neden olmanın tatmin edici bir yanı vardı. Başka hiç kimseyle böyle değildi, ama onunla -bu sanal yabancıyla- çok fazla baştan çıkarıcıydı.

Liss telefonunu eline aldığında ekranda bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj belirdi.

Nefes nefese kaldı ve telefon elinden kayarak ahşap zemine çarptı.

Isla ve Steve ona baktı, ama sadece Bear onun şaşkın bakışlarını tutabildi. Sanki bir yabancı telefonun içinden uzanıp ona yumruk atmış gibi midesinde bir acı yayıldı. Liss nefes almak için mücadele etti.

"Liss?" Isla fısıldadı.

Steve artık ekranı çatlamış olan telefonun olduğu yere uzanmaya çalıştı ama kadın telefonu kaptı ve titreyen eliyle Bear'a doğru itti. "Tamam, ne dersen yapacağım."

Bear ekranı yüksek sesle okurken alnını ovuşturdu.

Bilinmiyor: *Hayatın tehlikede. Prenses unvanından vazgeç yoksa ciddi sonuçları olacak. Nasıl ölmek istiyorsun, Felicity?*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YEDİNCİ BÖLÜM

Bear'ın hareketleri Liss'in bulanıklaşan görüşünü doldururken meslektaşına bağırdı. Strike, yürüyüşünden doksanların slasher filmlerinden fırlamış bir katil gibi yavaş ve maksatlı olduğu anlaşılan iri bir adama hızla karşılık verdi. Homurdanmalarından ve mırıldanmalarından, adamların bir plan yaptıkları anlaşılıyordu.

Liss'in bacakları onu zorlukla ayakta tutarken, Bear ona "Şimdi toplanmalısın" diye talimat verirken bile seyrek yemek alanının kenarında duruyordu. Daha önce kullandığımız bir yer var."

Liss gürültüyle yutkundu. Dudaklarını yalayamayacağı söylenirken şekerli çörek yemeye benzeyen bir tartışma isteği duydu ama direndi. Güvenliği her şeyden önemliydi.

"Güvenli olduğunda ararım. Ben de bir araba gönderteceğim," dedi Strike Bear'a. Ona danışmıyorlardı. Adrenalinin son etkisi de yok olup gitmiş, yerini hızla yorgunluk almıştı. Liss duvardan aşağı kayarak yere yığıldı. Strike Isla'ya döndü. "Benimle gelebilir misin?"

Isla, Strike'la birlikte odadan çıkmadan önce Liss'e endişeyle baktı.

Bear, Liss'in ayaklarının dibinde diz çöktü. "Yeterince yorulduğunu biliyorum ama eşyalarını ya sen toplarsın ya da ben. Beni eşyalarının arasında istemediğini tahmin ediyorum ve kadınların iki hafta ya da daha uzun süre uzakta olduklarında neye ihtiyaç duyduklarını anlamıyorum. Bir çift kalın çorap ve bir çift jogger işinizi görür."

"İki hafta mı?" Liss başını kaldırdığında Bear'ın yüzünde alaycı bir gülümseme gördü. "Çoraplar hakkında bir tartışma bekliyordum."

"İki haftalığına bardan ayrılamam. Kendi kendini idare edemez ve benim de işe ihtiyacım var."

Hantal olmasına ve prensesin bağdaş kurduğu pozisyonu yeniden yaratması için yeterli alan olmamasına rağmen onun önüne oturdu. "Prenses, bunu söylediğim için üzgünüm," dedi usulca. Gözleri hatırladığından daha büyüktü ve onu dinlemek ve etraflarında dönen sayısız rengi incelememek için kalan tüm çabasını harcadı. "Hayatının geri kalanı boyunca uzakta olabilirsin. DNA eşleşmesini birkaç gün içinde öğreneceğiz,

Ancak bundan sonra, kraliyet konutlarından birinde veya başka bir yerde yaşamak istediğinize karar verebilirsiniz. Uzun bir süre buraya dönmeniz pek olası değil. Hayatınız değişecek."

Gözleri yaşlarla doldu. Bear onun ellerini inanılmaz büyüklükteki ellerinin arasına aldı ve onları kucakladı. Çürüklerin neredeyse yok olduğu birkaç sarı leke vardı ve bir yandan da parmak eklemlerinin etrafında küçük kesikler görüyordu.

"Yapabilir miyim bilmiyorum." Sesi çatallaştı.

Steve, Ayı'nın arkasında durdu. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Isla ve benimle kalabilir ve onlara prenses olmak istemediğini söyleyebilirsin," dedi bir ayağından diğerine tekrar tekrar adım atarak. Onun odada olduğunu unutmuştu.

Bear, Liss'in takdir ettiği nazik bir ses tonuyla, "Geleceğine şimdi karar vermek zorunda değilsin. Ama eşyalarını toplayıp benimle gelmelisin. Büyükannene seni güvende tutacağımıza söz verdik."

Sanki Liss'in büyükannesi onun güvenliğini umursuyormuş gibi. İlk fırsatta onu terk etmişti. Ama Bear haklıydı. DNA sonuçlarını öğrenene kadar güvende kalması gerekiyordu.

"Çok düşünüyorsun Prenses," dedi Bear, yüzü onunki gibi kırışarak. Bir eliyle Prenses'in iki elini tutarken diğer eliyle de alnına dokunacakmış gibi yukarı uzandı. Ama Strike kapıdan hızla içeri girerken birden sustu.

Strike başparmağıyla koridoru işaret ederek, "Bear, konuşalım," dedi. Her zaman kızgın mıydı? Bear hemen ayağa kalktı, ancak Strike'ı salona kadar takip etmeden önce bakışları Liss'in üzerinde biraz daha oyalandı. Isla onun yerini aldı ve Liss'in önüne oturdu.

"İyi olacaksın tatlım. Ne yaptıklarını biliyorlar," dedi Isla. "Ve bir ceket ödünç alabilir miyim? Yem olmam lazım."

"Bu ciddi bir şey olmalı. Bir keresinde bana tüm kıyafetlerimin yakılması gerektiğini söylemiştin." Bu anı ikisini de gülümsetti. Bu birkaç yıl önceydi ve Liss'in gardırobu ve tarzı son zamanlarda gelişmişti, ancak yine de

Yüzde yetmiş beş yoga pantolonu, kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt.

Liss, Isla'nın yorgun bedenini yerden kaldırmasına yardım etmesine izin verdi.

Steve, "İstersen toplanmana yardım edebilirim," dedi.

Liss başını salladı. Onun iç çamaşırı çekmecesini karıştırmasını istemiyordu. "Teklifin için teşekkür ederim ama ben iyiyim." Ayrıca annesinden kalan kalp hatırasını da paketlediğinden emin olmak istiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yatağının başucundaki çekmecede sakladığı aptalca bir eşyaydı ama burada kalamazdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onsuz hiçbir yere gidemezdi. Steve'e açıklamak istemediği anılar taşıyordu, özellikle de şimdi.

Isla kolunu Liss'in kolunun arasına soktu. Üniversitede yanlarında birine ihtiyaç duyduklarında, diğeri ne zaman topraklama ve sevgi sunacağını biliyordu. Isla konuşurken ona sıkıca sarıldı. "O iki adi makine beni ne kadar kızdırsa da, seni güvende tutacaklar. Ve bize ihtiyacın olduğunda ben ve Steve yanındayız."

Strike ve Bear'ın kısık sesle konuştukları mutfağın önünden geçtiler. Dudaklarını ısırarak Strike'ı neden hem sinirlendirmek hem de gülümsetmek istediğine dair bir açıklama aradı. Adrenalin ve drama yüzünden. Başka zaman olsa ona iki kez bakmazdı. Yani, açıkça değil.

Kapıdaki aralıktan ona kısa bir süre baktı. Strike başını sallarken Isla bir defterin üzerine eğilmiş, notlar alıyordu. Isla nasıl Liss gibi giyinip Strike'la birlikte arabaya koşacağını anlatırken Liss dudağını endişeyle ısırdı. Kalabalığın onları takip edeceğini ve Bear onu otele götürürken Strike'ın onları yolda kaybedeceğini umuyordu. Bear notlarına dönmeden önce onunla kısa bir süre göz göze geldi. Ayı'nın bakışlarının ardındaki sıcaklık kızın ensesindeki tüyleri diken diken etti ve karnını zevkli bir ağrıyla doldurdu.

Uzun zamandır böyle hissetmemişti ama o zaman da böyle bir dramla karşılaşmamıştı. Siktiğimin monarşi saçmalığı.

"Neredeyse hazır mısın?" Ayı kapı aralığını doldurdu.

Tabii ki hangi donu alacağına karar verdiği anı seçti ve bir çift günlük iş donunu ve pahalı dantelli mavi donunu tutuyordu.

Dikkati hemen kadının sağ elindeki narin malzemeye kaydı.
Bakarken dudakları yavaşça aralandı.

"Evet. Toplanacak sadece birkaç şey kaldı," diye ciyakladı Liss. Adam hâlâ başını kaldırmamıştı. Kulaklarına pembe bir renk değdi ve Liss onun ne düşünüyor olabileceğini düşünerek ürperdi. Ayı'nın önünde diz çökerken külotunu yavaşça bacaklarından aşağı çektiği hayali, elindeki malzeme kadar canlıydı. "Bana bir dakika ver. Tabii iç çamaşırı çekmecemin tamamını görmek istemiyorsan."

Onun bakışlarına kilitlendi. "Bu bir seçenek mi çünkü..." Gözleri kısa süreliğine seğirdi ve boğazını temizledi. Bir şeyler çiğniyordu, bu da çenesinin yavaşça aşağı yukarı hareket etmesine neden oluyordu. Bu da çenesinin keskin hatlarını belirginleştiriyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

parmak uçlarını gezdirmek için can atıyordu. İç çamaşırı çekmecesi kadar önemsiz bir şey onun gibi bir adamı pembeleştirmişti. Sevişme arkadaşı hakkındaki yorumlarının hatırası fantezisini yok etti, ancak onu iğneleme isteği devam etti.

"Çünkü mü?"

Başını salladı ve ensesini çekti. "Önemli değil. İki dakikan var ve bavulunu hafif hazırla." Adam arkasını dönmeden önce bakışlarını ona sabitledi ve seksi mavi külotu çantasına attı.

Başını sallamaya devam ederek uzaklaşırken bir yandan da nefesinin altında defalarca "siktir" diye mırıldandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Isla'yı Liss için yem yapma planı işe yaradı.

Steve de "sahte Liss "e dikkat çekerek ve yapmaya çalıştığı şeyin tam tersiymiş gibi davranarak yardımcı oldu.

Liss ve Bear bir çanta ve birkaç sırt çantasıyla dairesinden çıkarken, Liss kaderini düşündü. Birdenbire anladığı her şey değişmişti. Bear görünürde paparazzi olup olmadığını kontrol edene kadar onu geride tuttu. Barın müdavimi Greg ve teriyeri Joyce, dairenin yakınında bulunan tek kişilerdi.

Strike'ın onlar için ayarladığı yeni siyah aracın arkasına çantalarını atarken Liss, Bear'a "Bana bir dakika ver," dedi. Bir öncekinin kopyası ve yapıştırmasıydı.

"Liss, yapmamız gereken-"

"Joyce," diye bağırdı Liss, Bear huzursuzca ayağını yere vururken köpeği yanına çağırdı. Cebinden gizlice bir köpek bisküvisi çıkardı ve Joyce önüne oturmadan önce hoplayıp zıplayınca kıkırdadı. Greg huysuz teriyere ölen karısının adını vermişti ama bunca yıl sonra bile Liss bunun inattan mı yoksa saygıdan mı olduğunu bilmiyordu.

"İyi misin?" Greg topallayarak yaklaşırken sordu.

"Evet, her şey yolunda. Ve üzgünüm, bar kapalı," diye cevap verdi. "Steve'e haber veririm." Liss el yordamıyla telefonunu ararken Bear'ın telefonu teknik meslektaşının araştırması için sakladığını hatırladı. Telefonu olmadan barı uzaktan yönetemezdi.

"Onu diğer büyük siyah araba gittikten sonra gördüm ve o bağıran kameramanlar da onu takip etti." Greg'in iri kaşları zıpladı.

"Evet. Çok şey oluyor," diye cevap verdi Liss, Bear'ın başını bir o yana bir bu yana çevirip muhtemelen risk olup olmadığını kontrol ettiğinin farkındaydı. Yüzüğünü döndürdü.

"Liss," dedi Bear. "Gitmemiz gerek."

Liss ofladı pufladı. Onun iyiliğini düşünüyordu ama kabullenmesi gereken çok şey vardı.

"Senin için endişeleniyorum," diye itiraf etti Greg. "Bana iyi olacağına söz ver."

"Söz veriyorum." Greg'e çabucak sarıldı ve eline on poundluk bir banknot sıkıştırdı. "Kendine iyi bak ve yakında görüşürüz, tamam mı?"

"Tamam, Liss." Greg kemikli parmağıyla Ayı'yı işaret etti. "Ve onu koru, yoksa senin için geliriz. Joyce bir melek gibi görünebilir ama bileğinden bir parça koparır."

Bear kaşlarını kaldırdı. "Liss benimle güvende."

Liss, Bear'la birlikte arabaya atlamadan önce Joyce'u çabucak kucakladı. Bear yolda ilerlerken arka camdan Greg ve Joyce'a el salladı. Anlamsızdı çünkü aracın camları karartılmıştı ama en sevdiği iki bar müdavimine olduğu kadar bildiği hayata da veda ediyordu. Bear sığınağı olan yoldan dönerken boğazını bir yumru doldurdu.

Açlık ya da o günkü aktivite onu anında tüketmiş olmalıydı çünkü birisinin onu kollarıyla itip kakmasıyla altındaki hareketin farkına vardı. Bu Bear'dı. Onun doğal misk ve tıraş losyonu kokuları içine dolduğunda bir iç çekti. Başını onun göğsüne yasladığında kalbinin ritmi onu tekrar uyutmaya çalıştı ama kendini uyanmaya zorladı. Bear'ın vücudundan gelen sıcaklık ve onu geniş göğsüne nazikçe yaslaması yumuşak bir şekilde iç çekmesine neden oldu. Uyuyormuş gibi yaparak onun boynuna sokuldu.

"Uyanık olduğunu biliyorum," diye fısıldadı, nefesi tenini gıdıklıyordu. "Ama daha kolay olacaksa uyanık değilmişsin gibi davranabiliriz. Şimdilik sessiz kal Prenses. Seni tutuyorum."

Adam onu hafifçe kucağına aldı ve adam onu metal kapılardan geçirip asansöre bindirirken kadın gözlerini hafifçe açtı.

"Ve bil diye söylüyorum, uyurken çok tatlı inlemeler çıkarıyorsun." Adamın ağzı saçlarına değiyordu. Vücudu karıncalanmaya başladı ve kollarında tüyler diken diken oldu. Sonra başını salladı ve mırıldandı, "Müşterilere karşı profesyonel ol, Ayı. Strike'ın ne dediğini unutma. İşi tekrar riske atamazsın." Belki onun gerçekten uyuduğunu düşünüyordu, belki de onu test ediyordu.

Liss mutfakta kulak misafiri olduğu şeyi hatırlayınca onun kollarında hareketsiz kaldı. Strike, Bear'ın müşteriler arasında bir ünü olduğunu söylemişti. Belki de bir sonraki işe geçmeden önce kendini eğlendirmenin bir yoluydu bu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bear onu tekrar itip kaktı ve avuç içi poposuna bastırırken düşmemek için kollarını onun boynuna doladı. Tanrı'ya şükür hâlâ kot pantolon giyiyordu ve üzerinde elbise yoktu.

"Kıvranmayı kes, yoksa seni düşürürüm," dedi hoyratça. "Şimdi uslu bir kız ol ve sıkı tutun."

Midesi alev alev yanıyordu. *Onun iyi kızı olmak için neler yapmazdım.* Gözlerini kapatmadan önce gözleri genişledi. Adamın boynundaki tutuşunu sıkılaştırdı ve kollarına doğru sallandı. Ondan tekrar "iyi kız" demesini ya da poposunu avuçlamasını isteme arzusu dudaklarının kenarında geziniyordu. Her şey olup biterken bir bağ kurmak için kendini onun kollarına atacak kadar çaresiz miydi?

Asansör durdu ve tekrar harekete geçtiler. Bear'ın adımları sanki daha yumuşak bir zeminde yürüyormuş gibi daha az gümbürdüyordu. Gözlerini açmayı ve etrafta kim varsa onlarla sohbet etmeyi reddetti. Bear eğildi ve aniden, esnek bir yatak ve yumuşak bir malzeme onun dokunuşunun yerini aldı. Kadının ellerini yavaşça boynundan çekti ve üzerine bir yorgan örttü.

Liss yatağa gömülürken gözleri kapalı kaldı. Nerede olduğunu ya da neler olduğunu bilmek istemiyordu. Belki tekrar uykuya dalarsa, yatağında uyanacak ve her şey bir rüya olacaktı.

"Burada güvende olacaksın. Bütün gece odanın dışında olacağım. Seni terk etmeyeceğim ya da başına bir şey gelmesine izin vermeyeceğim." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıp uzaklaşırken bariton tınısı kalçalarının arasına bir sıcaklık getirdi. "İyi uykular, Prenses."

Ama bu bir rüya değildi. Hiçbiri değildi. Liss gizemli bir yerdeydi ve Bear her ne kadar etrafta dolaşsa da yalnızdı ama kontrol ettiği şekilde değil. Kapı kapanır kapanmaz kot pantolonunu iterek çıkardı, tekmeledi ve sadece iç çamaşırıyla kalana kadar üstünü odanın başka bir yerine fırlattı.

Her ne kadar uyumayı arzulasa da, günün dramının içinde kükremesine karşı koyamıyordu. Birdenbire daha önceki mesaj ve kalabalığın içindeki yabancının sözleri hafızasında canlandı. Gözyaşlarının düşmesine izin verdi. Ne kadar yalnız olduğunu kabullenirken sessiz hıçkırıklar Liss'i esir aldı. Annesinin rahatlatıcı kollarına sığınamıyordu. Isla ararsa gelirdi ama onun işi ve sürdürmesi gereken bir hayatı vardı. Liss'in kimsesi yoktu.

Gözyaşları Liss'in yastığını ıslattı ama günün yorgunluğu ve Bear ile Strike'ın boğuk sesleri onu uykuya yaklaştırırken sessizce hıçkırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Hangi cehennemdeyim ben?" Liss mırıldandı.

Tanımadığı bir kapının altında zar zor yer bulan ışık mı yoksa yatağın yabancı yayları mıydı onu uyandıran?

Yastığının altına uzandı ve el yordamıyla telefonunu aradı ama orada değildi. Gözlerini kısarak, bir bardak suyun yanındaki lambanın şeklini yakaladı. Işığa uzanmadan önce bardağın tamamını içti.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım." Bear'ın tanıdık hırıltısı onu aynı anda hem zıplattı hem de acıttı.

"Neden olmasın?" diye yanıtladı ışığı açarak. Sersemlemiş olmasına rağmen, bir orman hayvanıyla aynı adı taşıyan iri yarı bir adam tarafından kontrol edilecek havada değildi.

Görüşünü geçici olarak ışık kapladı. Yorganı yere düşerken gözlerinin önünde beyaz noktalar belirdi ve birden Bear'ın yorumu anlam kazandı. Odanın köşesinde oturan, ceketi gitmiş olmasına rağmen hâlâ takım elbisesini giyen, meydan okumak istediği adamdı. Yüzünü buruştururken elleriyle gözlerini kapattı.

"Çünkü üzerinde sadece iç çamaşırın var," dedi. "Ve seni böyle görmemeyi tercih ederim."

"Kaba," diye mırıldandı, ancak onun haklı olduğunu doğrulamak için gizlice baktığında yüzü yanıyordu. Yorganın kenarını iki eliyle kavradı ve çenesine kadar sürükledi. "Siz ikiniz beni soydunuz mu?"

"Hayır, dün gece ben odadan çıktıktan sonra yapmış olmalısın," diye cevap verdi. Ağlayarak uyumadan önce kıyafetlerini fırlatıp attığını hatırlayınca derin bir nefes aldı. "Artık gözlerimi açabilir miyim?"

"Evet," dedi, yorganı öyle sıkı kavradı ki eklemleri acıdı.

Koyu kahverengi gözleri, sanki onun adını haykırarak odanın bir ucundan diğer ucuna fırlamasını bekliyormuş gibi hafifçe aralandı. Bakışları onunkilere sabitlendi ama bir an için göğsünü örten yorgana kaydı.

"Görsel kontroller mi yapıyorsunuz, Bay Koruma?" diye alay etti.

"Bana yalan söylemediğinden emin olmak istedim." Liss'le göz göze geldiğinde dişlerini sıktı. "Şu ana kadar en iyi müşteri sen değildin."

"Bunu ben istemedim." Son yirmi dört saat içinde hayatı değişmişti. Uyanmasına eşlik eden sersemlik onu huysuzlaştırıyor ve adamın her sözü ona ne kadar kapana kısılmış olduğunu hatırlatıyordu.

"Amacım seni güvende tutmak. Bunu kolaylaştırmadın. Sana söylediklerimi harfiyen yapmanı istiyorum."

"Sen benim patronum değilsin ve beni kontrol edemezsin." Bear sessiz kaldı ama ona bakarken gözleri karardı. "Senin her kaprisine itaat etmeyeceğim. 'Evet efendim' ya da 'Beni nerede istiyorsunuz efendim?' demeyeceğim." Ayı'nın homurdanarak attığı kahkaha, hayvani homurtusuyla kısa kesildi. "Lütfen Ayı, bir sonraki adımda beni nerede istediğini söyle. Beni iyi kızın yap." Son kısmı ağzından kaçtı ve ağzını kapatmak için yorganı yukarı kaydırdı.

Kaşını kaldırdı ve oturduğu yerde kaydı. "Benim uslu kızım olmak ister misin, Prenses?" Yüzü yanaklarını yalayan alevler gibi yanıyordu. "Peki iyi bir kız ne tür şeyler yapar? Seni ne zaman ödüllendireceğimi bilmek istiyorum."

Kalçaları titriyordu ama yorgan bunu gizleyerek onu rahatlattı. Her şey olup biterken nasıl bu kadar azgın olabiliyordu? Yersiz bir öfke olmalı ya da daha önceki gözyaşlarını tekrar hatırlamak istemediği için. Ama çıplak kalçalarının arasındaki sıcaklık arttıkça, bunun o kadar basit olmadığını biliyordu. "Beni soymadığın için mutluyum. Bu fikir midemi bulandırıyor."

"Elbette öyle." Göz kırptı. Güneş yükseliyor ve perdelerdeki aralıktan kendini zorlayarak yatak odasını aydınlatıyordu. Bear kızarmış yanaklarını ve ısırılmış dudaklarını görebilmesine rağmen Liss yüzünü saklamakta direndi. Hayat gittikçe karmaşıklaşıyordu ve prenses olayı da buna dahil değildi. *Prenses olayını düşünme.* Uğraşmak için çok fazlaydı.

Kapının çalınması odadaki gergin havayı dağıttı. Strike cevap beklemeden içeri girdi.

Strike Liss'e bakmadan önce "Sesler duydum," diye homurdandı. "Uyanmışsın o zaman."

Başını salladı.

"Isla aradı. Bu gece ziyarete gelecekmiş ve Steve'i de getirecekmiş," diye haber verdi Strike.

Strike kaşlarını çatan ama kimseye bakmayan Bear'a baktı. "Mümkünse biraz uyuyun. Önümüzdeki iki hafta ağır geçecek."

Strike odadan çıkıp kapıyı tıklatırken Bear başıyla onayladı.

Liss Ayı'ya baktı.

Her ne kadar yattığı iki erkek annenizin seveceği ve babanızın davet edeceği erkekler olsa da, her zaman kötü çocuklara karşı bir şeyler saklamıştı.

golf oynamak için. Gerçi artık annesi yoktu ve babasıyla da hiç tanışmamıştı. Kötü adamlar onun kriptonitiydi, bu yüzden onlardan mümkün olduğunca uzak duruyordu. Ama korumanızla aranızdaki mesafeyi nasıl kontrol ediyordunuz?

"Bana kendin hakkında bir şeyler anlat," dedi. Bear hakkında daha fazla şey bilirse, belki aralarındaki çekim azalırdı. Yoğunluk sadece gizemden kaynaklanıyordu. Öyle olmak zorundaydı. Daha yeni tanıştığı birinden bu kadar etkilenmemeliydi.

Omuz silkti. "Bilmen gereken tek şey benim senin koruman olduğum ve seni güvende tutacağım."

Bunu kolaylaştırmayacaktı. "Nerede büyüdün sen?"

"Burada ve orada." Çenesi seğirmesine rağmen yüzü bomboştu.

Liss ellerini havaya kaldırdı ve sütyeninin görünmesini engellemek için yorganı tam zamanında yakaladı. "Sen imkânsızsın." Ona ne kadar az şey söylerse, o kadar çok bilmek istiyordu ve bu gizem, ağrıyan vücudunda gezinmeye devam eden sıcaklığa yardımcı olmuyordu. Dili dışarı fırladı ve dudaklarını yaladı. "Koruma olmak istemene ne sebep oldu?"

Tekrar omuz silkti. "Yapacak bir şey var." Liss'in üzerinde daha fazla kıyafet olsaydı, tepki almak için yanına gidip ona bir tokat atardı.

"Peki," diye tersledi Liss, tekrar uzandı ve yorganı üzerine örttü. "Biraz uyusan iyi olur, çünkü önümüzdeki iki hafta 'ağır geçecek'," dedi Strike'ın yorumunu tekrarlayarak.

Tavandaki küçük noktalar buluta benzer bir şekil oluşturuyordu. Bu Liss'e annesiyle birlikte bulutların yarattığı komik görüntülere güldükleri zamanları hatırlattı. Dişlerini sıktı. Annesinin bir şansı olabilirdi. Ya kraliyet ailesi Liss'i prenses olarak ilan ederse? Üstelik biri onun ölmesini istiyordu. Kolları titredi. Büyükannesi daha önce bir şeyler söylemeliydi. Nana soruları durdurmak için ortadan kaybolmuştu ama her zamanki gibi torununu içine soktuğu durumu hiç düşünmeden bir numarayla ilgilenmişti. Büyükannesi her zaman bencildi. Liss'in annesi ölürken yanında olmamıştı ama attığı bombanın sonrasında yanında kalabilirdi. Liss gözlerini sıkıca kapattı ama düşünceler gelmeye devam etti. İki hafta içinde her şey yeniden değişecekti. O zaman onu kim koruyacaktı?

"Neden köpek bisküvisi yedin?" Bear'ın öncekinden daha yumuşak olan sesi onu duraklattı.

"Ha?" Liss gözlerini açarak sordu.

"Barın yanındaki köpeğe cebinizden bir bisküvi verdiniz. Onları taşıyor olman garip görünüyordu. Gençken bir köpeğin var mıydı?"

Liss, Ayı'ya bakma isteğiyle savaştı. Etkileşimlerinin çoğu çatışmaya dayalı olduğunda sadece sohbet etmek güzeldi. Duvarda küçük bir kara leke buldu ve onun yerine ona odaklandı. "Hayır, kiraladığımız yerler yüzünden büyürken evcil hayvan beslememe izin verilmedi. Bir keresinde başıboş bir kedi buldum ve yatak odama sakladım ama ev sahibi duydu ve onu kovdu. Komşularımız sahiplendi, ben de ara sıra onunla oturuyordum ama sonra taşındık."

"Seni bir kedi insanı olarak görmezdim," diye cevap verdi Bear.

"Hey!" Ses yarı karanlık yatak odasında yankılandı. "Kadın kedi sahiplerini mi yargılıyorsun?"

Ayı kıkırdadı. "Sakin ol, Prenses. Senin daha çok köpeklerden hoşlanacağını düşünmüştüm. Kedisi olan pek çok seksi kadınla tanıştım. Burada yargılama yok."

Liss'in gülümsemesi yüzünün yan tarafına doğru kıvrıldı. Onun yaptığı her yorumu kavga konuşması olarak görmeyi bırakması gerekiyordu. "Ben de köpekleri severim. Bir gün, bir köpek yavrusu ve bir kedi yavrusu istiyorum ve sonra onların arkadaşlığını gösteren videolar yapacağım çünkü onlar en iyi arkadaşlar olacaklar."

"Anneleri sen olduğun için bundan hiç şüphem yok. Seninle ilgili her şey soğukkanlı," diye alay etti, gülümsemesi sözlerinin arasına yayılmıştı. "Yani, gelecekteki evcil hayvanlarınız için köpek bisküvisi mi taşıyorsunuz?"

Liss kıkırdadı. "Hayır, acil durumlar için."

"Köpek acil durumları mı?" Sesi daha yüksek bir tona ulaştı.

Liss yorganın altına kıvrıldı ve cenin pozisyonuna geçti. Kapının etrafından gelen bir ışık şeridi, adamın başını bir tarafa eğerek ona nasıl baktığını ortaya çıkardı.

"Sayılır. Daha çok bar acil durumları gibi." Burnunu yukarı doğru kıvırdı. "Bir öğleden sonra barda, mahallenin kedilerinden biri içeri girdi ve bir Alsas kedisinin özgüveniyle Joyce'a yanaştı. Sonra kedi, Bert, sanki bir kavga başlatıyormuş gibi üzerine atladı."

"Arsız herif. Hepimizin belalı bir kedinin özgüvenine ihtiyacı var," dedi Bear.

Sırıtışı vücudunu bir tüyden daha hafif hissettirdi.

"Doğru. Yan tarafta bir kavanozda köpek ödülleri bulunduruyoruz ve eğer bir tanesini kapıp Joyce'un dikkatini çekmeseydim, yemin ederim hayvanlar ve bar hayatta kalamazdı."

"Çok hızlı düşündünüz Prenses. Senden harika bir koruma olur," diyerek sandalyede arkasına yaslandı ve ayağını kalçasına dayadı.

"Sanki. Ben sadece 1.80 boyundayım. Her ne kadar o gece birisini ya da bir şeyi kötü davranışından dolayı bardan attığım ilk ya da tek gece olmasa da, tüyler uçuştu ve yere çiş yapıldı. Bar hayatı göz alıcı değildir."

Ayı kıkırdadı. Gözleri kızın yüzünden hiç ayrılmadı. "Koruma olmak da öyle. Bir keresinde onları müşterimden uzaklaştırmak için paparazzilerle kavga etmiştim. Müşterim buluşmalar için otelden ayrılmakta ısrar ediyordu. Koruma olmanın en önemli özelliği hazırlık ve öngörüdür. Zor durumlara girmenizi engelleyecek planlara ihtiyacınız var. Eğer sürekli kavgaya karışıyorsanız işinizi düzgün yapmıyorsunuz demektir."

"Her şeyin yolunda gittiğini sanıyordum. Müşteriyle ne yaptınız?"

Başını eğdi. "Onlara sorun çıkarmaya devam ederlerse, hangi kafes dövüşçüsünün karısıyla yattıklarını gazetecilere bildireceğimi ve bununla tek başlarına başa çıkmalarını sağlayacağımı söyledim."

"Ama sen yapmadın, değil mi?"

"Gerek kalmadı. Garip bir şekilde, ondan sonra uslu durmaya başladı." Liss sırıttı. "İyi oynadın."

Rahat bir sessizliğe gömüldüler.

"Zor davrandığım için özür dilerim," dedi birkaç dakika sonra kararsızca. "Bana ne yapmam gerektiğinin söylenmesine ya da sürekli insanlarla birlikte olmaya alışık değilim."

"Ama bir barda çalışıyorsun ve Isla'ya sahipsin."

"Evet, ama günün sonunda evime geldiğimde sadece ben oluyorum. Annem öldüğünden beri hep sadece ben varım," diye hızlıca devam etti, annesi hakkında daha fazla konuşmak istemiyordu. "İşinizi kolaylaştırmak için ne yapabilirim?"

"Güven bana. Beni dinle. Ve çok fazla isyan etmemeye çalış. Aptal değilsin Liss ve ölmek istemiyorsun. Gerektiğinde emirlere uymakta iyi olduğuna eminim."

Her ne kadar sözlerini eğip bükmeden söylemiş olsa da, altında yatarken ona ne yapması gerektiğini söylediği bir görüntü zihninde canlandı. Kızın dudağını dişlerinin arasından çekiştirmesini izledi.

"Ve eğer uslu durursan sana iyi bir kız diyeceğim," diye ekledi göz kırparak. "Siktir g i t , " diye göz devirerek cevap verdi, ama kalçalarını bastırdı

vücudunu ele geçiren uyarılmayı durdurmak için birlikte. "Aptalca olmadığı sürece ne dersen yaparım." Ya da çok iğrenç.

Kadının kol ve bacaklarını dolduran ve gerginliğini azaltan derin bir kahkaha attı.

"Ben de böyle davrandığım için özür dilerim. Ben ve Strike genellikle yıllardır göz önünde olan insanların güvenliğini sağlarız. Risklere alışkındırlar. Ama siz çok hızlı bir şekilde büyük bir şeyin içine itildiniz ve gördüğüm kadarıyla hayatınız oldukça normaldi, iyi anlamda."

"Daha bir gün önce bar işlettiğimi düşünmek çok garip."

"Aynen öyle. Sana diğer müşterilerimiz gibi davrandığım için özür dilerim. Bazıları drama için can atar ama sen öyle değilsin. Buna saygı duymak ve daha az pislik olmak için daha çok çalışacağım," diye ekledi.

"Teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük," diye cevap verdi Liss iç çekerek. "Saat kaç?"

"Beş buçuk civarı. Uyumalısın." Kadın

mırıldanarak onayladı.

Uykuya dalmaya başladığında, "Neden benim odamdasın ki?" diye

sordu.

Birinin içeri girip bana saldıracağından mı korkuyorsun?"

"Ağladığını duydum ve yalnız kalmanı istemedim," diye o kadar basit bir şekilde ifade etti ki neredeyse ona inanmayacaktı.

"Ah, teşekkür ederim," dedi Liss, duygularının karışımı onu boğmakla tehdit ederken ona bakarak. Ne diyeceğini bilemedi, onun yerine yumuşak bir sesle "İyi uykular Ayı" dedi.

"Tatlı rüyalar, Prenses," dedi nazik bir gülümsemeyle, kız arkasını dönüp yorganın içine sokulmadan önce.

ONUNCU BÖLÜM

Liss yatak odasında sinsice dolaştı ve tılsımlı kalbini sıkarak tuvalet çantasına attı. Bu annesinin son hediyesiydi, birlikte yedikleri son yemekten kalma plastik bir fast-food zinciri oyuncağıydı. Annesi çok fazla yemek yiyemiyordu ama yetişkin bir kadın olarak bir Happy Meal sipariş edebileceği fikri onu çok mutlu etmişti. Annesi ölmeden önce son kez gülümsemişti, bu yüzden o küçük plastik kalp tüm eşyalarının toplamından daha anlamlıydı.

Liss öğleden sonraya kadar uyumuş ve ardından en uzun duşunu almıştı. Liss saçlarını her kabarttığında havayı hanımeli dalgaları dolduruyor ve çiçekli narenciyelerin baş döndürücü karışımı yumuşak tenini kaplıyordu.

Kıyafetlerine baktı. Yoga pantolonunun dizleri aşınmıştı ve yeleği daha iyi günler görmüştü. Eğer DNA testinde Kral'ın torunu olduğu ortaya çıkarsa, farklı giyinmek zorunda kalacaktı. Her şey değişecekti. Evinden zorla çıkarılması ve bara gidememesi yeterince kötüydü. Saatini bilmem kaçıncı kez kontrol etti. Belki de boş zamanını en iyi şekilde değerlendirmeliydi. Ama zaman ona hiç tanınmayan bir lükstü.

Kapısı çalındı. "İçeri girebilir miyim?" Bear diğer taraftan seslendi.

Kapıyı ardına kadar açtı ve geride durdu. Yakışıklı koruması kapı aralığındaki boşluğu doldurdu. Karmakarışık saçları ve gözlerinin etrafındaki koyu halkalar kadının elini uzatma isteği uyandırdı.

"İyi misin?" diye sordu.

Kaşları çatıldı ve kelimelerinde tökezledi. "Ben de sana bunu soracaktım."

"Uyuduktan ve duş aldıktan sonra kendimi daha iyi hissediyorum. Sen iyi misin? Yorgun görünüyorsun."

Adam arkasını döndü ve kadın da onu süitin ana bölümüne kadar takip etti. "Kimse bana nasıl olduğumu sormuyor," diye homurdandı. Adam onu bir gece önce getirdiğinde süitin bu kısmını görmemişti. Oda bej ve beyaz mobilyaların karışımından oluşan gösterişli ama bir o kadar da abartısız bir odaydı. Genel

Duvarlarda manzara resimleri asılıydı. Beklediği her şey vardı: son teknoloji ürünü bir televizyon, mini buzdolabı, çay ve kahve yapma olanakları ve şu anda nasıl olduğunu hâlâ söylemeyen huysuz korumasının oturduğu kanepe. "Bir şeyler yemelisin."

Başını eğerek ona baktı. Erken saatlerdeki yumuşaklığı gitmişti.

"Neredeyse bir gündür bir şey yemedin," diye homurdandı. Ama kadın ona bakmaya devam etti. Sonunda adam yumuşadı. "Lütfen."

Bir gece önce işleri kolaylaştırmak için verdiği sözü hatırladı. "Tamam, ama sen de. Yemek pişirecek bir yer göremiyorum."

"Yemek yapabilir misin?" Kız kaşlarını kaldırdı ve adam hemen ekledi, "Dünkü mutfağınız yüzünden demek istedim. Bilirsin, yemek yok."

"Hayır, rendelenmiş peynirli tost üzerine konserve spagettiyi saymazsanız yapamam. Sen yiyebilir misin?"

Ağzı asık bir surat ifadesi aldı ve omuz silkti. "Etrafta dolaştığını duyunca brunch siparişi verdim. Yakında burada olur."

"Teşekkürler." Adam içecekleri hazırlarken kadın yoga pantolonunun cebiyle oynadı. "Strike buralarda mı?"

Asansör, birinin yukarı çıktığını bildirmek için bip sesi çıkardı.

"Hayır, başka bir müşteriyle nöbetleşe çalışıyoruz. Onlarla yarım kalan işleri tamamlıyoruz. Bu gece burada olacak."

"Harika." Huzursuz elleriyle bir şeyler yapma ihtiyacıyla saçlarını atkuyruğu yaptı. "Strike'a ne diyeceğimi bilemiyorum. Huysuzsun, özellikle de yorgun olduğunda." *Şu anda olduğu gibi.* "Ama nazik olabildiğin anlar da var, ben uyurken olduğun gibi."

Ona bakmak için döndüğünde yüzü yumuşadı. Adam ona yaklaştığında vücudu hâlâ heyecanla dolup taşıyordu. Dün gece onun hakkında öğrendiklerinin cazibesini yok edeceğini ummuştu ama şimdi daha fazlasını öğrenmek istiyordu.

Aralarındaki bağ odayı titretiyordu. Bear'ın yanında olmak neden diğer herkesten farklı hissettiriyordu? İlk karşılaşmalarından kalma bir şehvet olmalıydı bu. Yakında kaybolacaktı.

"Ben bir sik kafalıyım. Güven bana, Prenses. Ama uyurken odanızda birine ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Bunu tüm müşterileriniz için mi yapıyorsunuz?" Omuzları kamburlaştı.

"Hayır." Bu açıklama kelimelerin ağzına yapışmasına neden oldu. Asansörün kapıları açıldı ve heykelsi bir sarışın bir el arabası çıkardı. Gerginliği azaldı

hemen. "Ama sik kafalı olduğuma inanmıyorsan Mel'e sorman yeterli." Başparmağıyla işaret etti ve özel dikim takım elbiseli, manken gibi yabancı güldü.

Liss ağzının içini ısırdı. Mel el arabasını ters çevirdiğinde köpürmesi midesindeki sancılara dönüştü. "Ona inanmayın. Bear bir beyefendidir... yatak odasına girene kadar."

Liss'in nefesi kesildi.

"Mel," diye uyardı Bear kaşlarını kaldırarak.

"Gerçek bu." Kıkırdadı. "En azından sen beni başka bir görev için terk edene kadar hatırladığım bu."

Bear gözlerini devirdi ama gözlerinde bir pırıltı da vardı. "Şaka yapıyor," dedi Liss'e. "Onu terk etmedim, çünkü hiç çıkmadık."

"Çünkü buradaki sevgili Ayı ilişki kurmuyor. Neyse, işte brunch'ınız." Gümüş tabak örtülerini kaldırarak tam bir İngiliz kahvaltısı ortaya çıkardı. Bear sırıttı. Ama Mel'i görünce mi, yoksa yemeği görünce mi? Birdenbire Liss'in Bear'dan ve onun eski fetihlerinden uzaklaşması gerekti.

"Şu anda aç olduğumu sanmıyorum." Karnı yüksek sesle guruldayarak Bear'ın başını eğmesine neden oldu. Dişlerini sıktı. "Odama götürebilir ve daha sonra biraz yiyebilirim. Ama getirdiğin için teşekkürler."

Bear tam önünde durdu ve bakışlarıyla onu sabitledi. Elleriyle omuzlarını kavradı. "Liss, iyi misin? Sana kahve getireyim."

"Ben iyiyim. Belki de uykumu tazelemem gerekiyordur. Kısa sürede çok şey oldu." Garip hisleri de buna dahildi. Kıskançlık değildi. Hiç kıskanmazdı ve Bear da çok az tanıdığı rastgele bir adamdı. Aslında Mel'le tanıştıktan sonra onun hakkında istediğinden daha fazla şey öğrenmişti. İlişkileri yoktu.

Ona bir kahve getirdi. "Sütlü bir şeker," dedi ve ona uzattı. "Nasıl istersen."

Saraydan hatırlıyordu. Dün onun dairesindeyken de aynıydı. Hiçbir anlamı yoktu.

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı. Elleri onun ellerine değdi. Karıncalanmalar ensesini okşadı. Birden Mel'in ona baktığını fark etti.

Liss çatal bıçak takımını yoga pantolonunun cebine soktu ve boştaki eliyle bir tabak yemek aldı. "İkinizle de sonra görüşürüz. Anımsamanın tadını çıkarın." Döndü ve yüzünü buruşturdu. Kulağa çok acı geliyordu. Kendini utandırıyordu.

"Isla ve Steve birkaç saat içinde burada olurlar," dedi, elindeki tabağı zar zor dengede tutarak odadan çıkarken. "Onları göndereyim mi?

içeri mi?"

"Teşekkürler. Bu harika olur." Sırtını ona döndü ve sessiz bir çığlık atarak ağzını açmadan önce yatak odasının kapısını ayağıyla kapattı.

Bir süre sonra Bear kapısını çaldığında "İçeri gel," dedi.

Liss, Mel ve Bear'ın kahkahalarının sesini bastırmak için banyoda yemek yemişti ama bir saat önce yatağına dönmüştü. Aşinalıkları onu öfkelendiriyordu ve nedenini bilse de bunu itiraf etmeyi reddediyordu.

"Sana bir kahve ve bir şişe su daha getirdim. Susuz kalmaman iyi olur." İkisini de yatağın yanındaki komodinin üzerine koydu.

"Teşekkürler," diye cevap verdi.

"Isla şu anda gelemez. İşlerinin yoğun olduğunu ama Steve'le birlikte yarın geleceklerini bildiren bir mesaj bıraktı."

"Tamam." Bear biraz daha az yorgun görünüyordu. Belki de Mel'in ziyareti ona enerji vermişti. "Mel iyi birine benziyor."

Bunu söylerken bile mazoşist yanından nefret ediyordu.

"Öyle. Kocasıyla tanışmadan önce 'arkadaş' olarak takılırdık. Hayatında kötü bir dönemden geçiyordu." Koca kelimesini duyunca Liss'in omuzları gevşedi. "Şu anda buranın müdürü, burayı kullanmamızın nedenlerinden biri de bu. Her şeyi gizli tutuyor."

Başını öne eğmiş, az önceki tavrından hâlâ utanıyordu. "Bu çok yardımcı oldu."

"Evet, güvenliğiniz çok önemli." Bear, o uyurken dinlendiği koltuğa oturdu. Eğer bir kalp kızarabilseydi, onunki de bu anıyı hatırlayınca kızarırdı. Ona değer vermişti. Bunun onun işi olduğunu kendine sürekli hatırlatması gerekiyordu.

"Herkesle ilgileniyor musun, Bear?" Kadın bakışlarını kaldırdı ve adamın gözleri onunkilerle buluştu. Sanki onun ruhunun derinliklerine bakıyor, sorusunun ardındaki anlamı arıyordu.

"Sadece ihtiyacı olanlar ve bunu hak edenler." Koltuğunda kıpırdandı. "Beni yanlış anlamayın, işimi yapıyorum ve insanların güvende olmasını sağlıyorum ama bazıları için f a z l a d a n yol kat ediyorum. Strike buna benim kurtarıcı kompleksim diyor."

Demek tüm bu kimya buydu. Bear her ne sebeple olursa olsun, muhtemelen onu ağlarken gördüğü için, onun için fazladan çaba sarf ediyordu. Şehvet ve kurtarıcı kompleksi. "Çok iyisin." Ayı'nın cevabı niyet ettiğinden daha kibirli gelmişti.

"Peki ya siz? İnsanların sizin için fazladan yol kat etmesine izin verir misiniz?"

Liss omuz silkti. "Annemden bu yana kimse yapmadı; o zaman bile bu karşılıklı bir şeydi.

Isla önemsiyor ama aynı şey değil. Neden?"

Bear omuz silkti ve ayağa kalktı. "Sebebi yok." Kapıya ulaştığında döndü. "Mel aramızda bir şey olup olmadığını sorguladı çünkü kahveni nasıl içtiğini hatırladım."

"Doğru," diye cevap verdi. Yorumun alt metnini anlamamıştı.

Bear huysuzca ekledi: "Yine de Strike'a bundan bahsetme."

Liss başını salladı ve adam dışarı çıktı. Bear tam bir zihin sikiciydi ve onun düşünecek yeterince şeyi vardı.

Neyse ki, kabin ateşi ve verimsiz hissetmekle geçen ertesi gün Isla ve Steve'in ziyaretiyle sona erdi.

"Hugo, barı satın almayı düşünen zincirle konuşuyor. Artık söylenti değil. Benim için iyi şeyler söyleyeceğini söylüyor. Müdürlük aşamasını atlayıp merkez ofise gidebileceğimi düşünüyor." Steve'in kahkahası baş döndürücüydü.

"Ama barda olmayı sevdiğini ve kurumsal bir iş istemediğini sanıyordum. Herhangi bir noktada bir iş bulabilirdin." Liss'in göğsü sıkıştı. Bardan ayrılalı sadece birkaç gün olmuştu ve her şey değişiyordu.

"Biliyorum. İstemediğimi söyledim. Prenses olsan ne olur? Yine de bize geri dönersin," diye akıl yürüttü Steve. "Barın sana her zaman ihtiyacı olacak."

"Elbette. Ama Bear eğer prenses olursam geri dönmemin zor olacağını söyledi. Ama döneceğim, sorun yok." Derin bir nefes aldı. Çelişkili duygularının kendisini nasıl tırmaladığını gizlemek için kahvesini yudumladı.

Steve alt dudağını çiğnedi. "Bunu Bear söyledi, ha?"

"DNA testlerinin sonuçlarını almanız ne kadar sürer?" Isla sordu. Steve onu dikkatle süzdü.

"Bugün Kral Archibald'la konuştum," diye söze girdi Liss. "Birkaç gün daha sürebileceğini söyledi."

"Güzel bir otel odasında seksi bir korumayla geçireceğin birkaç gün daha. Seni zavallı şey," diye alay etti Isla.

Steve gözlerini devirdi. "Isla'nın demek istediği, Kral'la konuşmak nasıldı? Her zaman ailenin bar olduğunu söylerdin ama gerçek bir ailen, gerçek bir deden olabilirdi."

Liss cevabını düşünürken yutkundu. "Güzel bir histi. Sanki birbirimize yabancı olsak da aramızda bir bağ varmış gibiydi."

Steve gülümsedi. "Seni tanıdığımızdan beri bir aile özlemi içinde olduğunu gördük."

"Ama siz varsınız."

"Biz her zaman senin yanında olacağız ama senin de bir ailen olması güzel bir şey."

"Ama bu eski hayatını terk etmek zorunda kalacağın anlamına mı geliyor?" Isla sordu.

"Hayatımı tamamen terk edeceğim bir prenses olmam gerektiğini düşünmüyorum. Ama Archibald'la olan ilişkimde sorun yaratabilecek hiçbir şey yapmak istemiyorum." Sanki Liss'in öğle yemeği midesini bulandırıyordu. Bir aile kurmak için yanıp tutuşuyordu ama prenses olmak istemediğini söylemek bunu mahvedebilirdi.

"Ne olursa olsun, balolara gidip her türden insanla tanışmanın yanı sıra tuvalet açmak gibi çeşitli görevlerle de harika vakit geçireceksin..." Isla'nın bacakları sallanıyordu.

Liss güldü. "Saraydayken söylenen her şeyi sana anlatmadım. "

Steve daha yakına eğildi.

"Marianne'in Steve için giydiği her şeyi burada tarif ettiğinizden emin olun."

Steve ters ters baktı.

Geleceği hakkında daha fazla endişelenmesine neden olsa da arkadaşlarının ziyaret etmesi güzeldi.

Liss, Steve ve Isla'ya sıkıca sarıldı. Steve fısıldadı, "Senin için en iyisini istiyorum, Liss. Bazen götün teki olduğumu biliyorum ama seni önemsiyorum."

Liss kıkırdadı. "Öyle olduğunu biliyorum. Sonsuza dek arkadaşız, değil mi?"

Steve onu daha da sıkarak, "Sonsuza dek," diye cevap verdi. "Ben de senin için bara göz kulak olurum."

Ayı geri dönmüştü ve gözlerini sırtında hissedebiliyordu.

Steve asansörün düğmesine uzanırken Isla, "Neredeyse unutuyordum," diye haykırdı. El çantasından plastik bir torba çıkarıp Liss'in eline tutuşturdu. "Bu can sıkıntına iyi gelir."

Isla ve Steve asansöre bindiklerinde Isla'nın gözleri parladı. Steve el salladı. Hatırladığı gibi bir arkadaştı. Üçü aynı evi paylaşmışlardı.

En sevdikleri gecelerin anıları ve tüm öğleden sonra en iyi bar hikayelerinden bazıları.

"Çantada ne var?" Bear tekrar yalnız kaldıklarında sordu.

Liss onun için hazırladığı kahveyi yudumlarken kitabı ona uzattı. "Bir kitap gibi hissettiriyor. Kraliyetle ilgili şeylerden uzaklaşmak güzel." İçinden "ve senden" diye ekledi.

Gürültüyle boğazını temizledi. "Bu yüzden yoga. Bunu tekrar yapacak mısın?" Bear, o sabah süitte çalışırken denediği yoga videosuna atıfta bulunarak söyledi. Çantayı açtı. "Oh, merhaba. Bu kitap seni meşgul eder."

Adam kitabı bir ödül gibi havaya kaldırdığında Liss'in gözleri kocaman oldu ve ağzı açık kaldı. Kapağında yarı çıplak bir adam vardı. Başlığı okuduğunda ciyakladı. Liss kitabı adamın elinden çekip aldı ve odasına doğru koşmaya başladı. Birden durdu. "Odama koşmuyorum çünkü onu okumam gerekiyor."

"Tabii ki hayır, Prenses." Vücudu ihtiyaç ve utançla alev alev yanıyordu. "Başlık neydi? Sen okumak için odana kaçmadan ya da orada yapman gereken başka bir şey olmadan önce görüp görmediğimden emin olamadım."

"Önemli değil."

"Yine de söyle," dedi. Sesi çakıllıydı ve Liss bunun yarardan çok zarar getireceğini bildiği halde arkasını döndü. Adamın gözleri önce kitaba, sonra da kızarmış yüzüne kayarken parıldadı. "O yatakta tek başına ne okuyabileceğini bilmek istiyorum."

Kitabın adı hafızasına kazınmış olsa da kitaba baktı. "Adı *Prensesin Seksi Koruması*" diye cevap verirken ağzı kurumuştu.

"Bana tanıtım yazısını da okumak istemezsin herhalde?" Sesi o kadar derindi ki kadının vücudunu titretti.

"Hayır, istemiyorum," diye cevap verdi, onun kıkırdamaları eşliğinde odasına koşarken. Lanet Isla ve onun seksi kitapları.

Öğleden sonra güneşi yatak odasını doldururken Liss odasında dolaştı. Gün şu ana kadar sakin geçmişti ama Isla'nın ona bıraktığı kitabı daha fazla okumayı reddetti.

Dün gece yarısını halletmişti ve bu ona Ayı ile ilgili unutulmaz bir seks rüyası vermişti. Arzu vücudunu sarmıştı. Bunca zaman korumasıyla ilgili fanteziler kurmaktan başka bir şey yapmamıştı. Üretken olması gerekiyordu.

Liss oflayıp puflayarak odanın içinde dolaşmaya başladı ve önünden geçtiği her çekmeceyi karıştırdı. Hepsi boştu çünkü uzun süre kalmayacaksa bavulları açmanın bir anlamı yoktu. Onları kapatırken arkalıklarına vurdu.

"Ne yapıyorsun sen?" Bear bitişikteki oturma odasından bağırdı.

"Hiçbir şey," diye bağırarak gardırobu açtı. Liss gardırobun kapağını çarptı. Böyle yapmaya devam ederse belki de dün geceki rüyayı tekrar görmeyecekti.

Bear'ın bağırışından önce yüksek sesli bir esneme duyuldu. "Mobilyaları kırmamanızı tercih ederim. Bu oteli iş için kullanmayı seviyoruz. Belki de buraya gelmelisin." "Belki de sikmelisin-" Bağırışı dilinde kayboldu. Bear izledi kapı aralığından.

"Belki de neyi becermeliyim?" Tekrar esnedi. "Rüya gördüğünde çok inliyorsun." Bakışları bir meydan okumayla onunkilere kilitlendi. "Uykunda hep böyle sesli misin?"

Kollarını kavuşturdu ve ters ters baktı. "Ben uykumda inlemem."

Bear başını geriye eğdi ve dudaklarından nefes nefese bir inilti çıktı. "Sesin böyle geliyor. Rüyanda ne görüyordun ve o kitap senin için nasıl gidiyor?" Bear somurtkan bir gülümseme sundu.

Liss başka bir çekmeceye vururken ona baktı. Korumayla ilgili seks rüyası zihninde canlandı. Bear'ın orgazmını yaklaştırırken parmaklarını içine sokuşunu hatırlamaktan kendini alamadı. Sonra elini aletine doğru götürdü. Ayı'nın ereksiyon halini hatırlayınca gözlerini yere indirdi.

Başını eğdi ve göğsünü dışarı çıkardı. "Manzaranın tadını çıkar, bebeğim." Kadın ona ters ters baktı.

"Belki uykunda da ses çıkarıyorsundur, eğer uyuyorsan. Bitkin görünüyorsun," diye cevap verdi Liss. Gözlerinin altında koyu halkalar oluşmuş, dudaklarının ve çenesinin etrafındaki seyrek saçlar ona sert bir görünüm vermiş ve tıraş olmadığını kanıtlamıştı.

Yaşam alanına döndü ve omzunun üzerinden şöyle dedi: "Uzun zaman önce mışıl mışıl uyumamayı öğrendim. Etrafınızın farkında olmalı ve yabancılara güvenmemelisiniz." Koruma olarak mı demek istemişti, yoksa başka bir

Çevresinin farkında olması için bir neden var mıydı? Adamın kazması kadının düşüncelerini böldü. "Çıplak vücudunun fotoğraflarını tanışmadığın erkeklere gönderdiğin için anlamadığın bir şey."

"Bunu herkes yapar." Onu yaşam alanına kadar takip etti. "Beni utandırmaya çalışma. Sana hiç böyle bir fotoğraf gönderilmediğini mi söylüyorsun?"

"Hiç göndermedim ama birkaç tane aldım." Kalçalarının kendi iradesiyle dönmesine neden olan bir gülümsemeden önce gönülsüzce omuz silkti. *Kıpırdamayın, sizi hain piçler.*

"Her neyse," dedi kısılmış dudaklarının arasından.

"Birkaç taneden fazla, ama birini bir öğleden sonra birkaç kez boşaltırsan böyle olur. Bunu da rüyalarına ekle, belki bir dahaki sefere tüm otel iniltilerini duyar." Sandalyesine geri oturdu ve esnerken telefonunu kontrol etti.

Liss tam karşısında durdu ve ellerini havada salladı. "Nasıl oluyor da senin telefonun var da benim yok?" diye çıkıştı. Belki bu onu can sıkıntısından uzaklaştırırdı.

Bear başını eğip kollarını kavuşturdu ve kızın gözlerini buruşuk gömleğinin kıvrılmış kollarına çekti. Beyaz pamuğun altından deşifre edemediği bir dövmenin izleri görünüyordu. Kızın kaşları çatılırken, adam kollarını aşağı itti ve ön kollarını sakladı.

"Benim telefonum güvenli. Bilgi işlem personelimizin sizin için güvenli hale getirdiği bir telefonu size vereceğim, ancak bu telefonda kayıtlı herhangi bir numara veya mesaj yok. Korkarım randevunuz olmayan kişi size mesaj gönderemeyecek."

Liss ellerini kalçalarına götürdü. "O umurumda değil." Kendi iyiliği için fazla seksi bir adamla geçirdiği günlerden sonra onu unutmuştu.

"Tabii ki bilmiyorsun." Bear telefonuna geri döndü. "Ve çıplak vücudunun resmine neden cevap vermediğini de umursamıyorsun. Sen bunun çok üstündesin."

"Sen bir pisliksin." Diziyle adamın bacaklarını ayırmaya çalıştı.
Bir santim bile kımıldamadılar.

"Bana böyle diyen ilk kişi sen değilsin ve son kişi de olmayacaksın. Şimdi, eğer paylaşacak ilginç bir şeyin yoksa, belki de egzersiz yapmalısın. Gücün acınacak halde." Onu kovarken başını kaldırıp ona bakmadı. Yorgun olduğunda çok alıngan oluyordu.

"Fotoğrafı gördün mü?" Belki telefonunu geri alırsa, fotoğrafı telefondan tamamen silebilirdi.

"Tabii ki yapmadım. Hıyarın teki olabilirim ama saygılı biriyimdir." "Belki de buna bakmalısın."

Kafasını kaldırdı. "Seni çıplak görmemi mi istiyorsun?"

"Bununla başa çıkamayacağından mı korkuyorsun?" Onun görmesini mi istiyordu, yoksa rüyasından kalan hislerden sonra ondan bir tepki mi almaya çalışıyordu?

Bear koltuğunda kıpırdandı ve cebini karıştırdı. "Belki de büyükanneni aramalısın. Senin için endişeleniyor olmalı. Yedek bir ocağım var." Aniden ayağa kalktı ve arkasını döndü. Çantasını karıştırmak için bir yaş harcıyor gibiydi.

Çıplak vücudu ona büyükannesini hatırlatıyordu! Erkeklerin onu istememesine şaşmamalı. Yataktaki becerileri de muhtemelen vücudu kadar kötüydü.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

"Hey, Nana, nasılsın?" Liss şarkı söyler gibi bir ses tonuyla sordu. Kucağında hoparlördeki telefonla yatak başlığına yaslanmıştı. Yatak bir bulut gibiydi. Eğer Kral'ın torunu olsaydı, ev sahibinden yarı fiyatına aldığı yatak yerine mükemmel yatağını satın alabilirdi. Pencereden sızan güneş kollarını ısıttı ve at kuyruğunu öne doğru çekip saçlarını parmaklarının arasında dolaştırdı.

"Çok eğleniyorum, sevgilim. Sergio'nun yazlık evi çok güzel. Güneş parlıyor ve hayat daha iyi olamazdı." Liss'in sahte neşeli tonu ninesinin gerçek neşesinin yanında şaka gibi kalıyordu.

Liss saçını bıraktı ve atkuyruğunu geriye attı. "Yani yakında eve dönmeyecek misin? Bir hafta içinde döneceğini sanıyordum."

"Buraya geleli daha üç gün bile olmadı ve bronzlaşmam gerekiyor. İngiliz havasının tenime ne yaptığını biliyorsun. Sesin biraz umutsuz geliyor. Dişlerini gıcırdatmayı kes."

Liss ağzını zorla kapattı ve yavaşça ona kadar saydı. Büyükannesi anlamlı bir şey söz konusu olduğunda imkânsız biriydi. Genç bir kızken, büyükannesi onu gizlice kulüplere ve bohem barlara götürürdü; buralarda erkekler viskilerini bir kadehin etrafında döndürürken şiirlerini paylaşır, yaşlanan yaratıcı tipler de şüpheli maddeler içerken modern dünyadan yakınırlardı. Liss'in eve viski ve ot kokusuyla geldiği gece kıyamet koptu. Annesi, büyükannesinin ona "kötülük yuvasını" değil, kültürünü gösterdiği izlenimine kapılmıştı. Büyükannesi hışımla evden çıktı, ailesinin tam bir hayal kırıklığı olduğunu ve arkadaşlarının kızının bu kadar sıkıcı olmasından utandıklarını ilan etti. İkisini de bir daha görmeyeceğine yemin etti, ancak Nana bir ay içinde parası bittiğinde ve bir kart tefecisine yüz pound borcu olduğunda sürünerek geri döndü.

"Neden arıyorsun? Bırakın haftada iki kez konuşmayı, ayda iki kez konuşmak bile bizim için biraz fazla."

"Senin için endişelendim." Liss yalan söyledi. Büyükannesi kendi başının çaresine bakardı ama Liss gerçeği paylaşma konusunda gergindi. "Ben de senin benim için endişelenebileceğini düşündüm."

"Bear ve Strike seni gerektiği gibi korumuyor mu? Onlardan hoşlanmamana şaşırdım. Her zaman en ulaşılmaz erkeklere aşık oluyorsun," dedi büyükannesi kesin bir ifadeyle. "Annene bakan hemşireyi hatırlıyor musun? Bir adamla nişanlıydı ama annenin cenazesinden sonra ziyaretine geldiğinde her sözüne asılırdın."

Liss telefonu kaptı ve hoparlörü kapattı. "Onu dinledim çünkü anneme değer veriyordu ve ben de ona minnettardım. On dokuz yaşındaydım ve ölmekte olan bir kadına destek oluyordum. O benim tek yardımcımdı." Liss hırlamamaya çalıştı.

"Madem öyle diyorsun. Senin için endişelenmiyorum. Hayatın sana sunduğu her şeyle her zaman başa çıkabildin." Başka biri olsa bu bir iltifat olurdu ama büyükannesi başka seçeneği olmadığını biliyordu. Kimse onu kurtarmaya gelmedi. Liss her zaman olduğu gibi yalnızdı. Ama yaşadığı travma kendi seçimi olmadığı halde dirençli olarak görülmek istemiyordu.

Liss ona kadar saymaya çalıştı ama büyükannesi esnediğinde üçe ulaşamamıştı. "İşimiz bitti mi?"

"Beni içine soktuğun bu durum hakkında konuşabilir miyiz?"

"Şöhret ve servet dolu bir geleceği tanımlamak için komik bir yol. Hayatım, sen dünyanın en şanslı kadınlarından birisin. Bütün küçük kızlar prenses olmayı hayal eder. Olumsuz bir şey bulacağın konusunda sana güveniyorum." Ninesi oflayıp pufladı. T'leri fazla telaffuz ediyor ve kesik cam aksanıyla konuşuyordu. "Ve sen de hep özlediğini söylediğin mükemmel aileye sahip olacaksın."

"Annem biliyor muydu?"

"Neyi biliyor musun?" Liss, büyükannesi telefonun ucundaki birine kıkırdamadan önce uzaktan gelen bir kahkaha yakaladı. "Sessiz ol, Sergio, seni haydut."

"Annem Kral'ın babası olduğunu biliyor muydu yoksa ona geçmişi hakkında da yalan mı söylediniz?"

"Bu kadar dramatik olmayı bırakın. İkinize de yalan söylemedim. Size tüm gerçeği söylemeyi başaramadım. Bu bir şeyi değiştirmezdi."

"Annem en iyi tedaviyi alabilirdi. Ölmezdi." Liss'in sesi yükseldi ve göğsü sıkıştı.

"Bunu bilemezsin."

"Saat kokteyl, Bets," diye seslendi bir erkek sesi.

"Gitmem gerek, sevgilim. Burada yapacak çok
işim var."

Liss, büyükannesinin desteğine muhtaç bir halde yoluna devam etti. "Telefonuma bir tehdit aldım ve dairemin dışındaki kalabalıktan biri bana kötü bir şey söyledi. Bear ve Strike beni bir otele yerleştirdi."

"İyi ki çocukları işe almışım o zaman. Çok zekiyim. Neyse, kendine iyi bak ve eğlenmene bak. İyi olacağınıza eminim. Kral'a sevgilerimi ilet." Telefonu kapatmadan önce neşeyle güldü.

Gözyaşları Liss'in gözlerini yaktı. Günler önce Kral'la tartışan kişinin kendisi olduğuna inanmak imkânsızdı. Büyükannesine karşı gelememişti ve diğerlerinin çoğu onu korkutmuştu.

"Bunun sizi strese sokmasına izin vermeyin. Hayatta kendi aileni kendin kurarsın." Bear'ın kapı aralığından gelen sert sesiyle yerinden sıçradı.

"Stresli değilim," diye cevap verdi asık suratla. Bear'ın gözlerinin içine bakamıyordu, kabarık beyaz yatak örtüsünü karıştırmakla meşguldü. "Ve özel konuşmaları dinlememelisin."

"Seninle kavgaya girmeyeceğim, Liss."

O zaman ona baktı. Kapı aralığına yaslandı. Uzun kollu bir tişört giymişti. Üstündeki kobalt mavisi, kahverengi gözlerine yoğunluk katıyor ve tenini koyu kahverengi yapıyordu. Karnı döndü ve kalbi göğsünde güm güm attı. Büyükannesinin, Liss'in annesinin hemşiresine olan aşkı hakkında söylediklerini duymuştu. Yorganı daha yukarı çekti. Strike'la aptal prenses hakkında şakalaşırken buna gülerdi. Onun hareketlerini takip ederken Bear'ın yüzü bomboştu.

"Tabii ki benimle kavga etmeyeceksin. Tanrı korusun, Bay Duygusuz'dan başka bir şey olabilirsin. O yüzden bana şu kurduğun aileden biraz daha bahset. Ya da neden ilişkiye girmediğini, dövmelerini neden benden sakladığını ya da seninle ilgili herhangi bir şeyi," diye tersledi sesini yükselterek.

Adam ona baktı. Yorganı üzerinden attı ve ona doğru yürüdü.

"Hayır mı? Söyleyecek yararlı bir şeyin yok mu?" Çenesini yukarı kaldırdı. Onunla yüzleşirken sanki tüm vücudu zonkluyordu. "Bana tavsiyelerini ve küçük bilgelik sözlerini verme. Birileri sana para ödediği için buradasın ve biraz olsun umurunda olsaydı büyükannemi aramamı önermezdin. Bu boktan durumda ve beni bekleyen gelecekte bana yardımcı olacak faydalı bir şey yapardın."

Ayak ayak üstüne attıklarında kaşlarını kaldırdı. Adamın vücudu kadınınkini sıkıştırdı ve Liss geri çekilme isteğiyle savaştı. Adam onu izlerken vücudu titriyor ve kollarında tüyler diken diken oluyordu. "İşiniz bitti mi Prenses? Çünkü aklımda bir şey var."

Rüyasını hatırlamamak için dudaklarını çiğnedi. Hem Bear'ı istediği için hem de ona bağırdığı için kendinden nefret ediyordu.

"Bear'ın büyük bilgeliğinden daha fazlası mı? Çünkü bununla uğraşamam." Bir etki yaratmayı umarak ona omuz attı, ancak vücudundan sekti. Etrafından dolandı ve at kuyruğunu bir fiske vurarak yaşam alanına girdi. Adam o kadar güçlüydü ki. Onu istediği yere sıkıştırabilirdi ve kız da bundan şikâyet etmezdi. Öfke ve çekiciliğin karışımı yatak odasında kalmasını imkânsız hale getirmişti. Aklını dağıtması için ona yalvarabilirdi, bir şey olursa kaçınılmaz olarak utançla dolacaktı. Kanepeye çöktü ve televizyonu açarken bağırdı, "Tüm bilgece sözlerinden oluşan bir kitap yazmalısın. Belki umursayan en az bir kişi bulursun."

Güldü ama kararan gözlerinden mutlu olmadığı anlaşılıyordu. Bear onun elinden kumandayı aldı ve televizyonu kapattı.

"Bana doğru gelmeni istiyorum," dedi. "Gel" kelimesine yaptığı aşırı vurgu onun hayal gücünün ötesinde olmalıydı. Kanepede arkasına yaslanırken kalçalarını esnetti.

"Sen ne?" Vahşi bir hayvan gibi üzerine çullanmıştı ama kumandayı nazikçe çıkarışı, birisini arzuladığında nasıl biri olduğunu öğrenmek istemesine neden oldu.

"Sana kendini savunmayı öğretmek istiyorum. Üç nedenden dolayı," dedi kaba bir şekilde. "Bir, ileride işimize yarayabilir. İki, DNA sonucunu beklerken dikkatimizi dağıtacak."

"Ve üç?"

"Şu anda gerçek bir velet gibi davranıyorsun ve seni yere yapıştırıp neler yapabileceğimi göstermekten başka bir şey istemiyorum."

Gülümsediğinde dişleri ortaya çıkıyordu. O dişlerin iç çamaşırını parçaladığını hayal ederken Liss'in vücudu yandı.

Şimdi başka bir şeyi nasıl düşünecekti?

ON İKİNCİ BÖLÜM

Bear'ın gri spor pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyordu. Ani savunma derslerinin henüz başındaydılar ama ona duyduğu ihtiyaç vücudunun her yerine ısı dalgalarıyla dokunuyordu. Ona kendisini nasıl savuşturacağını göstermek için gerindiğinde, leğen kemiğinin aletine işaret eden mükemmel V'sinin bir kısmını ortaya çıkardı. Neyse ki bol bir yelek giymişti, yoksa sert meme uçları düşüncelerini ele v e r e c e k t i .

Liss bakarken alt dudağını sertçe emdi. Dudaklarıyla onun vücudunu izlediğini ve adını inletirken sikinin titremesini sağladığını hayal ederken parmakları karıncalandı.

"Liss," diye hırladı arzu sisinin içinden. "Hey, Liss, dikkatini ver. Yoksa sana saldırdığımda ölmeyi mi tercih edersin?"

"Gitmek için daha kötü yollar da var," diye mırıldandı.

Adamın kaşları havaya kalktı ve kız da karşılık olarak göz kırptı. Bu özgüven nereden geliyordu?

Bear, duraklayıp tekrar aşağı itmeden önce kollarını yukarı iterken yüksek sesle bir iç çekti. "Bana doğru gel."

Kadın adamın karnına yumruk atmaya çalıştı ama adam elini uzattı ve kadın da elini sıktı.

"Bu da neydi böyle?" diye bağırdı. "Saldırganımla el sıkışmayacağım."

"Ama yine de yaptın." Kıkırdamaları sevimliydi. Bear'ın maskesi düştü ve yanaklarında gamzeler belirdi. "El sıkma olayı aslında saldırganlar için değil, bir tartışmada karşınıza çıkan herkes içindir. Uzun zaman önce öğrendim ki, biri seninle tartışmak isterse ya da seninle yüzleşmek isterse ve sen elini uzatırsan, otomatik olarak senin orada yaptığın gibi elini sıkarlar. Bu, durumun rüzgarını alır."

Başını eğdi ve başını salladı. "Her zaman sevimli kıkırdamalara da dönüşüyor mu?" Adamın kahkahası aniden kesilince kadın kendini tekmeledi. Ona Ayı'nın sevimli ve endişesiz versiyonu için bir izleme platformu sunmuştu. Onun gözlerinin yeniden ışıldamasını istiyordu.

"Başka bir şey deneyelim. Sana saldırmaya niyetliymişim gibi sana doğru yürüyeceğim. Bu beklenen bir saldırıdır, ki nadiren böyle olur, ama nasıl tepki vereceğinizi bilmek iyidir. Bire bir ve bir şeyler başlamak üzere. Boynuna vurarak sana uzaklaşmak için zaman kazandıracaksın" dedi.

Adam ona doğru yürüdü ve kadın adamın boynuna vurmaya çalıştı. Küçük bir sıçrayışla bile ulaşmakta zorlandı. "Çok uzunsun. Bana saldıran herkes *Jurassic Park'tan* bir figüran olmayacak!"

"İyi," diye cevap verdi yarım ağız omuz silkerek ve dizlerinin üzerine çöktü.

Elbette Bear dersin her bölümünün cinsel içerikli olmasını istemiyordu ama yine de önünde diz çökmüş bu güçlü adam varken fanteziler çok yoğundu.

Gözlerinden göğsüne bakarken yanakları kızardı. Dilini dudaklarında gezdirdi ve eliyle ensesini çekti. "Sana boyun şeyinin nasıl çalıştığını göstereyim," dedi kısık bir sesle. "Sonra sen denersin, biz de ikimizi de ayağa kaldıracak farklı bir pozisyona geçeriz."

"Tamam. Farklı bir pozisyon kulağa hoş geliyor," diye cevap verdi Liss, ancak bu daha çok bir gıcırtı gibiydi.

"Pozisyonu kastetmemiştim," diye yanıtladı boğazını temizlemeden önce huysuzca. "Farklı bir hareket, pozisyon değil."

"Pozisyon demeyi bırak o zaman." Kalçalarının arasındaki sıcaklığı görmezden gelirse, onun savunmasızlığının ne kadar sevimli olduğuna odaklanabilirdi.

"Yapmaya çalıştığın şey böyle yakalamaktı," dedi yumruk atmaya hazırlanırken, ama aniden Liss irkildi ve düştü. Eli yavaşça boynuna dolandı. Dondu kaldı ve onu düzeltirken elini hızla geri çekti.

Isla ona bir keresinde üniversitenin ilk yılında yattığı bir adamın, sanki herkesin hoşlandığı bir cinsel eylemmiş gibi onu orasından tutmaya çalıştığını anlatmıştı. Bütün kadınlar aynı şeyden hoşlanmıyordu.

"Özür dilerim, elimi bir an için bile olsa orada tutmamalıydım. Bu şekilde dokunulmasına rıza göstermedin."

Onun gözlerine bakmakta zorlandı ve çenesini göğsüne indirdi. Elini kadının bedeninden hızla geri çekti.

"Ayı mı?" dedi usulca. Başını eğdi ama narin kirpiklerinin altından onun bakışlarıyla buluştu. "Sorun yok. Bana bir hareket gösteriyordun."

Acı gözlerini kırıştırdı ama başka tarafa bakmadı. Liss bu canavarı kucaklamak istedi ama onun geri çekilmesinden korktu. "Daha önce de biri boğazımı sıkmıştı ve bundan nefret ediyorum. Bu konuda konuşamam. Sen bundan hoşlanıyor olabilirsin ama bu benim yaptığım bir şey değil."

Uzaklaşmaya başladı. Liss derin bir nefes aldı. Adamın eline uzandı ve onu tuttu. Adam sakinleşti ama arkasını döndüğünde nabzının boynunda attığını görebiliyordu. "Bu bir hataydı. Sen ve ben birbirimize karşı sürekli hata yapıyoruz. Çok şaka yaptığımı biliyorum ama ben de korkuyorum. Lütfen, derse devam edebilir miyiz?"

"Özür dilerim," diye cevap verdi Bear hüzünlü bir gülümsemeyle. Çenesi hafifçe titredi. "Tamam, nerede kalmıştık? Evet, enseye yumruk atıyorduk ama tutmuyorduk. Böyle yumruk yapmalısın." Sanki ona dokunmaktan çok korkuyormuş gibi eliyle gösterdi. Bu kırılganlık ve dürüstlük anı şaşırtıcıydı. İşi yüzünden mi yoksa başka bir şey yüzünden mi kapılmıştı? "Bana nasıl yumruk yaptığını göster, Liss."

Kızın deneyebileceği birkaç basit vuruşa geçmeden önce birkaç kez denediler. Farklı hareketler denerlerken talepkâr ama sabırlı ve rahattı. Talim verirken en iyi halindeydi, daha önce tanık olduğu korku olmadan ona dokunuyordu. Bear'la takılırken ve yeni dramatik hayatını aklından çıkaracak bir şeyler yaparken aldığı bu doğaçlama ders gününü güzelleştirdi ve gülümsemesi onun gözlerine yansıdı.

"Tekrar üstüme gel," dedi ve ona askeri talim yapar gibi hareketleri uygulattı.

"Orduda mıydın?"

"Odaklan, Liss," dedi kendini onun saldırısına hazırlarken.

Ellerini kalçalarına bastırdı ve hareket etmeyi reddetti.

Gözlerini devirdi ama sırıttı. "Hayır, ama Strike öyleydi. Bu konuda konuşmuyor ama ordunun seçkin bir bölümündeydi. Bu bize iyi bağlantılar sağladı ve bu ve onun yetenekleri sayesinde diplomatik ve ticari alanda çalışabiliyoruz." Sonunda ona bir şey hediye etmişti ama bunun kendisiyle değil de Strike'la ilgili olması utanç vericiydi. "Ama bildiğini ona söyleme."

Liss vurmak için kendini konumlandırırken başını eğdi. "Eğer orduda değilsen, bu işe ne getirdin?"

"Biraz daha yukarı vur," dedi, vuruşlarında ona yardımcı olmak için kollarını hareket ettirerek. "Meraklı olmaya başladın, Prenses."

"Sana hayatımı emanet edeceksem, kimlik bilgilerini bilmem gerekir."

Gözleri onunkilerle buluştu ve alnı kırıştı. "İyi bir noktaya değindin. Ben de aynısını isterdim. Tekrar vur bana." Bir ayağından diğerine geçti.

Kadın adamın kolunu tutmaya çalıştı ama adam bir hamle ve itme hareketiyle kadının önünü kesti.

Kıvrımları ve dönüşleriyle canlı ve biraz da hipnotize ediciydi.

"Tamam, sıra sende. Ben sana doğru geleceğim, sen de kolumu itip bana dirsek atacaksın. Çok sert olmasın." Adam onu yakalamak için hamle yaptı, kız elini savurdu ama ıskaladı. "Hızlı reflekslerin var ama her zaman düşünmeni istiyorum. Beni izle."

Hareketi ona tekrar gösterdi. "Anladın mı?"

Kadın başını salladı ve adam tekrar üzerine yürüdü.

Bu sefer kolunu savuşturdu ve omzuna dirsek attı. "Güzel. Çok daha iyi, ama bir dahaki sefere bana daha sert dirsek atmanı istiyorum. Nasıl yapacağını öğrendikten sonra daha hızlı yapmayı deneyeceğiz. Tamam mı?"

Kadın başını salladı ve onlar hareketi uygularken adam konuştu. "Ünlülerin korumalığını yaptım. Başlangıçta kapıcı olarak, ama çalıştığım yerlerin prestiji arttıkça insanlar da arttı ve bu ve diğer şeyler sayesinde farklı müşterilerde uzmanlaştım."

"Kulüp ortamını özlüyor musun?" diye sordu dirseği beklenmedik bir şekilde ona çarpınca. Hızla uzaklaştı ve elleri boks savunması duruşunda yüzünün önünde yumruklara dönüştü.

"Hayır, eğlenceliydi ama tehlikeliydi de. Gurur duymadığım şeyler yaptım ama bazen ölmek ya da öldürmek gibi geliyordu."

Kadın daha fazla soru sormadan, adam hareketleri değiştirdi. "Bir saldırganı sıkıştırmak onu mahvedebilir. Öyle görünmeyecektir. Çocuklar çimdikler
Okulda her zaman başkaları oluyor" diye açıkladı. "Ama bana güvenin, eğer bir saldırganı sıkıştırırsanız, kaçmadan önce onu morartabilir ve güçten düşürebilirsiniz."

Gözlerini kısarak adamın kapalı kollarına baktı. "Tamam, seni nerenden çimdikleyeyim?"

"Canımı yakmaktan zevk mi alıyorsun?" Ona dizinin arkasındaki ve pazusundaki noktaları dikkatle göstermeden önce hafifçe geri çekildi. "Sıkıştırdıktan sonra hafifçe döndür ve çek. İnan bana çok acıtıyor."

"Bunu yapmama izin vermeyecek misin?"

"Kolay çürürüm. Şeftali gibi." Arsız gülümsemesi kalbinin kabarmasına neden oldu. Bear'ın yumuşak tarafı onu mahvedecekti. "Çimdikleme alıştırmalarını Strike üzerinde yapmalısın. Derisi deri gibi. Yemin ederim haftada bir gizlice güneş banyosuna gidiyor."

Ayı'nın tenini yavaş bir gülümsemeyle değerlendirdi.

Kollarını iki yana açarak, "Şimdi taşaklarıma tekme atman gerekiyor," diye rica etti. "Bundan hoşlandığını bilmiyordum," diye espri yaptı.

"Daha az şaka. Bakalım dilini de ellerin kadar hızlı kullanabiliyor musun?"

"Şimdi de bana ukalalık yapıyorsun." Kıkırdadı.

Başını sallarken yaramaz bir okul çocuğu gibi sırıttı. "Saçmalama, Liss. Sana ne yapman gerektiğini göstereyim. Bana doğru koş." Geri çekildi ve hafifçe çömeldi. "Tanrı aşkına. Olimpiyatlarda koşmaya hazırlanmıyorsun. Bana doğru koş, kadın."

Ona doğru koştu ama aceleyle ayağını yan sehpaya sıkıştırdı ve yüzüstü kanepeye düştü.

Kıkırdamaları göbek kahkahalarına dönüştü ve kadın minderlerin boğduğu ağzıyla inledi, "Taşaklarının benim için çok fazla olacağını bilmeliydim."

"Bebeğim, hiç şansın yoktu. Şimdi bana bloklarını göster."

Ayağa kalktığında yüzüne vurmaya çalıştı ama kadın ellerini kolayca engelledi.

"Sen prenses dünyasının Tyson Fury'sisin." Onun göz kırpmasıyla karnı şişti. "Hadi tekrar yapalım."

Onun üzerinde yarattığı etkiden habersizdi. Bir süre daha engelleme üzerinde çalıştılar. Kız her başarılı olduğunda adam onu övüyordu. Kız uyarılmayı önlemek için kalçalarını gerdi ama adamın iltifatlarının derin tınısı görmezden gelemeyeceği bir ödüldü. Onu etkilediğini biliyorsa bile bunu belli etmiyordu. Ama o zaman Bay Duygusuz'du.

Bear saatini kontrol etti. "Bir hamle için daha vaktimiz var ama şu sehpayı yoldan çeksek iyi olacak. Daha fazla yaralanma istemiyorum."

Adam masayı yana kaydırırken kadın onu gönülsüzce itti.

"Sana sırtımı döneceğim ve bana arkadan yaklaşmanı istiyorum." Adamın gözleri kadınınkilere kilitlendi ve kadın kalçalarını yuvarladı. Adam ona anlamadığı bir niyetle baktı. "Gerçekten yap."

İçini çekti. Adamın omuzları çok genişti. Bakışları adamın kıçına kaydı ve dilinin ucuyla dudağını okşadı. Kalça kasları esnemişti.

"Kıçıma bakmayı bırak ve işine bak." Yakalandın!

"Belki de planım senin sıkılman ve sonra pazılarını çimdikleyebilmemdir," dedi kaşlarını oynatarak.

Kıkırdadı. "Senden daha tehlikeli ve daha becerikli saldırganlarla uğraştım. Yapabileceğin tüm numaraları biliyorum, o yüzden devam et."

Liss bir parkur hareketi yapar gibi kanepenin üzerine atladı. Dizlerini büktü ve hızla adamın sırtına sıçradı. Bu harekete eşlik eden

Adrenalin patlaması yaşayan bir savaşçı gibi çığlık atarken ellerini havaya kaldırdı.

"Ne oluyor lan?" diye homurdandı.

Adamın sırtına çarptı ve sıkıca tutundu. Kanepenin kaldıracı ona beklenmedik bir açı verdi ve bacakları onu belinden kavrarken kollarını onun üst yarısına doladı. Adam anında döndü ve bir dövüş sanatları filmine yakışır bir hareketle onu kanepenin üzerine çevirdi.

Adam yanındaki süngerimsi koltuğa atlarken bile gülmeyi bırakamadı. Onun kahkahası en güzel sesti. Yüzü onu şaşkına çeviren bir neşeyle aydınlanmıştı. Sadece yakışıklı değildi; o güne kadar gördüğü en çekici adamdı. Kaslı ve güzeldi, kahkahasına katılmamak imkânsızdı.

Adam başını kanepeye yasladığında kadın nefes nefese kaldı. "Buna ihtiyacım vardı," dedi iç çekerek. Bu hareket tişörtünün yukarı kalkmasına neden oldu. Dalgalanan karın kaslarının görüntüsü ona bir fikir verdi ve onun üzerine atladı.

"Ve şimdi çimdikleme zamanı," diye bağırdı ve bir pazısını hedef aldı, ama elbette, adam ondan daha hızlıydı. Kızın hazırlıklı olmadığı başka bir hareketle onu kaldırdı ve kanepeye yatırdı, bacakları adamın yerleştiği yerdeydi. Onun gücü ve tecrübesiyle boy ölçüşemezdi.

"Korkunçsun, biliyorsun değil mi?" diye homurdandı, kolları başının iki yanında, ona karşı esnememeyi neredeyse imkânsız hale getirecek şekilde onu sıkıştırıyordu.

"Kalçalarımın arasında dinlenen iri yarı korumadan duyduğum bu sözlerin anlamı çok büyük," diye cevap verdi, çevirme hareketinden ve inkâr edemediği ihtiyacından dolayı nefes nefese kalmıştı.

Birdenbire, bakışlarıyla onu sabitlediğinde her şey durdu. Neşe odadan çekildi ve yerini damarlarını dolduran bir sıcaklık aldı. Dilinin ucuyla dudaklarını ıslattı. Adamın bakışları kadının gözlerine dönmeden önce her hareketini takip etti.

"Bunu gerçekten yapmamalıyız," diye mırıldandı. Yüz hatları sanki içsel bir tartışma sürüyormuş, önemli organlarını sıkıştırıyormuş ve ona sorumluluklarını hatırlatıyormuş gibi sıkışmıştı.

Kalp atışları hızlanırken sesler kulaklarına hücum etti.

"Profesyonel olmam gerekiyor. Bir koruma gibi davranmalıyım."

Arzusunun onu günlerce düşüneceği bir karar vermeye zorlayacağından ya da duyarlılığının onu şu duygularla dolduracağından korktuğu için yanıt vermedi

pişmanlıklar. Tüm bu dokunuşlar ve gülüşmeler Liss'i erimiş bir uyarılma topuna dönüştürmüştü ama bunu ona itiraf edemiyordu. Tekrar tekrar yutkundu.

Gözleri inanılmaz derecede karanlıktı ve çenesi, teninin her santimini kabartan bir yoğunlukla dikilmişti. Adam onun üzerinde belirirken zaman durmuştu.

"Kimseye söylemem. Sadece bir öpücük olacak." Onunla birlikteyken kendini tanıyamıyordu. "Bana ne yaptığını anlamıyorum," diye fısıldadı nefes nefese ve titreyerek. "Seni çok az tanıyorum."

"Ben de anlamak istiyorum Prenses." Parmak uçları kızın yüzünde gezindi ve kız yanağını onun dokunuşuna bastırdı. Adamın sıcak nefesi kızın boynunu okşadı ve kız ona karşı titredi. "Çok güzelsin, Liss. Komiksin, zekisin, alıngansın, seksisin ve..." Duraklaması acı verecek kadar uzundu. Gözlerini sıkıca kapattı.

"Ayı?" diye fısıldadı, elini yanağına bastırarak. Adamın teninden kızınkine elektrik kıvılcımları yayıldı.

"Siktir et." Dudakları muazzam bir güçle onunkilere çarptı. Kızın kirpikleri dalgalandı ve adamın ağzına karşı inledi. "İnlemelerine bayılıyorum."

Ağzı açıldı ve kadın dilini içeri kaydırdı. Adam onun öpücüğüne daha az şiddetle karşılık verdi. Bear'ın elleri saçlarına kaydı, dudaklarını onunkilere daha sıkı bastırırken saç tellerini okşadı. Nazik dokunuşları onun açlığını yavaşlattı ve öpüşmeleri daha yumuşak oldu.

Dakikalarca bu şekilde kaldılar, birbirlerinin dokunuşlarında kendilerini kaybettiler, dudakların ve tüy gibi dokunuşların zevkine dalmak isteyen iki insanın narin öpüşmelerinin ötesine geçmediler.

Hafifçe geri çekildi ve alnını onunkine bastırdı. Gözbebekleri büyüdü ve sanki onun tadına bakıyormuş gibi dudaklarını yaladı.

Nefesini tuttu ve gözlerini kapatarak sessizce bir şeyler diledi.

"Bunu yapmamalıydık," dedi. Sesi çakıllı gibiydi. Yani bu öpücük onun için ondan daha mı önemliydi? Duygularını göstermeyi reddederek gözlerini açtı. Adamın yüzü de kendisininki kadar boştu.

"Hatalar olur," diye mırıldandı. Bear'ın bakışları içine işliyordu. Ne kadar ezildiğini belli etmeden önce odasına dönmesi gerekiyordu. "Gitsen iyi olur, Ayı."

Kendini yavaşça onun üzerinden kaldırdı ve kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. "İyi misin?"

"Kesinlikle. Öptüğüm ilk erkek sen değilsin," diye cevap verdi, hoşlandığından daha içi boş bir kahkaha atarak. Ona bir şeyler hissettiren ilk erkekti.

Sadece bir öpücük. Bu da yüz hatlarından saklaması gereken bir şeydi.

Asansörün sesi duyuldu. Strike yukarı

çıkıyordu. "Sana bir kahve yapayım."

"Cidden, Ayı, ben iyiyim ve zaten senin kahvelerinden çok fazla içtim," diye cevap verdi sıkılmış dişlerinin arasından. Strike'ın onu şişmiş dudaklarla yakalamasını istemiyordu. "Öpüştük, güzeldi ama bir hataydı. Bırak artık."

Odasına adım attığında asansör açıldı. Yatak odasının kapısını aralık bıraktı.

"Ne yaptın sen?" Strike tersledi. Kapıdaki boşluktan Strike'ın duruşunun sertleştiğini ve yüzünde çatık bir ifadenin belirdiğini gördü.

"Nefsi müdafaa alıştırması yapıyorduk," diye hırladı Bear, mobilyaları eski yerlerine taşırken başını kaldırarak.

"Şehir merkezine git. Mesajlara cevap vermen ve bir mola vermen gerekiyor." Strike ters ters baktı ve gözleri kısıldı. Yumruğunu duvara vurdu. "Ne zaman öğreneceksin lan, Ayı?"

Güç ve öfke odayı doldurdu. Liss'in kasları titredi ve midesi bulandı.

Liss kapısını sessizce kapatmaya çalıştı ama Strike'ın mırıldanmaları karşısında dondu kaldı. "Sikinle düşünmeyi bırak ve bu işi ne kadar iyi yapmamız gerektiğini hatırla. Geçen seferkini tekrarlayamayız."

Kendisine yönelik olmasa da, Liss Strike'ın azarlamasından acı duydu. Tek yaptıkları öpüşmekti. Asansör kapılarının tekrar açıldığını duyduğunda kapısını kapattı.

"Ben dışarıdayım," diye duyurdu Strike Liss'e. "Sen odanda kalsan daha iyi olur. Bazılarımızın yapması gereken işler var."

Liss yorganın altına girdi ve uyumak için dua etti. Utanç, "geçen seferkinin tekrarı" sözlerini duyduğunda kaybolan uyarılmanın yerini çabucak aldı. Eğer korumalardan birini bir daha göremezse, bu çok erken olacaktı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bir saat boyunca dönüp durduktan sonra, Liss sıkıntısını bir yastığa haykırdı. Gözlerini sıkıca kapatıp nefes egzersizleri yapmaya çalıştı ama Ayı'nın dokunuşunun anısı Strike'a yakalanmaktan duyduğu utançla yarışıyordu. Göz kapakları her kapandığında zihnini dolduruyordu.

Kapının diğer tarafından gelen Strike'ın boğuk sesinin yerini Bear'ın sert Londra tonlarının almasını bekledi ama ses gelmedi. Öpüştüklerini çoktan unutmuş olabileceği fikri midesini düğümledi. Muhtemelen şehir merkezindeydi ve bir iş arkadaşıyla Liss'in ona ilgi duyan pek çok kadından biri olduğuna gülüyordu. O kötü bir çocuk ve bir oyuncuydu. Liss hayatın reddedilmiş rahibesi gibi yaşarken o muhtemelen her ülkede bir seks arkadaşıyla eğleniyordu.

Isla'nın bilgelik dolu sözlerine ihtiyacı vardı. Bear'ın ona ödünç verdiği kullan-at telefon, büyükannesini aradıktan sonra attığı yerden göz kırptı. Liss telefonu eline aldı ama üzerinde numara yoktu. Büyükannesinde Isla'nın numarası olabilirdi ama hiçbir şey ona o aramayı tekrarlatamazdı.

Liss seçenekler arasında gezinmeden önce telefonu elinde çevirdi. İnternet özelliği olmayan basit bir telefondu. Birden Liss'in yüzü asıldı. Barın numarasını biliyordu. Steve onun yokluğunda mekânı işletiyordu.

"Isla'nın numarası Steve'de olacak," diye mırıldandı Liss, sanki yalnızlığını azaltmak için yatak odasında başka sesler duymaya ihtiyacı varmış gibi.

Liss kapıya doğru sürüşündü ve küçük aralıktan içeri baktı. Strike'ın sırtı ona dönüktü ve dizüstü bilgisayarını karıştırıyordu. Beyaz gömleğini zorlayan kaslarına rağmen ondan etkilenmemişti. Bear'ın öpücüğü kafasının içinde dönüp duruyordu. İnlemelerinin aralarında nasıl taşındığını hatırladı. Adamın kibarlığı onu kızartmıştı.

"Siktir," diye homurdandı. Koruması ona başka bir aptallık yaptırmadan önce Isla'yla konuşması gerekiyordu.

Liss ayaklarının ucuna basarak banyoya gitti ve kapıyı sıkıca kapattıktan sonra çağrısını bastırmak için muslukları açtı. Barın numarasını hızlıca tuşlarken bakışları kapıya kaydı. Birden telefonun diğer ucu çaldı,

ve tuttuğu nefesi serbest bıraktı. Cevapsız kalan her zil göğsüne çarpıyor, karnındaki düğümler sıkışıp büküldükçe daha da sıkılaşıyordu. Strike onun işi aradığını duyarsa çılgına dönerdi. Ve Bear'a uslu duracağına dair söz verdi.

Ama sonra onu hiç kimsenin öpmediği gibi öptü.

Ayaklarını yere vurdu. Çalmaya devam etti. Yediden sonra telesekretere düşecekti. Beş zil politikasında bir cevap vardı. Bu altı numaraydı ve-

"The Bell End," diye bağırdı Steve'e ait olmayan bir ses. Birileri yüzlerce yıl önce tüm masumiyetleriyle pub'ın adını seçmişti ama şimdi çalışanlar her fırsatta bu ismi duyurmaya bayılıyordu. Bu kendi başına bir pazarlama aracıydı ve pek çok insan The Bell End'de vakit geçirmek istiyordu. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Liss yeleğinin eteklerini sıktı. "Ewan, sen misin? Steve nerede?"

"Patron, yoksa artık size Majesteleri mi demeliyim?" Ewan, barın kendi seks tanrısı homurdandı ve Liss çenesini sıktı. "Steve vardiyası için gelmedi. Ama bu iş bende ve hiçbir şey ters gitmiyor."

Ewan genellikle içki servisi yapmak yerine kadın müşterileri baştan çıkarmakla meşguldü. Onlarla sohbet etmediği zamanlarda, fetih hikayelerini paylaşır ve herkese prezervatif makinesinin onun istismarları nedeniyle boşaldığını hatırlatırdı. Liss'in iki dünya savaşı ve birkaç futbol isyanı atlatmış olan barı onun yönetiminde bir gün içinde yerle bir olacaktı. İşleri yoluna koymak için bara koşmayı düşünürken dudağını endişelendirdi. Isla'ya ulaşabilirse Steve'i kontrol edecekti.

"Ewan, sen ve Isla birlikte oldunuz mu?"

Son birkaç aydır, Isla her ziyarete geldiğinde Ewan arkaya doğru eğiliyordu. Biriyle yattıktan sonra bu onun için tanıdık bir hareketti. Artık ihtiyaç duymadığı kadınları genellikle bir dahaki "yalnızlık" zamanına kadar saklardı. Isla, Dream Boys konserindeki bir ev kadınından daha azgın olduğu zamanlarda genellikle yanlış erkekleri seçerdi ve Ewan her saklandığında gözlerini devirirdi.

Ewan kekeledi, "Ben öyle demezdim." Liss yumruğunu lavaboya vurdu. Birden banyo kapısının dışında bir ses duyuldu. "Yani biz hiç-"

"Ewan, iki ay önce Isla ile yattın mı? Perşembe günüydü ve sen kapanış saatindeydin," diye tısladı Liss, bir yandan da kapıya dikkatle bakıyordu.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye çıkıştı. Ertesi gün saklanmaya başlamıştı. Bunu çözmek için Sherlock Holmes olmaya gerek yoktu. "İyi. Birlikte samimi bir gece geçirdik."

Liss kahkahalarını tuttu. Eski fetihlerinden, samimiyetin onun yatak odası becerilerinden biri olmadığını bilecek kadar çok yorum duymuştu. Ama konuşamıyordu. İlişkileri pişmanlık vericiydi ve son Tinder olasılıkları utanç vericiydi.

Liss kendini salladı. Tüm başarısızlıklarını düşünecek zamanı yoktu. "Numarası sende var mı? Ve beni oyalamayın."

"Evet, ama patron, barın arkasındayken telefonlarımızı yanımızda taşımamamız gerekiyor," diye kekeledi.

Banyo kapısı çalındı.

"Felicity, dışarı çıkar mısın lütfen?" Strike ricasını sertleştirerek sordu.

"Uygulamaları kaydırmak için bira çekmekten daha fazla zaman harcıyorsun, o yüzden bana numarayı ver," diye tısladı ve "Bir dakika, Strike," diye bağırdı.

"Dur bakalım. Neyin altına sakladığımı hatırlamam

lazım." Liss ayağını durmadan karo zemine vurdu.

"Felicity, seninle hemen konuşmam gerek," diye daha acil seslendi

Strike. "Büyük bir sıçış yapıyorum," diye şarkı söyledi.

"Ne?" Ewan sesini birkaç oktav yükselterek sordu.

Strike kapıyı çalmaya devam ederken, "Bu senin için değildi," diye fısıldadı. "Numara, Ewan, şimdi."

"Sen berbat bir yalancısın, Liss," diye seslendi Bear. Geri dönmüştü! Karnındaki düğümler oynaştı ve ihanetlerinden dolayı homurdandı. "Tuvaletteysen neden muslukları açtın?"

"Çünkü siz iki mankafanın şu anda yaptığı gibi ben tuvaletteyken insanların beni dinlemesinden hoşlanmıyorum," diye gürledi.

Sıcak musluğun ısısı aynaya yazı yazmaya yetecek kadar buhar yaratmıştı ama zaman tükeniyordu ve Strike'ın vuruşları kapıyı titreten patlamalara dönüşüyordu.

"Bunu 'Boşalınca Çığlık Atan Taşaklar'ın altına kaydetmiştim. Sanırım onun hakkında bunu biliyordun."

Tabii ki bunu bilmiyordu. Ewan'a ne kadar sik kafalı olduğunu söylemeden önce, Ewan numarayı okudu ve o da parmağıyla aynaya yazdı.

"Teşekkürler," diye yanıtladı Liss telefonu kapatırken.

"Eğer dışarı çıkmazsanız, biz içeri gireceğiz. Güvende olduğunuzu bilmemiz gerek," diye bağırdı Strike.

Liss sifonu çekti. "Ben iyiyim." Isla'ya mesaj gönderirken parmakları telefonun üzerinde uçuşuyordu. Numarayı girmesi için bir dakikaya daha ihtiyacı vardı.

"Ona kadar sayacağım ve sonra kapı aşağı inecek," diye bağırdı Bear. Her konuştuğunda vücudu yanıyordu. "Her neyin peşindeysen, eminim yapmaman gereken bir şeydir."

Liss gönder tuşuna bastı.

"Bir...iki...üç!"

Çabucak aynadaki numarayı sildi. Tanrı bilir gelecekte banyo her buğulandığında kaç rastgele insan Isla'ya mesaj gönderecekti.

"Altı, yedi," diye bağırdı Bear. Onun kendisini avladığı seksi bir saklambaç oyunu hayal etti. Birden muslukları kapattı.

"Dokuz," diye bağırdı kadın mesajı ve arama geçmişini silerken ve kapıyı açtığında karşısında hırlayan bir Ayı buldu.

"Bir bayan tuvaleti rahatça kullanamaz mı?" dedi elini kalçasına götürerek. Bear telefonu kaptı.

Geçmişi gözden geçirdi. Liss sessizce Isla'ya henüz cevap vermemesi için yalvardı. "Tuvalete gittiğinde neden bir telefona ihtiyacın oluyor?"

"Tuvalette telefonla oturmadın mı? Kültürlü değil misin? Bir oyun arıyordum."

"Yeterince oyun oynadın," diye homurdandı Bear.

"Bear ve ben gitmek zorundayız. Çalışanlarımızdan birini size bırakıyoruz." Strike, Isla'nın genç erkek kardeşiyle aynı yaşta görünen birini işaret etti.

"O bir koruma mı?" diye kuşkuyla sordu ve kabalığından dolayı yüzünü buruşturdu.

"O bizim bilişim uzmanımız. Her yeri hackleyebilir ve güçlerini iyilik için kullanacağına söz verdiği için hapishanede değil, sadece bizimle birlikte. Değil mi Luke?"

Luke başını salladı.

"Uzun sürmeyecek. Birileri başka bir iş bulmuş," diye homurdandı Bear. "Aptalca bir şey yapma ve banyoda saklanmayı bırak."

Onlar uzaklaştı, ama o bir iğnelemeye karşı koyamadı. "Belki de başka bir hata yapmaktan korktuğum için saklanıyordum."

Bear'ın omuzları gerildi ve boynunun arkasını çekti. "Bear,

şimdi. Zaten yeterince zaman kaybettik," diye bağırdı Strike.

Kapılar çarpıldı ve Liss yere yığıldı. En azından Bear telefonunu yatağın üzerinde bırakmıştı. Isla cevap verirse günü Bear'ın düğmelerine daha fazla basmadan atlatabilirdi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Liss'in zahmet edip yapabildiği beş esneme hareketinden oluşan kısa bir egzersizden ve çantasının dibinde bulduğu parlak pembe bir ciladan arta kalanlarla tırnaklarını boyadıktan sonra süitin yaşam alanında volta attı. Bear ve Strike gideli bir saat olmuştu ve Luke tüm bu süre boyunca kafasını iki dizüstü bilgisayarına gömmüştü. Sloganlı tişörtüyle bir hacker'ın tüm klişelerine uyan sevimli inek adam üç kelimeden fazla konuşmamıştı.

Çalışmasına devam etmeden önce birkaç dakikada bir önce kapıya sonra da Liss'e bakıyordu. Parmakları hiç dinlenmiyordu ve eğer klavyesine aralıksız vuruyorsa, kulak memelerini çekiştiriyor ya da kot pantolonundaki deliği kurcalıyordu. Ona üniversitede geçirdiği yıllardaki ev arkadaşlarından birini hatırlatıyordu, konsantrasyonuna yardımcı olması için her zaman kulaklıklarını takardı.

"Müzik dinlemek ister misin? Televizyona bir müzik kanalı koyabiliriz."

Luke gözlerini kocaman açarak yukarı baktı.

"Zorunda değiliz," diyerek sessiz yabancıdan bir yanıt koparmaya çalıştı. Liss yeleğinin eteklerini karıştırdı. "Ama sessizlikten daha iyi olabilir."

Parmakları birbirine vururken Luke'un kaşları çatıldı. Ağzı açıldı ama hiçbir şey çıkmadı.

"Ben gideyim o zaman," diye mırıldandı ve yeni boyanmış tırnaklarındaki cilayı karıştırarak odasına doğru yürüdü.

"Kulaklığımı dinlemeyi çok istiyorum ama buna iznim yok," diye cevap verdi sessizce. İrlanda aksanı şaşırtıcıydı. Omuzları kambur kaldı ve kulak memesini tekrar çekti.

"Kim demiş?"

"Ayı. Bana her şeyin farkında olmamı ve senin nasıl davrandığını kontrol etmemi söyledi, çünkü sen bir belasın."

Liss sırıtmasını engelledi. Çoğu insan onun sıkıcı olduğunu düşünürdü ama o Bear için bir belaydı.

Başını öne eğdi. "Sana başka ne söyledi?"

"Eğer sana dokunursam sağ elimin bütün parmaklarını kıracağını ve sonra da sol eliyle yüzüme bir tokat atacağını söyledi." Luke hızla gözlerini kırpıştırdı.

"Bir kadına rastgele dokunacak tiplerden misin Luke?" Bear'ın ona öğrettiği savunma tekniklerini uygularken Liss'in sırtı dimdikti.

Gözleri odanın içinde gezinirken yüzünü buruşturdu. "Lanet olsun. Hayır. Hiç de değil."

"Güzel. O zaman yanına oturabilir miyim?"

Luke telleri yoldan çekmeden önce başıyla onayladı.

Liss bacaklarını yana yatırmış, ondan en uzaktaki kenara oturmuştu ama Luke sanki yanlışlıkla ona dokunmaktan korkuyormuş gibi hâlâ kaskatı kesilmişti. "Bear normalde müşterilere dokunmaman için ricada bulunur mu?"

"Genelde müşterilere göz kulak olmak için yalnız bırakılmam çünkü teknolojiyle meşgulüm, ama sen favori bir işsin ve zaten son işi bitirmiş olmaları gerekiyordu. Sen farklısın. Bear bunu bana daha önce hiç söylememişti, Mazdy'yi elektronik eşyalarını düzenlemek için gördüğümde bile."

"Popstar Mazdy mi? Bodyguard Corp onun koruma firması mıydı?"

"Evet, ama bir daha asla. O kaotik biri ve neredeyse şirketi mahvediyordu. Bear ile aralarında bir şey oldu. Strike ayrıntıları paylaşmadı ama tüm şirketin batma riski vardı. Bear'la öpüşürken çekilmiş fotoğraflarını elektronik cihazından sildim. Müşterilerle birlikte olduğumuz basına yansırsa, kimse bize bir daha güvenmezdi. Sen bizim için kritik bir işsin. Eğer profesyonelliğimizi gösteremez ve sizi güvende tutamazsak, itibarımız yerle bir olur ve diplomatik müşteriler bizi bir daha istemez."

Çok fazla bilgi vardı ama bir yorum, derinlere gömülen bir solucan gibi kendini beynine zorla soktu ve yumurtadan çıkıp daha sonra daha fazla cehenneme neden olmak üzere yumurtalarını bıraktı. Bear bir müşterisiyle yakınlaşmıştı. Strike'ın önerdiği şey buydu.

Liss parmak eklemlerini sıktı. Bear'ın geçmişi ne olursa olsun, Liss'in mesafesini koruması gerekiyordu. Bear'ın yatak direğine bir çentik daha atamaz ya da organizasyonun itibarını geri kazanmak için her şeyi yapan Strike'ın işini riske atamazdı.

Luke ona baktı. "Sana bunları anlatmamalıydım. Müşterilerle fazla zaman geçirmeme izin vermiyorlar, muhtemelen konuşmaya başladığımda duramadığım için. Çok beceriksizim."

Liss gülümsedi ve kaşınmayı bıraktı. Bu adam çok sevimliydi. "Garip değilsin. Belki müzik yardımcı olur. Sessiz olabiliriz, böylece eğer çocuklar

Geri dönersek, zamanında kapatabiliriz."

Luke ona gülümseyerek karşılık verdi. Gençti ama gözlerinin kenarlarındaki çizgiler, daha önce genç bir delikanlı olarak yaptığı tahminin doğru olmadığını gösteriyordu. Belki de yirmili yaşlarının başındaydı ve ondan sadece birkaç yaş küçüktü. "Teşekkürler. Müzik konsantre olmama yardımcı oluyor."

Televizyonu açtı ve genel bir pop kanalı buldu. "Üniversite arkadaşlarımdan biri de benzer bir şey söylemişti. Kulaklık takarak yorulan beynini sakinleştiriyor ve her seferinde tek bir şeyle uğraşıyordu."

Luke'un gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı ve vücudu bir anlığına rahatladı. "Bunu anlıyorum. Müzik düşüncelerimin yoğunluğunu durduruyor. Bazen kulaklık takıp beyaz gürültü dinliyorum. Ama çocuklara söyleme. Anlamazlar."

"Bu bizim sırrımız olacak."

Luke şimdi daha geniş sırıtıyordu. "Arkadaşının başka teknikleri var mı?"

Liss gönülsüzce omuz silkti. "Anneme bakmak için üniversiteden ayrıldığımda irtibatı kaybettik. O zamanlar kimseye ayıracak vaktim yoktu. Isla, en iyi arkadaşım, yine de iletişimde kaldık."

"Annen şimdi iyi mi?"

Liss'in yüzü düştü. Ondan bahsetmiş olmasına rağmen, insanlara bu kısmı anlatmaktan nefret ediyordu çünkü soruları onu çok etkiliyordu. Kimse onun üzüntüsüne tanık olamazdı, Isla bile. Acısı sadece kendisi içindi çünkü o böyleydi: her zaman ve sonsuza dek yalnızdı. "Bir yıl içinde öldü."

"Özür dilerim." Göz kırpması yine hızlıydı.

Liss sanki anılarından kurtuluyormuş gibi omuzlarını silkti. "Üzülme. Bu uzun zaman önceydi ve tozumuzu alıp hayata devam etmeliyiz, değil mi?"

Söylediği tek kelimeye bile inanmadı.

"Ve şimdi bir prensessin," diye ekledi Luke, sanki yeni hayatı bir fark yaratacakmış gibi. Hâlâ yalnızdı.

"Evet, ne şanslıyım." Gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. Belki de prenses olayının olumlu yanlarını bulmalıydı. Birden eski bir One Direction şarkısı, "Best Song Ever" çaldı. "Şunun sesini açalım ve dans edelim. Biter bitmez geri kapatırız."

Luke gülümsedi ve ayağa fırladı. "Bunu sevdim, ama yapma-"

"Çocuklara söyler misin?" Liss gülümseyerek sordu. Luke coşkuyla başını salladı. "Sırrınız güvende."

Liss hüznü bir kenara itti ama Harry Styles'a olan aşkını ve odasındaki posterlerini hatırladığında bile hüzün gitmeyi reddetti. Annesi onun aşkına gülmüş, ona Morten Harket'i hatırlattığını söylemiş ve fotoğraflarını göstermişti. O gün çok kıkırdamışlardı. Liss'in yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ama onu sildi. Luke odanın bir köşesinde durmuş, ellerini havaya kaldırmış, Liss'in kaçamadığı işkenceden bihaber bir şekilde kelimeleri mırıldanıyordu.

Birdenbire yoga pantolonunun cebinde duran telefonun bacağında yarattığı titreşim dikkatini yeniden ona yöneltti. Telefonu alırken hareketlerini gizlemek için döndü ama Luke'un sırtı ona dönüktü. Poposunu sallayarak koroya eşlik etti.

Metin gözlerini zorla açtırdı.

Bilinmiyor: *Ben Steve. Hemen bara gelmen gerekiyor. Bir kriz oldu ve sana ihtiyacımız var.*

Isla ona kullan-at telefonun numarasını vermiş olmalı. Ama Liss'in mesajlarına hâlâ cevap vermediyse neden? Luke, Zayn gruptan ayrıldığında kalbinin ne kadar kırıldığını bağırarak anlatırken Liss telefonu cebine geri koydu.

Liss başını salladı. Bara gitmesi gerekiyordu. Onun için daha önemli hiçbir yer yoktu ve bir şirket zinciri satın alıyor olsa bile o yere ve insanlarına bir şey olmasına izin vermeyi reddediyordu. Steve, Isla ve müşteriler onun ailesine en yakın kişilerdi. Sikik tavşan Ewan, son fetihlerini aile partilerine getiren ve puding servis edilirken onları terk eden azgın bir kuzen gibiydi. Mutlu bir Luke'u ekmenin ve onun başını erkeklerle derde sokmanın suçluluğuyla karnı düğümlenirken kaçışını planladı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

On dakika sonra bir taksiye atlıyor ve onu bara yönlendiriyordu. Luke, "kadın eşyalarını" almak için resepsiyona gitme isteğinin boşa kürek çekmek olduğunu düşünerek yıkılacaktı. Ama bar önce gelirdi.

Belki de kriz önemsizdi ve çocuklar öğrenip Luke'un başı derde girmeden önce geri dönecekti. Her iki durumda da ona bir daha asla güvenmeyecekti. Odaya döndüğünde yüzünde beliren kederli ifadeyi, ağzının kapanmış ve gözlerinin kısılmış olduğunu düşünmek kadının midesini bulandırdı ve terlemesine neden oldu.

Sadece yirmi dakikalık bir yolculuktu ve şoföre kendisini on beş dakikada oraya ulaştırırsa fazladan bir onluk vereceğine söz verdi. Ara sokaklardan hızla geçerken ona göz kırptı ve neredeyse hız tümseklerinde süspansiyonu kırıyordu. Yolculuk boyunca Steve'in ona mesaj attığı numarayı tekrar aradı ama Steve cevap vermedi.

Taksi aniden barın önünde durdu. Liss çantasından para çıkardı ve şoföre doğru itti.

"Merak etme," diye cevap verdi ona Bear'ı hatırlatan bir aksanla. Bar ailesi krizdeyken onu düşünemezdi. Luke'un Mazdy hakkında söylediklerinden sonra Liss bir dahaki sefere ona karşı daha soğukkanlı olacağına yemin etti. "Böyle araba kullanmak uzun zamandır yaşadığım en eğlenceli şey."

"Ama-"

"Bir prenses için her şeyi yaparım," diye ekledi ışıldayan gözlerle.

Yerel taksici onu tanıdığına göre her gazeteye çıkmış olmalı.

Liss yüzünde buruk bir gülümseme belirdi. Arabadan dışarı fırlarken el sallaması, muhteşem bir cazibeden ziyade bileğini kırdığını gösteriyordu ama şoförün sırıtışı saf bir zevkti. Barın yolunu tutmadan önce ona karşılık verecek zamanı bile olmamıştı.

Hayatı çoktan değişmişti. Artık bir prenses olarak bar işletemezdi ama DNA testi henüz yapılmamıştı. Büyükannesi Liss'in Kral'ın torunu olduğu konusunda kararlıydı ama yalan söylemiş olabilirdi. Gerçeğin büyük bir hayranı değildi ve Liss'in annesi bunu bilmiyordu. Annesi Kral'ın kızı olsaydı, büyükannesi hastalandığında Kral'a söylerdi.

Bar insanlarla dolup taşıyordu ama günlerden pazartesiydi.

"Ewan," diye bağırdı kalabalığın arasından.

Yüzler ona doğru döndü ve insanlar onu işaret etti.

"İyi misin patron? Seni görmeyi beklemiyordum. Isla'yı bulabildin mi?" Ewan bir bira çekerek sordu.

"Mesajıma cevap vermedi. Steve'in bana mesaj atmasının nedeni bu kaos mu? Bütün bu insanlar nereden çıktı?" diye kekeledi ve titremesini durdurmak için ellerini iki yanına bastırdı.

Ewan omuz silkti. "Bu işi biz hallederiz. Ekstra personel çağırdım. Sen yerel bir ünlüsün ve herkes senin barında içmek istiyor. En kibar şekilde, sana ihtiyacımız yok." Bu Ewan'ın sonunu getirebilirdi. Telefonunu kaydırmadan iki cümle kurmayı başardı. "Siz yokken bebeğinize bir şey olmasına izin vermeyiz."

Bar onun için önemliydi ama ona bebeğim diyemezdi, her ne kadar ailem dese de. Hayatında bar olmadan, hiçbir şeyi yoktu. Bu sağlıklı değildi ve DNA testi pozitif çıkarsa prenses olayını benimsemek için daha da fazla sebep olacaktı. Liss, birkaç yabancı fotoğrafını çekmek için telefonlarını kaldırana kadar dondu kaldı. Bir grup kadın ona yukarıdan aşağıya baktı ve kıkırdamadan önce ellerinin arkasından fısıldadı.

Liss'in omuzları yıpranmış yeleğini ve taytını gizleyebilmek için öne doğru çöktü ve kalabalığı yararak bara doğru ilerleyip barın arkasına geçti. "Peki Steve neden acilen gelmem gerektiğini söyleyen bir mesaj attı?"

"Ona sorsanız iyi olur. Mahzende fıçıları düzenliyor." Ewan arka tarafı işaret etti ama yeni bir müşteri kuyruğuyla dikkati hemen dağıldı. "Buyurun efendim. Sizin için ne yapabilirim?"

Liss, Steve'le ilgilenmek ve herkesin bakışlarından kaçmak için hışımla dışarı çıktı. Barın arka koridoruna doğru yürürken kendisini takip eden gözlerin hissiyle ürperdi. Arkasına bir bakış atarak yalnız olduğunu doğruladı ama bu his onu terk etmeyi reddetti.

"Steve," diye bağırdı yürümeye devam ederken.

Bell'in koridorları tavşan yuvası gibiydi ama bar bölümünün altındaki gizli geçitlerle kıyaslanamazdı. Liss çoğu gün buraların perili olduğuna dair söylentileri duymazdan geliyordu. Geçmişte isyancılar kaleden kaçmak için buraları kullanmıştı ama artık barın sahibi ara sıra turlara açtığı için buralar turistlerin ilgisini çekiyordu. İsyancıların sığınaklarının zeminini oluşturan şekilsiz taşlar üzerinde ayaklarını sürüyerek ilerlerken beklenmedik bir ürperti çöktü. Fıçıları değiştirmek için yaptığı yürüyüşlerde ona her zaman eşlik eden küf kokusu bu akşam daha güçlü görünüyordu.

Başı dönmeye başlayınca duvara dokundu, parmak uçlarının altındaki taş soğuktu. Midesi guruldadı. Pub'dayken açlık onun için alışılmadık bir şey değildi çünkü genellikle yemek yiyemeyecek kadar meşguldü ve şimdi bile bu rahatlatıcıydı. Sanki hiçbir şey değişmemişti ve o hâlâ Isla'yla birlikte işten vakit bulabilirlerse sinemada hangi filmi izleyecekleri dışında hiçbir endişesi olmayan gergin bir bar işletmecisiydi.

Karnının homurtuları ve homurdanmaları alçak tavanlı koridorlarda yankılanıyordu. Pek çok şirket gece geç saatlerde barda hayalet avı yapmak istemişti ama Hugo, Liss'in içini rahatlatacak şekilde, buna bir sınır çizdi. Geceleri genellikle en son kendisi ayrıldığı için hayalet söylentilerinde herhangi bir doğruluk payı bulmalarını istemiyordu.

"Hayalet diye bir şey yoktur," diye mırıldandı.

Mırıltılı bir ses geçitte yüzüyor, duvarlarda yankılanıyordu. Steve varilleri sıralarken kendi kendine mi konuşuyordu? Barda çalışmaya başladığından ve Isla'yla arkadaşlık grubuna girdiğinden beri ona karşı bir sevgi besliyordu.

Mırıltılar etrafında yankılandı.

"Steve," diye seslendi. O anda koridor karanlığa gömüldü. Tek ışık düğmesi koridorun başında ve sonundaydı.

"Tanrı aşkına, Steve," diye bağırdı ama yanıt onun yankılanan küfürleri ve ardından anlaşılmaz bir fısıltıydı. "Orada biri mi var?"

Ses tekrar geldi ama kelimeleri ayırt edemedi. Dişlerini gıcırdatarak bağırdı: "Steve, bu hiç komik değil. Aptalca şakalarından birini yapmayı bırak. Ben göremiyorum."

Okuldaki zorbaların onu günün sonunda tuvalete kilitledikleri zamanı hatırlarken nefesi kesilmişti. On yaşındaydı ve eve gitmesi gerekiyordu ama kapıda onu bekleyen zorbalardan kaçmak için tuvalete saklanmıştı. Evde kimse yoktu çünkü annesi aralarında sadece bir saat olan iki işte çalışıyordu. Komşular genellikle ona göz kulak olurdu ama onlar tatildeydi ve o büyükannesinin sorumluluğundaydı.

"Lütfen biri ışıkları açabilir mi?" Kadının paniği koridorda yankılandı.

Liss duvar boyunca ilerlerken adımlarını kısalttı. Mahzene yaklaşmıştı. Düğmeye ve mahzen merdivenlerinin kenarına ulaştığında, bir el sırtını itti. Düşüşünü durduracak bir şeye tutunmaya çalıştı ama

Ayağını kaybedip merdivenlerden aşağı, barın mürekkep karası derinliklerine yuvarlanırken elleri havada yüzüyordu.

ON ALTINCI BÖLÜM

Yüksek sesler etrafındaki karanlığa sızmak için mücadele etti.

"Nerede lan bu kız?" Bear bağırdı. Barda değil, çalışıyor olmalıydı. "Ewan, dostum, eğer bana onun nerede olduğunu söylemezsen, o lanet ellerini koparır ve onlarla seni öldüresiye döverim. Anlaştık mı?"

Bir gıcırtı duyuldu.

Liss önce bir gözünü, sonra diğerini açtı. Mahzenin merdivenlerinin dibinde yatıyordu. Etrafını büyük variller sarmıştı.

Başı iki Anthony Joshua ile birkaç raunt dövüşmüş gibi hissediyordu. Acı bir gözünün üstüne saplandı ve onu kapanmaya zorladı.

"Bana ciyaklamayı kes Ewan ve nerede olduğunu söyle."

Ewan'ın çizgi film faresi gibi giyinmesi fikrine kıkırdadı ama başı zonklayıp boğazına safra kaçınca anında pişman oldu. Altındaki yumru neydi?

"Liss, neredesin?"

Bear'ın sesindeki panikle boğazında bir hıçkırık yükseldi ve gözyaşları kirpiklerine takıldı. Bağırdı ama sesi törpülenmişti.

Hadi, Liss, bunu yapabilirsin.

Tozdan kurumuş ağzına biraz tükürük getirmek için dilini çalıştırdı. "Ayı, ben buradayım." Biraz daha yüksek sesle. Bir nefes aldı ve tekrar denedi. "Kilerdeyim."

"Bir şey mi duydun?" Bear sordu. Ayak sesleri kesildi.

Okul tuvaletlerinde ışıkların söndüğü ana gitti. Zorbalar onu bütün hafta sonu okula kilitlediklerini ve kimsenin bunu fark etmeyeceğini çünkü kimsenin onu umursamadığını söylemişlerdi. Çok gülmüşlerdi ve Liss'in gözyaşları döküldü çünkü haklıydılar. Saatler sonra annesinin bağırışları onu uyandırdı. Büyükannesi bir partide sarhoş olmuş ve onu unutmuştu. Komşuları tatilden eve erken dönmüşler ve onun kaybolduğunu fark etmişlerdi. Annesini aradılar ve hemen okul müdüründen onu okula götürmesini istediler.

"Ayı, ben buradayım. Kiler merdivenlerinin dibindeyim," diye seslendi Liss. Hedeflediği çığlıktan çok bir kütüphanecinin fısıltısına benziyordu,

Ama birden Bear'ın gümbür gümbür ayak sesleri etrafında yankılandı.

Başı dönmeye başladı ve başını kumlu mahzenin zeminine yasladı.

Birdenbire onun yanına geldi. "Prenses, iyi misiniz? Neren acıyor?"

Tutarsızca mırıldandı.

"Mantıklı konuşmuyorsun, bebeğim. Kafanı çarpmışsın. Biri sana saldırdı mı?"

"Hiç sanmıyorum. Ama artık güvendeyim çünkü sen buradasın." Bear derin bir nefes verdi. "Evet, güvendesin. Seni tuttum." Kız hareket etmeye çalıştı ama Bear onu sabit tuttu.

"Bir ambulansa ihtiyacımız olabilir," diye bağırdı Bear merdivenlerden yukarı. Ellerini bacaklarında gezdirdi, dikkatlice sıktı ve onu yakından izledi. Sakin görünmesine rağmen elleri titriyordu. Yine de dokunuşu sanki hisleri geri gelmiş gibi vücudunda küçük kıvılcımlar yarattı. "Bir yerini kırdığını düşünüyor musun?"

"Beni boşaltmak istiyorsan daha yukarıdan başlaman gerekecek," diye fısıldadı onu sakinleştirmek için.

Asık suratla ona baktı. "Sayıklıyorsunuz, Prenses."

"Henüz değil, ama elini oynatmaya devam edersen olabilirim."

Öfkelendi ama omuzları gevşedi. "Pekâlâ, ukala herif. Sanırım başın o kadar da kötü değil. Ama ambulans gelene kadar hareket etme."

"Ambulans yok, Ayı," dedi açıkça.

"Ama-"

"Ambulans yok," diye bastırdı. "İşinizin kötü tanıtıma ihtiyacı yok. Ewan stajyer bir sağlık görevlisi, yani zavallı adamı korkutmayı bırakırsan beni kontrol edebilir."

Bear kaşlarını kaldırdı ama yine de Ewan'a bağırdı.

Ewan yaklaşırken ayakları taşa hızlı hızlı vurarak sesler çıkarıyordu.

"Liss senin stajyer sağlık görevlisi olduğunu söyledi. Lütfen ona göz kulak ol. Ve fazla elleme, yoksa ne yapacağımı biliyorsun."

"Beni kendi ellerimle döverek öldürmek mi?" Ewan ciyakladı.

"Kesinlikle." Bear'ın dikkati dağılmışken, Liss altında bükülen kolunu hareket ettirmeye çalıştı. "Prenses, eğer bir kez daha hareket edersen seni hastaneye kendim götürürüm. Tamam mı?"

"Evet," diye mırıldanmadan önce kabul etti, "Kafanın arkasında gözlerin olmalı."

"Aynı zamanda çok iyi işitirim, o yüzden yanağımı daha az hissederim," dedi Liss'in ürpermesine neden olacak kadar yakından. "Çok korkmuştum, Liss."

"Ben de," dedi ve onun sağlam elini kendi elinin içinde tuttu. Ayı'yı tekrar gördüğünde mesafe koyma yeminini çoktan bozmuştu. Sıkıntılı bir Ayı tarafından kurtarılmış olmak kalbini ve duygularını alt üst etmişti.

Alt dudağını çiğnedi. "Ewan profesyonel becerilerini kullanarak hiçbir şeyi kırmadığından emin olurken sen kıpırdamadan dur." Daha yüksek sesle ekledi, "Ben burada kalıp senin tehlikeli bir şey yapmamanı izleyeceğim. Öyle değil mi, Ewan?"

Ewan eğilip Liss'e sorular sormadan önce kafası karışmış bir köpek gibi başını salladı ve tutarsız ya da yönünü şaşırmış olup olmadığını kontrol etti. Ağrısının nerede olduğunu ve görüşünün iyi olup olmadığını ölçtü. Daha sonra uzuvlarını kontrol etti ve nispeten acısız hareket etmesini sağlamak için onunla birlikte çalıştı. Sonunda, Ewan kolunun arkasından çekilmesine yardım etti. Kırık değildi ama bir askıya bağladı.

Bear'ın gözleri onu hiç bırakmadı ve elini hiç bırakmadı. Çeşitli noktalarda kaşları çatıldı ve başını salladı. Boşta kalan elini kalbinin üzerine koydu ve göğsü sanki nefes alışını sakinleştiriyormuş gibi hafifçe yavaşça hareket etti. Ambulansı iptal etmek için araması dışında o süre boyunca hiç konuşmadı. Ewan görevine odaklandı. Onu bu kadar profesyonel görmek alışılmadık bir şeydi. Bear'ın ara sıra Ewan'ın ona dokunduğu yere göre araya girmek için ağzını açtığı anları fark etmedi, ama Liss elini sıkıp Bear'a uyarıcı bir bakış attığı her seferinde konuşmadan ağzını kapattı.

Sonunda Bear'ın sabrı tükendi. "Nasıl gidiyor, Ewan delikanlı?"

Ewan ayağa fırladı. "Her şey yolunda. Kolunu askıya alabilmem için onu barın dışındaki yan odaya götürmeme yardım et. Prensesi görmek isteyecekleri için müşterilerden uzak durmak en iyisi."

"İyi bir noktaya değindin. Sen ilk yardım kutusunu al, ben de onu yan odaya götüreyim." "Tamam, Bayım..."

Ayı'nın çenesi gerilmişti. "Bana Ayı de. Şimdi kımılda. O kutu kendi kendini toplamayacak."

Ewan başını salladı ve koşarak uzaklaştı.

Bear elini Liss'in altına soktu. İnce yeleğine değen eli sıcaktı. Yavaşça onu yerden kaldırdı ve destek olmak için kolunu Liss'in sağlam kolunun altına soktu. "İyi misin, Liss? Çünkü iyi değilsen seni doğruca hastaneye götüreceğiz. Senin bu planından pek hoşlanmadım."

Başını salladı ve gözlerine dolan yaşlarla savaştı. Düşüşün ne kadar kötü olabileceğinin farkına vardı. Merdivenlerin dibinde tek başına yatarken vücudu dehşet ve iliklerine kadar işleyen soğuğun karışımıyla sarsıldı.

"Gel buraya güzelim," dedi usulca onu kendine çekmeden önce. Gözyaşları özgürce aktı ve onun göğsüne yaslanarak hıçkırdı. Adam ona sarılarak saçlarına fısıldadı: "Sorun yok. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Seni bir daha terk etmeyeceğim."

Kollarını ona sarma isteğiyle savaştı. Bunun yerine, ona doğru sarktı ve topraksı ve baharatlı bir aroma burun deliklerini seğirtirken onun sıcaklığının ve gücünün kendisini iyileştirmesine izin verdi.

"Farklı kokuyorsun," dedi gözyaşları hafiflerken. "Kendini Lynx ile ıslatmış bir ergen gibi."

Onu kendisinden uzaklaştırdı. Kaşlarını oynattı. "Seni arsız inek. Yabancı ülkelerin derinliklerini keşfetmekten dönen seksi bir adam gibi kokuyorum."

"Affedersiniz?" Son gözyaşlarını eliyle silerken kıkırdadı.

"Ne? Şişenin arkasında öyle yazıyordu. Ofiste buldum. Sanırım Luke gece geç saatlerde yaptığı inekliklerden birinde tüm iyi malları tüketmiş ve yerine boktan mallarını bırakmış." Bear gözyaşlarıyla ıslanmış ve kir içinde kalmış gömleğine baktı. Yine de şikâyet etmedi.

Korku kalbine yerleşmişti ve onu nasıl çıkaracağından emin değildi. "Böyle kokarak, bir müşteriyle sohbet etmek için kendini hazırlarken Ewan'a rakip olabilirsin. O tam bir seks çocuğu."

"O zaman bir daha sana yaklaşmayacak. Askı işini kendim yapacağım," dedi Bear huysuzca.

"O stajyer bir sağlık görevlisi," diye cevap verdi, adamın kıskançlığına gülümseme isteğiyle savaşarak.

"Ve birine nasıl askı takılacağını bilecek kadar çok kazaya karıştım. Ewan'ın sana tekrar elini sürmesine gerek yok," diye suratını astı Bear. Sesi tekrar yumuşadı. "Ama cidden, sen iyi misin? Çünkü hastaneye ya da istediğin başka bir yere gidebiliriz. İş için endişelendiğini biliyorum, çok tatlısın ama senin güvenliğin her şeyden önemli. Bugün bu mahzenden çıkmamıza bile gerek yok."

"Burada daha fazla kalmak istemiyorum." Sesi titriyordu.

"Nasıl istersen, özellikle de kirli zemin seni cehennem gibi pisletmişken." Bear onu bir oyuncakmış gibi zahmetsizce kollarının arasına aldı. "Ama kendini daha iyi hissettiğinde, sana olduğun yerde kalmanı söyledikten sonra barda ne halt ettiğinle ilgili bir sürü sorum var. Merdivenlerin dibinde nasıl buruşuk bir yığın haline geldiğini çok merak ediyorum. Cidden çok kızgınım."

Acıya karşı irkildi ama tekrar ambulans çağırır diye ona söylemeye cesaret edemedi.

"Şimdi seni buradan çıkaralım."

Korku midesinde düğümlendi. Liss Bear'a sarıldı ve onu tekrar içine çekti. Artık kendisi gibi kokmaması önemli değildi çünkü onun yanında güvendeydi. Yine de, Bear onu taşırken, o elin sırtına bastırdığını ve onu gitmeye korktuğu bir yere zorladığını hissetti.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Bear onu, zarar görme riski olan paha biçilmez bir mücevher gibi arabaya bindirdi. "Rahat mısın?" diye sordu onunla göz göze gelerek.

"İnsan yalan dedektörü tekniklerinizle bana bakmayı kesin," diye cevap verdi, poposunu kaydırarak. Araba deri ve Bear'ın kullandığı vücut spreyi kokuyordu. "Ne yaptığını biliyorum. Bana öyle bakıyor olman yalan söyleyip söylemediğimi anlayabileceğin anlamına gelmiyor. Ayrıca, ben iyiyim."

Öfkelendi ama gözlerinde de bir pırıltı vardı. "Seni otele götürene kadar iyi olup olmadığını kontrol ediyorum. Çok fazla acı çekmeni ve buna benim sebep olmamı istemiyorum. Bunu istemek gerçekten çok mu fazla?"

Adamın bakışlarındaki sıcaklık, söyleyebileceği tüm yalanları delip geçerken yan gözle baktı. "Kolum acıyor ve her yerim ağrıyor ama otele ne kadar çabuk dönersek o kadar çabuk ağrı kesici alabilirim," diye homurdandı.

Saçma sapan bir yanıt verdi ve emniyet kemerini kavradı, takmak için üzerine eğildi. Kolu ona zar zor değdi ama göğsüne yaklaşınca kadın koltuğunda doğruldu. "Göğüslerini bana sürtmeyi kes," dedi sertçe.

"Onlara dokunan sensin," diye şımardı.

"Göğüslerine dokunuyor olsaydım, o zaman adımı inler ve her yerine dokunmam için bana yalvarırdın," diye cevap verdi, hâlâ onun karşısındaydı. Kaygıyı saptırmak için mizahı da kullandı.

Liss dudaklarını büzdü. "Sen onların altına girene ve sana hayatının en sıkıcı beş saniyesini yaşatana kadar hepsi böyle söyler."

Yüzünü kavradı ve onunla göz göze geldi. Onu dramatik bir Hollywood tarzıyla öpebilirdi ama yüzünü nazikçe tuttu ve "Prenses, ben asla beş saniye yapmam. Bir kadınla birlikte olduğumda, yavaştan alırım. Onu önce kelimelerle sonra da dokunarak baştan çıkarırım. Nelerden hoşlandığını ve nelerin onu ıslattığını öğrenene kadar test eder ve kızdırırım. Boynuna öpücükler kondururum." Parmağının ucuyla boynunu okşadı. "Dilimi meme uçlarında gezdiriyorum ve onu hiç deneyimlemediği yüksekliklere çıkarıyorum."

Adam parmaklarını dikkatle vücudunda gezdirirken Liss yutkundu. Belki o da kaygıyla başa çıkmak için baştan çıkarma yöntemini kullanıyordu. Bir dahaki sefere bunu denemeliydi.

Biri onu merdivenlerden aşağı itmiş.

Bear, parmaklarını taytının bel bandında gezdirmeden önce yeleğinin göğsünün üzerinde alçaldığı yerde kısa bir süre durakladı.

"Sonra, onu sınıra getirdiğimde, duruyorum ve tekrar başlamadan önce onu kıvranmaya ve yalvarmaya bırakıyorum. Parmaklarımla, dilimle boşalmasını ve daha fazla dayanamayana kadar onunla oynamamı istiyorum." Sesi bacaklarını titretecek kadar derindi.

Diğer erkeklerin onu tatmin ettiği beş saniyeden daha uzun süre durakladı. Hatalar hakkındaki önceki sözleri aklına geldi. Ona düşünmesi için çok uzun zaman vermişti.

Kadın başını salladı ve adam geri çekildi. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "İçten içe çıldırdığım zamanlar için daha iyi başa çıkma mekanizmaları öğrenmem gerekiyor."

Mazdy'ye olanın bu olup olmadığını sormak yerine, "Sorun değil. Hadi otele dönelim." Kolunu vücuduna yasladı.

"Liss?" Steve, Bear'ın arkasından seslendi. Gözleri panikten çılgına dönmüştü. "İyi misin sen?"

Bear Steve'le yüzleşmek için döndü ve Steve açık kapıdan kafasını uzatmaya çalışırken bir eliyle göğsüne bastırarak onu geri çekti. Steve onu geçmeye çalışırken dudakları büzüldü ama Bear'ın elinin arkasındaki güç bir tsunamiyi durdurmaya yeterdi.

"Ben iyiyim Steve," diye cevap verdi Liss, dikkatini çekmek isteyen Ayı'yla ilgili sayısız düşünceyi uzaklaştırmak için başını sallayarak. "Neredeydin? Neden bana mesaj atıp bara gelmemi söyledin?"

Bear'ın başı döndü ve daha önce görmediği bir ateşle ona baktı. Yavaş ve net bir şekilde konuştu. "Bu yüzden mi buraya geldin?"

Liss kendini koltuğa geri çekti ve derin bir nefes aldı. Steve

ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Sana mesaj atmadım."

"Evet, attın. Bear'ın bana verdiği telefon numarasına mesaj attın. Mesaja adını da yazdın," diye itiraz etti. Bear'ın gözleri ona doğru kısıldı.

Bear onu geri itmeye devam ederken Steve'in kolları çırpındı. "O numarayı nereden bileyim?" Çekiş gücü kazanmaya çalışırken ayakları yere yapıştı ama öfkeli Ayı'nın gücünü aşmak için bir kamyon gerekecekti. "Bırak beni, dostum!"

"Ben senin dostun değilim. Seninle konuşmamız gerek." Liss'e döndü ve bacaklarının arabanın içinde sıkıştığından emin oldu. Göğsü yükselip alçaldı

hızlı nefeslerle. "Ve sen, sakın bir yere gitme." Kapıyı
çarparak kapattı.

Pencereden, Bear'ın Steve'i geri itişini izledi. Canını yakacak kadar sert değildi, çünkü Bear öyle isteseydi Steve yere düşerdi. Bear bağırıp çağırmadı ama omuzları gergin ve hareketsizdi. Liss camı indirmek için düğmeye bastı ama arabanın elektriği kesikti.

Steve başını salladı ve kolları dans etti. O her uzaklaştığında Ayı bir adım daha yaklaşıyordu. Bear aniden dönüp Liss'e dik dik baktı ve sürücü kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtı ve şimdi olduğu yerde donup kalmış olan Steve'e bağırdı: "Liss'e onun için endişelendiğini söyleyeceğim ama bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin ver, sana güvenmiyorum amına koyayım."

Kapıyı çarptı.

O konuşana kadar otelin yolunu yarılamışlardı. Direksiyonu kavradığı parmak eklemleri bembeyazdı ve yan gözle baktığında bile teninin benekli olduğunu gördü.

Küçük kırmızı bir arabanın içindeki yaşlı bir kadına "Çekil lan yolumdan," diye bağırdı. Liss, yaşlı kadını savunmak için "Hız sınırı içinde sürüyor," diye cevap verdi.

Yabancı.

"Sakın benimle konuşayım deme." Direksiyonu çekip sola dönmeden önce ona bakmak için döndü. Arabalar onun işaret vermemesinden dolayı korna çaldı. "Steve sana mesaj attı diye neden bara gidiyorsun? Güvenliğini ne kadar az önemsiyorsun?"

Liss ona baktı. Ara sıra yola bakıyor, sonra tekrar ona dönüyordu.

"Peki, cevap ver o zaman!"

Liss kollarını kavuşturdu ve abartılı bir şekilde ofladı. "Bana 'seninle konuşmaya cüret etmememi' söylemiştin," diye sertçe cevap verdi ve gözlerini kaçırdı.

"Benimle oyun oynama, Liss," dedi dişlerini sıkarak. "Kazanamayacaksın."

Adam otelin güvenlikli otoparkına park ederken başını geriye atıp kaşlarını çatarak adama baktı. "Bunu bana bir an hayatımın en güzel öpücüğünü veren ve bir an sonra bana çocukmuşum gibi bağıran adam söylüyor."

Kapıyı fırlatıp açtı ve titreyen bacaklarının üzerinde merdiven boşluğuna doğru koştu. Ayı'yla birlikte asansöre binemezdi. Merdivenlerin kapısını iterek açtı ve merdivenleri koşarak çıktı ama Ayı çok geride değildi ve uzun bacaklarıyla merdivenleri ikişer üçer çıkıyordu.

Merdivenlerin arasında dönerken aniden onu yakaladı. Omuzları duvara çarpana kadar onu geriye doğru yürüttü. Merdiven boşluğundan soğuk hava esiyordu ama vücudu adamdan yayılan ateşe karşı yanıyordu. Adam onun önünde durduğunda bacakları titriyordu. Ayak parmakları birbirine değdi ve adam elini uzattı, ona dokunmak istiyordu ama bunu yapmaktan çok korkuyordu.

"O öpücüğün hayatının en güzel öpücüğü olduğunu söylerken ne demek istedin? Bunun bir hata olduğunu söylediğini sanıyordum," diye hırladı.

Birden Bear'ın telefonu çaldı ve gözleri seğirdi. Melodi tanıdıktı. Mazdy'nin bir şarkısıydı.

Luke'un sözleri bir yanardağdan fışkıran lav gibi ona geri dönerken Liss çenesini tuttu ve dişlerini sıkarak cevap verdi: "Önemli değil. Bu bir hataydı. Ben senin dalga geçeceğin başka bir müşteri değilim."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Bear, Liss'in yorumu karşısında tokat yemiş gibi geri çekildi. Kadına bakarken kaşları çatıldı ve sanki kadın onu iğrenç bir şeyle suçlamış gibi bir adım uzaklaştı.

Sıcaklık değişimi Liss'in titremesine neden oldu. Döndü ve merdivenlerden aşağı indi, bu kez daha yavaştı. Telefonunu aldı ve aramayı iptal etti. Merdiven boşluğunu sessizlik doldurdu.

"Neden merdivenlerden iniyorsun?" diye kekeledi.

"Çünkü ana merdivenlerden doğrudan süite çıkamayız ve asansör daha güvenli." Bear alt katta kapıyı onun için açık tutmadı, ancak ona katılmadan önce asansöre binmesini bekledi.

Asansör onların katına çıkarken, "Bir şey olduğunu düşündüğüm için bara gittim. Biriyle konuşmam gerektiği için Isla'ya mesaj attım. Cevap vermedi ama Steve mesaj attı ve barda bir şeyler olduğunu söyledi." Ona hiçbir şey borçlu değildi ama yine de ondan nefret etmesini engelleme ihtiyacı midesini inleten bir ölüm perisi gibiydi. Bunu görmezden gelemezdi.

Bear o konuşurken sırtını ona dönmedi. Steve'in adını duyunca irkildi ama sessiz kaldı. "Barı arayarak Isla'nın numarasını aldım. Güvenliğimi riske atmaya çalışmıyordum ama her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmem gerekiyordu."

"Ama yaptın," diye kesin bir dille cevap verdi. "Ne yaptım?"

"Güvenliğinizi riske attınız."

Asansörün sesi duyuldu ve kapılar süitin içine doğru açıldı. Bear dışarı çıktı ve Liss de onu takip etti. Liss ayakkabılarını tekmeledi ve halının ayak parmaklarının etrafında ezilmesine izin verdi. Alabileceği tek rahatlık buydu. Bear süitin içinde dolaştı. Tüm odaları ve güvenlik riski taşıyan her yeri kontrol ederken elleri titriyordu.

"Şimdi kolumu bağlar mısın?" diye sordu adam televizyonu açıp kanallar arasında gezinirken ve sonunda bir müzik kanalı seçerken. Adam ona boş boş baktı ve kadın onunla kavga etmeye hazırlandı ama bunun yerine adam odanın içinde yürüdü ve yeşil bir kutu aldı. "Otur," diye havladı.

köşedeki sandalyeye oturdu. Kavga onu terk ediyordu ve itaatkâr bir şekilde oturdu. Barda son vardiyasına başladığı zaman sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu ve o zamandan beri Bear'a duyduğu çekim de dahil olmak üzere her şey değişmişti. Hiçbir yerden gelmiyordu ve onu kontrol edemiyordu.

Yanında diz çöktü ve askıyı koluna uyacak şekilde

şekillendirdi. "Ailem için riske girdim," dedi sessizce.

Yüzü okunmuyordu ama söyledikleri kadını keskin bir şekilde kesiyordu. "Steve senin ailen değil."

"Bardaki herkes benim ailem. Sahip olduğum tek aile onlar," diye gerekçelendirdi ve adam koluna dokunduğunda yüzünü buruşturdu. "Annem hastalandığında üniversiteyi bırakıp ona bakmak zorunda kaldım. Ama yemek ve faturaları ödemem gerekiyordu, bu yüzden dükkan sahibi Hugo bana bir iş verdi. Hatta bana annemin bakımına uygun vardiyalar bile verdi."

Bear askısı üzerinde çalışmaya devam ederken o da yüzüğünü döndürdü. Boynundaki düğümü test etti ve daha fazla çalıştı. "Ve sonra annen öldü," dedi. "Sonra onu kaybettin" ya da "öldüğünde" ya da insanların bir şey söylemesinden nefret ettiği diğer şeyler değil.

"Evet. Ve aniden, bar sahip olduğum tek şey oldu. Kendimi işime verdim. Üretkendim, değerliydim ve mekân da gelişti. Sonunda müdür yardımcısı ve ardından müdür oldum. Gerçek bir aileye sahip olmakla kıyaslanamaz ama bir duvardaki çatlaklara koyduğunuz dolgu maddesi gibiydi. Onları düzeltmiyor, gerçekten değil."

Bu, annesi öldüğünden beri bardan uzak kaldığı en uzun süreydi.
Günlerini dolduran yer olmadan, bar onun için daha az anlam ifade ediyordu.

Bear'ın sözleri onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Sanki çatlaklar hâlâ orada, ama onları göremiyorsun ve o kadar da zarar verici değiller," diye cevap verdi, eli dönen yüzüğünü sakinleştirmek için onunkini kapatırken. Öğüt vermeye ya da konuşması için ona alan açmaya çalışıyor gibi değildi. Sanki yalnız olmanın ne demek olduğunu biliyor ve anlıyor gibiydi. Gözleri cam gibiydi ve boğazını temizlemeden önce birkaç kez gözlerini kırpıştırdı. "Seni merdivenlerin dibinde bulduğumda çok endişelendim. Öpüşmemizin bir hata olduğunu biliyorum ama... lütfen bir daha böyle bir şey yapma çünkü sana bir şey olmasına dayanamam." Artık onun hakkında profesyonel bir bakış açısıyla konuşmuyordu. "Ve eğer birini kurtarman gerekirse bana haber ver, birlikte gidebiliriz. Anlaştık mı?"

Liss onun koyu kahverengi gözlerine bakarken başını salladı. "Anlaştık."

"Bana annenden bahsettiğin için teşekkür ederim. Onun ölümünü ve o zamandan bu yana geçen yılları yaşamanın ne kadar acı verici olduğunu tahmin bile edemiyorum, özellikle de yalnızken. Ama artık yalnız değilsin. Ben ve Strike varız. Hiçbir yere gitmiyorum." Elini mahzende olduğu gibi sıktı. Tüm vücudunu parlayan bir sıcaklıkla doldurdu. "Merdivenlerden nasıl düştün?"

Liss koridorda ışıkların söndüğünü ve Bear askısıyla uğraşırken mahzende bir şeyler duyduğunu anlattı.

"Başka bir yerin acıyor mu?" Şimdi daha yumuşaktı, ama onu iten elden bahsetmeyi tartıştı. Nasıl olsa ona inanmayacaktı.

"Dizlerim," diye yanıtladı, sanki bu onun diğer sorularını başka yöne çevirecekmiş gibi.

Taytını yuvarlarken elleri bacaklarına değdi. Dizleri kanla kaplanmıştı ama bu acı hoş bir dikkat dağıtıcıydı.

"Düştüğün zaman oluşan yüzeysel bir yara ama senin için temizleyeceğim." Odadan çıktı ve bir kase sıcak su ve bir fanila ile geri döndü.

"Bana söylemediğin şey ne?" diye sordu, onun altındaki yerine geçerek. Kirpikleri endişeyle parlayan gözlerini çerçeveliyordu. Durmak bilmeyen dokunuşu ve içten ilgisi çok fazlaydı, özellikle de her şeyden sonra. "Mahzende başka bir şey mi oldu?"

Adam suyun içindeki fanilayı sıkarken kadın vereceği cevabı düşündü. "Bu biraz acıtacak ama bununla başa çıkabilecek kadar güçlüsün."

Sıcak bez yaralarına değdiğinde nefesi kesildi.

"Sorun yok," diye yatıştırdı. "Şimdi bana söylemediğin şeyi söyle." Bear onun yaralarını temizledi ve kanı dikkatlice sildi.

"Biri beni itti," diye rahatladı, insan yalan dedektörü yeteneklerinin eninde sonunda gerçeği ortaya çıkaracağından emindi. "Merdivenlerin başında arkamda bir el vardı. Bunu kanıtlayamam ve siz de kimseyi görmediniz ama... Belki de hayal görüyorumdur."

"Ya da belki kendine güvenmelisin." Tekrar ayaklarının üzerine oturdu. "Bu işin aslını öğreneceğiz."

İkinci bir bezle cildini kuruladı ve dizlerine yara bandı ekledi. "Ve daha önce olanlar için tekrar özür dilerim. Sinirlenmemeliydim. Bir aile istemenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum."

Liss nefesini tuttu. Bear nadir görülen bir kırılganlık anını paylaşıyordu ve bu sadece sorularını artırsa da onu korkutmaktan korktuğu için ağzını sıkı sıkıya kapalı tuttu.

"Yine arkadaş mıyız?" diye sordu elleri baldırlarını sıkarken.

"Evet, biz arkadaşız." Gülümseyemediği için ağzını yana doğru büktü.

Tam o sırada telefonu çaldı. Daha önceki Madzy zil sesiyle aynıydı. Bear döndü ve telefonu iptal etti. Derin nefesler alırken sırtındaki kaslar esnedi.

"Luke senin onun... koruması olduğunu söyledi," dedi, son kelimede sesi yükselmişti. Onun konuşmayı kesmesini beklerken ona kadar saydı.

"Evet."

"Ve?" diye yanıtladı, kelimeyi uzatarak.

Yine de dönmedi. "Bu konuda söyleyecek başka bir şey yok ama düşündüğün gibi değil. Ve Luke müşteriler hakkında konuşmamalı. Bu özel bir konu."

Nefesinin altından oflayıp pufladı. "Ben öyle duymadım."

Döndüğünde yüzü ifadesizdi ama gözünün seğirmesi bunu ele veriyordu. "Her şey her zaman göründüğü gibi değildir. Bana inanmayı ya da inanmamayı seçebilirsiniz." Gözleri tekrar seğirdi. "Ama her insana güvenemezsin, yıllardır tanıdıklarına bile."

Ellerini ceplerine soktu ve süitin mutfak kısmına doğru yürüdü.

"Ayı." Liss ayağa fırladı ve bu sırada kolunu çarptı. Uluması onu hemen kendine getirdi.

"Lanet olsun, kadın." Ona şefkatle sarıldı. Kalbi acıyordu ama bu anlamsızdı. O onun korumasından başka bir şey değildi. Belki de onun aklına girme şekli çekiciliğinin bir parçasıydı. Öpücük konusunda söylediklerinde ciddiydi. Ama onu çok az tanıyordu. Belki de o sadece hayatındaki yeni dramayla başa çıkma mekanizmasıydı. "Daha fazla hasara neden oldun mu, Liss?"

Adam araştırırken kadın başını salladı. Adam başparmağını hafifçe bileğinin üzerinde gezdirdi. Kızın nefesi kesildi. Bakışlarıyla onun dokunuşunu takip etti ve bıraktığı yanıktan zevk aldı. Eğer bu ona yardımcı oluyor ve biraz olsun sakinleşmesini sağlıyorsa, cazibesini kucaklamak çok mu yanlıştı?

"Belki de onu daha iyi öpmelisin," diye kekeledi, söyledikleri karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. İyi bir adam değildi ama davranışları onu yanlış anladığını gösteriyordu. Muhtemelen duygularına yenik düşmüş ve Bear'ın baştan çıkarıcılığına karşı koyamayan azgın bir kadındı.

Ona doğru baktı. Gözleri niyetle parıldıyordu. Bear başını eğdi ama dudaklarını kızın iç bileğindeki nabız noktasına değdirirken bakışları kızın gözlerinden ayrılmadı.

"Kalp atışlarınız çılgınca, Prenses. Sizin için endişelenmeli miyim?" Her derin nefeste göğsü yükseliyordu.

Sözleri boğazında düğümlendi.

"Ağzında bir sorun mu var? Onu da mı daha iyi öpmem gerekiyor?" Sesi derin ve hırçındı.

Gülümsemesini saklamaya çalıştı ama gülümseme ağzının kenarlarını çekiştiriyordu. Bear parmağıyla çenesine dokunurken dudaklarını yaladı. "Bu dudakların biraz ilgiye ihtiyacı var."

Beklenti ve uyarılma bedenini ele geçirdi ve başı dönerek dengesini tehdit etti. Adam eğilirken, deneyimsiz bir genç kız gibi sıkmamaya dikkat ederek onun pazusunu tuttu.

"Sıkı tutun," diye alay etti onunla. Aşk hikâyelerinde kahramanın dizlerinin bağının çözüldüğünü okumuştu ama yazarların dramatik etki yaratmak için bunu abarttığını düşünürdü. Yine de bacakları titredi ve Liss onu daha sıkı kavradı.

Gözlerini kapattı ve dili alt dudağını okşadı.

RING RING.

Otelin dahili telefonunda Bear alnını onunkine yasladı. Dudakları, sanki onu kızdırmak için bir tüy kullanmış gibi nazikçe onun dudaklarına değdi.

"Zil kurtardı," diye fısıldadı ona karşı.

Bear otel telefonuna yönelirken, "Herkes rahatladığını düşünür," diye cevap verdi. "Bunu yapmayı bırakmalıyız."

Telefona cevap verirken profesyonel moduna geçtiği için ne dediği anlaşılmıyordu. "Onu tarif edin," diye homurdandı. Karşı taraftaki kişi testi geçmiş olmalıydı çünkü "Yukarı gönderin" dedi.

"Yemek yedin mi?" diye sordu Liss'e.

Başını iki yana salladı. "Ama gerçekten aç değilim."

Resepsiyona, "Ve dört hamburger, patates kızartması ve tüm pudingleri gönderin," derken ona baktı.

Kadın, "Aç olmadığımı söyledim," diye itiraz edince telefonu beşiğine yerleştirdi.

"Bildiğim kadarıyla bugün neredeyse hiç yemek yemediniz ve ağrı kesici almak üzeresiniz. Yemek yiyorsun."

Ona ters ters baktı. Ama ona ne yapması gerektiğini söyleme şekli bacaklarının arasındaki ateşin yanmaya devam etmesine neden oldu. Hayatını kendisine dayatılan bağımsızlıkla ve kimseye güvenememekle geçirmişti ama dört gün sonra Bear'ın ellerinde macun olmuştu.

"Dört hamburger ve tüm pudingleri yiyemem," diyerek kısık gözlerle dudak büktü.

"Böyle surat asmaya devam edersen sana bir daha iyi kız demem." Adamın gözleri karardı ve kızın yanakları kızardı. Onun odasında uyuduğu geceden beri bundan bahsetmemişti. Bu ona neden bir şeyler hissettirmişti ve bundan sonra ona hangi iğrenç düşünceleri verecekti? Muhtemelen onun için hiçbir şey ifade etmeyen ince yollarla, ona daha önce deneyimlemediği bir şekilde isteklerini öğretiyordu. Adamın ellerine baktı ve onların taytının içine kaydığını hayal etti. "İlginç. Bilgin olsun diye söylüyorum, hamburgerlerden ikisi benim için ve Isla gelmek üzere olduğu için fazladan bir tane daha aldım. Şimdi uslu bir kız ol ve misafirimiz için hazırlan."

"Senden nefret ediyorum."

"Bunu o pembe yanaklarına sen söyle," dedi dudakları öylesine doluydu ki, kız yüzünü tokatlamak istedi.

"Seni mahvedeceğim."

Asansör Isla'nın geldiğini haber veren bir ses çıkardı. "Bunu kolun iyileştikten sonraya sakla. Senin tarafından becerilmeyi dört gözle bekliyorum," dedi, ancak konuşur konuşmaz başını salladı ve yüzünü buruşturdu.

Acı verici kişisel şeyleri paylaşmak yerine şakalaşmaya dönmek neredeyse rahatlatıcıydı. Liss, kendisini yok etme gücüne sahip olsalar da Bear'ın hem tatlı hem de yaramaz yanlarını seviyordu.

Isla asansörden atladı, içine girdiği cinsel gerilim kafesinden habersizdi.

"Liss, aman Tanrım, kolun. Ne oldu? Steve beni aradı ve barda yaralandığını söyledi. Orada ne yapıyordun?"

Bear başını salladı. "Birkaç özel görüşme yapmam gerekiyor. Siz ikiniz yatak odasına geçseniz sorun olur mu?" Beklenmedik derecede kibardı. "Geldiğinde yemeği getireceğim."

"Ve ağrı kesiciler."

"Onları unutmazdım, Prenses. Ağrı kesicileri asla unutmam," diye cevap verdi ve bir elini yüzüne sürüp "Tanrı aşkına, Bear," diye mırıldandı.

Sözde saldırganı önce onu öldürmezse, Bear onun ölümü olacaktı. Yavaş bir nefes verdi. En seksi şekilde ölmek için ne güzel bir yol.

Hayal edilebilecek bir zafer parıltısı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Isla yatak odasının kapısını kapatırken, "Bana her şeyi anlat," dedi.

Liss yanan yanaklarının soğuması için zaman tanıyarak pencereden dışarı baktı. Yüksek binalar şehrin küçük alanını dolduruyor, uzakta ise spor sahaları ve yerel simgeler etrafı kaplıyordu. Aşağıdaki insan şeklindeki küçük noktalara odaklanırken ağzının içini ısırdı.

"Hey, Liss," diye seslendi Isla sanki bir süredir konuşuyormuş gibi. "İkinizin arasında neler oluyor? Birbirinizden nefret mi ediyorsunuz yoksa birbirinizi becermek mi istiyorsunuz anlayamıyorum ama her iki durumda da uzun zamandır gördüğüm en ateşli şey bu. Sanırım kitabın da yardımı oldu."

Liss döndüğünde Isla'yı elleri kalçalarında buldu. Tanrıya şükür en iyi arkadaşı her şeye rağmen buradaydı. "Bunu son altı ayda Ewan'ı beceren kadın söylüyor ve kitap yorumunu görmezden geliyorum." Liss kıkırdadı. Isla sırıttı ve saçlarını karıştırdı. "Üzerimi değiştirmeme yardım eder misin? Giymek için yumuşak ve sevimli bir şey istiyorum."

Isla yavaşça Liss'in askıdan, taytından, yeleğinden ve sütyeninden çıkmasına yardım etti ve ona kabarık pijamalarını ve tişörtünü giydirirken bir yandan da Ewan'ın muammasını tartıştı.

"Boşaldığında top torbası diye bağırıyor musun?" Liss yatağın başlığına yaslanarak sordu.

Isla kahkahalara boğuldu. "Öyle mi dedi? Arsız amcık." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve nefes nefese kaldı.

Kapı çalındı.

"Girin," diye bağırdı Liss. Hamburger ve taze pişmiş cips kokuları kapıdan içeri yayıldı. Karamel, çikolata ve ahududu kokularıyla karışıyordu. Karnı Isla'nın kahkahasından daha yüksek sesle guruldadı.

Şaşkın bir Ayı kapının eşiğinde dururken yemeği kaldırdı. "O iyi mi?" diye sordu Isla soluk soluğa kalırken.

Liss ağzında salyalar birikirken, "Burada ilk yardıma gerek yok," diye cevap verdi. "Isla'nın olaylı seks hayatından bahsediyoruz."

"Hey." Isla bir yastık fırlattı. Liss eğildi ve yastık başlığa çarptı.

"Ben gidiyorum," dedi ve yemeği yatağın üzerine bırakıp geri çekildi. Isla ve Liss kalması ve onlarla birlikte yemesi için bağırdılar.

Yüzünde bir gülümseme belirdi ama hemen kayboldu. "Tamam, ama sonra başka işlerim var." Cebinden ağrı kesicileri çıkardı ve odadan çıkıp buzdolabından içeceklerle geri döndü. "Bunları içerken alkol yok. İkinizin de ihtiyacı olduğundan değil," diye ekledi yatak odasının kenarındaki sandalyeye oturmadan önce nefesinin altından.

Liss hamburgerini bir panter vahşiliğiyle parçaladı. Sos ağzına dolduğunda ve erimiş peynir dilini kapladığında orgazmik bir şekilde inledi. İkinci kez inlediğinde dikkatlerin üzerine çevrildiğini hissetti. Bear onun açlığını dudaklarını yalayarak ve koltuğunda bir kaymayla takip etti.

Liss haplarını ve içkisini yutarken yüzü kızarmaya devam etti. Bear onu izlemeye devam etti, ancak bu sefer dikkati boğazındaydı.

"Ummm, evet, nerede kalmıştık?" Liss göğsündeki sıcaklık artarken sordu. "Ah evet. Boşaldığında 'top torbaları' diye bağırıyorsun."

Isla bir çipin etrafında sırıttı. "Söylemiyorum," diye cevap verdi. "Bir erkek geldiğinde söylüyorum, ama ben söylemiyorum. Ve beni serbest bırakmadığı halde işinin bittiğini düşündüğünde. Pislik herif."

Ayı yüzünü buruşturdu. Ara sıra, yemeğine dönmeden önce bakışları Liss'e doğru kayıyordu.

Liss dudaklarındaki sosu elinin tersiyle sildi.

Isla hamburgerinden kocaman bir ısırık almadan önce, "En iç karartıcı şey de bunun olağandışı olmaması," diye ekledi.

"Gitmeliyim," diye mırıldandı Bear. "Bunun için burada olmam gerektiğinden emin değilim."

"Bir erkek bakış açısına ihtiyacımız olabilir," diye ekledi Liss. Onun gitmesini istemiyordu. O gün olanlardan sonra onun varlığı onu rahatlatmıştı.

Bear ikinci hamburgerini yerken kaşlarını çattı. "Tamam, ama yemeğimi bitirdiğimde gideceğim," dedi ısırıklar arasında.

Liss, onun biraz daha kalmasını sağlamak yerine bir saatlik sözlü tartışmayı kazanmış gibi sırıtarak ağzına bir çip attı. "Ne diyordun Isla? Ne demek alışılmadık bir şey değil?" Liss ağzı hâlâ cipsle doluyken sordu. Barda çalıştığı yıllardan, yemek yemek de dahil olmak üzere hiçbir şey için durulamayacağını öğrenmişti. Görgü kurallarına uymaya çalışmak için eliyle ağzını kapattı; ne de olsa bir prenses olabilirdi. Davranış dersleri alması gerekebilir!

"Sikişmeyi özledim," diye homurdandı Isla.

Liss parmaklarındaki sosu yalayarak, "Ama bu yıl en az dört erkekle yattın," diye yorum yaptı. Bear yine koltuğunda kıpırdandı.

Isla bir yandan isimleri sayarken bir yandan da parmaklarını birbirine vuruyordu. "Altıdan fazla. Ama konu bu değil. Sevişmeyi özledim. O hayvani şekilde birine karşı çaresiz kaldığın o anı. Kıyafetlerini yırtıp attığınız ya da daha da iyisi, o an içinizde olmasını istediğiniz için kıyafetleri üzerinizde bıraktığınız anı. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Gerçekten sert bir sikiş."

Liss kısa bir süre düşündü. "Seks yaptım, sanırım ne demek istediğini anlıyorum. Bunun gibi öpüşmelerim oldu." Bear'a bakmayı reddetti ama "Ama sekste değil." diye eklediğinde bakışları o tarafa kaydı. Sanki güzel bir seks yaşamışım gibi."

Bear hamburgerinden bir ısırık daha alırken kaşlarını kaldırdı.

"Öpücükler ve güzel seks sevişmek değildir, Liss. Seks hoş olmamalı. Tatlı, nazik ve sevgi dolu olabilir ama asla hoş olmamalıdır. Birçok erkekle yattın."

Liss omuz silkti ve kayıtsız bir şekilde "Sanırım" dedi.

"Yattığın erkeklerle ilgili söylediklerine bakılırsa, özellikle de her şeyin temiz ve planlı olması gereken erkekle, bunun zor bir sevişme olduğunu düşünemiyorum." Liss başıyla onayladı. "Peki ya üniversiteden ayrılmadan bir ay önce tavladığın adam? O sevişme değil miydi?"

Bear'ın hamburgeri dikkatini çekti ama Liss her konuştuğunda gözleri büyüdü.

"Adı Bryan'dı," diye yanıtladı Liss. "Yoksa Ryan mıydı? Seks yapmadık. Ona oral seks yaptım ve o da en iyisi olduğunu söyledi."

Bear yüksek sesle öksürdü. "Çip yanlış yöne gitti," diye mırıldandı içkisini yudumlamadan önce.

Liss başını sallarken içini çekti. "Ama anlattığın gibi biri yoktu."

"Yine de iyi bir sikiş yapmış olmalısın?" Isla kuşkuyla sordu. "Bunu neden daha önce bilmiyordum?"

Liss pudinglere baktı. "Birkaç yıl önceki adam iyiydi. Ama yaptığımız iki seferde kedisi kapıyı tırmaladı ve sürekli mesajlar almaya başladı. Hiçbir zaman tutkulu, birbirini arzulayan bir seks olmadı. Diğeriyle ise daha çok uzun bir günün sonunda bir fincan çay gibiydi."

"Lanet olsun." Isla nefesini dışarı üfledi. "Yani güzel bir seks gibiydi. Diğer türden değil miydi?"

Liss omuz silkti. "Emin değilim. Kötü bir seks değildi."

"Bu doğru değil. Bırak bahsettiğim sevişmeyi, 'fena seks değil' demek bile iyi seks sayılmaz. Bana yardım et, Bear. Eminim sen de zamanında sert, akıllara durgunluk veren sikişler yaşamışsındır."

"Beni karıştırma," diye homurdandı Bear ama kirpiklerinin altından Liss'e bakmaya devam etti.

"Cidden, Bear. Sence de Liss'in iyi bir sikişe ihtiyacı yok mu? Senin mobilyaların üzerine eğilip çığlık atana kadar sikilmeye ihtiyacın var." Bu sözleri söyleyen Isla olabilirdi ama Bear tüm dikkatini Liss'e verirken gözleri büyüdü.

Alnında boncuk boncuk ter vardı ve ensesini ovuşturdu. Kulaklarında o tanıdık pembe renk belirdi.

"Ayı, iyi misin?" Liss sordu.

Ayağa fırlamadan önce yüksek sesle yutkundu. "Siz pudinglerinizi alın, benim de yapacak işlerim var," dedi ve odadan çıkarken içkisini bulmaya çalıştı.

Adam kapıya ulaştığında Liss'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Onun kalmasını istiyordu, ama o bir oyuncu olarak ün yapmış bir korumaydı. *Kendime gelmeliyim.* Yanakları alev alev yanarken içkisini bitirdi ve pudingi kaptı. Dilinin üzerindeki buz gibi dondurma, ona duyduğu çekimin sıcaklığını bastırmak yerine daha da arttırmıştı.

"Yani bunca zaman harika bir seksi kaçırdım mı?" Dondurma boğazından aşağı kayarken Liss kekeledi. "Sence Bear benim için utandığı için mi buradan kaçtı?"

"Tatlım, pantolonunun içinde olup bitenlere bakılırsa, hiç sanmıyorum."

"Ah," diye yanıtladı Liss. Yüzü daha da yanmıştı. "Ummm, onun yerine başka bir şeyden konuşalım."

"Eğer eminsen." Isla'nın kaşları sanki daha fazlasını bekliyormuş gibi yukarı kalkmıştı ama Liss konuşmayınca devam etti. "Ve Steve'in beni aradığında neden hâlâ endişe içinde olduğunu söyleyebilirsin."

"Steve mi? Biz ayrılırken Bear onunla konuştu. Birbirlerinden hoşlanmıyorlar."

"Hiç şaşırmadım."

Liss gözlerini arkadaşına dikti. "Ne demek istiyorsun?"

"Steve'in neden hâlâ barda çalıştığını anlamadın mı? Sen orada olduğun sürece neden hep barda çalışacağını?" Isla içini çekti. "Bildiğini sanıyordum."

"Neyi biliyordun?" Liss hâlâ dondurmayı ağzına götürürken sordu.

Isla bir elini yavaşça yüzünde gezdirdi. "Bunu sana söylemek bana düşmez. Ya o söylemeli ya da ben onun söyleyebileceği bir durum yaratmalıyım." Liss ne demek istediğini soramadan Isla konuyu değiştirdi. "Şimdi bana düşüşünü anlat. Hayaletlerden biri sana çelme mi taktı?"

YİRMİNCİ BÖLÜM

Bir saat sonra kapı gürültüyle çalındı. Belki de Bear daha önceki konuşmaya devam etmek istediğine karar vermişti. Liss, "İçeri sadece çikolata yemek ve seks konuşmak için girebilirsin," diye bağırdı. O ve Isla kıkırdadı.

Kapı hızla açıldı ve Strike içeri girdi. "Liss ile konuşmak istiyorum, Isla."

Liss yüzünü buruşturdu. Bir Strike dersi daha dinleyecek havada değildi. Destek için Isla'ya baktı ama o telefonunu kontrol ediyordu.

Isla ayağa fırladı ve eşyalarını topladı. "Kahretsin. Kardeşimle yarım saat önce buluşmalıydım." Elma parçasını kaptı. "Bunu alıyorum. Bana ihtiyacın olursa ara. Bu gece iyi uyuduğundan emin ol, son zamanlarda çok şey yaşadın ve dinlenmeye ihtiyacın var."

Strike ikisine de ters ters bakarken Liss başını salladı.

Isla hızla Liss'e sarıldı ve fısıldadı, "Bunun sana zorbalık etmesine izin verme. Eminim havlaması ısırmasından daha kötüdür." Strike'a el salladı, Strike onu görmezden geldi ve asansöre doğru koştu.

Liss parmağını ıslattı ve çilekli cheesecake'in kalan kırıntılarına sapladı. Bear'la paylaşmak için sakladığı çikolatalı torte dışında kalan tek puding buydu. Özellikle Mazdy olayını göz önünde bulundurarak ona hayranlık duymayı bırakması gerekiyordu.

Strike orada bulunma sebebini homurdanmadan önce boynunu kırdı. "Saray yarın ilk iş orada olman için talimat verdi. Sanırım sonuçlar geldi." Bear kapalı bir yerdeyse, Strike ıssız bir adada bir hapishane hücresinde kilitliydi. Adam soğukkanlı ve duygusuzdu. Bunun onun için ne kadar önemli bir haber olduğunun farkında değil miydi?

Bear darbeyi yumuşatmaya çalışacaktı. Parmağını saplamadan önce kasenin etrafında başka bir kırıntıyı kovaladı. Kırıntı arkadaşlarına katılmadan önce bir cankurtaran salı gibi ona yapıştı. "Sabah dokuza kadar hazır olmanı bekliyorum. Bear ve ben seni götüreceğiz." Bu, sarayda bir kadın olup olmadığına karar vermek için yapılan bir geziden ziyade askeri bir emir gibiydi.

Prenses. Yarın hayatını sonsuza dek değiştirebilir.

"Ayı nerede?" Başını eğdi ve kırıntılara odaklandı, neyi açığa çıkarabileceğinden endişe ediyordu. Strike onun duygularını öğrenirse Bear'ı görevden alabilirdi. Onun hayatından çıkmasına henüz hazır değildi. Dişlerini sıktı. Onu çok az tanıyordu ama kapıdan Bear yerine Strike'ın girdiğini görünce, onunla birlikte olduğu her saniye büyüyen umut topu paramparça oldu ve tüm damarlarını umutsuzlukla doldurdu.

"Diğer müşterimizle birlikte." Belki de o müşteriye de Liss'e gösterdiği özen ve baştan çıkarıcılığın aynı karışımıyla davranıyordu. "Sonra da bir gecelik molaya çıkacak. Daha önce yaptığın gibi gitmemeni sağlamak için burada olacağım."

"Ben tutsak değilim," diye tersledi. Ama öfkeli kalbine kapana kısılmış olmaktan çok acı hükmediyordu. Bear ona sözler vermişti. Onu barda kurtardığında, yanından ayrılmayacağına söz vermişti. Onunla paylaştığı savunmasız hikâyeyi hatırlayarak dişlerini sıktı. Kimse onun bu yönünü görmemişti ve bunu geri alamadığı için utanç duyuyordu. Aşık olmuş aptal bir kızdı.

Strike kaşlarını çattı. "Sizi güvende tutmak için elimizden geleni yapıyoruz. Talimatları dinlemediğinizde neler olduğunu gördünüz. Dediğimizi yaparsan yaşarsın." Tekrar boynunu kırdı. "Bu iş bizim için önemli ve korumamız gereken bir itibarımız var. Buna yardımcı olmuyorsun."

Liss dudaklarını sıktı. Onlarla bu şekilde konuşurlarsa, herhangi bir müşterileri olması sürpriz olurdu.

Küçümseme dolu bir nefes verdi. "Ve bir şey daha. Bear'la oynaşmayı bırak."

"Etrafta dolanmak mı?"

"Bu iş ikimiz için de önemli ve senin gibi bir dikkat dağıtıcıya sahip olamaz." Yüzü acıdı. "Söylediğinden daha savunmasız. Eğer ona saygı duyuyor ya da önemsiyorsan -sanal bir yabancı olduğunu da eklemeliyim- geri çekil ve sana davranmaya çalıştığı gibi ona da profesyonelce davran."

Beni daha önce hiç öpülmediğim gibi öptüğü an gibi mi?

Strike'ın dudakları kıstırılmıştı. Kısa bir süre, o ve Liss bu şekilde kaldılar, ikisi de bir santim bile vermedi.

Sonunda Strike hırladı: "Korumanı baştan çıkarmaya çalışan ilk müşteri sen değilsin ve sonuncu da olmayacaksın. Bear'ın bu saçmalığa ihtiyacı yok, o yüzden kes şunu."

"Burada işimiz bitti mi?" diye tersledi.

Strike yatak odasının kapısını çarptı. Liss ona bir yastık fırlattı. Gürültüye yanıt gelmedi. Yani Bear yasak bölgedeydi. Bu iyiydi çünkü

söz verdiği gibi kalmamıştı. Muhtemelen Mazdy'yi beceriyordu ve bu da sorun değildi. Her şey yolundaydı. Liss yalnız kalmaya alışkındı, bu yüzden hiçbir şey değişmemişti. Yorganı kavrarken kulakları uğulduyordu.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

"Uyan Prenses. On dakika içinde gitmemiz gerekiyor," diye bağırdı biri. Sanki su dolu bir kuyunun dibinde çırpınıyor ve kendini dışarı çıkaramıyordu. Bir el yanağına dokunarak onu yavaşça uyandırdı.

Sonunda gözlerini açtı. Yorgunluktan gözlerini ovuşturdu ve yüksek sesle esnedi. "Ah. *Orospu çocuğu.*" Birden geçen hafta gözünün önüne geldi: Kraliyet ailesiyle buluşması, barda düşmesi ve Bear. Uykusu çok derin olmuştu.

"Dün gece kaç tane ağrı kesici aldın?" Bear başparmağıyla kızın yanağını okşarken sordu. Yüzü yakındı ve ona dokunduğunda kaşlarını çattı. Strike'ın Bear'dan uzak durması için yaptığı uyarıyı hatırladı ve onun dokunuşundan geri çekildi. Her ne kadar Strike'ın sözlerine saygı duymasa da, Bear'a sorun çıkarmak ya da onunla herhangi bir şey yapmak istemiyordu.

Geri adım attı ve yüzü bir an için düştü, sonra yerini kararsızlık maskesine bıraktı. "Dinlenmeye ihtiyacın vardı ama bu sadece on dakikamız olduğu anlamına geliyor. Giyinmen için seni yalnız bırakacağım ve en kısa zamanda asansörde görüşürüz."

Kadın irkilmesini açıklayamadan adam odadan çıktı. Bunu ona borçlu olduğundan değil.

DNA testi sonuçlarının açıklandığı gündü ve duş alacak vakti yoktu. Onu daha önce uyandırmalıydılar.

Liss aynaya bakmaya cesaret etti ve yüzü kızardı. Gözlerinin altına koyu halkalar yerleşti ve saçları umutsuzca kafa derisini çeşitli açılardan terk etmeye çalıştı. Koltuk altlarını hızlıca koklayınca makaraya sarıldı. Saraya bozuk peynir gibi kokarak gidemezdi.

Odanın içinde hareket ederken her yeri acıyordu. Kolundaki ağrı ve zaman sınırı yüzünden ancak lavabo duşu alabilmişti. Isla, üniversitede dramatik bir şekilde üzerine su fırlatıp ortak banyoyu neredeyse sular altında bıraktığında bu adı vermişti.

Bear diğer odadan "Sekiz dakika!" diye bağırana kadar Liss bu anıya gülümsedi.

Hızla dişlerini temizledi, kendine su fırlattı ve giyindi. Bir dakika kala odaya girdi.

"İyi misin?" Asansöre adım attıklarında Bear sordu. Liss yansımasını yakaladı. Akşamdan kalma bir hayalete benziyordu.

"Ben iyiyim," diye cevap verdi sertçe.

"Kötü görünüyorsun." Adam ona yan gözle baktı, o da omuz silkti. Eğer bir açıklama bekliyorsa, hiç şansı yoktu. Strike'ın uyarısı, plinky-plonky asansör müziği düşüncelerine tecavüz ederken tekrar oynadı. Belki de Bear onu geç uyandırmıştı çünkü Mazdy'yi ya da başka bir seks arkadaşını görmekten yeni dönmüştü. Kıskançlık karnını sıkıştırırken gözlerini ondan başka bir yere dikmedi. Liss askıdaki kolunu kaydırırken yüzünü buruşturdu. Ağrı kesiciler henüz etkisini göstermemişti ama biraz daha iyiydi. "Kolun iyi mi? Bugün için gergin misin?"

"İyiyim dedim, Ayı." Ses tonundan dolayı

yüzünü buruşturdu. "Doğru." Bir nefes çekti.

Liss'in kalbindeki yaralar daha da derinleşti. Liss ergen davranışları yüzünden kendini tekmeledi.

Otoparkın asansör kapıları açıldı ve Bear onu Strike'ın beklediği dörder dörder binaya götürdü.

Ona yardım etmeyi teklif etti. "Kolun yüzünden." Ama Liss onu omuz silkti ve arabaya kendi başına binmeye çalıştı.

Yine ofladı ama bir şey söylemedi. Liss dikiz aynasında Strike'ın yansımasını yakaladı. Ona başıyla onay verdi. *Bunu senin için yapmadım.* Kelimeler dilinin ucuna kadar geldi ama gözlerini pencereden dışarı dikti.

Araba sessizdi ama yeşil parklar gökdelenlere dönüşürken ve canlı bahar renkleri sessiz grilere ve aralarında boşluk olmayan beton barınaklara dönüşürken Liss geleceği üzerine düşündü. Bu buluşmadan sonra her şey değişecekti. Bugün soylu olup olmadığını ve bir kurumun parçası olup olmadığını öğrenecekti. Belki de test negatif çıkacak ve hayatına geri dönecek, akşamları bira içip kumarbazlarla kraliyet mensupları hakkında kahkahalar atacaktı.

Büyükannesi onun Kral'ın torunu olduğu konusunda kararlıydı. Bir aileye sahip olmak ne demekti? Parasız büyümek ve her öğün için mücadele etmek iyiydi. O ve annesi dünyaya karşı bir güçtü ve ellerinden gelenin en iyisini yapıyorlardı ama başka bir şey daha vardı. Liss birlikte oynayabileceği kardeşleri ya da kuzenleri olmasını hep özlemişti. Babası o doğmadan önce ortadan kaybolmuştu. Çocuk istemiyordu ve bunu tüm temaslardan kaçınarak açıkça belli etmişti. Annesi hastalandığında onu bulmaya çalışmıştı ama ya babasını terk etmişti

ya da adını değiştirdi, çünkü iletişimsiz kaldı. İşte o zaman bar ve içindeki yabancılar onun ailesi oldu.

Ama bugün, tüm bunlar değişebilir. Liss artık kraliyet ailesiyle olan bağlarını ve onların geçmişini görmezden gelemezdi. Titreyen parmaklarıyla saçlarını karıştırdı ve dişleri sessizce takırdadı. Durum epikti. Destandan da büyük.

Bunu yapamam.

Onlarla en son buluştuğunda kendinden emin ve kabaydı ama ninesi de yanındaydı ve Liss o anın önemini anlamamıştı. Önceki günlerde Bear'la ilgili her şey dikkatini dağıtmıştı ama bugün yalnızdı. Kral ya da ailesi onu istemediği bir karar vermeye ikna edebilirdi. Tek bir görüşmede tüm hayatını mahvedebilirdi.

"İyi misin, Liss?" Bear'ın gözleri fincan tabağı gibiydi.

Ağzı aşağıya doğru döndü ve dudaklarını birbirine bastırdı. Dışarıya karşı kendini tutmaya çalıştı. Hayatını sonsuza dek değiştirmeye hazır değildi. Ellerini yumruk yaptı. *Bunu isteyip istemediğimi bilmiyorum.*

"O iyi," diye tersledi Strike. "O kendi sorunlarıyla baş edebilecek kadar büyük bir kız."

Bear ve Strike arasında şaşkınlık ve kızgınlık dolu bir bakış geçti. Ancak ikisi arasındaki çatışma onun hızlı nefes alışını durduramadı.

Strike kapı bekçisine başıyla işaret ederek, "Geldik," diye duyurdu. Araba uzun bir araba yolundan aşağı yuvarlandı. Bu kez farklı bir yerdeydiler. "Burası Aziz Peter Sarayı."

Titremeleri sarsıntıya dönüştü ve vücudunu dolaştı. Omuzları sabit durmuyordu.

Bear elini geriye kaydırdı ve ona uzattı. Kız ona uzandı ve sıkıca tuttu. Adamın teni onunkine karşı sıcaktı.

"Ayı," diye uyardı Strike.

Bear onun eline vurdu. "Siktir git, Strike. Çıldırmak üzere ve yardım edebilecekken bunun olmasına seyirci kalmayacağım."

"Ve konu siz olduğunuzda sorun da tam olarak bu oluyor."

"Yapma," diye tersledi Bear dikkatini Liss'in üzerinde toplamadan önce. "Bunu yapabilirsin, Liss. Güvendesin. Bugün bir toplantı var ve sen hiçbir şey için söz vermiyorsun."

Başparmağı bileğinin içindeki nabız noktasını okşadı ve bir gün önce dudaklarının bu noktaya değdiğini hatırladı.

"Senden beni bırakmanı isteyeceğim," dedi. Liss'in nabzı daha da arttı. Sanki dünya üzerine kapanıyormuş gibi görüşünün kenarları bulanıklaştı. "Ama o zaman sağlam elini kalbinin üzerine koy. Bu nefes almana yardımcı olacaktır." Kadın iri gözlerle ona baktı. Alnını çizgiler kapladı ama başparmağını nabız noktasında gezdirmeye devam etti. "Güven bana," dedi ve yedek eliyle ne demek istediğini ona gösterdi. Aynı şeyi bir gün önce bodrumda da yapmıştı.

Elini onun okşamasından çekti. Anında onun dokunuşunun sıcaklığını özledi. Kolunu tekrar germediğinden emin olurken onun hareketini kopyaladı.

"Stresi azaltmak için basit bir teknik. Etrafınızda ne olursa olsun, her yerde yapabilirsiniz. Kalbinize ya da nefesinize odaklanmanıza yardımcı olur. Nasıl çalıştığını bilmiyorum ama yıllar önce öğrendim ve bende işe yarıyor."

Liss eli ile kalbi arasındaki bağlantıya odaklandı. Nefesini yuttu ve solunumu yavaşladı. Bear'ın sesi derin ve yatıştırıcıydı, nefes alıp verişlerini sayıyordu. Vücudu sakinleşirken Liss gözlerini kapattı ve tekrar açtığında bulanıklık gitmişti.

"İyi misin?" Bear gözlerini endişeyle kocaman açarak sordu.

Strike arabayı park ederken başını salladı ve "teşekkür ederim" dedi.

"Bu iş sende, Prenses. Her zaman odada seninle birlikte olacağız ve ne olursa olsun, bu konuda söz hakkın var," dedi. Sesi, onu panikten kurtaran yumuşaklığını koruyordu. İçinden akıp gidiyor ve ona güven veriyordu. Bunu yapabilirdi. Yapmak zorundaydı. "Hazır mısın?"

Liss belli belirsiz bir gülümseme sundu, Bear da yüzü koruma moduna geçmeden önce gülümsemeyi yansıttı. Bunu şimdi fark etmişti. Bir dövüşçünün ringe çıkmadan önceki saniyesi gibiydi. Kendini merkeze alıyor ve savaşa hazırlanıyordu. Strike'a baktı, o da aynısını yaptı. Liss de adamların yaptığı gibi kendini hazırladı. Derin bir nefes aldı ve yüzündeki duyguları sildi. Çenesini dikleştirdi ve gözlerindeki soğukluğa izin verdi.

Bear arabadan inmesine yardım edip onları saraya götürürken, "Hadi yapalım şu işi," dedi.

BÖLÜM YIRMI İKİ

"Felicity," diye seslendi Kral sarayın girişinden. Altında durduğu kemer, taşına kraliyet mücevherleri işlenmiş gibi parlıyordu. Ancak binanın geri kalanı, mimarinin düz hatlarından, onu çevreleyen diğer kemerlerin altındaki gölgelere kadar bir soğukluk taşıyordu. Binayı çevreleyen pencereler küçücüktü; çerçevelenmiş beyaz deliklerin içinde gördüğü tek şey siyahtı. Sanki bir hapishane gibiydi.

"Hoş geldiniz," dedi ona yaklaşırken. Gözlerinde kendisininkilerle aynı koyu halkalar vardı ve daha önce fark etmediği bir yorgunluk vardı. Onunla ilgilenmek için bir çekim hissetti. Gizemli hastalığı onu mahvediyordu. Dünyadaki tüm para ve nüfuz, ölüm bir kez kapıyı çaldı mı onu durduramazdı.

Liss son günlerinde annesinin vücudunu büken yakıcı acıyı ve birlikte geçirdikleri son anlar olup olmayacağını merak ederek oturup nefes alışını izlediği geceleri hatırlıyor. Son zamanlarda kötüleşme çok hızlıydı ve hemşireler mükemmel olsa da, eve gittikten sonraki o ilk saatlerde Liss göğsünün zorla ezildiğini hissettiğini hatırlıyordu. Liss'in sevdiği tek insan gitmişti; annesine bir daha asla kavuşamayacaktı. Belki para ve nüfuz daha iyi bir ağrı kesici sağlayabilir ve ona umut verebilirdi. Burada birlikte duruyor olabilirler miydi, annesi Kral'ın kızı olup olmadığını öğrenebilir miydi?

Kral, Liss'in kolunu ezmemek için onu nazikçe kucakladı ve her ne kadar annesinin anısına sadakatsizlik ediyormuş gibi hissetse de sarılmaya izin verdi. Kral ona birkaç saniye sarıldı ve Liss rahatlayarak sağlam kolunu Kral'ın vücuduna doladı. Adam beklediğinden daha zayıftı ve antiseptik kokuyordu.

Onu serbest bıraktığında, yüzü onu aşkla çevreleyecek kadar geniş bir sırıtışla parladı. Bu gülümsemenin ne anlama geldiğini söylemek için test sonuçlarına ihtiyacı yoktu. O bir prensesti.

Lanet olsun.

"Sakıncası yoksa özel olarak konuşmak istiyorum," dedi ve onu diğer sarayda oturduğu gibi bir salona götürdü. Orada

kırmızı ve altın, bu ise kraliyet mavisi ve ahşaptı. Halıların ve yüksek arkalıklı sandalyelerin kenarlarına zümrüt yeşili vurgular eklenmişti. Onun zevkine göre değildi ama burası onun evi de değildi. Rahat bir köşe kanepe harikalar yaratabilirdi. Birden, evinde istemeyeceği diğer iki şeye odaklandı.

Ahşap ve şüphesiz el yapımı yan sandalyelerden birinde oturan Marianne, bir böceği gagalayarak öldürmeye hazır bir kuş gibi onu gözetliyordu. Yanında dimdik duran ve elini Marianne'in sandalyesine dayamış olan Prens Alex'in bakışları, temkinli olsa da, onu şaşırtan bir küçümsemeyi ele veriyordu. Yüzlerinde "Aileye hoş geldin "den ziyade "Kimsenin haberi olmadan seni nasıl gömebiliriz?" ifadesi okunuyordu.

Masaların üzerinde kristal vazolar içinde kırmızı güller duruyordu ve Liss burun deliklerindeki antiseptik kokuyu gidermek için onları koklamanın eşiğine geldi, ama kırmızı ve mavi porselen bir sülün gözüne çarptı. Liss, Marianne ve Alex'in gözlerinin ensesinde bir delik açtığını hissetti. Belki de kuşu çalmayı umduğunu düşünmüşlerdi. Sanki o kadar gösterişli bir şey istermiş gibi.

Liss döndüğünde Kral'ın ona gülümsediğini gördü. "Korumalarımın odada olmasını tercih ederim, Kral Archibald." Bear ve Strike başlarıyla onayladılar ve yan tarafta durdular. Bear'ın gözleri ona baktığında yumuşadı ve o da elinin kalbinin üzerinde olmasının nasıl bir şey olduğunu hatırladı. Bir nefes aldı ve oturmadan önce vücudunu kaldırdı. Belki harika bir duruş özgüvenine de yardımcı olurdu. Marianne'de işe yaramıştı.

"Eğer eminsen, sorun değil," diye cevap verdi, her ne kadar kekeleyerek verdiği cevap protokole aykırı olduğunu düşündürse de. "İstersen bana dede diyebilirsin."

"Spoiler uyarısı," diye yanıtladı Liss gülümseyerek.

Alex nefesinin altında bir şeyler homurdandı. Bear boş bakışlarına devam etmeden önce ona doğru ters ters baktı.

"Ah, evet. Açıklamadım, değil mi? Açıklamadan önce, lütfen bana düştükten sonra iyi olduğunu söyle." Gülümsemesi gözlerini kırıştırdı ve kadın geleceğiyle ilgili endişelerini unutmak ve artık bir ailesi olduğunu kabullenmek için kendisiyle savaştı. "Barınızda bir şey olduğunu duydum."

"İyi bilgilendirilmişsiniz," diye cevap verdi. "Bileğimi burktum ama hızla iyileşiyor. Ağrı kesiciler dün gece uykumda işe yaradı, ancak bugün görünüşüm için daha fazla çaba gösterme fırsatım olmadı."

Marianne pembe dudaklarını büzerek, "Fark etmiştik," diye cevap verdi. Bir kedinin anüsü gibi görünüyordu.

Liss alt dudağını ağzına götürdü. Karşı koyma dürtüsü derisini tırmalıyordu ama annesi ona zorbaları görmezden gelmeyi öğretmişti.

"Hiç endişelenmeyin. Burada olmanız isteyebileceğimizden çok daha fazlası. Ayrıca, yarın gece de dahil olmak üzere giyinip kuşanmanız için pek çok fırsat olacak," diye yanıtladı Kral ellerini birbirine vurarak.

"Çayınızı almayı unutmayın," dedi Marianne, Kral'ın sehpasının üzerindeki fincanı başıyla işaret ederek. Yoksa yan sehpa mıydı? Prensesler aradaki farkı bilmeli.

Kral'ın sesi kısıktı: "Bu ikisi bana karşı çok iyiler. Bana yardım etmesi için dünyanın en iyi doktorunu getirdiler. Gösterdikleri ilgi isteyebileceğimden çok daha fazla."

Umursuyor gibi görünmüyorlardı ama Liss ailenin içine sızmıştı. Hastalığı hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu ama Alex ve Marianne'le arasındaki gerilimi azaltması gerekiyordu. Kral'la konuşmak için zamanı olacaktı. "Bu çok hoş. Ama yarın giyinmemle ilgili bir şey mi söylediniz?"

"Senin onuruna bir parti veriyoruz. Daha çok yakın arkadaşların ve ailen için. Ailemizin bir parçası ve bir prenses olduğunu duyuracağız." Liss'in içine bir korku düştü. "Büyük bir tören olmayacak ama seni kutlamanın bir yolu olacak. Harika değil mi?"

"Ben emin değilim..." Liss kekeledi. "Prenses rolünü kabul edip etmeyeceğime henüz karar vermedim."

Alex, sanki Liss orada değilmiş gibi gözlerini Marianne'e çevirerek, "Bu parti senin ne istediğini açıklaman değil, gerçi bunu dikkate alacağımızdan eminim," dedi. "Bu, babamın senin ailedeki yerini tanıması için bir fırsat."

"Kesinlikle," diye eklemek için acele etti Kral. Liss çenesini indirdi. Kral onun için güzel bir şey yapmak istiyordu. "Bu benim sana hoş geldin deme şeklim. Neye karar verirsen ver, her zaman aileden biri olacaksın."

"Bizden daha iyi olduğunuzu düşündüğünüz için mi? Yoksa kraliyete karşı olan o alt sınıf aptallardan biri misiniz? Ne kadar embesilce," diye mırıldandı Marianne.

Bir yabancının ona bunu söyleme cüreti. Kral'ın fikrini nezaketle karşılamalıydı, ki bu onun hatasıydı ama Marianne'in kırıcı olmasına gerek yoktu. Annesi ona dilini tutmasını söylerdi. Bear boğazını temizledi ve çenesi sertleşti.

"Oh, yine yüzüğünü döndürüyor. Dikkat et," diye espri yaptı Marianne kıkırdamadan önce.

Liss, saraya yaptığı son ziyarette kraliyet statüsünü sorguladıkları ana geri döndü ve şimdi bunu kollarını açarak karşılamasını bekliyorlardı. Midesi yanıyor, kelimeleri ağzından zorla çıkarıyordu. "Eğer sen de bunun bir örneğiysen, bu aileye katılmak istememi zorlaştırıyorsun." Bear'ın ağzının köşesi hafifçe kalktı. Bu sadece eğlendiğini ima ediyordu ama kızın cesaretinin gelişmesine izin verdi. "Kabullenmem gereken çok şey var ve düşüncesizce bir şeye girişmek istemiyorum. Önce bunun neleri içerdiği ve neleri kabul edeceğim hakkında daha fazla şey öğrenmem gerekiyor. Annem beni zor işlerden kaçınmam için yetiştirmedi. Bunu söylediğimden değil-"

"Bu ne cüret?" Marianne tersledi. Liss öyle demek istememişti. Nabzı hızlandı ve kulakları uğuldadı. "Senin gibi yetiştirilmiş birinin bu aileyle ilişkilendirilmesinin bu aile için ne kadar aşağılayıcı olduğunu anlıyor musun? Ve sen bunun bir parçası olmak istemediğini mi düşünüyorsun?"

"Sen bu aileyle evlenmiyor musun? Yani teknik olarak sen de henüz bu ailenin bir parçası değilsin," diye karşılık verdi Liss. Kelimeler ağzından dökülmeye devam etti. "Ayrıca, kaba bir şekilde sözüm kesilmeden önce, tüm bilgilere sahip olduğumdan emin olmak için gereken özeni göstermeye çalışıyordum. Bu ismi yüzüstü bırakmak istemiyorum. Sadece kurdele kesmek değil, insanlara yardım edebilmek istiyorum."

Bear yüksek sesle boğazını temizledi ve o da bir nefes aldı. Kurdeleler konusunda çok ileri gitmişti. Daha nazik olması gerekiyordu.

Marianne'in gözleri parladı ve Liss parmaklarını dudaklarına bastırdı ama Kral'ın kahkahası üzerine herkes ona baktı.

Marianne pilili eteğini tekrar tekrar düzeltirken, "Saygısızlık ediyor, efendim," diye söylendi.

Kahkahalar arasında cevap verdi, "Haklı. Dün bir kurdele kestin." Kahkahaları bir köpeğin havlamasına benzeyen öksürüklere dönüştü. Yüzü buruştu ve gözlerinden yaşlar süzüldü.

Birden beyazlar giymiş bir adam belirdi. "Seni solunum cihazına bağlayalım. Yarın gece için en iyi halinizde olmak istersiniz," dedi Liss'in anlayamadığı bir aksanla. Kral odadan çıkmadan önce Liss'e kısa bir sarılma verdi. Her şey o kadar çabuk olmuştu ki Liss'in ona teşekkür etmeye ya da nasıl olduğunu sormaya fırsatı olmamıştı.

"Kurdele kesimi bir hastaneydi." Marianne ayağa kalktı ve ayağını yere vurdu. "Bunun için zamanım yok, çünkü düğünümü planlamak yerine

bir avamın düzenleyeceği bir parti var. Tam bir rezalet."

Marianne ardında iri gözlü bir Alex bırakarak hışımla odadan çıktı. Liss duvarı kaplayan yaldızlı aynaya baktı. Aynadan hem korumaları hem de odanın geri kalanını görebiliyordu. Bear kısa bir göz teması kurdu ve ona göz kırptı. Karnını bir çırpıntı doldurdu. Ondan kaçıyor olması gerekiyordu.

Sonunda Alex, Liss'in yanına oturdu. "Bunun için özür dilerim. Normalde bu kadar kaba değildir." Liss onun bu sözlerine karşılık dilini ısırdı. Marianne'in tatlı ve güler yüzlü olması pek mümkün görünmüyordu. Ama belki de aileye şüpheyle yaklaşmanın zamanı gelmişti, çünkü onlar artık onun ailesiydi ve Liss'in tek istediği de buydu. "Ama düğüne altı ay var ve bu organizasyonu stresli buluyor. Seninle ilgili bu duyuru da onun şimşeklerinin bir kısmını çaldı."

Adil olan buydu. Kimse düğünlerinin bir gaspçı tarafından mahvedilmesini istemezdi, özellikle de Liss gibi isteksiz ve şımarık biri tarafından.

"Ama kendim için de özür dilemeliyim. Sen daha önce buradayken de kabaydım, bugün de. Kabullenilmesi gereken çok şey var. Babam canlı anonsu yaptıktan sonra, hiç tanışamayacağı ve öldüğünde yanında olamayacağı bir kızı daha olduğunu öğrenmenin onu neredeyse mahvettiğini açıkladı. İlişkimiz gergin ama bu senin suçun değil. Beni affedecek misin?"

Liss başını salladı ve onun elini sağlam elinin içine aldı. "Elbette. Hepimiz için inişli çıkışlı bir dönem oldu ve babanın kederli ve hasta olduğunu görmek acı verici olmalı. Annen sen onu tanıyamadan öldüğü için üzgünüm."

Alex başını salladı. "Öyle." Liss onun daha fazla şey paylaşmasını bekliyordu; ne de olsa ikisi de annelerini kaybetmişti ama Alex iş konusuna girdi. "Bu ailenin bir parçası ve resmi bir prenses olmanın neleri içereceğini konuşalım. Özümsenmesi gereken çok şey olduğu için sekreterime not aldıracağım. Ardından, sizi basına resmen duyurmadan önce düşünmek için bir hafta kadar vaktiniz olacak. Belgeleri imzalamalı ve size yeni bir ikametgah verilmelidir."

Liss atkuyruğuyla oynayarak, "Tamam," diye cevap verdi. Alex'in yanında olmak istiyordu ve belki de aileyi desteklemenin ve Kral'a bir şeyler geri vermenin en iyi yolu buydu ama her şey çok hızlı gelişti.

"Ben sekreterimi çağırırken, yarınki randevunuza kimi getireceğinize karar vermeniz için sizi yalnız bırakayım." Liss'in gözleri ona değil de başka bir yere bakan Bear'a kaydı. "Ve ne giyeceğine. Heyecanlı olmalısın."

Kalbi hızla çarptı ve ağzı kurudu. Kendini neye bulaştırıyordu?

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Arabada Isla'nın telefon numarasını ona verirken Bear'ın gülümsemesi ağzının kenarını gıdıkladı. "Onu randevun olarak davet etmek istersen diye. Dün kullandıktan sonra numarasını sakladığından emin olamadım."

Liss telefonu kurcalarken onun gülümsemesine karşılık verdi. "Teşekkürler." Prens Alex korumalarını ve üç kişiyi daha partiye getirebileceğini kabul etti. Sayıca güçlü olması gerekiyordu.

Tekrar arkasını döndü. Liss sarayda, aile içindeki rolünü kabul ettiğinde yeni korumalarının kraliyet ailesinden olacağını anlayacak kadar çok şey öğrenmişti. Randevular, kıyafetler ve davranışlar konusunda ona yardımcı olacak bir sekreteri ve ekibi olacaktı. Protokol, günlerinin ne gerektirdiğini bildiriyor ve saray onun için bir kimlik geliştiriyordu. Boğazında bir yanma hissetti. Annesi öldükten sonra hayatını şekillendirmek için yıllarını harcamıştı. Geleceğini yeniden yazmış ve hayatını barın etrafında şekillendirmişti ama şimdi istediği her şeye sahip olabilirdi. Bu iyi bir şey olmalıydı.

Kollarını tekrar tekrar kavuşturdu ve kavuşturdu.

Bear belli belirsiz tanıdık bir melodi mırıldanırken cep telefonuna dokundu. Onu düşünmeyi bırakması gerekiyordu. O yasak bölgedeydi. Ayrıca bugün Salı'ydı ve gelecek haftanın sonuna kadar Kral'a resmi olarak kraliyet ailesinin bir üyesi olma ya da tahtından feragat etme konusunda bir cevap verecekti. Archibald bunun bir aile olarak aralarındaki yerini değiştirmeyeceğini söylese de buna inanmıyordu. Alex kral olacak ve yoğun bir hayat sürecekti; büyükbabasının ise sadece birkaç aylık ömrü kalmıştı. Ayı'yı bir daha asla göremeyecekti ama tüm bu değişiklikler şu anki hayatından daha iyi olmalıydı.

Safra artmaya devam etti; otelden ayrılmadan önce giydiği şortun paçasıyla oynarken ağzının içine oturmuş, onunla alay ediyordu.

Strike ve Bear tekrar birbirlerine baktılar.

Bear mırıldanmayı kesti ve ağzı yana doğru kıvrıldı. "Aklında çok şey var." Koltukların arasındaki boşluktan ona bakmak için döndü. Onun cüssesindeki bir beden için bu rahatsız edici bir hareketti. Onu kontrol etmek için kendini garip bir alana zorladı. "Konuşmak istediğin bir şey var mı?"

Başını iki yana salladı ve Strike'ın uyarısını hatırlayarak ona temkinli bir şekilde baktı. "Önemli bir şey değil."

"Bir şey olmadığını söyleyen bir kadına asla güvenme," diye homurdandı Strike.

"Bunun bir önemi yok. Zaten bunu size açıklayabileceğimden de emin değilim." Liss ağzının içini ısırdı.

"Dene bizi, Liss. Bu yolculuğun bitmesine daha on dakika var, o yüzden bir şeyler hakkında konuşabilirsin," diye bastırdı Bear, Strike dikiz aynasından onu izlerken. "Eğer korumalarına güvenemiyorsan, kime güvenebilirsin?"

Liss şortuna bakmadan önce muhafızların arasına baktı. Pembe c a f c a f l ı y d ı ve soyulmaya yüz tutmuş tırnak cilasıyla çelişiyordu.

"Oi." Yukarı baktı. Bear'ın gözleri kısıldı. Yine o insan yalan dedektörü bakışını takınmıştı. "Strike'ın şimdiye kadarki davranışları için özür dilemesinin bir faydası olur mu?"

"Benim neyim?" Strike gürledi.

"Hıyarın tekiydin, dostum," dedi Bear kesin bir ifadeyle. Liss'in gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi oldu.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," diye homurdandı Strike.

"O kendi sorunlarını halledebilecek kadar büyük bir kız," diye cevap verdi Bear. Strike hakkındaki izlenimi ve saraya vardıklarında söylediği söz tam isabetti. Strike dudaklarını büzdü.

Liss onların ileri geri konuşmalarına gülümsedi. Sanki kardeş olabilirlermiş gibi konuşuyorlardı. Görsel olarak birbirlerine benzemiyorlardı ama aralarında özel bir şeyler vardı ve o da benzer bir şeylerin özlemini çekiyordu. Isla'ya yakındı ama çocuklar arasındaki bağ başka bir seviyedeydi. Araba ara sıra trafik ışıklarında duruyor ve gülümseyen ya da işlerine devam eden yabancılara bakıyordu. Bunu bir daha asla yapamayacaktı.

Strike sessiz kaldı. Birkaç dakika sonra dikiz aynasından Strike'ın çatık kaşlarının ve kaçamak bakışlarının yansımasına baktı.

Ayı ona sırıttı. "Biraz zaman ver. Strike'ın yanlış yaptığını anlaması biraz zaman alır."

Strike homurdandıktan sonra şöyle dedi: "Peki. Sana çok kötü davrandım, Liss. Bu işi hiç kolaylaştırmadın ama önceki müşterimiz zor bir işti. Hıncımı senden çıkarıyordum."

Bear ellerini birbirine vurmadan önce yavaşça, "Hay sikeyim," dedi. "Liss, bilmediğin bir şey varsa o da Strike'ın özür dilemesinin

tutulma. Ve bu altın değerindeydi. Çok güzel bir özürdü. Anneni arayıp söylerdim ama bana inanmaz."

"Siktir git, Bear."

"Sen de siktir git kardeşim," diye cevap verdi ve Strike arabayı sürmeye devam ederken birbirlerine gülümseyip ellerini sıktılar. Liss'in kalbi biriyle yakınlaşmak için yeniden sızladı. Özgürlük kaybı aile için buna değerdi. Alex iyiydi ve Marianne de kendine gelecektir.

"Strike'ın özrünü dinledik, şimdi bize ne düşündüğünü söylemelisin," dedi Bear, iri kahverengi gözleri Liss'e sorularından kaçacak yer bırakmadan.

Liss ağzından kaçırmadan önce dudaklarını birbirine bastırdı: "Uzun zamandır kimsem yok. Artık tek başıma kendime güvenemiyorum ve güvenmek de istemiyorum."

Bear'ın ağzı yana doğru kıvrıldı ve Strike tekrar ona baktı. Gözleri defalarca yola kaydı ama yine de ona dönmeye devam etti.

"Peki, resmi olarak kraliyet ailesine katılacak mısın?" Bear sordu.

Yavaşça nefes aldı. Biriyle konuşmak rahatlatıcıydı. Isla ve Steve önyargılı davranıyor, Nana ise partiler ve para hakkında konuşuyor ama önemli şeylerden bahsetmiyordu. Gerçi Nana da özgürlüğün yokluğuyla başa çıkamazdı.

"İstemiyorum. Ama bu bir aile sahibi olma fırsatı, bara yerleşene kadar aradığım bir şeydi. Çalışanlar ve görevler olacak ama annem öldüğünden beri tek sahip olduğum Nana ve bu ilişkinin ne kadar berbat olduğunu gördünüz. Siz bunu anlayamazsınız." Liss işlerken saçlarını karıştırdı.

"Haklısın. Her zaman bir ailem vardı. Benim için her şeyi yapan iki ebeveynim ve sonra orduya katıldığımda başka bir ailem oldu. Ama Bear biliyor."

Bear yere baktı ve sonra tekrar ona döndü. Kirpikleri usulca dalgalandı. Cevap vermeden önce derin bir nefes aldı, "Evet, her ne kadar-" Mazdy'nin zil sesiyle bir telefon çaldı. "Kahretsin. Bu belli bir ajan."

"O kadından nefret ediyorum," diye hırladı Strike.

Bear, Strike'tan Liss'e baktı. "Son işimizle ilgili. Bir gazeteye bizim hakkımızda konuşuyorlarmış." Demek dün merdiven boşluğundayken arayan ajandı. Belki de Mazdy, Bear'ın önemli bir şeyi değildi.

"Yardımcı olabileceğim bir şey mi?" Liss parmakları karıncalanırken sordu ve ayaklarını yere vurdu.

Arabanın hoparlöründen telefon çalınca Bear başını salladı.

Strike, "Hayır," diye homurdandıktan sonra Bear'a ekledi, "Bunu o arkadayken yapamayız."

Telefon çalmaya devam ederken Liss, "Tanrı aşkına Strike," diye cevap verdi. "Geleceğin prensesi olan benim hakkımda bu telefondan öğreneceğimden çok daha fazlasına sahipsiniz. Duyduğum hiçbir şeyi paylaşmayacağım ve ağzımı kapalı tutacağım." Liss, omzunun üzerinden attığı sahte bir anahtarla kilitlemeden önce ağzını fermuarla kapatmasını işaret etti.

Bear çağrıyı kabul edene kadar gülümsedi.

"Janice, bu da ne?" Strike bir park yerine yanaşarak sordu.

"Merhaba çocuklar." Amerikan aksanı rahattı. Bear'ın gözü seğirdi. "İkiniz de nasılsınız?"

"Meşgulüz. Bu da ne?" Strike tekrarladı.

Liss gözlerini devirdi. Janice onlara daha önce sorun çıkarmaya niyetlenmediyse bile şimdi çıkaracaktı. Telefonda nasıl davranacaklarını öğrenmeleri gerekiyordu.

"Mazdy konuştu," diye anons etti Janice. Strike bir şeyler mırıldandı ve Bear yolcu koltuğunda elinden geldiğince Liss'e yan gözle baktı. "*Daily Mail'e* korumayla geçirdiği yasak gece hakkında her şeyi anlatmak istiyor."

Liss'in kaşları havaya kalktı.

"Gece diye bir şey yoktu ve senin de kanıtın yok," diye tısladı Strike. Gözleri parlıyordu ve direksiyonu kavrarken parmak eklemleri bembeyazdı.

Janice, "Çünkü Bear'ın onu öptüğü fotoğrafları silmişsin," diye cevap verdi. Bear hırlarken ellerini yumruk yaptı. "Beni öptü ve ben de geri çekildim,

Bildiğiniz gibi. Kendini bana zorla kabul ettirdi ve ben de profesyonelliğimi koruyarak bunu anında durdurdum."

Yani tüm kadın müşterilerine karşı bir şeyler hissetmiyor muydu? Liss yüzünde dans etmekle tehdit eden gülümsemeyi sakladı.

"Fotoğraflar öyle demiyor."

"Bu yüzden artık hiç fotoğraf yok. Gerçeği biliyorsun ve Mazdy'nin Bear'ı zorladığını ve onun doğru olanı yaptığını da biliyorsun." Strike sesine panik karışmasına izin verdi. Janice onları duvara yaslamıştı. Emniyet kemeri onu geri çekerken Bear öne doğru eğildi.

"Bunu ben de biliyorum, Mazdy de biliyor, siz de biliyorsunuz ama önemli değil. Gerçeği söylememe gerek yok, çünkü böyle bir hikâye yalan olsa bile satar." Janice devam etmeden önce kıkırdadı, "Çocuklar, sonunda

fotoğraflara ihtiyacım yok, çünkü kimse kanıtı önemsemiyor. Tek ihtiyacım olan Mazdy'nin bu hikayeyi gazetelere satması, ki bunu yapacaktır çünkü bu onun reklamı ve kariyeri için harikalar yaratacaktır, özellikle de turne yaklaşırken. Sana nazikçe haber veriyorum. Yazara fiyat teklifi için numaranızı vereyim mi?" diye ekledi. Zalimliği arabanın hoparlörlerinden duyuluyordu.

Strike'ın yüzü kıpkırmızı oldu. Telefonu tutucusundan koparıp pencereden dışarı fırlatmasına saniyeler kalmıştı.

"Affedersin, Janice, öyle mi?" Liss öne doğru kaydı. Strike aramayı sonlandırmaya çalıştı ama Liss başının arkasına bir tokat attı.

"Evet hayatım, peki sen kimsin?" diye sordu vurgulu bir ses tonuyla.

Liss ukalaca, "Ben buradaki 'delikanlıların' avukatıyım ve tüm bu konuşmayı kaydediyorum, hayatım," diye ekledi.

"Kaydedilmeyi kabul etmedim," diye haykırdı.

Liss emniyet kemerini çözdü ve telefona doğru eğildi. "Kaydımda ne demiştin? Evet, 'böyle bir hikâye yalan olsa bile satar'. Kendini Bay Bear'a zorla kabul ettirdi." Soyadı neydi? Janice'in yalan söylediğini fark etmemesi için hızlandı. "Bu başlı başına cinsel saldırı ve tutuklanabileceği bir suç. Ama bir de sahte iddialarla mı? Ciddi bir hapis cezasıyla karşı karşıya kalabilir."

Strike ve Bear'ın ağızları bir karış açık kaldı.

"Durun bakalım," diye bağırdı Janice.

Liss sırıttı. "Görüyorsun ya Janice, Mazdy'nin markalar ve hayır kurumlarıyla çok kazançlı sözleşmeleri ve ilişkileri var. Kaç tane olduğunu söyleyebilirsin? Yirmi, belki de yirmi beş?"

Janice kekeleyerek, "Ekstra cirolarla birlikte neredeyse imzalanmış kırk sözleşmesi var," dedi.

"Bu çok etkileyici. Harika bir ajan olmalısınız," diye yanıtladı Liss.

Janice'in bu kadar gururunun okşanmasından duyduğu kendini beğenmişlik kız gibi bir sesle ortaya çıktı. "Ben-"

Liss bir panter gibi araya girerek, "Bütün bunlar değişmek üzere," dedi ve sağ eliyle Strike'ın kafalığını kavradı. "Çünkü Mazdy tutuklandığında ve bu kayıt yayınlandığında, bu sadece tüm sözleşmeleri etkilemekle kalmayacak, aynı zamanda onu bir müşteri olarak kaybedeceksin, sonra diğer müşterilerin takip edecek ve son bir hakaret olarak, endüstri seni dışlayacak. Para gelmeyecek ve barmen olarak yeniden eğitim almak zorunda kalacaksınız. Allah korusun."

Bear ağzını kapattı ama gözleri parıldadı. Ona göz kırptı.

Bana telefonunu ver. Bear'ın telefonu beşikte dururken Liss, Strike'a "*Sesli notlara ihtiyacım var"* diye seslendi.

"Bana bu hikâyenin basına yansımasına izin vermeyeceğinizi ve Mazdy ile bu konuyu bir daha asla konuşmayacağınızı söyleyin."

"Şey, ben-"

"Sikeyim. Fakir olmayı ve boktan yerlerde çalışmayı seviyor olmalısın. Dolandırıcılıkla da suçlanabilirsin, biliyorsun değil mi? Sabıka kaydına ne dersin Janice, peki ya hapishane hücresinde birkaç geceye ne dersin? Eminim
-"

"Tamam," diye bağırdı Janice. Liss sesli not uygulamasında kayıt tuşuna bastı. "Bu bir hikaye değil. Bunu asla medyaya yansıtmayacağım ve asla gazetelere çıkmayacağız."

"Ve kitap anlaşmaları ya da sinsi anonim sosyal medya paylaşımları da yok."

Janice cümleyi tekrarladı ve dişlerini gıcırdatır gibi bir sesle ekledi: "Ve bir daha bu konuda kimseyle konuşmayacağız."

"Ve bir daha asla müşterilerimi aramayacaksınız." Liss "asla" diye bağırarak korumaları yerlerine mıhladı. "Çünkü bunu yaparsanız, diğerleriyle konuşuruz ve Mazdy'nin personelinin diğer üyelerini zorlama geçmişi olup olmadığını görürüz. Davranışları kulaktan kulağa yayılır ve bir daha hiçbir koruma onunla çalışmaz."

"Tamam. Sana söz veriyorum."

"Buna güvenebileceğimden emin değilim ama elimde kayıtlar var." Liss at kuyruğunu karıştırdı.

"Tamam, tamam," dedi Janice.

"Tamam, burada işimiz bitti. Hoşça kalın." Liss telefonu kapattı ve ardından kaydı sonlandırdı.

Bear kıkırdadı ve Liss koltuğuna geri otururken Strike ona övgüler yağdırdı. Strike ellerini havaya kaldırarak "Seni öpebilirim," diye bağırdı.

Liss gözlerini devirdi. "İkinizi bu duruma sokan şey de buydu zaten."

"İyi noktaya değindin. Tüm bunları nereden öğrendiniz? Tutuklanmış olabilir mi?" Strike'ın sırıtışı o kadar genişti ki, neşelenmek istedi.

Liss sağlam kolunu uzattı ve koltuğa kendi tahtıymış gibi oturdu. "Sanki ben biliyorum. Annem hastayken bir sürü hukuk programı izledim. Bütün o telefon görüşmesi boyunca saçmaladım. Ama artık bir kaydın var, onlardan bir daha asla haber alamayacaksın."

Strike güldü ama onun dikkatini çeken Bear oldu.

Bear koltuğun içinde vücudunu öyle bir çevirdi ki, yüzü tamamen ona dönüktü. Gözlerini onunkilere kilitledikten bir kalp atışından sonra çenesini ovuşturdu ve sessizce, "Bunun karşılığını sana asla ödeyemem," dedi.

Liss utangaç bir şekilde gülümsedi, ancak karnı onun bakışları altında çırpınıyordu. "Beni otele geri götür. Isla geldiğinde de sessiz ol. Bir duş almam ve yarın için süslü bir elbise giymem gerekiyor."

Strike onları tekrar trafiğe sokup otele doğru götürürken Bear'ın iri kahverengi gözleri onun yüzünden ayrılmadı.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Strike, nereye gidiyoruz?" Liss patates kızartmasını ona doğru salladı.

Parti günüydü ve korumalar nedenini açıklamayı reddetseler de onu erkenden uyandırmışlardı. Arabayı Strike kullanıyordu ve Bear ön yolcu koltuğunda oturuyordu. İkisi de konuşmuyordu. "Bear, saat sabahın sekizi ve her ne kadar McDonald's kahvaltımın tadını çıkarsam da, dışarıda olmamam gerektiğini düşünüyorum. Hâlâ bir elbisem yok."

"Bugün dışarıda olmak için mükemmel bir gün. Şimdi yemeğini ye ve manzaranın tadını çıkar," diye yanıtladı Bear, koltuğunda dönerek. "Eğer o mücveri yemek istemiyorsan, senden alırım."

Liss yaladı. "Eğer ben yalarsam, o zaman benimdir."

Yüksek sesle yutkunurken Bear'ın göz bebekleri büyüdü. "Bu sözü aklımda tutacağım."

Göz kırptı ve kızın yüzünün kızarmasına neden oldu. Liss ihtiyatla Strike'a baktı, bir azar bekliyordu ama onun yerine gülümsedi ve başını salladı. Dünkü telefon görüşmesinden beri hepsi rahatlamıştı. Bir gece önce otelde birlikte bir film izlemişlerdi. Luke da onlara katılmıştı ve korumalar arasında boks teknikleriyle biten patlamış mısır kavgası dışında, arkadaşça takılmışlardı.

Strike'la yaşadığı atılım muazzamdı ama arada sırada Bear'ı ona bakarken yakalıyordu. Şu anda bile, önceki geceki bakışlarının anısı içine oturuyordu. *Sanki önemsenecek biriymişim gibi.* Liss derisini çimdikledi. Bu hayat sonsuza dek sürmeyecekti ve bir haftadan biraz daha uzun bir süre sonra her iki adam da birer anı olacaktı.

"Pekâlâ," dedi Strike Bear'a. "Neredeyse varış noktasına geldik. Arkadaşına mesaj at."

"Planı biliyor muyum? Eğer bana anlatırsan, işi berbat etme olasılığım azalır," diye homurdandı Liss.

"Haklı," dedi Strike sırıtarak. "Planlarımızı mahvetmeyi seviyor."

Gülmek ve bağırmak istiyordu. Bu dinamiğin bir parçası olmak kalbindeki boşlukları dolduruyordu. Isla, Steve ve bar da bunu yapmıştı ama

Bu adamlarla ilgili bir şey.

Strike park etti. Camları ve aynaları kontrol ederken gözleri kocaman açılmıştı. "Güvenli," dedi ve Bear başını salladı.

"Merhaba!" Liss bağırdı.

"Çok talepkârsınız Prenses," diye yanak büktü Bear. "Strike beni bırakacak. Ben hızlı bir yer kontrolü yapacağım, sonra sen ve ben inip şu yan kapıdan geçeceğiz. Strike bizi bir saat içinde alacak."

Bear araçtan atladı.

Liss hâlâ ağrıyan kolunu huzursuzca gerdi. "Ama yan kapının ardında ne var?"

"Bir sürpriz," dedi Strike kesin bir ifadeyle. Bear başını salladı ve Strike arabayı yan kapıya doğru hareket ettirdi. Her ne kadar bunun onların işi olduğunu bilse de, onun güvenliğine odaklanmaları endişesini azalttı. "Bear dün için teşekkür olarak senin için özel bir şey yapmak istedi. Benim teşekkürüm McDonald's'tı."

Kapısını açan gülümseyen Ayı, sorularına son verdi. "Hazır olduğumuzda seni ararım."

Strike başını salladı.

Strike arabayı sürerken Bear onun elini tuttu ve yan kapıdan geçmesi için onu ikna etti.

Kutularla dolu bir koridordaydılar. Liss söz verdiği gibi işlerini kolaylaştırmak istiyordu ama sırlar onu rahatsız ediyordu. Bear'ın eli sırtının alt kısmına dokunduğunda dişlerini sıktı ve onu ileriye ve birkaç merdivene yönlendirdi.

Birdenbire kalın bir yangın kapısının dışında kaldılar. Bear'ın elindeki sıcaklık içini doldursa da kolları endişeyle titriyordu. "Ayı, lütfen bana neler olduğunu anlat. Korkuyorum."

"Prenses," diye yanıtladı ona dönüp yüzünü avuçlayarak. "Bugün, bu geceki parti nedeniyle basın daha da vahşileşmeden önceki son günün. Her şey için teşekkür etmek ve hak ettiğin özgürlüğün bir kısmını sana vermek istedim. Bir iyilik istedim ve işte buradayız."

Düğümlenen kaşları yüzünden alnı acıyordu.

Kapı açıldı ve göz alıcı bir kadın onlara baktı. Özel dikim bluzu ve yüksek belli pantolonu onu iş gezisine çıkmış bir Victoria's Secret modeli gibi gösteriyordu. Aksanı saf Essex aksanıydı. "Harrods'a hoş geldin Felicity. Ben Nina ve sana bu gece için mükemmel kıyafeti bulmak için bir saatimiz var."

Liss nefesini tuttu ve gözlerini ışıl ışıl parlayan Ayı'ya dikti. "Prenses Günlükleri için bu nasıl, Liss?" Yaptığı şakaya kıkırdadı. Önündeki neşe, kalbi kabarırken bile midesini bulandırdı. "Acele etsen iyi olur. Dükkân açılmadan önce buradan gitmemiz gerek. İhtiyacın olan her şeyi al. Buna iş harcaması diyeceğiz."

Nina onun elinden tuttu ve onu parıldayan ve ışıldayan elbiselere doğru götürdü, ama hiçbiri Bear'ın ona verdiği bu hediyenin kalbinde yarattığı ışıltıyla kıyaslanamazdı.

Arabaya döndüklerinde bile Bear gülümsemesini durduramıyordu. Dükkânda bulundukları süre boyunca böyleydi.

Bir saat boyunca Liss kıyafet denerken Nina'yla sohbet etti. Kolundaki ağrı yardımcı olmamıştı ama kadın nazikti. Bear'ın takıldığı ve arkadaş olduğu kişilerden biriydi. Yani, arkadaşa en yakın olanıydı.

"Nasıldı?" Strike arabayı trafiğe sokarken sordu.

Liss minnettarlığını ifade etmek için doğru kelimeleri bulmaya çalışırken yeni aldığı şeyleri sıkıca kavradı. "Daha önce kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı."

Ayı sırıttı. "Seni erken kaldırdığımız için bize kızgın değil misin?"

Nefesini tuttu. Onun için yaptığı şey destansı bir şeydi ama bunu fazla düşünemezdi. Çocukları çıkardığı zor durum için teşekkür ediyordu.

"Gece geç saatlere kadar film izledikten sonra bile," diye cevap verdi. "Ve senin boks gösterinden sonra."

Bear ensesini çekti. "Evet, biz takılırken böyle şeyler olur."

"Peki üçünüz ne sıklıkla birlikte film izliyorsunuz?"

"Asla," diye yanıtladı Strike. "Boş zamanlarımız normalde spor salonunda ya da uyuyarak geçer. Ama bu iyi bir fikirdi, her ne kadar bu sabah altıda fazladan kalori almak zorunda kalmış olsam da."

"Bunu ikiniz üzerinde iyi bir etkim olduğu anlamına alıyorum." Strike cevap olarak homurdandı. "Sırada *Prenses Günlükleri'nin* devamını mı izleyeceğiz?"

Bear ve Strike kıkırdadı.

"Bu Bear'ın en sevdiklerinden biri. Bu romantik komedi saçmalığına doyamıyor."

Bear, Strike'a ters ters baktı. Bu bilgi onun

neşesini daha da artırdı. Bu gece harika olacaktı.

Liss artık süslü siyah bir çantanın içinde saklı olan elbisesini göstermek için sabırsızlanıyordu. Isla'ya gece hakkında mesaj attı. Isla, Steve ve Steve'in kardeşi partiye dört kişi olarak katılacaklardı. Bear'a söylemeliydi.

Dörde dörtlük araç otele doğru ilerlerken dudağını dişledi.

"Kahretsin," diye homurdandı Bear ve telefonunu işaret ederken Strike'a bir şeyler mırıldandı.

Liss öne doğru eğildi ama onlar için bir hayalet gibiydi. Kafasının içinde bir baskı oluştu. Adamların arasında geçen tek kelimeyi yakaladı ama bu ona bir şey ifade etmiyordu.

"Bu gece gitmesine izin verecek miyiz?" Strike sordu. Bear'ın kambur omuzları ve gösterge paneline durmaksızın vuran parmakları ona durumun ciddi olduğunu söylüyordu.

"Orada çok fazla güvenlik olacak ve ikimiz de yanında olacağız. Gece başlamadan önce ekstra bir tarama yapabilir ve aracın her zaman hazır olmasını sağlayabiliriz. Onu çabucak geri götürmek zorunda kalırsak otelimiz güvende olur. Liss'in otelde olduğunu bilselerdi Bell'e o tehdidi göndermezlerdi," diye cevap verdi Bear iş gibi bir verimlilikle, ama geniş omuzlarını yuvarladı ve gözleri seğirdi. Liss'in kalp atışları hızlandı. "Herkesin haberdar olması için saraya haber vermeliyiz. Eğer sorun olmadığını söylerlerse, o zaman devam ederiz."

Strike başını salladı.

"Bu beni ilgilendiriyorsa bilmem gerekir," diye tersledi Liss, Bear'dan bir dönüş aldı. Strike dikiz aynasından ona baktı. "Bara ne oldu? Yaralanan var mı?"

Ayı içini çekti. "Hiçbir şey olmadı. Sadece bir nottu ve kimse zarar görmedi." Geri döndü.

"Beni hedef alan bir tehdit mi?"

Bear'ın gözleri seğirmeye devam etti ve Strike yanaklarını sertçe içine çekti.

Bear omuz silkti, ama o kısık gözlerle kendisine bakana kadar ona dokundu. "Evet. Bilmek istediğine emin misin? Çünkü bu hiçbir şeyi değiştirmez."

Strike trafikte ilerlerken arabanın dışında korna sesleri duyuldu ama kollarını meydan okurcasına kavuşturan Liss'i bu sarsıntılı hareket durdurmadı. "Bu gece gitmem gerekip gerekmediğini sorgulamanıza neden oldu."

Strike homurdandı, "Anlat ona. Geleceğinde başına gelebilecek şeyleri anlaması gerekiyor."

Bear telefonundan bir şeyler okumadan önce ofladı. "'O küçük sürtük kendine dikkat etse iyi olur. O yürüyen ölü bir prenses." Bear başını kaldırıp bakmayı reddetti. "Sana gönderilmişti."

Neredeyse kapalı dudaklarının arasından hava kaçtı. "Endişelenmem için bir neden var mı?" diye sordu sanki bar vardiyasını kimin değiştirdiğine dair bir notmuş gibi.

Strike, Ayı'ya yan gözle bakarken, "Hayır," diye cevap verdi.

"Peki partiye gidebilir miyim? Ben partiye gitmek istiyorum." Liss, sanki bir hazine haritasıymış gibi telefona bakmaya devam eden Bear'a baktı.

Strike ikisi adına tekrar konuştu: "Partiye gidebilirsiniz," dedi. "Bu tehditle ilgili özel bir şey yok ve ikimiz de aynı fikirdeyiz."

Ama Strike'ın fikriyle ilgilenmiyordu. Bear telefonunu elinde defalarca çevirdi. "Partiye gidebilir miyim?"

"Evet." Ödevini bitirmeye zorlanan huysuz bir gencin homurtusu gibiydi.

Liss ara sıra pencereden dışarı, hayatları artık kendisininkine benzemeyen yabancılara bakıyordu. Daha önceki mutluluğu gitmişti.

Şüphesiz, tehditlerle dolu bir gelecek bir aile için buna değerdi. Ve tabii ki parti güvenli olacaktı. Öyle olmalıydı, değil mi?

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Karanlık etrafını sarmıştı.

Eller duvarlardan ona doğru uzandı. Kıyafetlerini tutup çekerken adını haykırıyorlardı. Bir el onu boğazından kavradı. "Yalnızsın," diye homurdandı. "Seni kurtaracak kimse olmadan tek başına öleceksin."

"Uzak dur," diye bağırdı ama başka bir el zorla ağzını kapattı.

Arkasındaki varlık onu barın merdivenlerine doğru itiyordu.
Onu aşağı atmak istediler.

"Seni kimse kurtaramayacak." Vücudu ateşler içinde yanarken bile bu ses kemiklerine kadar işleyen buz gibi bir ürperti bıraktı. "Sen zaten ölüsün. Varlığın kimsenin umurunda değil. Kimsen yok."

Bar merdivenlerinin başında eller onu tuttu. Bağırdı ama kimse onun için gelmedi.

"Prenses Felicity," dedi ses kıkırdamadan önce. "Bu ismi almadan önce ölmüş olacaksın."

Eller onu sarsarken parmaklar omuzlarına saplandı.

Uyandığında Bear'ın üzerine eğildiğini ve elleriyle omuzlarını tuttuğunu görünce nefesi kesildi. Rüyasındaki canavar gibi parmaklarıyla tenini delmiyordu. İri bedeni yatağının yanındaki boşluğu dolduruyordu, varlığı onu tek eliyle ezebilecek, önsezili bir yaratık gibiydi ama dokunuşu nazik ve yüzü endişe doluydu.

"Liss?" diye fısıldadı. Oda aydınlık ve karanlığın tuhaf bir karışımıydı. Odadaki tek ışık onun açık yatak odasının kapısından geliyordu. "İyi misin?"

Liss sanki boğazına cam saplanmış gibi, "İyi," diye homurdandı.

"Çığlık atıyordun." Bear kendini yatağa bıraktı ve kollarını açtı. Liss boşluğu doldurdu ve ona sıkıca sarıldı. Bacakları sallanıyor ve nabzı boğazında gümbürdüyordu.

Yatak takımı nemliydi ve tişörtü terden sırılsıklam olmuştu. Liss'in ürpertisi her saniye daha da artıyordu. Gördüğü kâbusun dehşeti onu terk etmiyordu. Uyanık olabilirdi ama sanki bedeni dehşeti içinde saklıyordu. Kanında akıyor ve onu bir kez daha altına almakla tehdit ediyordu; onun

uzuvları gerilmeye devam etti. *Yalnız öleceğim.* Yakınlarında kan bağı olan akrabalarının olması önemli değildi. Bear'ın kucağındaki sıcaklık ve ilgi kâbusu yok etmeye yetmedi.

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı.

"Daha yakına otur, Prenses. Sizi ısıtmam gerek."

Kadın adamın kucağına tırmandı ve adam onu kollarıyla sardı. Kız ağrıyan kolunu hareket ettirirken tısladı. Bear onu yavaşça sallarken sanki altından daha değerli bir hazineymiş gibi nazikçe tuttu ve kız onun göğsüne yaslanarak ağladı.

"O kâbusun ne olduğunu bilmiyorum ama Strike ve ben sana bir şey olmasına izin vermeyeceğiz. Size notlar yazan bu soytarıdan daha büyük düşmanlara karşı savaştı."

Sesi alçak ve yatıştırıcıydı ama hızlı kalp atışları ona ihanet ediyordu. Liss onun aksanının kelimeleri nasıl yuvarladığına odaklandı. Adam odun ve narenciye kokuyordu ve Liss onu içine çekti.

"Eski bir asker olmayabilirim ama zamanında canavarlarla savaştım. Bu iş bizde ve sen de kesinlikle bizimlesin."

Liss sağlam kolunu onun etrafına doladı. Adam saf kas gücüne sahipti ama yine de tam da ihtiyaç duyduğu şekilde yumuşaktı. "O zaman kalbin neden bu kadar hızlı atıyor?" Liss onun gömleğine karşı mırıldandı.

Cevap vermedi ama onu sallarken kalp atışları yavaşladı. Liss de onunla birlikte nefes aldı. Gömleği yüzünde kırışıklıklar bırakacak kadar gevrekti ve muhtemelen teri ve gözyaşlarıyla ıslatmıştı ama bırakmadı. Elleri sırtını ovuyor, sıcaklık pamuklu bluzuna nüfuz ediyordu. Saçlarını öpücüklerle okşadı ve bilmediği bir melodi mırıldandı. Sonunda göz kapakları sarktı ve vücudu onu uykuya çekti ama kendini silkeleyerek uyandırdı.

"Kötü kokuyorum," diye söylenerek anı
mahvetti. "Biliyorum," diye alay etti.

Kıkırdadı, her şeyden sonra rahatlamıştı. Duyguları ne olursa olsun bu adam onu rahatlatmıştı. "Duşa ihtiyacım var."

Bear'ın kasıklarındaki bir hareket onu şaşırttı.

"Doğru," dedi öksürerek. Beceriksizliği Liss'in tekrar gülümsemesine neden oldu. "Sizi yalnız bırakayım."

"Bunu tek başıma yapamam." Liss sözlerini aceleye getirdi. Adam onun altında kıpırdandı ve Liss kızardı. Omuzlarını gevşemeye zorladı. "Kolum yüzünden yardıma ihtiyacım var. Isla'nın şimdiye kadar yardım etmek için burada olacağını umuyordum."

"Daha fazla dayanamaz. Sen bu durumdayken sana yardım etmemi istemezsin..." Cümlesini bitirmedi ve onun yerine boğazını temizledi. Öyleydi

iri yarı korumaya çıplaklığı çok mu gördün? "Ve sen daha az acı verdiğini söyledin."

Ama Liss geceden önce onu kavanozlamak istemiyordu. Bear'ın partisinde parasını ödediği güzel elbiseyle dans etmek istiyordu. Yine de bu, Bear ile çıplak olmak anlamına geliyordu.

Liss tırnak etlerini çiğneyerek, "Telefonumu uzatır mısın?" dedi. Belki Isla onu kurtarabilirdi. Bear arkasına yaslandı ve onu yakınında tutarken telefonu aldı.

"Bir mesaj var," dedi Liss titrek bir kahkahayla. Bear bir nefes verdi. "Ama saat beşe kadar burada olamayacağını söylüyor ve bu da bize sadece saçımı ve makyajımı yapmak için yeterli zaman verecek. Ondan hemen sonra ayrılmamız gerekecek. Şimdi duş almam lazım."

Bear'ın nefis narenciye kokusu bile bayat ter kokusunu bastırmaya yetmiyordu ve parti için harika görünmesi gerekiyordu. Bu büyük bir olaydı ve Marianne'e aileye katılmaya layık olduğunu göstermek için yanıp tutuşuyordu. Bu durum Bear'ın önünde çıplak olma ihtimalini küçük bir sorun haline getiriyordu ama yine de bir sorundu. Titriyordu. Duş almadan önce ağrı kesici alırsa belki bir şey olmazdı.

Bear saatine baktı ama saatin sadece üç olduğunu teyit etmesi için ona ihtiyacı yoktu. Duşa girmesi gerekiyordu.

"Tamam," dedi Bear huysuzca, başını sallayarak. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Vücudunu bir heyecan fermuarı doldurdu. "Kendi başıma soyunabilirim." Zor olacaktı ama o anı kolaylaştırmak için bunu yapacaktı. "Ama saçımı yıkamana ve dışarı çıkarken kaymadığımdan emin olmana ihtiyacım var. Hepsi bu kadar."

"Hepsi bu," diye tekrarladı hışımla ve yavaşça başını salladı.

"Bunu yaparken gözlerini kapatabilirsin. Seksi bir resim gönderdiğim adamı hatırlıyor musun? Cevap vermedi, demek ki vücudum o kadar iyi olamaz," diye akıl yürüttü. Bear dudaklarını büzdü. "Tek bildiğin kıçımda çıbanlar ve lekeler olduğu."

"Serseri deme," diye karşılık verdi, onu kucağından indirirken. O kelimelerle uğraşırken Liss dudağını endişelendirdi. "Ve eminim...." Bear yüksek sesle iç çekti. "Önemli değil. Sadece soyun." Boğazını temizledi. "Sana bir havlu getireceğim ve gözlerim kapalı duşa girmene yardım edeceğim."

"Harika, teşekkür ederim," diye yanıtladı Liss.

Durum hiç de sakin değildi.

Bear ayaklarını sürüyerek odayı geçti ve bir havlu aldı. Banyoya doğru ilerlerken bile gözleriyle buluşmadı. Nemli tişörtü havayı yakalayınca titredi. Döndü ve adam havluyu ona doğru itti, bakışları hâlâ yerdeydi. "Bana ihtiyacın olduğunda bağır. Kapının diğer tarafında olacağım."

"Tamam."

Liss banyoya girerken o yatak odasında kaldı. Şortunun düğmelerini açtı ve aynadaki yansımada Bear'ın gözüne takıldı. Bear yatakta hareketsiz bir şekilde oturuyordu ve Liss yanlışlıkla göz göze gelince iki kere baktı. Çevirmekte olduğu telefon elinden düştüğünde Liss sırıttı. Bear'ın kulakları kıpkırmızı kesildi, başını yere eğdi ve telefonu hatırlamadan önce yüzünü duvara döndü. Liss şortunu indirmeye çalışırken kıkırdadı.

"Kıkırdamayı kes. Seni aynada görebildiğimi fark etmemiştim," diye homurdandı Bear, ama sesi boğuk ve kuruydu.

"Özür dilerim," dedi ve kolunu incitmeden şortunu çıkarmak için beceriksizce bir girişimde bulunarak poposunu sallarken tekrar kıkırdadı. Şortu yere değdiğinde, "Şortunu indir. Oraya varıyorum."

"Yorum yapmana ihtiyacım yok," diye homurdandı Bear. Liss aynayı tekrar kontrol etti. Elini huzursuzca kalçasına vuruyordu. Pantolonu yırtık görünüyordu.

"Odaklan," diye fısıldadı ve sağ eliyle tişörtünü çekiştirdi. Üstünün eteklerini başının üzerine kaldırmaya çalışırken yüzünü buruşturdu ama yaralı bileğini burkmadan o açıyı yakalayamadı. Liss derin bir nefes aldı ve beşe kadar sayarken dudaklarını birbirine bastırdı. Tekrar denedi ama her yaklaştığında acı o kadar keskindi ki vücudunu parçaladı. Liss partiden önce durumu daha da kötüleştirmek istemiyordu. Tekrar denedi.

"Siktir," diye haykırdı.

"Ne oldu?" Bear bağırdı. "Hiçbir

şey olmadı."

"Prenses," diye uyardı Bear, "siz aksini söylemediğiniz sürece banyoya geliyorum."

"Peki," diye tersledi, hâlâ beceriksizce ayakta duruyordu. Acı, içinde titreşen uyarılmayla karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Kollarını sıvamış, ön kollarını ve dövmelerinin bir kısmını ortaya çıkarmış, boynunun arkasını çekiştiren beceriksiz Bear'ı görünce tüyleri diken diken oldu. Her şey

Külot ve tişört giymişti. Uyumadan önce sütyenini tek eliyle çıkarmıştı.

Sanki başka bir yere bakmak tehlikeli olacakmış gibi gözleri onunkilere kilitlendi. Tekrar tekrar yutkundu ve omuzlarını kamburlaştırdı.

"Kıyafetlerimin geri kalanını acı çekmeden çıkaramıyorum ve bu geceden önce kolumu dinlendirmek istiyorum. Şortumu giydim," diye mırıldandı. Elleri yanında gevşek bir şekilde asılı duruyordu.

"Harika," diye cevap verdi ama gözleri onunkilerden ayrılmadı. "Ama tişörtümü çıkarmanı istiyorum."

"Siktir. Yani, tabii, tamam," diye kekeledi Bear.

"Yavaşça. Cinsel anlamda yavaş değil ama nazikçe. Ne demek istediğimi anlıyorsun," dedi etek ucuyla oynayarak.

"Evet, biliyorum. Gerçekten biliyorum. Bunu yaparken gözlerimi kapatacağım," diye homurdandı.

"Ama ya göğüslerime ya da başka bir şeye dokunursan?"

Yüksek sesle yutkunarak kadının dikkatini sallanan adem elmasına çekti.

"İyi bir noktaya değindin." Bakışlarını yüksekte tutarken ensesini çekti. "Gözlerimi kısacağım."

Liss dudaklarını yaladı.

"Dudaklarını öyle yalama," diye homurdandı.

"Özür dilerim." Gözleri, küçük bir gözbebeği görünen küçük sütun kutularını andırıyordu. Arzusunu bastırmaya çalışırken vücudu ateşler içinde yanıyordu.

Adam tişörtünün eteklerine uzandığında bilinçsizce kalçalarını yuvarladı. "Siktir," diye homurdandı.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Hayır." Adamın alnından ter damlıyordu ve kadın, belalı korumasının basit bir tişört çıkarma meselesi yüzünden nasıl çözüldüğüne bakarak gülümsedi. "Ama gülümsemeyi kes, kalçalarını oynatmayı kes ve o dilin ikimizin de başını belaya sokacak bir şey yapmasını engelle. Saygılı davranıyorum."

"Ya olmanı istemiyorsam?" diye fısıldadı amaçladığından daha yüksek sesle.

Bear onun tişörtünü kaldırırken oflayıp pufladı. Elleri ve etek ucu göğüslerine ulaştığında, nefesinin altında küfretti ve tekrar gözlerini kısmadan önce gözlerini kapattı. Adamın kasıklarına gizlice baktı. Liss onun fermuarını indirip uzunluğunun ve kalınlığının tadını çıkarma ihtimaliyle dudağını ısırdı.

"Dudak ısırmak da yok." Tişörtü başından tamamen çıkarmak için biraz daha yaklaştı ve şimdi hafifçe dikleşmiş olan meme uçları göğsüne sürtünmekle tehdit ediyordu. "Kahretsin, Prenses. Bu an beni öldürecek."

Tişörtü yüzüne doğru çekti. Yakası boynuna takıldı ve onu çıkarmak için bir adım daha yaklaştı. Göğsü kızın göğüslerine bastırdı ve sallanmasını engellemek için onu kendine doğru tutarken eli kalçasında gezindi.

Liss nefesini tuttu. Adamın vücudu onunkine değdiğinde küçük elektrik şokları hissediyordu. Ten tene temaslarının verdiği sıcaklık bacaklarının arasındaki sızıyı daha da yaktı. Adam başındaki örtüyü çekerken Liss bir fırın gibiydi. Adam geri çekilmedi. Göz göze geldiler. Tekrar yutkundu.

"Şu duşa girmelisin." Sesi boğuk çıkmıştı. Donuyla duş almak zorunda kalacaktı. Ondan onları çıkarmasını isteyemezdi. Adamın ereksiyonu onu itti ve kadın sağlam kolunu adamın boynuna doladı. Uyarılmışlığı daha da arttı. Adamın vücudu içinde bir ateş yaktı.

"Berbat durumdayım ve parti için güzel görünmek istiyorum." Sesi çok sessizdi.

"Çok güzelsin, bu yüzden hazırlanman uzun sürmez." Yüksek sesle yutkundu. Derisinin altındaki kıvılcımlar havai fişek gibi patlarken Liss dudaklarını yaladı. "Seni o kadar çok istiyorum ki, Liss."

Liss'in telefonu yatak odasından çalarken dahili telefon vızıldadı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Adam başını kısa bir süreliğine onunkine yasladığında yüzünü buruşturdu. Tüm vücudu hayal kırıklığı içinde ağladı.

"Yine zil kurtardı." Ama sıkılmış çenesi ve telefonu ona uzatırkenki rahatsız yürüyüşüne bakılırsa vücudu aynı fikirde değildi.

Isla hoparlörden, "İşi erken bitirdim ve yukarı çıkıyorum," diye bağırdı. "Elbiseni görmek için sabırsızlanıyorum. Bu gece muhteşem olacak."

Bear misafirin kalkmasına izin verildiğini teyit ederken Liss havluyla örtündü.

Asansörü beklerken Bear yere odaklandı. Ona başka bir zamanın sözünü verebilirdi. Birlikte sadece bir haftaları kalmıştı. Dişlerini sıktı ve havlusunu neredeyse çıplak vücuduna sıkıca bastırdı.

"Bebeğim," diye bağırdı Isla asansörün kapısı açılırken. Yanında bir bavul sürükledi ve sırt çantasını yere attı. "Ne giyeceğime karar veremedim."

O bir kasırgaydı, ama bir kasırga bile Liss'in Ayı'ya olan arzusunu yatıştıramazdı. Dişlerini sıktı ve en iyi sahte gülümsemesini zorladı.

"Bu harika. Tam zamanında geldin çünkü duşa ihtiyacım var. Lütfen yardım et."

Liss, Bear'a bakmamak için elinden geleni yaptı. En iyi arkadaşı tarafından engellenmişti ve onu sisteminden çıkarma fırsatı yoktu. Belki de Isla'nın araya girmesiyle rahatlamıştı.

"Hadi şu kokuşmuş kıçını içeri sokalım," diye bağırdı Isla, eşyalarını yatak odasına doğru sürüklerken saçları zıplıyordu. "Bu gece erkeklerimiz için muhteşem görüneceksin."

Liss dondu kaldı. Bear'a Steve'in geleceğini söylememişti. Bomba tehdidi odak noktalarını doldurmuştu.

"Steve'in bana kardeşi Ollie'yi ayarlayacağına söz verdiği onca aydan sonra, sonunda onu elime geçirebilirim. Steve de seninle gideceği için çok heyecanlı," diye şaka yaptı Isla.

"Ama-" Liss Ayı'ya döndü ama adamın kambur omuzları ve geniş sırtı ona dönüktü. Adamın esneyen kaslarındaki güce bakmak bile onu susatmıştı. Isla'ya başını salladı. Dört kişilik bir grup olarak gidiyorlardı, çift olarak değil.

Isla, Liss'i şakayı Bear'a açıklaması için bırakarak yatak odasına doğru yürüdü, ama o çoktan asansöre doğru gidiyordu.

"Sen ve adamların iki saat içinde hazır olun," diye homurdandı, "adamlarınız" sözcüğünü fazla vurgulayarak. "İşleri sizin için güvenli hale getirmeliyim."

Asansöre bindi. Kapılar kapanırken ona ölü gözlerle baktı.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Arka planda Harry Styles'ın hareketli bir şarkısı çalıyordu, sanki saraydaki ağırbaşlı bir partiye değil de şehirde geçirecekleri bir geceye hazırlanıyorlardı. Isla, Liss'in dudaklarına pembe rujunu sürerken mırıldandı.

Karnında kelebekler uçuşuyordu, ancak kanatlarının kenarlarında açıklanamaz bir korku vardı. Biri onun ölmesini istiyordu, Bear tuhaf davranıyordu ve prenses ilan edilmek üzereydi.

Sırada ne var?

Oda hanımeli ve yasemin nemlendiricisi kokuyordu. Liss burnunu kıvırdı ve burun deliklerini sıkmak için ellerini kaldırdı ama Isla onları tokatlayarak uzaklaştırdı. "Makyajını mahvedeceksin."

Isla, Liss'in dönüşümünü son dakikaya kadar görmesine izin verilmemesi talimatını verdi ve Liss sinsice bakmaya çalıştığı için odanın diğer tarafındaki aynanın üzerini bir battaniye örttü. Işıldama çoktan doksan dakikayı bulmuştu. Liss kollarını kavuşturup kavuşturmuyordu.

"Sonunda Ollie'yi öpebileceğime inanamıyorum. Belki sen de birini öpersin," diye ekledi Isla.

Liss kaşlarını çattı ve tartışmak için ağzını açtı.

"Dudaklarını oynatma," diye azarladı Isla.

Liss içini çekti ve gözlerini devirdi. Işıldama sırasında Isla'nın komik TikTok videolarında bulduğu makyaj ve tuhaf saç modelleri üzerine kıkırdamışlardı. Süitin geri kalanı ürkütücü bir sessizlik içindeydi.

Isla'nın son fetihleri hakkında dedikodu yaptığı eski günlerdeki gibiydi neredeyse ama Liss'in geleceği ihtimali üzerlerinde beliriyordu. Bu onların arkadaşlığını bitirebilirdi. Her iki durumda da, Isla öpüşmekten söz edene kadar duyuru ihtimali dışında herhangi bir şey hakkında konuşmak güzeldi.

Isla Liss'in dudaklarının arasına bir mendil sıkıştırdı. "Dudaklarınızı birbirine bastırın."

Isla bir kat daha ruj sürmeden önce Liss istenileni yaptı. Bunu son kez yapıyor olabilirlerdi. Liss kraliyet ailesi için hayatından vazgeçtiğinde, stilistleri olacaktı. Kendine bunun bir aile sahibi olmak için olduğunu hatırlatıp duruyordu. Annesi onun yalnız kalmasını istememişti.

Birdenbire kapıdan gelen bir gümbürtü güvenli alana sızdı.

"İki dakikanız var," diye homurdandı Bear odunların arasından. "Adamların da yolda."

"İçeri girmelerine izin verme," diye bağırdı Isla. "Ben senin lanet hizmetçin değilim."

"Kıçında ne var?" Isla, Liss'e duyurmadan önce yorum yaptı, "İşin bitti. Aynanın önünde dur."

Liss belli belirsiz aynaya yaklaştı ama battaniye hâlâ parıltısını gizliyordu.

"Hazır mısın?" Isla sordu.

Liss başını salladı. Ağzı kurumuştu ve dili damağına yapışmıştı. Ergenlik çağındayken, annesi her üç haftada bir akşamı izinli geçirirdi ve o akşamı film izleyerek ya da okul haberlerini takip ederek geçirirlerdi. Ama birkaç kez annesi onun makyajını yapmıştı. Isla'nınki kadar profesyonel değildi. Genellikle ucuzluk kutusunda buldukları cafcaflı şeylerdi ama o geceler özeldi. Liss'in annesi fırçaları yanaklarında gezdirirken ya da aplikatörleri gözlerine sürerken Liss'in ela gözlerini ya da yüksek elmacık kemiklerini tamamlardı. Annesi, Liss'in özellikle okuldaki kızlarla kıyaslandığında özgüven sorunu yaşadığını biliyordu, bu yüzden fırsat buldukça onu duygusal, zihinsel ve fiziksel olarak geliştirirdi. Patlamış mısır ve pembe göz kalemi ile parlak mavi göz farı anıları Liss'in gözlerinin dolmasına neden oldu. Annesi ailesinin geri kalanına katıldığı için çok mutlu olacaktı.

Isla battaniyeyi çırparak çıkarırken gülümsedi. Gözleri parlıyordu ama Liss'in tek gördüğü yansımasındaki yabancıydı. Liss'in ela gözleri bir şekilde altın rengine bürünmüş ve ışıl ışıl parlıyordu. Kalın koyu dalgalar omuzlarından aşağı dökülüyor, yüzünü çerçeveliyor ve Isla'nın eserine hayranlıkla göz kırptığında dalgalanan kirpiklerini yansıtıyordu. Dalgaları parmaklarının etrafında kıvırırken başını eğdi. Annesininkine benziyorlardı. Dalgalar saç spreyiyle sertleştirilmişti ama Liss onlara dokunmaktan ve zıplatmaktan kendini alamadı. Liss dudaklarını birbirine bastırdı ve sonra ne kadar dolgun göründüklerine bakarak gülümsedi.

"Bir prenses gibi görünüyorum," diye fısıldadı.

Isla gülümsedi. "Sen her zaman öyleydin, güzelim. Şu ışıltılı topukluları giy de gidelim. Çocukları birkaç dakika bekletmeliyiz.

"Korumalarının tüm bunları senin için yaptığına inanamıyorum. Senden hoşlanıyor olmalılar," dedi Isla, Liss'in kıyafetine atıfta bulunarak.

göz kalemi ve saç spreyi. Liss topuklu ayakkabılarının kayışlarıyla oynadı. "Resmi olarak kraliyet ailesinin bir parçası olduğunuzda onları göremeyecek olmanız çok yazık."

Liss kabul ettiğini mırıldandı. Mor, yere kadar uzanan elbisesi eğilirken dalgalandı. Otelin yatak odasının ışıkları altında parlıyordu. Liss asla pahalı ya da gösterişli bir şey giymezdi. Kıvrımlarını mükemmel bir şekilde sarıyordu. Liss kalp tılsımını ışıltılı el çantasına yerleştirdi. O gece annesine bir şekilde ihtiyacı vardı.

Kapıdan çıktıklarında gözüne çarpan Steve'in gülümsemesi değil, Bear'ın çenesinin kısa bir süreliğine düşmesi ve ardından nefesinin altında "Lanet olsun" gibi bir şey mırıldanması oldu. Tüm eğitimine ve profesyonelliğine rağmen gözlerini ondan alamıyordu. Kızın yanakları adamın bakışlarının yoğunluğu altında kızardı. Başını salladı ve sırıttı. Rüya gibi bir tepkiydi bu ve kadın ona bir adım daha yaklaştı.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı Steve, Isla'nın dikkatini Ayı'dan çekerek. Isla Ollie'ye doğru yürürken elini uzattı. Liss dudaklarını büzerek hâlâ şaşkınlıkla ona bakan Bear'a baktı. "Birlikte iyi görünüyoruz. Sence de öyle değil mi, Liss?"

"Bilmiyorum-" diye mırıldandı topuklarının üzerinde yalpalayarak. Steve elini onun beline doladı.

"Bana yaslan, Liss. Düşmene izin vermeyeceğime söz veriyorum," dedi Liss kendini düzeltmeye çalışırken.

Ayı ayağa kalktı. Gözleri kısıldı. "Eğer tüm bu aşk meşk saçmalıkları bittiyse, biz-"

"Senin derdin ne?" Steve sordu ama Bear onu duymazdan geldi.

Strike asansörden çıktı ve güvenliklerini sağlamak için hızlıca talimatlar verdi. Yapamayacakları şeyler ve korumaların Liss'i ve etrafındakileri her zaman nasıl izleyeceği hakkında çok şey vardı. Bear'a baktı ama o çantaları toplamak ve ekipmanları kontrol etmekle meşguldü. Kulaklığına dokunup kendi kendine başını salladıktan sonra telefonunu eline aldı ve karıştırmaya başladı. Ama gözleri seğirdi.

"Senden çok etkilendim, Liss. Seni her gün görmeye alışkınım ama bu gece çok daha iyi görünüyorsun," diye fısıldadı Steve, sözlerinin ardındaki duygusallık Liss'in tüylerini diken diken etti. Sadece makyaj ve bir elbiseydi. O hâlâ altındaki kişiydi.

"Ben arabayı getireyim," diye homurdandı Bear. "Ve brifingi dinlediğinizden emin olun. Bu senin güvenliğin için." Bear doğrudan ona baktı.

"Ama Kral bir limuzin gönderiyordu," diye böbürlendi Steve.

Bear, Steve'e bakarken yüzünü buruşturdu. "Liss güvenlik için benimle birlikte arabada olacak. Strike seninle, kardeşinle ve Isla'yla limuzinde olacak."

"Dur bakalım, dostum," diye tersledi Steve. Bear'ın ağzında keskin bir ifade vardı. "Ben Liss'le birlikte arabaya bineceğim. Ne kadar endişeli olduğunu biliyorum ve ona yakın olmak istiyorum."

"Ben senin eşin değilim." Çenesi gergindi ve gözleri kıskaç gibiydi. Nabzı hızla atıyordu. Steve geçmişte kaygılarına yardımcı olmuştu ama bu onu daha da kötüleştiriyordu. "Liss?"

Liss ürperdi. Barda sık sık insanları azarlasa ya da tavır yapsa da özel hayatında zor konuşmalar yapmazdı. Annesine bakmak için üniversiteden ayrıldığında, konuşmak yerine bir e-posta göndermişti.

"Evet, tabii, her neyse. Steve bizimle gelebilir." Yüzleşmeyi durduracak herhangi bir şey.

Bear gözlerini devirdi. "Tamam. Ne istiyorsan onu yap."

Asansöre doğru yürüdü ve kapıyı kapatma düğmesine bastı.

BÖLÜM YIRMI YEDI

Araba yolculuğu Liss'in beklediği gibi garip geçti. Bear ve Steve arasında gerginlik vardı. Bear, Steve'in sorularına cevap vermeyi reddediyor ve Steve ona her baktığında yüzü buruşuyordu.

Bear, Isla ve Ollie ile birlikte limuzinde seyahat eden Strike'a bağlı hoparlörden, "Beş dakika uzaklıktayız," diye homurdandı.

"Güzel. Mekânda yapılan taramada herhangi bir endişeye rastlanmadığını öğrendim ama yine de tetikte olmalıyız. Hislerim beni diken üstünde bıraktı," diye yanıtladı Strike. Liss'in midesi çalkalandı. Bu geceyle ilgili her şey ona yabancıydı, süslü elbisesinden elini tutmaya çalışan yanındaki flörtüne kadar. Ya yabancıların hepsi Marianne gibi ona bakıp yargılasaydı? Isla'nın makyajını bozmakla ilgili tehditlerini hatırlamadan önce dudaklarını ısırdı.

"Anlaşıldı," diye cevap verdi Bear. "İçgüdülerine güveniyorum dostum."

"Pickle Park'tan beri." Strike arabanın hoparlörlerinden kıkırdadı. Bear'ın dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Pickle Park'ın ne olduğunu sormanın bir anlamı yoktu ama yine de merakı teninde dans ederek ürpermesine neden oldu.

"Soğuk mu?" Bear pencereden dışarı bakarken bile ona odaklanarak sordu. "Hayır," diye yanıtladı Liss. Göğsündeki gerginlik sarayın kapısına yaklaştıkça daha da arttı. Elindeki çantayı sanki onu tutuyormuş gibi sıkıca kavradı.

kalp tılsımına dokunmak.

"Endişeli misin?" diye sordu ve dikiz aynasından ona bakarken gözleri yumuşadı.

O başını sallarken Steve onu dürttü. "Buna ihtiyacın var." Cebini karıştırdı ve bir votka minyatürü çıkardı. "Sinirlerini yatıştırır."

"Bu akıllıca mı?" Bear hırladı. "Elinden gelenin en iyisini yapması gerekiyor ve ağrı kesici kullanıyor."

Steve gözlerini devirirken yüzü asıldı. "Sadece iki tek. Ona biraz rahat ver." Liss'in sağlam elini sıktı. "Daha önce onca kez işe yaramıştı, değil mi?"

Steve'in Liss ve Isla'ya katıldığı nadir gecelerde ritüelleri duble votka içmekti. Sinirlerini yatıştırırdı. Bu gece

Kraliyet ailesi ve dostlarıyla çevrili bir sarayda da olsa, dışarıda geçirilen sıradan bir geceydi. Şişeye uzandı.

"Bu gece için uyanık olmasını tercih ederim." Bear ona ters ters baktı. "İçme onu."

Korku ve öfke, titremelerini sarsıntıya dönüştürmekle tehdit ediyordu. Votkayı mideye indirdi. İçki boğazını yakıp içini ateşlerken, rahatlamak için dua etti.

Ayı arabayı durdurdu ve Strike arkalarından gelirken arabadan atladı.

"Sorun yok, Liss. O kadar güzelsin ki herkes seninle konuşmak isteyecek. Ama merak etme. Gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim," diye ekledi Steve. Bear kapıyı çekerek açtı, çantasına uzandı ve ona yardım etmek için elini uzattı.

"Bir dahaki sefere sana bir şeyi yapmamanı tavsiye edersem, sakın yapma. Seni güvende tutmaya çalışıyorum," dedi Bear, ayakkabıları kırmızı halıya vururken Liss'in kulağına.

Sıkılmış dişlerinin arasından, "Bana ne yapacağımı söyleme," diye cevap verdi. Bear'ın talepleri ve Steve'in yoğunluğu, karnına saplanan iğneleri andıran gerginliği daha da artırdı.

Bear mırıldandı, "İyi. Seni güvende tutacağım ama kendini rezil etmek istiyorsan durma, Prenses."

Steve arabadan atlarken, "Hadi biraz eğlenelim," dedi. Steve onun diğer elini tutarken Bear kolunu bırakıp çantasını ona verdi. Askıdan kurtulmuştu ama ağrı kesicilere rağmen düşmenin acısı hâlâ geçmemişti. Kız yüzünü buruşturdu ama Steve onu gülerek halıdan saraya doğru götürürken bunu fark etmedi.

Marianne gümüş avizenin dans eden ışıkları altında kaba bir tavırla, "İşte buradasın," dedi. Liss'in evdeki duş kabininden daha büyüktü. Her bir tutucudan kristal damlıyordu. Işıldayan ışıklardan oluşan benzer yapılar odanın her yerine zarifçe asılmıştı. Tavanı melek ve tekne resimleri süslüyordu.

"Evet," diye yanıtladı Liss. Marianne'in ağzı ekşimişti ama Bear Liss'in dikkatini çekmeyi başarmıştı. Hangi yabancıyla konuşursa konuşsun, onun göz hizasında olacak şekilde konumlanmıştı. Bear'ın profesyonel duruşuna rağmen, sıkılı çenesi öfkelendiğini gösteriyordu. Davete geleli sadece yirmi dakika olmuştu ve kız şampanyasını her yudumladığında yüzünü buruşturuyordu. Geceyi atlatmanın tek yolu buydu.

Annesi Noel'de içtiği bir kadeh prosecco dışında alkole pek dokunmazdı ama ninesi yemin billah ederdi. Büyükannesi burada evindeymiş gibi hissederdi, bu yüzden belki de suarelerinde ona iyi hizmet eden özgüven ve tavrı taklit etmenin zamanı gelmişti.

"Dinlemiyorsun," diye homurdandı Marianne.

Liss müstakbel kraliçenin konuştuğunu fark etmemişti, ince saplı kadehini dudaklarına götürürken Bear'ın bakışları dikkatini dağıtmıştı. Steve onu dürttüğünde kabarcıklar burnunda dans etti. Steve onun yanından ayrılmamıştı, bunu takdir etmesi gerekirdi ama o biraz yalnız kalmak istiyordu. Hiçbir zaman ilgi odağı olmamıştı ve olmak da istemiyordu. Genellikle partilerde bir köşeden insanları izler ya da yapacak bir iş bulur, böylece arka planda kaybolurdu ama bu parti onun içindi.

Liss, muhtemelen barın bir aylık kazancından daha pahalıya mal olan bardağın üstünden Marianne'e baktı. "Özür dilerim," diye mırıldandı Liss. Bunu kastettiğinden değil.

Marianne homurdandı ve Liss boğazında yükselen kıkırdamayı bastırdı. Güçlü ağrı kesicilerin ve yiyecek eksikliğinin birleşimi, alkolün daha sert vurması anlamına geliyordu, özellikle de vücudunu ele geçiren endişeyle. Çantasını kolunun altına sıkıştırarak neden orada olduğunu kendine hatırlattı.

"Dediğim gibi, bu gecenin ilk saatinde Alexander ya da ben sizi konuklarla tanıştıracağız."

"Kaç misafir var?" "İki yüz," diye

açıkladı Steve.

"En azından biri dinliyordu." Marianne Steve'e başıyla selam verdi, o da gülümseyerek karşılık verdi. Liss grubun geri kalanından neredeyse bir karış daha kısaydı ve onun üzerinden konuşuyorlardı.

"Neden bu kadar dalgınsın, Liss?" diye sordu kalçasını sıkarak. Liss, Bear'a bir bakış attı. Çenesi seğirdi.

"Kim bu iki yüz kişi?" Liss şampanyasından bir yudum daha almadan önce sordu. O kadar kolay içiyordu ki kadehinin sonuna yaklaşmıştı. "Kral bu gecenin yakın dostlarımız ve ailemiz için olduğunu söyledi."

"Steve, lütfen kız arkadaşına yetiş," diye kahkaha attı Marianne.

Liss, "Ben onun kız arkadaşı değilim," diye cevap verirken Steve ellerini çırptı ve güldü.

Steve göğsünü şişirirken Liss bardağını sıkıca kavradı. "İki yüz kişi ailenin arkadaşları ya da akrabaları. Seninle tanışmak için geldiler.

Aileye katılışını kutluyorlar. Geçmişlerini bilmenize gerek yok, çünkü resmen prenses olduğunuzda bunu yapacak biri olacak, ancak saygılı olmalısınız."

Bu, Steve'in ailesi ve bar sahibi Hugo'yla birlikteyken gördüğü, etkilemek için çırpınan tarafıydı. Belki onunla daha sonra, insanlardan uzaktayken konuşurdu.

"Doğru." Liss bardağını bitirdi. Marianne'e bir kaşını kaldırdı. "Peki ya biri bana karşı saygısızlık yaparsa?"

"Sanki burada böyle bir şey olacakmış gibi. Burası senin barın değil," dedi Marianne sertçe. Liss'in saygısız insan anlayışı onlarınkinden farklı olmalıydı çünkü henüz dost canlısı biriyle karşılaşmamıştı. Elinde içki tepsisiyle bir garson yanından geçti ve Liss dikkatini çekmek için ona başıyla işaret etti. Birkaç saniye içinde boş bardağını alıp ona yeni bir tane verdi. "Bu gidişle prenses mankenler için bir kural kitabı hazırlamamız gerekecek."

Liss tavana bakarak resimlerdeki aksiyonu çözmeye çalıştı ama kör edici ışıklar görüşünde beyaz noktalar belirmesine neden oldu. İçkisini yudumladı ve baloncuklar boğazında dans ederken gülümsedi. Bear dudaklarını büzüyor ve başını sallıyordu. Dilini ona doğru uzatma isteğiyle savaştı. Prensesler dillerini dışarı çıkarmazdı.

"Daha sonra, Kral sizi torunu olarak ilan edecek."

"Ama henüz tahtı kabul etmedim," diye cevap verdi Liss, çantasını kolunun altına sıkıştırırken.

"Ama sen hâlâ onun torunusun." Marianne nefesinin altından bir şeyler mırıldandı ve ekledi: "Bu gece seninle çok ilgilenecek konuklar olacak, çünkü onların taht soyunu gasp ettin."

"Ama ben-"

"Her neyse." Marianne saçlarını düzeltip gülümsemeden önce sesini yükseltti. "Akşam yemeğine oturmadan önce Kral sizi torunu olarak ilan edecek."

"Kral nerede?"

Marianne gözlerini hızla kırpıştırdı ama o cevap vermeden önce Prens Alex yanında yaşlı bir çiftle belirdi. "Kendini iyi hissetmiyor. Özür diledi ama konuşmasından önce aşağı ineceğini söyledi. Hastalığı çok kötü etkiliyor." Yaşlı çift başını salladı.

"Sormamın sakıncası yoksa hangi hastalık bu?" Steve araştırdı.

"Benim için sakıncası var. Stephen, değil mi?" Alex kendini biraz daha yukarı çekerek cevap verdi. Steve eğilmeden önce başını salladı.

"Reverans yapmalı mıyım?" Liss esnedi. Bunu yapmak istememişti ama ağrı kesiciler uykusunu getirmişti.

Alex, "Bugün olmaz ama yüzüme karşı esnemekten kaçın," diye homurdandı. Alex'in takım elbisesi ona çok yakışmıştı. Herhangi bir akşam ne giyeceği de dahil olmak üzere hayatının her alanında ona hizmet edecek biri olacaktı.

"Aptallar için prenses olmak' kitabına ihtiyacın olduğuna daha da ikna oldum." Marianne'in kahkahası ölmek üzere olan bir kuşun ciyaklamasını andırıyordu. Şakasını Alex'in yararına mı yoksa Liss'in çifte aşağılanması için mi tekrarlamıştı? İkisinin birlikte attığı kahkahalar diğer konukların dikkatini çekecek kadar yüksekti. "Yemekte hata yapmanı izlerken çok eğleneceğim," diye ekledi Marianne, Liss'in gece bitene kadar sürünerek uzaklaşmak istemesine neden olan gırtlaktan gelen bir kıkırdamayla. Liss'in elleri terlemiş, bardağı kayganlaştırmıştı.

"Bir sürü hata yapacak," diye bağırdı kulaklarından elmaslar damlayan kadın. "Merak etme canım. Yemek biter bitmez dans edeceğiz. Vals yapmayı biliyorsun, değil mi? Eminim yeterince *Strictly Come Dancing* izlemişsindir."

Grubun kahkahaları, grubun üzerine bir gölge inene kadar arttı. Ayı hepsinin üzerinde belirdi. Liss'e döndü ve grubun duyabileceği kadar yüksek sesle konuştu: "Bayan Felicity, daha önce söylediklerinize bir şey ekleyebilir miyim? güvenlik brifingi?"

Sıkılmış dudakları bile öpülebilirdi. Liss başını salladı ve onu balo salonundan çıkarken takip etti.

Steve, Marianne'in yanında kaldı ve onu odadan çıkarken takip eden daha fazla gıdaklamaya güldü. Umarım brifing gecenin geri kalanında da sürerdi. Birdenbire kendini bir yan odada buldu. Her köşeyi daha fazla avize aydınlatıyordu, ancak bunlar mekânı çerçeveleyen tarihi büstlere altın rengi bir ton veriyordu. Eski kralların resimleri her duvarı dolduruyordu. Sarayın herhangi bir bölümü sade miydi?

Liss, kollarını kavuşturup ona bakan Bear'la yüzleşti.

"Eee?" diye sordu, bileğini hafifçe ovmadan önce çantasını ve bardağını yere koydu.

"Ne?" diye homurdandı, kızın hareketlerine

bakarak. "Brifinge ne eklemek istiyorsun?"

"Yok bir şey," dedi Bear başını sallayarak. "Ailenin davranışlarından uzaklaşmak isteyebileceğini düşündüm. Ve belki ayılmak için beş dakika."

Alana ihtiyacı olduğu konusunda haklıydı, ancak bir kazmaya ihtiyacı yoktu.

"Onlar benim ailem değil. Benim bir ailem yok. Yanımda kimse yok." Bunu mu demek istedi? Ne de olsa orada bulunmasının nedeni bir aileye sahip olmaktı.

"Senin bir erkek arkadaşın var," diye karşılık verdi kollarını yeniden kavuşturup kaşlarını kaldırmadan önce.

"Benim yok. Arkadaşım olan bir adam var, bu seni ilgilendirmez." Meydan okurcasına içkisini yudumladı.

"Bir arkadaş gibi davranmıyor," diye cevap verdi Bear, uzaklaşırken.

"Peki bir arkadaş nasıl davranmalı? Lütfen bilgeliğini paylaş, Ayı." Onu takip etti. Topukları mermer zemine vuruyordu. "Bu gece senden tek gördüğüm, herkesin kendi dediğini yapmasını isteyen huysuz bir adam. Sen duygusal duvarları olan ve sadece ilişki yaşayan bir adamsın. Kimsenin sevgilisi olmayı bildiğin yok." Alkol dilini gevşetiyordu.

Ayı aniden durdu. Dönerken bir ayağı daha uzamış gibiydi. Yaklaştığında Liss donakaldı. Elleri yumruk olmuştu ve çenesi kaskatı kesilmişti. Liss'in bacaklarını titreten derinliklerle dolu bir ses tonuyla, "Prenses, eğer erkek arkadaşın olsaydım, kimsenin seninle Marianne ve Alex'in bu gece yaptığı gibi konuşmasına izin vermezdim. Kraliyet ailesinden ya da lanet olası bir başkan olmaları umurumda olmazdı. Erkek arkadaşın olsaydım, sana gösterdikleri saygısızlık yüzünden burayı ve içindekileri yerle bir e d e r d i m . Bir daha kimse yüzüne gülmeyecek ya da sana aptal demeyecekti. Hiçbir şey sana saygı duymaktan ve sana değer vermekten daha önemli olmazdı."

Topuklarının üzerinde döndü ve tekrar uzaklaştı.

Liss ellerini havaya kaldırdı. Çekingenliğini içinde tuttu. "Steve böyle mi yapmalıydı? Bunun bu duruma ne faydası olacaktı?"

Aniden durdu ve döndü. "Duruma bir faydası olmaz ama ayakkabılarını öpecek kadar bile iyi olmayanlara senin dünyanın en inanılmaz kadını olduğunu kanıtlar. İster podyumdaymış gibi giyin, i s t e r pijamalarınla uzan, aşağılanmayı değil, günlük hayranlığı hak ediyorsun," diye homurdandı.

Liss havayı içine çekti. Gözleri onunkilere dikilmişti. Daha önce hiçbir erkek ona inanılmaz dememişti. Liss tekrarlamasını istemeden ekledi: "Binayı dolaşıp Strike'tan seni izlemesini isteyeceğim. Bu arada, pişman olacağın bir şey yapmadan önce içmeyi bırak."

Sanki önceki sözlerinin hiçbir anlamı yokmuş gibiydi. Ona yine ne yapması gerektiğini söylüyordu. Neden herkes ona ne ya da kim olması gerektiğini söylemekte ısrar ediyordu? Liss'in kafası karıştı. Uyarısı için artık çok geçti. Alkol kontrolü ele almıştı ve onu aptalca bir şey yapmaktan alıkoyan tek şey yemek ve uykuydu ve ikisi de yakın zamanda mevcut değildi.

YIRMI SEKIZINCI BÖLÜM

Liss ona kadar saydı ve balo salonuna doğru geri yürüdü, ama arkasından gelen yavaş ayak sesleri duraklamasına neden oldu.

Bir vıraklama sesi duyunca, kendini korumak için yumruklarını kaldırarak arkasına döndü.

"Felicity." Arayan Kral'dı. Adımları titriyordu ve Liss yardımına koşup kolunu onunkinin arasına sokarken elleri titriyordu.

"Kral Archibald-" diye soluk soluğa kaldı. Gözleri içine çökmüştü ve teni sarı bir renk almıştı.

"Felicity, çok güzelsin. Morun bu tonu sana çok yakışmış," diye cevap verdi öksürükler arasında. Antiseptik kokusu etraflarını sarmıştı ve yakından bakınca, koridorun ışıltılı ışıkları altında bile adamın kırışıklıklarını görebiliyordu. Çok çabuk kötüleşmişti.

"Birinden sandalye getirmesini isteyeyim mi?" diye sordu sırtını sıvazlayarak.

Elbisesi avucunun içinde yumuşacıktı. "Ya da belki de yatağına dönmelisin?" "Hayır, ben iyiyim." Kendini yukarı çekti ve göğsünü kabarttı ama

ellerinin titrediğini ya da her sığ nefes alışında içinden akan yorgunluğu gizlemedi. "Herkesi yeni torunumla tanıştırmalıyım. Kral en iyi halinden başka bir şey olamaz."

Kendisi için olmayan bir hayata adım attığını hatırlatan bu söz karşısında gülümsedi. Kim olurlarsa olsunlar, insanlar her zaman en iyi hallerinde olmamalıydı. Kral aniden, hava kuvvetlerindeyken bir savaşa katıldığına dair bir hikaye anlatmaya başladı. "Elli avcı uçağı müfrezemin üzerine doğru yaklaşırken cesaretimizi koruduk. O gün hiç adam kaybetmedim. Savaş bir köyü kurtardı." Burnunu kırıştırdı ve elleri dans ederken artık gerçek olan gülümsemesi büyüdü. Bu, televizyondan tanıdığı Kral'dı. Eğitimi ve görevleri başlamadan önce onunla vakit geçirme şansı olacak mıydı? Tahtı reddederse zaten onunla vakit geçirmek istemeyecekti.

"Kral Archibald-" diye söze girdi, geleceğiyle ilgili konuyu açmaya çalışıyordu.

"Büyükbaba," diye kibarca araya girdi. "Lütfen bana dede de."

"Büyükbaba." Gözleri parladı ve gülümsemesinin köşelerinde kırışıklıklar belirdi. Göğsünü bir sıcaklık doldurdu. Bu adam onu, büyükannesinin asla kabul etmediği bir şekilde olduğu gibi kabul ediyor gibiydi. "Bundan sonra ne olacağını merak ediyordum."

"Bu gece
mi?"

"Hayır,
ben-"

Marianne ve Alex hızla kapıdan içeri girdiler. "İşte buradasınız. Konuşman için hazırız. Geç kalacaksın," diye azarladı Alex babasını, sanki süpermarkette oyuncak reyonunda oynarken yakalanmış küçük bir çocuk gibi.

Başı bulanıklaşıp bakışları dalgalanırken Kral'a sıkıca sarıldı.

"Sana daha önce de söyledim Alex. Kral asla geç kalmaz." Durup Liss'e fısıldadı, "Diğer herkes sadece erkencidir." Kıkırdadı ve Liss de ona katıldı. Havlayan öksürüğü yerini alana kadar kahkahası melodikti.

Marianne Liss'i dirsekleyerek yolundan çekti. Liss konuşmaya çalıştı ama Marianne onu susturmak için elini yüzüne bastırdı. Elmas yüzüğü ışıkların altında parlıyor, neredeyse gözlerini kör ediyordu. "İlaçlarınızı aldınız mı, efendim?"

"Tabii ki. Gerisi de burada, belki takviyeye ihtiyacım olur diye." Kral cebini karıştırdı. Elleri titredi ve bir paket folyo hapı yere düşürdü. Alex kollarını kavuşturdu ve dudak büktü. Liss ilaçlara uzanırken üzerindeki etikete göz attı ama Marianne onu kenara iterek ilaçları aldı. Pakette tanıdık gelen bir şeyler vardı. Liss bir elini ağzına bastırdı ama alkol anılarına ulaşmasını zorlaştırıyordu.

"Güzel, ama herkese gösterme. Haplar deneysel, unuttun mu?" Marianne hapları Kral'ın cebine geri koyarken ekledi.

"Ama-" Liss denedi. Şimdi midesi bulanıyordu.

"Haydi baba." Alex, Liss'i bir tarafa itti ve Kral'ın dirseğini yakaladı.

"Bu senin büyük anın, müstakbel Prenses. Sakın aptalca bir şey yapıp da tökezleme," diye fısıldadı Marianne Liss'in kulağına ve Kral gözden kaybolduğunda onu hızlıca itti. Kral ve Alex'e katılmadan önce güldü. Liss koridorda durmuş, Marianne'in pembe elbisesi attığı her adımda sallanırken düşünceleriyle savaşıyordu.

Daha önce de benzer haplar görmüştü. Sanki nerede olduğunu hatırlamasına yardımcı olacakmış gibi bir gözünü sıkıca kapattı ama bu görüşünü daha da bulanıklaştırdı.

Ne kadar zamandır orada durduğundan emin değildi ama birden Steve yanında belirdi, elini tuttu ve onu balo salonuna doğru götürdü.

"Seni arıyordum. Adını söylüyorlar."

"Torunum ve umarım bu ülkenin gelecekteki Prensesi Felicity." Kral'ın sesi altın balo salonunda gürledi. Topuklarının üzerinde sallanırken yabancılar onu alkışladı.

"Burada bir prensesle birlikte olduğuma inanamıyorum," dedi Steve, çantasını alıp onu aceleyle ilerletirken. "Çok güzelsin."

Çantasını istemek için Steve'e döndü ama onun omzunun üzerinden, kapının yanında duran sabit çeneli Ayı'yı gördü. Bütün zaman boyunca orada durmuş, Kral'la sohbet ederken onun güvenliğini sağlamıştı. Bu onun işiydi ve bundan daha fazlasını ifade etmiyordu. Ona ve Steve'e yönelttiği soğuk ve sert bakışlar Steve'in sözlerini duyduğunu gösteriyordu. Ama Steve sadece gecenin heyecanını yaşıyordu. Hâlâ onun şefkatli arkadaşıydı.

"Hadi Prenses." Marianne onun yanındaydı ve onu itip kakıyordu. Liss çantasını istiyordu; tılsıma ihtiyacı vardı. "Kral bekliyor."

Kral'a doğru sendeleyerek yürürken kalabalık gözlerini ona dikmişti. Çok fazla içmişti. Ensesinden boncuk boncuk ter akıyordu ve ağzı kupkuruydu. Kendini ve Kral'ı utandırıyordu. Kral ona inanıyordu. Artık onu ailesinde istemezdi.

Ama ışıl ışıl gülümsemesi aksini gösteriyordu. Liss onun uzanmış kollarına uzandı ve kendisini kucaklamasına izin verdi. "İyi olacaksın. Merak etme. Ben hemen yanındayım."

Liss derin bir nefes aldı ve yabancılarla yüzleşti. Kadınlardan damlayan ışıltılı mücevherler gözlerini kamaştırdı. Alex'in dudak büktüğünü fark edince gözlerini kıstı ama tekrar baktığında Alex'in gülümsediğini gördü.

Sessizlik, yargıcın kararını bekleyen bir mahkeme salonu gibiydi ve sıra sıra dizilmiş beklenti içindeki yüzler bakıyordu.

Marianne ona yukarıdan aşağıya baktı ve sırıttı. Ağzında çirkin bir bükülme vardı. Liss mikrofonu tutmaya çalışırken topuklarının üzerinde yalpaladı. Kendini düzeltmeye çalışırken parmağının ucuna bastı ve ayağı takılarak yere düştü. Herkesin nefesini kesen bir gürültüyle yere çakıldı.

Bunu yapamam.

Her nasılsa kolunu daha da kötüleştirmemişti ama bu aşağılanma derisine dövme yapan çürükler gibiydi. Liss ağrıyan bedenini sürükleyerek ayağa kalkmaya çalıştı. Dalgalarını düzeltirken başını eğdi ve yüzünü sakladı ama saç spreyi onu hareketsiz kılıyordu. Bunu yapabilmesi için annesinin ona güven vermesi gerekiyordu.

Mikrofona döndüğünde, oyun parkındaki zorbaların sataşmaları kafasında yankılandı. Sağlam kolunu vücuduna doladı. Binadan kaçmalı ve okulda sunum yapması istendiğinde yaptığı gibi asla arkasına bakmamalıydı. Uyum sağlayamıyordu. Bu ona göre değildi. İnsan gruplarıyla konuşamıyordu. Kusmuğu boğazından yukarı tırmandı ve odanın etrafına çılgınca baktı.

Kalabalığın arasında bile Bear'ın varlığı çok güçlüydü. Gözleri bacaklarındaki elektriği yakıyor, ona kendini savunma dersinde bulduğu gücü ve kraliyet beklentileriyle karşılaştığında takındığı tavrı hatırlatıyordu. İri yarı koruması başparmağını kaldırmış, başıyla onu cesaretlendiriyordu. Bu hareket, hayatını soğukkanlılıkla ve hiçbir şey belli etmeden geçiren bir adam için rahatsız edici görünüyordu. Eğer o bunu yapabiliyorsa, o da bunu yapabilirdi. "Bunu yapabilirsin," diye mırıldandı. "Buradaki en iyi kadın sensin. *Prenses Günlükleri* tavrını takın."

Sonra gülümseyen Isla gözüne çarptı. Ollie'nin yakasındaki ruj kırmızısı izler bütün gece nerede olduğunu gösteriyordu. Isla, "Unutma, sen harikasın," diye mırıldandı.

Liss derin bir nefes aldı, ellerini yumruk yaptı, tıkırdayan boğazını kısa bir süre temizledi ve "Bunun için üzgünüm. Kral'ın konuşmasıyla kıyaslayamazdım, bu yüzden işaretimi farklı bir şekilde yapmak zorunda kaldım. Kelimenin tam anlamıyla yerde. Özür dilerim, büyükbaba."

Kral gülümsedi ve ona tekrar sarılırken herkes güldü. Kendisini utandırdığı için onu azarlamadı. Ninesi olsa söylerdi.

Bear gülümsedi ve başını salladı. Bakışlarını odanın içinde gezdirirken karnına bir parıltı doldu. "Topluluk önünde konuşmaya, güzel partilere katılmaya ya da bazıları artık ailem olan yabancılarla çevrili olmaya alışık değilim. Ama büyükbabamı gururlandırmayı ve bir torun olarak yeni hayatımı kucaklarken onun ve geçmişi hakkında her şeyi öğrenmeyi umuyorum. Geleceğimle ilgili spekülasyonlar olduğunu biliyorum ama şimdilik bu benim sırrım olmalı."

Rahatsız edici gülümsemeler onu gerçeği söylemekten alıkoymamıştı. Kral alkışlamaya başladı ve insanlar da ona katıldı. Marianne kollarını kavuşturdu ve Alex'e bir şeyler fısıldarken ona ölümcül bir bakış attı. Alex cevap vermeden önce başını salladı ama birden etrafını saran konuklar onun görüşünü engelledi. Kral onu kuzenleri ve yakın arkadaşlarıyla tanıştırdı. Aralarında eski dadılar, sekreterler ve Kral'ın en yakın arkadaşı da vardı.

Yorgunluk dizlerini büküp dikkatini dağıtırken bile titrek bir gülümsemeyi zorladı ve ayılmanın getirdiği rahatlamanın farkına vardı

kalktı. Düşüşün şoku yardımcı olmuştu. Etrafında sohbetler dönüyordu ama konukların kıyafetlerinin kakofonisine hayranlıkla bakarken midesi gurulduyordu. Neden hâlâ kimse yemek servisi yapmamıştı? Kalabalığı taradı ama Bear ve Strike ortalıkta yoktu. Odadan daha fazla koruma geçti, kulaklıklarını kulaklarına sıkıca bastırırken adımları telaşlıydı.

Kral'ın askerlik arkadaşı onun viskiye olan düşkünlüğüne dair hikâyeler paylaştı. Bir tanesini onun eline tutuşturdu ve kadeh kaldırdı. Kral başıyla onu cesaretlendirirken Liss bir yudum aldı. Boğazını yakmadan önce ağzında bir fırın gibiydi. Boş midesini doldurmak için ihtiyacı olan şey bu değildi.

"Bu göğsünüzdeki tüyleri diken diken edecek," diye güldü eski albay. "İç bakalım." Geri kalanı devirdi ve bıyıklı yaşlı adam eline bir tane daha tutuşturdu.

"Kuzenin Gable ile tanışmanı istiyorum," dedi Kral, onu Prens Gable ve karısı Beatrice ile tanıştırırken. "Taht için onların yerini çaldın ve çok öfkeliler."

Liss yeni viski bardağını yudumladı. İlkinden daha kolay içti. Döndü ve güzel çift karşısında hoş bir sürprizle karşılaştı. Birbirlerinin ellerini tutmuşlar ve geniş geniş gülümsemişlerdi. Gable tavandaki resimlerden birindeki meleklerin yetişkin versiyonunu andırıyordu ve Beatrice'in kızıl saçları altın ışıkların altında parlıyordu. Zümrüt rengi elbisesi belinde toplanıp bacaklarının üzerinde çiçek açıyordu. Gable'ın papyonu karısının narin mor takımıyla uyumluydu. Hollywood çifti gibiydiler. Beatrice'in elindeki ışıltılı çanta Liss'e kendi çantasını hatırlattı. Gözleri odanın içinde gezinerek Steve'i ve çantasını aradı ama o da yoktu.

"Hiç bu kadar kızgın olmamıştım." Prens Gable gülerek Liss'in dikkatini gruba çekti.

Beatrice ona dirsek atarken kahkahası grubun içinde hafif bir şarkı gibi yayıldı. "Boş ver onu. Tam bir düzenbaz. İlk randevumuzda, bildiğim en güzel yemek için en resmi balo elbisemi giymemi söyledi. Sonra beni bir arabaya bindirip yerel bir parka götürdü ve karanlıkta bankta oturduk." İskoç aksanı çok güzeldi.

"Sinirlendin mi?" Liss gözleri parıldayan Gable'a bakarak sordu.

"Şimdiye kadar yaşadığım en iyi randevuydu. Güzel bir bahçede kirli salıncaklarda otururken

Donanma elbisesi, zaten aşık olduğumu ve onunla evlenmem gerektiğini biliyordum." Beatrice'in gülümsemesi dans etti.

"Onu üniversite koridorlarında ilk gördüğüm andan beri bildiğim bir şey." Gable Beatrice'in elini tuttu ve arkasından öptü. Aralarındaki sevgi, sıcak bir çikolatanın buharı gibi dışarı taşmış ve grubu sarmıştı. Yine de Beatrice'te doğru olmayan bir şeyler vardı. Makyajı teninin gerektirdiğinden daha koyuydu ve bir elini sürekli dudaklarına götürüyordu. Belki o da görev için hastalığını zorluyordu.

Gümüş bir tepsiyi havada tutan bir garson yanlarında durakladığında Kral, "Bu gece kutlama yaptığımızı unutmayın," diye seslendi. Onlara birer kadeh şampanya hediye etti. Kadehi sıkıca kavrayan Gable'ın bakışları defalarca Beatrice'e kaydı.

Aniden, siyah takım elbiseli bir kadın Kral'ın kulağına fısıldadı. Ayı'nınki gibi bir kulaklık takıyordu.

Liss'in kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

"Endişelenecek bir şey yok, sevgili Felicity. Sadece ufak bir kraliyet meselesi," diye haykırdı. Yine de bunu söylerken ellerini sıkarak endişelendi. "Hemen döneceğim. Ve size bir kadeh şampanya daha getireceğim. Bu gece kutlama yapıyoruz. İçin. İçin."

Beatrice başıyla onaylarken gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. Gable, Kral'ın gidişini izlerken omuzlarını devirdi. Liss, karnını okşar gibi bir elini karnının üzerinde gezdiren Beatrice'e baktı. Tabii ya. Bütün işaretler oradaydı. Solgun yüzlü, hastalığın eşiğinde, endişeli koca ve alkolden kaçınan biri. Liss barda yeterince bebek partisi vermişti.

Beatrice bir elini tekrar karnının üzerinde gezdirirken Liss kulağına fısıldadı. "Öyle misin?" Liss, Beatrice'in hamile değil de hasta olma ihtimaline karşı soruyu havada asılı bıraktı.

"Hamile, evet, ama sadece on bir haftalık. Birkaç haftadır hastayım. Ama kimseye söyleyemeyiz. İlk taramaya kadar onları heyecanlandırmak istemiyoruz. Kraliyet bebeği büyük bir haberdir. Gazeteler Kral'dan önce duyarsa..." Beatrice'in sesi titriyordu.

"Sırrın benimle güvende," diye fısıldadı Liss ve Beatrice'in elini sıkmasıyla ödüllendirildi. "Şunu bitireyim, sonra bardakları değiştiririz."

Beatrice başını salladı.

Şampanyayı iki yudumda içti. Pişman olacaktı ama bu bir gereklilikti. Beatrice hemen kendi dolu kadehini Liss'in boş flütüyle değiştirdi.

"Sen taze bir soluksun."

Beatrice'de sevimli bir şeyler vardı ama Liss omuz silkti, özellikle yabancılardan gelen iltifatlara alışık değildi. "Bir nefes alacağım

Bu gecenin sonuna kadar bira fabrikasına." Beatrice kıkırdadı.

"Lissy," diye bağırdı Steve grubun yanına doğru koşarken. "Sana tanıştığım bütün o havalı insanları anlatmak için sabırsızlanıyorum."

Çantasına uzanırken hızlıca kendini tanıttı. Bir nefes aldı ve çantayı o kadar sıkı kavradı ki pullarından biri yere düştü.

"Çantayı senin için sakladım." Steve aniden elini kızın beline dolayarak arkadaşlıkları için fazla tanıdık bir jest yaptı. "Umarım daha önce düştükten sonra iyi olmuşsundur."

Başını salladı ve adamın elinden kurtuldu. Adam bu gece kendinde değildi ama o da değildi. Gable ve Beatrice onun tanıştığı konuklarla ilgili hikâyelerini kibarca dinlerken ona baktı.

Solgun bir Kral gruba yeniden katıldı. "Her şey yolunda mı?" Gable sordu.

"Her şey yolunda." Ama gözleri odanın içinde gezindi ve topuklarının üzerinde hafifçe sallandı. "İç bakalım Felicity. Sen de, Gable. Beatrice boş bardağıyla hepimiz için iyi bir örnek oluşturuyor. Torunum eve döndü ve ben bu gece burada sadece neşe istiyorum."

Liss içkisini yudumladı ve anında pişman oldu. Steve eline bir kadeh şampanya daha tutuşturduğunda midesi guruldadı.

Gable Kral'ın sağlığıyla ilgili endişelerini dile getirdi ama Liss sadece tek bir kelime yakalayabildi. Son günlerin stresi ve yaptığı konuşmanın adrenalini birleşerek onu bunaltmıştı. Kendisine yakın olan tek şeyi kavradı: Steve'in elini. "Bu gece beni getirdiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı Steve. "Burada sen her şeysin." Karnı yine guruldadı.

"Burnunu pudralamak ister misin?" Beatrice sordu. "Yürürken sohbet edebiliriz."

Liss kambur omuzları gevşerken hızla başını salladı.

Liss ve Beatrice izin istediklerinde adamlar gülümsedi.

"İyi görünmüyorsun," dedi Beatrice, Liss'i dik tutacak kadar yakın durarak ama şüphe çekmeden. Beatrice odadan çıkmadan önce içeceklerini yanlarından geçen bir tepsiye gizlice yerleştirdi. Güvenlik görevlileri aceleyle yanlarından geçti. Liss topuklarının üzerinde debeleniyor, düşmemek için kapı eşiğine tutunuyordu. Ayakları bardaki gece vardiyasından daha fazla ağrıyordu ama prensesler topuklu ayakkabılarından vazgeçmezdi.

"Beatrice, bir dakikanı alabilir miyim?" Koridorda yürürlerken Marianne bağırdı. "Düğünle ilgili."

Beatrice konuşurken gözleri kısıldı. "Liss'e banyonun yerini gösteriyorum ama seninle Kral hakkında konuşmak istiyorum. Sağlığı konusunda endişeliyim. Çok hızlı kötüleşiyor. Onun için herhangi bir tedavi mevcut değil mi?"

Marianne soruyu eliyle uzaklaştırdı. "Adam ölüyor." Liss başını eğdi.

"Ama değil mi-"

"Tuvalete doğru koş, Felicity. Hasta olacak gibi görünüyorsun, ki bu hiç de kraliyet ailesine yakışan bir davranış değil. Şampanyayı fazla mı içtik? Sanırım böyle güzel zevklere alışık değilsin. İşte böyle." Marianne bir koridoru işaret etti.

"Ben sana yetişirim," dedi Beatrice usulca, gözleri ilgiyle kırışarak. Liss koridorda sendeleyerek ilerlemeden önce onun elini sıktı. Beatrice'in Marianne'e yaptığı yorum Liss'in duraksamasına neden oldu. "Onunla böyle konuşma. O artık ailemizin bir parçası."

"Kiminle konuştuğunu unutma, Beatrice. Yıl bitmeden Kraliçeniz olacağım ve saygınızı kazanacağım," diye tersledi Marianne.

Liss parmaklarını ağzına bastırıp bekledi ama sesler kayboldu. Balo salonuna doğru yürümüş olmalıydılar.

Liss köşeyi döndü. Burada merdivenler vardı. Açık bir pencere temiz hava üflüyordu ve o da bunu yuttu. Birkaç dakika sonra kusmuk azaldı ve yerini neşeli, rahat bir his aldı. Liss arkasından gelen bir homurtu onu döndürene kadar merdivenlerden yukarı yürüdü.

Huysuz bir Ayı bacağına vurdu ve ara sıra kulaklığına dokundu. "Şimdi ne istiyorsun?" diye homurdandı.

Ağzı kurudu ve bacaklarının arasında bir sıcaklık yükseldi. Alkol onu her zaman azdırırdı ya da belki de kendine güvenini artırır ve onu özgürleştirirdi. Bear sanki mikroskobunun altındaymış gibi onu incelemeye devam etti.

Ona açık bir şişe su uzattı. "İç bunu." Kadın çantasını bıraktı ve gözlerini ona dikerek suyu içti. "Seni buradan çıkarmalıyım."

"Neden? Daha yemek yemedim ki." Merdivenlerden ona doğru yürümeye çalıştı ama onun bedenine çarparak devrildi. Ellerini adamın sert göğsüne bastırdı ve adam kollarını tutarak onu güvende tuttu. Parmaklarında kaslar dalgalanıyordu.

"Çok güçlüsün," dedi, gözlerini onun ağzına dikerek. Dudaklarını yavaşça yaladı.

"Gitmemiz gerekiyor. Strike diğer üçünü de getirecek, Steve de dahil, bütün gece kulağına fısıldadı ve sana dokunmaya çalıştı," dedi. Gözleri seğirdi ve çenesi sakız çiğniyormuş gibi hareket etti. "Bu arada daha iyisini yapabilirsin."

"Senin gibi biri mi?" Liss'in elleri göğsünden aşağı kayarken ona imalı bir şekilde göz kırptı. "Benim tipim bile değilsin."

"Kendimi kastetmedim." Gözlerini devirdi. Göğsü ellerine çarparak gümbürdedi ve kadın hafifçe sıktı.

Liss onu itti ve kendini düzeltti.

"Beni rahatsız etmiyor. Prenseslerden hoşlanmıyorum." Omuz silkti ama konuşurken gözleri kızın vücudunu taradı. "Yani Steve senin tipin mi?"

Liss ellerini kalçalarına götürdü. "Hayır." Gülümsedi mi? "Zayıf erkeklerden hoşlanırım ama sıska değil." Kelimeleri karmakarışıktı. "Yüzücü vücutlarını ve cüssesi olmayan erkekleri severim."

Bear kıllandı ve çiğnemeye devam etti. "O odadaki tüm erkeklerden ve birlikte olduğun tüm yüzücü sporculardan daha hızlı koşabilirim. Steve'i bile kolayca geçebilirim."

"Bu umurumda değil. Onları bu yüzden sevmiyorum."

Taze nane kokuyordu. Liss'in gözleri düştü ve tekrar dudaklarını yaladı. Onunki gibi bir vücut istemediğini söylerken elleri göğsünü okşamaya devam etti.

Aceleciliği kayboldu. "O zaman aydınlat beni. Ne hakkında?"

Liss, Bear'ın kalçalarını kavrarken boğazını temizledi. Merdivenler aralarındaki boy farkını ortadan kaldırdı ve onunla göz ve ağız hizasında olma fırsatı karşısında vücudu kızardı. Sesini alçaltarak onu daha da yaklaşmaya zorladı. "Çünkü ben küçüğüm ve büyük adamların üzerine çıkamam."

Görüşü dalgalanıyordu ama adamın gözlerinin onunkilere kilitlenmesi açıktı. Adamın sıcaklığı içini doldururken, "Bacaklarını bana dolamakta hiçbir sorun yaşamayacağını garanti ederim. Strike ve benim uğruna çalıştığımız her şeyi riske atmasaydı ve sen de yeni başlayanlar haftasındaki bir öğrenciden daha sarhoş olmasaydın, seni kaldırıp duvara yaslamakta ısrar ederdim ve bunu tam burada kanıtlardım."

"Ama biri geçip gidebilir?" Onun belini daha sıkı kavradı. Adam ateşten bir duvar gibiydi ve kadın onun içinde yanmak istiyordu.

"Sana burada hayatının sevişmesini yaşatırdım ve kimin gördüğü umurumda olmazdı. Belki de adımı haykırdığında zevkine nasıl sahip olduğumu izlemelerini isterdim. Ve sonunda bunu itiraf edebilirim çünkü hatırlamayacaksın

Sabah söylediklerimi." Ama sarhoşken duyduğu şeyleri asla unutmazdı. Bu onun süper gücüydü. Bear bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırdı ve dudaklarıyla alnını okşadı. "Şimdi seni buradan çıkarmalı, sonra da su ve parasetamolle yatağına götürmeliyiz Prenses."

"Bana öyle demeyi kes." Onu tekrar itti ve merdivenlere oturmak için geri çekildi. Bir prenses gibi davranmıyordu ve insanların ne düşündüğü umurunda değildi. Onu yargılamak isteyen herkesin canı cehenneme. Liss kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı.

"Surat asmayı bırak. Nedense bu seni daha da seksi yapıyor. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, sen bir prensessin ve benim yapmam gereken bir iş var." Bakışları merdivenlerde gezindi. "İçgüdülerim bana burada daha fazla kalmak istemediğimizi söylüyor, o yüzden çantanı alıp gidelim."

Adam kalkmasına yardım etmek için elini tutmaya çalışırken Liss onu itti. "Hayır." Ayağa kalktı ve merdivenlerden yukarı doğru süzüldü. Elbisesinin yırtmacı kalçasını ortaya çıkarmıştı. "Bu benim partim ve ben eğleneceğim."

"Beni peşinden koşturma." Olduğu yerde donup kaldı. Neden kulağa bu kadar ateşli geliyordu? "Bunu güzel yoldan yaptım, şimdi de zor yoldan," diye homurdandı. Ses kadının amında titreşti.

Liss ellerinin nasıl titrediğini gizleyerek, "Zor yolunu görmek isterim," diye şımardı. "Beşe kadar sayıyorum," diye homurdandı.

Ayı'nın onu duvara çarpmadan önce beşe kadar saydığını ve teslim olması için onu becerdiğini hayal etti. Liss omzunun üzerinden baktı ve Bear'ın poposuna baktığını gördü. Sırıttı, kaşlarını oynattı ve poposunu salladı. "Gözlerim burada," diye cevap verdi. "Ve bilgin olsun, bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Sen benim patronum değilsin."

"İşte burada yanılıyorsun. Ben sadece senin patronun değilim, aynı zamanda önümüzdeki hafta boyunca sana sahibim. Şimdi uslu bir kız ol, yoksa seni dizime yatırırım," diye cevap verdi, dili dudaklarını yalamaya başlamıştı. Kız merdivenlerden yukarı koştu ama adam merdivenleri adım adım tırmandı ve hemen arkasından geldi. Onu tutup omzuna attı ve çantasını verip merdivenlerden aşağı indirdi. "Seni güvenle yatağına götüreceğim."

"Sen öyle san," dedi ona karşı kıpırdanarak.

Kulaklığından bir ses geldi. "Yoldayım," diye cevap verdi.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu adam tanımadığı bir koridordan geçerken. O gece gördüğü diğer koridorlara kıyasla daha basitti, süslü ışıklandırmalar ya da duvarlarda resimler yoktu. Adam kapıları iterek açarken elindeki çantayı sıkıca kavradı.

"Hizmetkârların çıkışına gidiyoruz. Orası güvenli."

Bacağının üstündeki yarık gittikçe genişliyor ve iç çamaşırını ortaya çıkarmaya yaklaşıyordu. İç çamaşırını tutmaya çalıştı ama bu, Bear'ın onu omzuna doğru sıkıca tutarken oflamasına neden oldu.

Gözlerini devirdi.

"Daha az küstahlık ediyorsun,"

diye homurdandı. "Ama-"

"Kafamın arkasında gözlerim var ve geçtiğimiz cam kapıdaki yansımanı gördüm," diye kabul etti. Kız ona yaslanırken tüm koridorlar birbirine karıştı. Başka bir kapıdan geçtiler. Kızarmış et ve kremalı yemek kokuları bu koridoru dolduruyordu.

"Burayı seviyorum," diye açıkladı. "Yeni bir bakış açısı ve yürümek zorunda değilim. Süslü ayakkabılara bayılmama rağmen ayaklarım ağrıyor. Onları aldığınız için teşekkür ederim; çok güzeller."

Şimdi bir girişe ulaşmışlardı. "Benim için zevkti." Bear, Liss'i üzerinden çekti ve onu dar alanın köşesine yerleştirdi.

"Geldik. Arabayı getirin," dedi kulaklığına, Liss bağırırken, "Ayaklar! Ayaklarım ağrıyor!" Çantasını bırakıp iki eliyle ayakkabılarının düğmelerini açmaya çalıştı.

"Seni tekrar kucağıma almayacağım, bu yüzden onları tekrar takman gerekecek." Adam ona hançer gibi baktı.

Liss dudaklarını ayırdı ama adam kulaklığa tekrar bastırdı. Omuzları gerildi. Zihinsel olarak onunla aynı alanda değildi ve kulağından aldığı alçak sesler çılgınca bir patlamaya dönüştü. Kelimeleri ayırt edemiyordu ama adamın gözleri küçük alanda geziniyor ve eli ceketinin altına gidiyordu.

"Tehdit mi? Bir terslik olduğunu biliyorduk. Araba şimdi geliyor. Onu doğruca oraya götüreceğim."

Liss çantasını kolunun altına sıkıştırdı ve ayakkabılarını kaptı, ama Bear onu kararsızca omzunun üzerinden geri fırlattı. El çantası yere düştü.

"Çantam," diye bağırdı adam kapıları iterken.

"Zaman yok. Oradaki her şeyi değiştirebilirsiniz." Asfaltta adım adım ilerledi. Sarayın arka tarafında karanlık etraflarını sarmıştı. Tüm şıklıklarıyla hanımefendiler ve beyefendiler gitmişti.

"Ama bu önemli!" Bear hâlâ profesyoneldi ama vücudu onun altında öncekinden daha sertti. Omuzlarını kaldırmıştı ve

Eylem. "Ayı, lütfen."

Hatırası olmadıktan sonra dünyadaki tüm mücevherleri alsa da umurunda değildi.

"Tanrı aşkına," diye homurdandı. Bu onun sloganı haline gelmeye başlamıştı. Çantasına dönerken Liss'i sıkıca tuttu, yerden aldı ve yakınında tuttu. Bear onları aceleyle dışarı çıkardı. Yeni bir siyah dörde dört arabaya ulaştı. Onu ve çantasını ön koltuğa bırakıp emniyet kemerini takmadan önce hızlıca etrafına baktı, onu sallamamaya dikkat etti. Birkaç dakika içinde, uzun araba yolundan kaçınan gizli bir çıkıştan saray arazisinden hızla çıkıyorlardı.

Sabit ifadesi ve ince bir çizgiye oturmuş ağzıyla soru sormadı. Ona bir şişe su ve bir çikolata daha uzattı ve Liss ikisini de tüketmeden önce ona teşekkür etti. Liss çantasına gizlice bir göz attı ve kalp tılsımını buldu. Onu kavradı ve pencereden dışarı baktı.

Şehrin ışıkları yanıp sönüyordu ama kısa süre sonra seyrekleştiler. Çılgınca kaçıştan sonra gözleri düştü ve kalbi yavaşladı. Sonunda, yorgunlukla daha fazla mücadele edemeyince gözleri kapandı.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Açık kapı aralığından süzülen ışık odayı usulca dolduruyordu. Duvarlarda açan pembe çiçekler, ona okuldan eve döndüğünde ona göz kulak olan komşuları Helen ve Ted'i hatırlatıyordu.

Ayda bir kez, eğer annesi çalışmıyorsa, Liss ve annesini akşam yemeğine davet ediyorlardı. Ted onun sahip olmadığı büyükbabasıydı. Günün sonunda bir bardak viski yudumlar ama Helen izlemediğinde doldururdu, gerçi o her zaman izlerdi. Liss yatağına uzandı, hafif lavanta kokusunu içine çekti ve annesinin çift ile iletişimini kaybetmeden önceki zamana dönmeyi diledi. Liss'in boğazı düğümlendi. Kraliyet ailesine katılmayı kabul etmediği sürece yalnız olduğunu bir kez daha hatırlatıyorlardı. Ama bedeli giderek artıyordu.

Birden gözüne bir fotoğraf ilişti. Ellili yaşlarının sonlarında bir çift Strike ve Bear ile birlikte duruyordu. Çiftin yüzü gülüyordu ve süveter ve kot pantolon giymiş korumalar da gülümsüyordu. Sonuçta Bear ve Strike kardeş miydi?

Liss yatağın ucunda duran kazağı elbisesinin üzerine geçirdi ve odanın içinde gezinmeye başladı. Çiftin daha fazla fotoğrafı vardı. Liss, kumsalda kendisine büyük gelen bir kova ve kürekle kıkırdayan sarışın bir bebek görürken zamanın geçişini izledi.

Odadan gizlice çıkarken, aynı sarışın çocuğun hâlâ genç ve okul üniformalı bir fotoğrafını gördü. Her ne kadar iri kasları ya da belirgin bakışları olmasa da, sarı saçları, kulağının yanındaki güzellik lekesi ve hafif merkezden uzak gülümsemesi ona Strike'ı hatırlattı. Liss koridorda ilerlemeye devam etti ve Strike'ın rugby forması giymiş bir başka fotoğrafını gördü. En fazla sekiz yaşındaydı ama diğer çocuklardan daha iriydi.

Çiftin saçlarına ak düşmeden önce Buckingham Sarayı'nın dışında Strike ile çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Ellerinde seyahat rehberleri ve yaşlı adamın boynunda asılı bir fotoğraf makinesiyle turistlerin özeti gibiydiler. Duvar, Strike'ın farklı bir okul üniforması içindeki hafif asık suratlı fotoğraflarına dönüşmeden önce İngiltere'nin ünlü tatil yerlerinde daha fazla fotoğraf çekildi.

Liss kollarını vücuduna doladı. Kolunun iyileşmiş olmasının verdiği rahatlama, büyükannesinin Liss'in tüm fotoğraflarını çöpe attığı bilgisinin yerini tutamazdı. Annesi pes etmeden önce büyükannesi ancak o kadar çok kez "Munchkin'e benziyor," diyebilirdi. Liss kimseye ait değildi ve annesi öldüğünden beri kimse onun hayatını Strike'ın ailesinin kutladığı gibi kutlamıyordu.

Liss merdivenlerde durakladı. Ayı fotoğrafların neresindeydi? Strike'ın Ayı'yla çekilmiş fotoğraflarından biri sanki bir emirle ortaya çıkmıştı. İkisi de daha büyük gençler gibi görünüyordu ama Strike yetişkin cüssesini biraz daha fazla taşıyordu. Strike da çift gibi geniş geniş gülümsüyordu ama Ayı bir kenarda, yerinde durmuyordu. Liss onu incelemek için daha yakına eğildi. Elleri sanki bir şeyi saklamak için kollarını aşağı çekmiş gibi kollarıyla kapalıydı ve gömleğinin yakasından bir çürük görünüyordu.

Merdivenlerin altındaki bir odadan gelen sesler Liss'in dikkatini korumalara ait hatıra eşyalarından uzaklaştıramadı. Üstünde bir boksörün yer aldığı bir galibiyet kupası koleksiyonu vardı. Her birinin üzerine Drew Chambers ismi kazınmıştı. Ödüllerin yanında Caleb Moorcroft'un okuldan mezun olduğu için aldığı bir sertifika vardı.

Liss kendini merdivenlerden aşağı bıraktı. Çıplak ayaklarıyla bir fare kadar sessizdi. Duvardaki bir fotoğrafta aynı sertifikaya sahip gururlu bir Strike görülüyordu ve bu fotoğrafın altında askeri kıyafet giydiği başka bir fotoğraf vardı. Gururlu askerin gülümsemesini kendi gülümsemesiyle yansıttı.

Bir sonraki resimde dondu kaldı. Bear kollarını havaya kaldırmıştı. Kanlar içinde ve yara bere içindeydi ama sırıtışından hayatının en büyük kavgasını kazandığı anlaşılıyordu. Kırmızı çizgili bol şortuna ve çıplak göğsüne bakılırsa muhtemelen kazanmıştı. Yani o Drew'du ve boks yapıyordu. En azından bu, Strike'la film gecelerinde yaptıkları tuhaf boksu açıklıyordu.

"Onları hâlâ bulamadılar mı?" Bear yan odadan sordu ve onun dikkatini fotoğraflardan uzaklaştırdı.

"Hayır."

Bear ve Strike, üzerinde iki boş bardak ve hoparlörden konuştukları bir telefon bulunan rustik mutfak masasının yanında duruyordu. Korumalar partideki şık kıyafetlerini giymişlerdi, ancak gömleklerinin yakalarını açmış ve ceketlerini sandalyelere asmışlardı. Bear volta atıyordu ama Strike taş gibiydi.

"Bir yerlerde birlikte olmalılar," dedi Strike, sandalyeyi yere sürtünerek geri iterken.

Steve hoparlörden, "Liss'i kontrol et," diye bağırdı. "Neredesin sen? Onun yanında olmalıyım."

Bear aniden durdu ve omuzlarını kamburlaştırdı ama Strike'ın başını kısa bir süre sallamasıyla rahatladı. "Liss uyuyor ve nerede olduğumuzu bilmene gerek yok."

Steve'in sesi tizleşti. "Dur tahmin edeyim. İşi batırdıklarında en iyisini bildiklerini sanan ve bir bok bilmeyen zıpçıktı korumalar dışında her şey gizli. Bir şeylerden şüphelendiğin halde Liss'in saraya gitmesine nasıl izin verirsin? Ve şimdi kardeşim ve Isla kayıp-"

Liss odaya atladı. Strike, asker fotoğrafını gördükten sonra daha anlamlı hale gelen reflekslerle telefonu kaptı ve hoparlörü kapattı.

"Yola çıkıyorum. Onları bulacağım," dedi Strike ve Bear Liss'i yakalarken telefonu kapattı.

"Ne haltlar dönüyor? Herkesi mahvetmeden biri bana söylesin." Bunun ne kadar gülünç göründüğünün farkındaydı; bir metre boyundaki bir kadın, kendisinden daha uzun olan ve onu bir çöp kutusuna atabilecek iki adamı tehdit ediyordu.

"Isla ve Steve'in kardeşini bulamıyoruz. Kraliyet muhafızları sarayda bomba olup olmadığını kontrol ediyor ve birlikte çalıştığımız bir muhafız da otelde, çünkü orada da bir tehdit aldık. Bomba tehdidi sizin içindi ve onun güvende olduğunu varsayıyoruz, ancak bu arada, risk altındaymış gibi onu aramaya devam edeceğiz," diye açıkladı Bear, Strike ceketini kapıp odadan çıkarken. "İki dakika içinde döneceğim, tamam mı? Ama ben Strike'la konuşurken bize kahve yapabilir misin?"

Liss başını salladı, kavga etmemekten ve Bear'ın haberi bu kadar basit bir şekilde paylaşmasından dolayı rüzgârı kesilmişti. Dolapları ve çekmeceleri açmadan önce çaydanlıkla meşgul oldu. Biri onun ölmesini istiyordu. Bir bisküvi kutusunu tıkırdattı ama boştu. Buzdolabından bir süt sürahisi aldı. O da neredeyse boştu. Isla yaralandıysa, bu Liss'in suçu olacaktı. Bir sandalyeye çarpınca sürahi elinden kaydı. Camlar yere saçıldı. Sütün tortuları parke zemine aktı ve camlar odanın en ücra köşelerine kadar yayıldı.

Isla'nın görünmez bir güç tarafından tuzağa düşürüldüğünü hayal ederken ağladı. Partiye gitmemeli ya da alkol almamalıydı. Neler olduğunu fark edebilirdi. Liss kırık bir cam parçasına uzandı ama Bear onun elini yakaladı.

"Dökülen süt için ağlamanın bir anlamı yok," diye fısıldadı kulağına. Kadın ayak parmaklarının üzerinde dönerek ona vurmak istedi ama adam onun elini tuttu ve kız ona doğru ağlarken onu hareketsiz tuttu.

"Hepsi benim suçum," diye hıçkırıklar arasında soludu.

"Hayır, hâlâ anlamaya çalıştığımız bir gündemi olan bir psikopatın hatası. Seni kaldırayım da ayağın camda kesilmesin."

"Ama kahveler," diye bağırdı.

"Bunları ben hallederim." Onu masaya oturttu ve bir çikolatayı yırtarak açtı. "Şekere ihtiyacın var."

"Sen çikolata sihirbazı mısın? Her zaman bunlardan bir tane bulundurursun." Bear bir kare çikolatayı ağzına götürürken omuz silkti.

Bear, sahnede konuştuktan sonra bomba ihbarlarının geldiğini açıklarken bir süpürgeyi usulca yere sürttü. Binayı kontrol etmişler ve Bear onu dışarı çıkarırken otelin risk altında olduğunu öğrenmişler.

Liss at kuyruğunu sıkılaştırmak için saçlarını kelebek kanatları gibi çekti. Koyu dalgalar sırtından aşağı dökülüyordu. Her hareketini izledi.

"Strike, yaptığı taramalardan birinde sarayın mahzeninde şüpheli bir adam buldu ve güvenlik şu anda onu sorguluyor."

Bear, kızın masada kaldığı yerin önündeki sandalyeye çöktü ve ellerini kızın baldırlarına dolayarak onu kendine doğru çekti. Onun gözlerinin içine bakarken iç çekti.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu, gözleri adamın kırışmış gömleğine kaydı. "Ne yapabilirim ki?"

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Bear. Elleri baldırlarında kaldı ve tenini ısıttı. "Bekleyip herkesin ne bulacağını görmeliyiz. Benim amacım her zaman seni güvende tutmak. Bu yüzden seni buraya getirdik ki bu ev için bir ilk. Seni burada kimse bulamayacak ve bu iş bittiğinde burayı gizli tutacağın konusunda sana güveniyoruz."

Bear gözlerini kapadı ve nefes nefese kaldı. O da yorgun düşmüştü. Daha yakına kaydı ve istemeden de olsa elleri elbisesinin altından kalçalarına kaydı.

"Uzun bir gün oldu," dedi.

Yavaşça başını salladı ve tekrar ona baktı. "Öyle, Liss."

"Ve sarayda sana bağırdığım için özür dilerim." Kaşları birbirine çatıldı. "Duvarlarını yükselttiğini ve kimsenin sevgilisi olmayı bilmediğini söylediğimde."

Bear omuz silkti. "Daha kötülerini de yaşadım."

"Ama benden değil. Bu şekilde değil."

"Sorun değil. Dün gece senin için çok fazlaydı. Ve aşırı korumacı davrandım. Özür dilerim. Seni güvende tutmak istedim ama bu konuda kontrolcü bir pislik olmam gerekmiyordu." Birbirlerine usulca gülümsediler. İlk düzgün tartışmalarını atlatmışlardı. "Kolun nasıl?"

Onu salladı. "Daha iyi."

Bir kaşını kaldırdı. Liss onu düzleştirme isteğiyle savaştı. "Peki başın nasıl?"

Bakışları bozuldu. "Keşke bu kadar çok içmeseydim."

Gülümserken parmakları onun kalçalarını okşadı. "Kafan iyiydi."

Liss onu tekmelemek için geri çekildi ama Bear onu bırakmadı. Onun dokunuşuyla karnı ağrıyordu. "Strike Isla'yı bulursa onu buraya getirecek mi?"

Ayı başka tarafa baktı. "Muhtemelen hayır. Onu güvende tutmak istiyoruz ama önceliğimiz sizsiniz."

Fırının üzerindeki saat dikkatini çekti. Tek yapabilecekleri beklemekti. Bear vuruşlarına devam etti ve Liss'in bacakları onun avuçlarının altında titredi. Liss sarayda bencilce davranmış, sadece kendini düşünmüştü ve Bear haklıydı. Sarhoştu.

Kalçalarını sıkarken, "Çok fazla düşünüyorsun," dedi.

Ters ters baktı. "Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var. Arkadaşım yaralanmış olabilirken ve o adamla röportaj yapılırken burada oturmaya devam edemem." Kendini Bear'ın elinden kurtardı ve masadan atladı. Mutfak zemininde bir ileri bir geri yürürken, elbisesi bacaklarının etrafında dans ediyordu.

"Hâlâ cam kırıkları olabilir," diye bağırdı Bear ama Liss adım atmaya ve ellerini birbirine vurmaya devam etti.

Sonsuza dek kapana kısılmış olabilirdi. Geleceğinde arkadaşları olamazdı çünkü yaptığı seçimler onları riske atıyordu.

Bear onu sakinleştirmek için uzandı ama o başını eğdi. Kollarını tırmaladı. "Beni hareketsiz tutmanın bir anlamı yok. Eğer volta atmayı bırakırsam, o zaman dağılacağım. Birinin beni ve arkadaşlarımı öldürmek istediğine inanamıyorum. Artık ağlamak istemiyorum. Isla'nın güvende olup olmadığını bilmem gerek. Lütfen dikkatimi dağıt, Ayı." Titremeleri artık kontrol edilemez hale gelmişti ve boğazı düğümleniyordu.

Bear onu sabit tutmak için kolunu beline doladı. Dudaklarını çiğnedi. Kızın nabzı yükseliyordu. "Aklıma tek bir yol geliyor ama bundan hoşlanmayacaksın."

Gözlerini kısmıştı. "Arkadaşım kayıpken beni öpmeye mi çalışacaksın?"

"Tabii ki hayır. Dikkatini dağıtmak için sana dokunmama gerek yok." Adamın sesindeki derinlik, daha önce başparmaklarının yaptığı gibi tenini gıdıkladı. Ama çatık kaşları bir belirsizliğe işaret ediyordu. "Sana bir soru sormak istiyorum."

Liss omuz silkti. Bir soru ne kadar dikkat dağıtıcı olabilirdi ki? Bu bir matematik sınavı mıydı? "Sadece ben sana bir soru sorabilirsem," diye karşılık verdi.

Bakışlarını ona kilitledi. Sıcacık bir aile mutfağında bile, onun titremelerini ürpertiye dönüştürdü. "Tamam." Gözlerinin etrafında kırışıklıklar belirdi. "Hiç becerilmedin."

"Bu bir soru değil," diye tersledi. "Ve insanların bunu söylemeyi bırakması gerekiyor."

"Neden?" diye
homurdandı. "Neden
ne?"

"Neden hiç sikilmedin?"

Liss onun ellerini itti ve bir bariyer oluşturmak için masanın etrafında yürüdü. Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Ben seks yaptım. İyiydi." Sesini yükseltti. Adamın dikkat dağıtma çabası işe yaradı, bu da onu daha da öfkelendirdi çünkü istediği şeyi yapmıştı. "Bu takıntıyı anlamıyorum. Hem sikilmek ne anlama geliyor ki?"

"Seks asla iyi olmamalı," diye yanıtladı Bear.

Liss bir kaşını kaldırdı ve dişlerini gösterdi.

"Yaşadığınız seksi hatırlayın," diye devam etti masanın etrafında dolaşıp onunla buluşurken. "Sert, hızlı, vücudunuzu ağrıtan ama her uzvunuzu adrenalinle uğuldatan bir tutku muydu? Günlerce bunu düşündünüz mü? Masanıza oturduğunuzda, içinize girerken size nasıl çığlık attırdığı gözünüzün önüne geldi mi? Sikişmek bir bağımlılıktır. Düzgün bir şekilde becerildiğinizde, tek düşünebildiğiniz bu olur. Tekrar hissetmek için çaresizce kendine dokunursun."

Adam ona doğru yaklaşırken donup kaldı. Bakışları kilitlendi. Liss ne söyleyeceğini bildiğinden kelimeler bulamıyordu. Beklentiden teni kabarmıştı ve adamın sözleri onu kızdırırken kalçalarını oynattı. Adamın eli atkuyruğunu okşayarak sallanmasına neden oldu.

"Doruk noktasına ulaştığınız anı yeniden yaşadığınız ve kendinizi dudağınızı ısırırken ya da konuşmaya devam edemezken bulduğunuz bir an yaşadınız mı çünkü tek istediğiniz ona tekrar binmek ya da onu içinizde hissetmek. Teninize dokunulması için yanıp tutuşuyorsunuz çünkü bu bir anıyı ve hissi ateşleyecek. Herkesle bu şekilde seks yapamazsınız ve sevgi dolu türün de bir yeri vardır, ama karşı konulmaz bir şey vardır..."

Dudakları onunkilere değmek üzereydi. "...kendine dokunduğunda ve onu yeniden yaşadığında ruhunu sızlatan bir sevişme hakkında hayatı dönüştüren bir şey."

O dokunuş için eğildiğinde nefesi kesildi.

"Bunu yapmamamız gerektiğini söylediğini sanıyordum," diye cevap verdi, bacakları aşağı yukarı titrerken ve onun baş döndürücü bakışları altında titrerken.

"Pek çok şey söylüyorum ve bunların çoğu saçmalık."

O anın yoğunluğuna rağmen güldü. "Sen bir pisliksin, karşı konulmaz bir pisliksin ama yine de bir pisliksin."

"Yine de dikkatin dağınık."

Dudaklarını ağzının içine çekti. "Belki de Strike'ı kontrol etmelisin."

Sanki bir işaretmiş gibi, Bear'ın telefonu çaldı. Hemen cevap verdi, bakışları onu hiç terk etmiyordu.

"Güzel. Ona söylerim," diye yanıtladı Strike'a benzeyen bir erkek sesine. Telefonu kapattı ve "Isla güvende. Strike onu ve Steve'in kardeşini konuştuğumuz şeye benzer bir şey yaparken bulmuş. Bombadan haberi yoktu."

"Harika."

"Harika."

"Ve dikkatimi dağıttığın için teşekkür ederim. Arzu taklidi yapmakta çok iyisin."

"Evet, oyunculuk becerilerimle Tom Hardy gibiyim," diye homurdandı ellerini yumruk yaparken. "Ben çevreyi kontrol edeceğim, sen de yatağına dönsen iyi olur. Strike otel güvenliğini sağlar sağlamaz kıyafetlerinizi getirecek. Siz saraya taşınıncaya ve yeni güvenlikle yerinizi alıncaya kadar burada kalacağız."

Bear her zamankinden daha geniş bir adımla yürüdü ve mutfak kapısını çarptı. "Siktir," diye homurdandı diğer taraftan. Ve sonra gitmişti.

OTUZUNCU BÖLÜM

Liss yatağında gerindi. Uyku zaman kaybıydı ve yeterince dinlenmişti.

Perdeler sıkıca kapalıyken, kullan-at telefonu ve saati çantasındayken zaman anlamını yitirmişti. Tahtı kabul etme konusunda bir karar vermesi gerekiyordu. Kral ailesinin yanında olacağını söylemişti ama sağlığı hızla kötüye gidiyordu.

Ve bir de Bear vardı. Birbirlerini çok az tanıyorlardı ama yine de aralarındaki çekimi inkâr edemiyordu. Belki de bu sadece yoğun bir durumdaki iki insanın bağlantısıydı.

Yine de onu ve geçmişini düşünmeden edemiyordu. Şu anda bile, çalışırken onun yanında oturmak istiyordu.

Liss yüksek sesle ofladı. Annesi bir fincan çay ve bir bisküvinin her şeyi çözdüğünü söylerdi. Belki de haklıydı. Liss bir kez daha Strike'ın ailesine adanmış anılar koridorunda yürüdü. Kollarını ihtişamla kaldırmış olan Ayı'nın fotoğrafı karşısında kısa bir süre durakladı. Görkemliydi.

Mutfakta çalan bir telefon onu daha da yaklaştırdı ama Bear orada değildi. Daha önce oturduğu tezgâh ve masa kâğıtlarla doluydu.

Dağınık kâğıt yığınının altından gelen zil sesi kesilmiyordu. Liss atkuyruğunu çözüp düzeltti ama bu gecikme telefonun çalmasını engelleyemedi. Telefonu açarsa Bear kızacaktı ama Strike'ın ona acilen ihtiyacı olabilirdi. Yığını kenara itti, oturdu, ayağa kalktı ve telefonu tutarak birkaç kez oturdu.

Ekrandaki isim "Büyük Peynir" diyordu. Bu bir şaka mıydı, yoksa Strike için başka bir isim miydi? Kafasını kapıdan dışarı uzattı ama Ayı yoktu.

Liss cevaba bastı.

"Alo, Ayı'nın telefonu," dedi sahte bir aksanla. Ninesine dönüşmüştü. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Bear ile derhal konuşmam gerekiyor. Strike telefonuna cevap vermiyor. Orada ne tür bir yarım yamalak operasyon yürütüyorsunuz?" diye bağırdı kendini beğenmiş bir adam.

Bir önceki akşamın dramı ve ardından yaşanan tüm olaylar etkisini göstermişti. Strike'ın bombacı hakkında araması gerekirken bu adam zaman kaybediyordu.

"Sizin tavrınıza ya da işinize ihtiyacı olmayan bir şirket yönetiyoruz." Bar kişiliği devreye girdi. Birisi çok fazla içip barın zeminine kustuğunda getirdiği kişiliğiydi bu. "Adamlar son derece gizli ve zorunlu bir toplantıdalar ve sırf en çok sen bağırıyorsun diye onlardan bir şeyler talep edemezsin."

"Ama-"

"Ama hiçbir şey efendim," diye araya girdi. Belki de sik kafalılar ihtiyacı olan dikkat dağıtıcıydı. Son günlerin gerginliği, masum göt deliğine karşı tüm gücüyle ortaya çıktı. "Bear'a bir mesaj bırakmak isterseniz, toplantısı biter bitmez ona ulaşmasını sağlarım ama sebepsiz yere atıp tutmayı tercih ediyorsanız, işinizi nereye sokabileceğinizi memnuniyetle söylerim. Onlar senin gibi insanlarla uğraşmaktan kaçınacak kadar meşgul adamlar. Anlaşıldı mı?" Liss elini yumruk yaparak mutfakta volta attı.

"Peki," diye kekeledi. "Rezervasyon yaptırmam gerektiği için beni aramalarını sağlayabilir misin?"

Bir peynir şirketinin kölesiyle mi konuşuyordu? Büyük Peynir tanıdığı bir marka değildi. "Elbette. Bir isim alabilir miyim? Muhtemelen aranacak numara Bear'ı aradığınız numaradır."

"Adımı mı istiyorsunuz?" diye sordu arayanın sesi tizleşerek.

Liss tersledi, "Bear'ın sizi aramadan önce bir medyumla konuşmasını istemiyorsanız, bu yardımcı olacaktır." Evin içinde bir yerde tuvaletin sifonu çekildi. Bear onu telefonda yakalasa ne derdi acaba? Liss odanın içinde koşturup kalem aradı ama hiçbir şey yoktu. Buzdolabını çekip açtı ve eline geçen ilk şeyi aldı: bir kutu krema. "Hazır olduğunuzda."

"Adım Brian Fellowfeather," diye cevap verdi sert bir sesle.

Tabii ki inanılmaz uzun bir şeydi. Umarım kutuda yeterince krema vardır.

"Teşekkür ederim. Toplantıdan çıktığında Bear'a haber vereceğim."

"Çıktığından emin ol, çünkü onu ve Strike'ı iki hafta içinde istiyorum."

"İyi günler," diye yanıtladı Liss, masanın üzerindeki kâğıtları kenara süpürürken kibar telefon sesine geri döndü. Brian da telefonu kapatmadan önce aynı şekilde homurdandı.

Telefon hâlâ elindeyken, Bear içeri girip kapıya yaslanırken masanın üzerine ismi püskürttü.

"Çok fazla soru var," dedi sırıtarak. "Ama ilki telefonumda ne yaptığın?"

"Çaldı ve ben de açtım. Bu konuda sinirlenme." Ağzını açtı ve tekrar kapattı. "Balık gibi görünüyorsun."

Göğsünü şişirdi. "Seksi bir balık mı?" "Belli

ki," diye şımardı.

"Telefon, Liss," diye cevap verdi, sesi kısık ve kolları kavuşturulmuştu.

"Sana Büyük Peynir'de iş bulan kadınla böyle mi konuşulur?" diye cevap verdi, Brian Fellowfeather isminin altına girdaplı bir çizgi ekledi ve gururla eserine baktı.

Bear masaya doğru yürüdü. Kaşları neredeyse saç çizgisine değiyordu. "Şaka mı yapıyorsun? Brian'la mı konuştun?"

Liss omuz silkti. "Adam hıyarın teki ama ona haddini bildirdim. Bana öyle bakmayı kes."

"Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?" Bear'ın yüzü gevşedi. "Ona tavır mı yaptın?"

"Belki." Yüzünü buruşturdu. "Bu peynir fabrikası sahibi ne kadar önemli?" "Tanrı aşkına, Liss. B a ş b a k a n ' ın özel kalem müdürüyle konuştun.

operasyonlar. Yıllardır elde etmeye çalıştığımız bir müşterimiz. İnsanların onun çizmelerini yalamasını bekliyor."

"Ben öyle bir şey yapmadım. Brian'ın tavrına ya da işine ihtiyacımız olmadığını söylemiş olabilirim." Bear'ın ağzı açık kaldı, o da hemen ekledi: "Ama ona toplantınız bittiğinde arayacağınızı söyledim. Ve onu kelimesi kelimesine aktarıyorum. 'Onu ve Strike'ı iki hafta içinde istiyorum' dedi. Sanırım sana bir iş buldum. Teşekkürü para ya da çikolata olarak kabul ediyorum."

Ayı'ya sırıtırken kutudan doğrudan ağzına bir topak krema sıktı. Şeker dilini kapladı.

"O zaman yapamayız," diye yanıtladı tiz bir sesle. Paniklemiş bir Ayı sürpriz oldu. "Bizimle işiniz bittiğinde, önceki müşteriler için tamamlamamız gereken faturalar ve raporlar var ve Luke IT ile çok meşgul, raporları yazabildiğinden değil, ama o zaman biz de yapamayız ve-"

Liss onu sakinleştirmek için burnuna bir topak krem sıktı. Gözlerini devirdi ama biraz sakinleşti, özellikle de parmağıyla bir damlayı silip dudaklarının arasına bastırdığında. Adam kaşlarını kaldırıp başını sallarken Liss sertçe emdi.

Krema dilinde çürürken, "Bununla ben ilgilenirim. Bar için buna benzer şeyler yaptım ve dokunarak yazabiliyorum. İhtiyacım olan dikkat dağıtıcı şey bu." Ayı'nın endişelerini giderirken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ama bana sadece bir haftalığına sahipsin çünkü... o zaman neler olduğunu tartışmayacağız. Bu arada bir ofis yöneticisi bulmayı düşünmeye başla, çünkü idari işleri, rezervasyonları ve diğer her şeyi halletmen gerekiyor."

Strike bir saat içinde Liss için bir çanta dolusu kıyafetle geldi. Makyajsız, eşofmanlı ve askılı üstünü giyer giymez oturma odasına geçti ve burada peçetelere ve diğer kâğıt parçalarına karaladığı notları sandalyelere ve etraftaki zemine yaydı. Burası da fotoğraflarla dolu bir odaydı. Bilgileri yığınlar halinde yerleştirdi ve düğün fotoğraflarındaki gülümseyen çift ona bakarken bir sistem geliştirdi.

Strike ve Bear odanın dışında mırıldanıyordu, ama o kendini karmaşaya kaptırırken hoparlörden Taylor Swift çalmasını istedi. Evrak işlerine yıllardır kimse dokunmamış gibi görünüyordu. Faturalarla yarım yamalak yazılmış raporları eşleştirmedeki beceriksizlikleriyle bu kadar uzun süre hayatta kalmaları şaşırtıcıydı.

Liss, kapı aralığından kendisine bakan iki korumanın farkına varana kadar Taylor'la birlikte şarkı söyledi. Bear'ın kaşları birbirine düğümlenirken Strike dudağını kaşıyordu.

Alexa'nın duraklamasını istemeden önce "Şarkı söylemem o kadar da kötü değil," diye şaka yaptı.

Bear, "Seninle bir şey konuşmamız gerekiyor," diye mırıldanarak odaya girdi.

"Yığınlarımı karıştırma," diye bağırarak Ayı'yı en yakındaki pembe koltuğa oturmaya zorladı ve Strike'ı koluna tünemeye zorladı. İri vücutları küçük insanlar için yapılmış mobilyaların içinde çok komik görünüyordu ama onların dalgın yüzlerini görünce gülümsemesi dondu. "Şimdi ne olacak?"

Strike yavaşça, "Size bomba tehditlerinden bahsetmemiz gerekiyor," dedi.

Bear dalgın dalgın çenesini ovuşturdu. Sandalyeyi patlayacak kadar doldurmuştu. Tek yapması gereken bir esneme hareketiydi.

"Beni oyalamayı bırak. Söyle de melodilere geri dönebileyim," diye tersledi.

Bear kaşını kaldırdı ama yüzünün geri kalanında bir değişiklik olmadı.

"Hiç bomba yoktu. Her yeri kontrol ettik, bu yüzden endişelenmenize gerek yok." Liss konuşurken kurmalı bir parmak hareketi yaptı.

Strike genellikle her şeyle bir boğa gibi yüzleşirdi. "Ama bu bir tehditle birlikte geldi."

"Ve?" diye cevap verdi, kelimeyi uzatarak ve Strike'tan şaşkın bakışlar alarak. "Artık şekerle kaplamanın bir anlamı yok. Risk altında olmaya alışıyorum."

Strike ellerini birbirine kenetlerken sinirli bir şekilde, "Evet, tabii," diye cevap verdi. "Yani tehdit geldi."

"Tükür onu."

Konuşurken Bear'ın gözleri seğirdi. "Tahttan feragat etmezsen seni öldüreceklerini söylediler."

Liss ayaklarının üzerine oturdu ve başını eğdi. Korku oradaydı ama bu evde Strike'ın aile fotoğrafları tarafından denetlenen bir şey vardı ve bu korkuyu kontrol edilebilir kılıyordu. Belki de uyuşmuştu ya da son günler ona çok ağır gelmişti.

"Liss?" Bear ve Strike'ta da bir şeyler vardı. Onu güvende hissettiriyorlardı. Yetişkinlik hayatını bir şey arayarak geçirmişti ve şimdi onu korumalarında bulmuş olabilirdi. Yüksek sesle iç çekti. Belki de tahta geçeceği için kendini dramaya alıştırıyordu. Artık bunu bilmiyordu.

Strike göz ucuyla, "O iyi mi?" diye soran Bear'a çaresizce omuz silkti.

"Çocuklar, sakin olun. Ben iyiyim ama bilmiyorum. Daha büyük olacağını düşünmüştüm." Sanki omzundan yedek bir kafa çıkmış gibi ona baktılar. "Beni güvende tutmaya devam edecek misiniz?"

"Elbette." Bear, ödül için yanıp tutuşan bir köpek gibi başını salladı.

"Ama korkmuyor musun?" Strike sordu. "Özellikle de prenses olmak istediğin için."

"Evet, ama idare ediyorum." Liss, kötü korumalardan çok huysuz komşularından toplarını geri isteyen küçük çocuklara benzeyen adamları izledi. "Ne istediğimden emin değilim-"

"Ama bir saat önce sana sadece bir haftalığına sahip olduğumu söylemiştin," diye araya girdi Bear boğazını temizlemeden önce.

"Evet, çünkü tahta geçebilirim, ama her iki durumda da işler değişiyor." Bear ağzını açtı ama o çenesini tuttu ve devam etti. "Bu bomba tehdidi her neyse, benim kontrolüm dışında ve tahtı alma kararım kontrol edebileceğim bir şey. Arkadaşlarım güvende olduğu ve siz ikiniz yanımda olduğunuz sürece kararımı düşünerek vereceğim.

Prenses olmak mantıklı çünkü belki de bu benim mesleğimdir. Başka hiçbir şeyde iyi olmadım ama şimdilik burada kalıp dosyalama işlerinizi yapacağım, raporlarınızı yazacağım ve kapana kısılmış özgürlüğümün son günlerinin tadını çıkaracağım. Olur mu?"

Durakladılar ve eşzamanlı olarak başlarını salladılar ama dudaklarını bükmeye devam ettiler. "Hepsi bu kadarsa, açlıktan ölüyorum, biriniz yemek hazırlayabilir mi?" Parmak uçlarında odadan çıkmadan önce tekrar başlarını salladılar.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Makarna sosu kokusu oturma odasına kadar yayıldı.

Liss'in karnından gelen hırıltı, bunun Ayı dışında günlerdir kokladığı en güzel şey olduğu düşüncesini yineledi. Mutfağa ulaştığında ve düşmanlarını yok edecek adamın ocakta bir şeyler karıştırırken radyodan çalan klasik pop şarkısını mırıldandığına tanık olduğunda gurultular çırpınışlara dönüştü. Boynunda pembe bir önlük asılıydı ama kravatının iplerini çözmemişti.

Yüzünde sadece aile fotoğraflarından birinde gördüğü bir yumuşaklık vardı ve hülyalı bir trans halinde ona bakarken, izin verirse bu kaygısız Ayı'yı daha yakından tanımaya yemin etti. Onun bu versiyonu yeni bir şarkı gibiydi. Ve onunla daha önce sevişmek hakkında konuşma şekli sıvı gibi tahrik ediciydi. İki versiyonun birleşimi karşı konulmazdı.

Şarkıcı yüksek notalara çıkarken ayak parmaklarının üzerinde döndü. Whitney Houston klasiğini söylerken kaşığı onun mikrofonuydu. Birden Liss'i görünce dondu kaldı.

"İyi misiniz Bay Ayı?" diye gülümseyerek cevap verdi. "Kafanızın arkasında gözleriniz olduğunu sanıyordum."

Gırtlaktan gelen bir sesle gülerken yüzü kızardı. "Korumaların bile klasikleri öldürmek için ara vermesine izin verilir."

Ayı onun kalbini öldürmeye daha yatkındı. Ama oturması için sandalyelerden birini tekmelediğinde, ona doğru gitti. "Önce şunu kaldırmama izin ver. Takılıp düşmenden korkuyorum ve karaoke kralımın yere devrilmesine izin verememem." Tellere uzanırken onun vücudunu gereksiz yere okşadı ve adam ona doğru eğilerek kollarını arkadan beline doladı. Bir saniye öyle kaldılar. Kollarını ona doladığında, kollarında tüyler diken diken olurken bile kalp atışları yavaşladı. Bu, yaşadıkları tüm cinsel dokunuşlardan farklı bir yakınlıktı. Önümüzdeki haftanın birlikte geçirecekleri son hafta olma ihtimali, bariyerlerini indirdikleri anlamına mı geliyordu? Annesi ölürken bir keresinde ona söylediği bir şey olduğu için anlamlıydı. Birdenbire, kaderiniz belirlendiğinde kuralların bir önemi kalmıyordu. Bu hafta onların ya şimdi ya da asla haftasıydı. Ama belki de o böyleydi.

ev yüzünden. Çocuklar için özel bir yerdi. Belki de gerçek kendisi olmak için güvenli alanıydı.

Bu bağlantının tadını çıkarırken Liss'in kalbi yavaşladı. Bu adam, bir yabancı, önemli biriydi. Ona daha fazlasını istediğini söyleyemezdi çünkü daha fazlasına sahip olmak imkânsızdı.

Karnı tekrar guruldayarak anı bozdu ve kadın önlüğünü düğümleyip poposunu sıvazlarken sosu karıştırmaya devam etti.

"Ne yiyoruz?" diye sordu neşeyle.

"Benim özel yemeğim bolonez makarna ve sarımsaklı ekmek. Elbette hepsi ev yapımı," diye yanıtladı Bear masaya otururken. Bacakları günlerdir, belki de yıllardır olmadığı kadar hafifti. Bear fırının kapağını çevirdi ve bir eliyle makarnayı karıştırırken diğer eliyle ekmeği çıkardı. Evcilleştirilen Ayı bir keşifti.

"Aşçı olduğunu bilmiyordum." Kısa süreliğine gözlerini kapadı ve taze pişmiş sarımsaklı ekmek kokusunu içine çekti. Dudaklarından bir inilti döküldü.

Ayı tabaklara uzanırken ensesini çekti. Çok sevimliydi.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi omzunun üzerinden, "pek fazla şey pişiremem. Strike'ın annesi evden ayrılmadan önce bana öğretti, çünkü bir erkeğin özel birinin ziyaret etmesi durumunda en az bir yemek pişirebilmesi gerektiğini söyledi. Kendisinden mi yoksa gelecekteki partnerinden mi bahsettiğinden hâlâ emin değilim."

Geçmişiyle ilgili bu külçeler altından daha değerliydi ve her birine sıkı sıkıya sarıldı.

"Şuradaki rafta şarap var. Kafan k a l dı r a b i l i r s e bir bardak doldur."

Liss kendine bir içki koyarken onun alayını görmezden geldi. Onu güvenli bir yere taşımadan önceki konuşmayı tekrar gözden geçirmenin zamanı değildi. Ona da bir tane dolduracaktı ama adam başını salladı. Hâlâ görevde.

"Yani bu yemeği kadınlara kur yapmak için mi kullanıyorsun?"

Bear durdu ve tavana bakarken kaşları birbirine karıştı. "Bunu Strike'ın ailesi Jeanette ve Cliff dışında kimseye pişirdiğimi sanmıyorum. Sanırım kadınlarla birlikteyken mutfakta pek vakit geçiremiyorum. Tezgâhtan çığlık attıkları zamanları saymazsak.

-"

Liss kulaklarını kapattı. "La la la," diye şarkı söyledi. "Seks hayatın hakkında bir şey duymak istemiyorum."

Yiyecekleri onun önüne koydu. Bear onun önünde diz çöktü ve ellerini kulaklarından çekip sabit tuttu. Elleri sertti ve kız parmaklarını her bir şişlikte ve iyileşen kesikte gezdirme dürtüsüne direndi.

"Prenses, beni çıplak hayal etmen için bir şey söylememe gerek yok. Dudağını ısırdığında ya da gözlerini sıkıca kapattığında bunu yüzünde görebiliyorum. Ama unutma: Annem dışında yemek yaptığım tek kadın sensin ve hala o güzel kalçalarının arasına giremedim. Şimdi uslu bir kız gibi yemeğini ye, belki puding yemene izin veririm."

Adam ona bakarken onu itti. Arzusu birkaç cümle içinde PG-13'ten R derecesine yükseldi. Şarabından yavaşça bir yudum aldıktan sonra, karşısına oturmadan önce yemeğine parmesan rendeleyen adam kıkırdarken yeniden toparlandı.

"Bu arada daha önce sorumu soramadım."

"Devam et o zaman," diye yanıtladı kelebek makarnadan bir parçayı pembe dudaklarının arasına sıkıştırmadan önce.

"Annem dedin ve evden ayrılmaktan bahsettin. Sen ve Strike kardeş misiniz?" Bear çiğnerken başını salladı. "Bir sürü fotoğrafta varsınız ama ergenlik çağına gelene kadar hiçbiriniz yoksunuz."

"Strike'ın benim ailem olduğunu söylemiştim. Kan bağınız olan en yakınlarınızın yanınızda olmamasının nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ben büyürken ailem benim en büyük hayranlarım değildi. Çok çalışıyordum. Çoğu hafta, başım annemle babamı bir karışıklığı çözmeleri için okula sürüklerdi. Zor bir çocuktum, zor bir genç oldum ve kötü bir kalabalığa karıştım. Bilirsiniz işte, kavgaya karışan, hırsızlık yapan ve hıyarlık eden tipler. Ama Jeannette ve Cliff'in şakacı isimleri olan annem ve babam, kalacak bir yere ihtiyacım olduğunda beni yanlarına aldılar ve bana evlatları gibi davrandılar. Burada olmasa da geçici bir aile olduk. Artık dünyayı gezmedikleri zamanlarda burada yaşıyorlar."

Çok fazla bilgi vardı ve daha fazla sorusu vardı, ama annesinin dediği gibi, içindekilerle başa çıkamazsan kavanozu bir kerede boşaltma. "Peki şimdi neredeler, yoksa bu akşam eve dönecekler mi?"

"Tayland'dalar. Onları uzun süre hareketsiz tutamazsın; her zaman dünyanın görmedikleri yerlerine giderler. Bu gece dönmemeleri en iyisi, çünkü sadece üç yatak odası var ve senle benim bir yatağı paylaşmamız gerekecek," dedi göz kırparak. Sanki uzun süre doğruyu söyleyemeyecek gibiydi. "Sorunuz bu kadar," diye ekledi.

"Tamam, bu adil. Şimdilik sizi daha fazla sıkıştırmayacağım ama başka sorularım var," dedi Liss bıçağını masaya vurarak.

"Bundan şüphem yok, ama daha sonra beni sıkıştırırsanız memnun olurum," diye ekledi başını eğerek.

Bu adam.

Sonraki günler evrak işleri, film geceleri ve yemeklerle geçti. Liss her gün Isla ile telefonda konuşuyor, Steve ve büyükbabasını da aramayı başarıyordu. Hayatı yavaş yavaş değişiyordu ama yine de Bear'la sürekli birbirlerine dokunmanın masum yollarını buluyorlardı. Ama bu hiçbir zaman daha ileri gitmedi. Strike'ın varlığı bunun onların işi olduğunu, kraliyet öncesi bir kaçamak olmadığını sürekli hatırlatıyordu. Yine de kalbi Bear'a yatırım yapıyordu ve bunu kontrol etmek giderek zorlaşıyordu.

Bear, Liss'in raporunu bitirdiği oturma odasına girerken "Ev kontrolü tamamlandı," diye duyurdu. "Buranın etrafında saraydan daha fazla alarm var ama ekipmanların ve alanın gözle kontrol edilmesinden zarar gelmez. Kral'la konuştun mu?"

"Onunla kısaca konuştum," diye yanıtladı Liss boynunu iki yana uzatarak. Evrak işleri dikkatini dağıtıyor ve ustalaşabileceği bir şey yapmasını sağlıyordu ama yerde oturmak vücuduna zarar veriyordu. "Strike'sız bir gün geçirmek çok garip. İkinizin sürekli yanımda olmasına ve Luke'un hızlı aramada olmasına alışmıştım. Her şey değiştiğinde üçünüzü de özleyeceğim."

Son üç gündür küçük bir aile olmuşlardı; birbirlerinin etrafında çalışıyor, birlikte yemek yiyor ve akşamları Luke'u çağırıp birlikte film izliyorlardı. Omuzları kıpırdarken yüzünü buruşturdu. Bar işi vücudu için bir kâbustu ve vardiyadan sonra uyuyabilmek için yorgun bacaklarını banyoda ıslatması alışılmadık bir durum değildi. Barı özlemişti ama zaman geçtikçe annesinin ölümünden beri orada saklandığını itiraf etti.

Bear'ın elleri omuzlarına yaslandığında nefesini içine çekti. "Sana yardım etmemin bir sakıncası var mı? Mümkün olduğunda onlarla başa çıkmanın en iyisi olduğunu bilecek kadar acı çektim."

Liss ağzı kururken başını salladı.

"Neresi acıyor? Beni yönlendir." Bu kadar basit bir istek vücudunu titretti.

Bear başparmaklarını kadının omuzlarında gezdirip sırtından aşağı doğru indirdi. Kız minnettarlık sesleri çıkardı. Bu iyiydi ama yeterli değildi. Üstünü çıkarabilirdi...

"Kazağını çıkarırsan daha kolay olabilir, böylece kaslarına ulaşabilirim," dedi onun düşüncelerini okuyarak.

Liss, kazağını sıyırıp onu dar, askılı bir üstle bırakırken nefesini tuttu. Parmakları hemen işe koyuldu. Arada sırada bir düğüm buluyor ve başparmaklarını düğüm açılana kadar bastırıyordu. Elleri kızın vücuduyla oynuyordu. Kadın titredi ve adam durakladı. "Saçım," dedi sanki açıklama yapar gibi ve adam atkuyruğunu yana doğru savurdu. Nefesi boynuna değdi ve kadın yine titredi.

Strike etraftayken bunu yapmaya cesaret edemezlerdi ama o bütün gün bir sonraki işe hazırlanmak için gitmişti.

"Kral," demeyi başardı ama ağzı zımpara kâğıdı kadar kuru olduğu için bu bir mırıltı gibi çıkıyordu. "Sağlığı konusunda endişeliyim. Durumu her geçen gün kötüye gidiyor. Onunla sadece kısa bir konuşma yapabildim. Her şeyin göründüğü gibi olmadığından endişeleniyorum."

Elleri kadının sırtının alt kısmına bastırana kadar aşağı doğru indi. Kadın derin bir inilti çıkardı. "Bu konuda ne yapabilirsin? Konuşabileceğin başka biri var mı, belki doktoru?" Adamın odunsu ve meyvemsi kokusu Liss'in içine doldu ve adamın yakınlığında, tıraş losyonundaki başka bir şeyin kokusu ona deniz gezilerini hatırlattı. Liss ona yaslandı ve kendini onun dokunuşuna bıraktı.

"Benim ona erişimim yok ama belki Beatrice'in vardır. Ondan hoşlandım ve yanımda harika bir insan olurdu ama numarası bende yok." Sözcüklerin üzerinde tökezledi. Bear kürek kemiklerinin altındaki bir düğüm üzerinde ileri geri çalıştı.

"Strike onu alacak. Kardeşini askeriyeden tanıyormuş. Onu bana bırak," diye ekledi, sesi yavaş ve derindi. "Haftanın geri kalanı için bir planımız var. Burada birkaç gün daha geçireceğiz ve Perşembe akşamı kasabaya döneceğiz. Cuma günü de büyük duyuruyu yapacağız."

İç çekişi, iliklerine kadar işleyen uyarılmadan daha derindi. "Tahtı aldığımda mı yoksa tahttan feragat ettiğimde mi?"

"Evet."

Daha önce hiç ulaşamadığı bir düğümü çözdüğünde ne yapması gerektiğini sormanın eşiğindeydi. Kadın gırtlaktan bir inilti çıkardı ve

Vücudu arkasında sallanıyordu. "Harika. Sanırım iyiyiz," dedi boğazını temizleyerek. "Bu gece ne yapmak istiyorsun?"

Liss omzunun üzerinden baktı ve onun kızaran yüzüne gülümsedi. Liss dudaklarını baştan çıkarıcı bir şekilde ayırmadan önce yaladı.

"Sus, sen," diye homurdandı. "Demek istediğim, hangi filmi izlemek istersin? Sırlarımı öğrenmeye devam ettiğin için daha fazla sohbet riskine girmek istemiyorum."

Liss kıkırdadı. Son birkaç gündür onun hakkında çok şey öğrenmişti ve bu da bağlılığını daha da kötüleştirmişti. Daha az sohbet etmek iyi bir fikirdi. "Hangi filmi izlemek istersen. Seçim senin ama artık romantik komedi yok. Biraz ara vermem gerek."

"Bu gece sadece biz varız. Luke bir sonraki iş için teknisyenleri ayarlıyor. Strike bir ara dönecek ama muhtemelen sabahın erken saatlerine kadar değil," dedi pantolonunu değiştirerek. "Ben atıştırmalıkları getireyim."

"Ve daha rahat bir şeyler giy" diye bağırdığında kapı aralığına ulaşmıştı. Bu pantolon seni sinirlendiriyor gibi görünüyor ve kendini kısıtlanmış hissetmeni istemem."

Odadan çıkarken anlamsız bir yanıt homurdandı. Rahatlamış haliyle dalga geçmek çok kolaydı.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Yarı karanlık odadaki küçük televizyonda Bear'ın ikinci favori film türü oynuyordu. *Zor Ölüm,* bir aksiyon filminden beklediği her şeye sahipti: elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan hasarlı bir kahraman ile cesur ölüm kalım durumları. Aslında Bear'ın hayatını izliyordu.

Strike onlara göz kulak olmadan birbirlerine yaslanmışlardı. Bear'ın vücudu sıcaktı ve Liss uykuyla savaşırken başını onun omzuna yasladı ve ona doğru kıvrıldı. Ayı kolunu ona doladığında ve eli sırtını nazikçe okşadığında, sadece arkadaşça takıldıklarını hatırladı. Tanıştıklarından beri hayatı stres, dikkat dağınıklığı ve yorgunlukla dolup taşmıştı ve bu gece de farklı değildi. Ama Bear'ın güvenli kolları arasında bacakları hafifledi ve nefes alış verişi yavaşladı.

Dudakları başını okşadı ve elini üstünün altına kaydırıp göğsünü okşadı. Kasları titriyordu ve mutfakta düzgün bir şekilde becerilmenin nasıl bir şey olduğuna dair söylediği her şeyi hatırladı.

"Liss," diye homurdandı adam, kadın göğsüne yaslanırken. "Ben müşterilere karışmam."

Kalbi hızla çarpıyordu. Normalde reddedilmeyi kabul eder ve giderdi ama bunu söyleyişinde bir şey vardı, sanki dilinde bir umut tanesi vardı.

"Yakında müşteri olmayacağım ve sonra birbirimizi bir daha asla göremeyeceğiz. Korumalarım olacak ve dünyadan uzak tutulacağım," diye cevap verdi ağzının içini ısırarak. "Müşterilerle ilişkiye girmiyorsun. Ama sana karşı hiçbir şey kullanmayacağım. Buna ya da bana yatırım yapmak zorunda değilsin, bu yüzden sana sürekli mesaj atacağımdan endişelenme. Bunun ne olduğunu anlıyorum."

Filmi durdurdu ve onunla yüzleşti. Dilini dudaklarında gezdirirken onu takip etti. "Sana yatırım yapan birini hak ediyorsun," dedi bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırırken. Gözlerini kapattı, sarayda alnını okşayan dudaklarını hatırladı. "Bana bak, bebeğim."

Liss gözlerini açtığında Bear'ın ona bakarken dudağını sıktığını gördü. "Sen takılmıyorsun."

"Görünüşe göre ben de iyi seks yapamıyorum." Liss ortamı yumuşatmaya çalıştı ama Bear'ın yoğunluğu karşısında gerçeği kabul etti. "Gelecek hafta, sıradan seks ya da eğlenceli randevular yapamayacağım. İkimizin de kaybedecek çok şeyi var. Eğer rastgele bir adamla yatarsam, medya bunun üzerine gidecek. Kaçırdığım çok şey var ve bir daha asla sahip olamayacağımdan korkuyorum."

Başını eğdi, ama adam parmağını çenesinin altına soktu ve tekrar yukarı kaldırdı. "Seni incitmek istemiyorum, Liss, ama bu bir kereye mahsus olacak - şey, üç kereye mahsus - seni nasıl sertleştireceğimi keşfettiğimde. Ben ilişki için uygun değilim. Ama Bentley'de bana yanak attığın andan beri seni çıplak ve adımı inlerken düşünmedim desem yalan olur. Bunu duygular olmadan yapabileceğinden emin misin?"

Parmağının ucuyla onun alt dudağına dokundu. Kız onu öpmek için başını eğdiğinde burun delikleri alevlendi. Adam ağzını hafifçe araladı ve dilleri birbirini keşfetti. Parmakları saçlarına dolandı, at kuyruğunu tutan lastiği çekip çıkardı ve kadın öpücüğe doğru eğildi. Parmak uçlarıyla adamın kirli sakallarını okşadı. Öpücüğü daha da derinleştirip onu kanepeye doğru itti ve kucağına tırmandı. Adamın elleri kadının kalçalarını kavrarken, kadın da ona yaslandı.

"Prenses," dedi onun dudaklarına karşı. "Stres yapma. Bunu istiyorum ama soruma cevap vermedin. Bunu duygular olmadan yapabileceğinden emin misin?"

Tabii ki yapamazdı ama buna ihtiyacı vardı. Adamın ellerinden birini tutup göğsüne bastırdığında nabzı hızlandı.

"Sadece birkaç günümüz kaldı, peki kaç duygu yaşayabilirim?" Adam meme ucunu okşarken nefesini tutmaya çalışıyordu. "Lütfen bana iyi ve gerçekten becerilmenin ne olduğunu göster. Hayatımın geri kalanını hiç bilmeden geçiremem. Ya tek şansım sensen?"

Adamın elini kalçalarının arasına doğru kaydırdı ve giyinik amına bastırdı. Ona göre, sanki yanıyor gibiydi.

Parmak eklemlerini kızın spor ayakkabılarının üzerinde gezdirdi. "Benim için çoktan ıslanmışsın, Liss." Çenesini sıktı ve zevkle inledi. "Benim için sırılsıklam oldun," diye homurdandı.

Dudaklarını kızın boynuna değdirdi ve sol eli kızın kalçalarından joggers'ının içine doğru kaydı. "Emin olup olmadığını tekrar sormayacağım, içgüdülerim bunu yapmamı gerektirse de. Senin için en iyisinin ne olduğunu bildiğine güveniyorum. Senin hakkında öğrendiklerime göre, bazılarının hayal bile edemeyeceği bir hayat yaşamışsın. Ama eğer durmak ya da fikrini değiştirmek istersen, bunu söyle, çünkü benimle her zaman bir çıkış yolun var."

Liss başıyla onayladı. Adamın elini kendisine doğru bastırırken, parmak eklemi amını her sıyırdığında inliyordu. "İşte benim iyi kızım. Kontrolü ele al ve elime sahip ol."

Onun ağırlaşmış gözleriyle karşılaştı.

"Buna, bana ne kadar ihtiyacın olduğunu seviyorum." Dudakları kızın boynuna geri döndü. "Strike hiç beklemediğimiz bir anda geri dönebilir."

Uyluklarının arasındaki sıcaklık artıyordu ve onun sözlerine konsantre olmak giderek zorlaşıyordu. Adamın omuzlarını kavrarken parmakları titriyordu. Adamın tenine kondurduğu öpücükler alevlere benzin dökmek gibiydi.

"Ve sen gerginsin." Teni adamın nefesine karşı kızardı. Onu okumak işinin bir parçası olabilirdi ama bu konuda o kadar da iyi olmak zorunda değildi. "Seni odana götürüyorum."

Ayağa kalkıp onu omzuna atarken gözleri parlıyordu. "Seni sarayda bu şekilde taşımak hoşuma gitti. Muhteşem, kıvrımlı bir popon var. Bu açıyla, ona şaplak atma fantezilerimin tadını çıkarabilirim."

Karnı tahrikten yuvarlandı. Kahretsin, bir gün Bear'ın ona şaplak atmasını istiyordu.

"Bana karşı nazik ol bebeğim," diye ekledi.

Yine onunla alay mı ediyordu, yoksa yatırım yaptığı kalbini ona mı yansıtıyordu? Hisleri ne olursa olsun oradaydı ama buna ihtiyacı vardı. "Egona zarar vermekten nefret ederim."

"Bunu yapabilecek biri varsa, o da sensin." Bu bir kırılganlık iması mıydı?

Yatak odasının kapısını iterek açtı ve onu yatağa fırlattı. Şiltenin üzerinde zıplarken, onun ihtiyaçlarını kontrol etmesinin tadını çıkardı. Her kası gerilmiş gibi görünse de pazuları dalgalanıyordu. O kadar güzeldi ki. Geniş gözlü bakışları huşu ve arzuyla vücudunda gezindi. "Geçmişte erkekler seni gerçekten tahrik eden ne yaptı?"

Hafızasını yoklarken ağzı yana doğru kıvrıldı. Önceki deneyimleri ilginçti ama vasat anlar olarak birleşmişlerdi.

"Kahretsin bebeğim, tüm yeteneklerimi senin üzerinde kullanmam gerekecek," diye homurdandı çenesini ovuşturarak. "Hayal kurduğunda ya da rüya gördüğünde ne hayal ediyorsun? Sakın bana hayal etmediğini söyleme, çünkü seni sarhoş gördüm ve uykunda inlediğini duydum." Dudaklarını acıyla yavaşça yaladı. "Herkes seçkin kelimeler ve garip hareketlerle tutku yaratabilir ama birinin aklını baştan çıkarmak için yatırım gerekir. Seni baştan çıkarmak istiyorum.

Seni ilk beceren ben olduğumda, zihnim kullanılmamış bir uyarılma ile ağrıyor."

Omuzlarını geriye attı ve dudaklarından hava kaçtı.

"Gözlerini kapat, bebeğim." Kızın kaşları yine çatıldı. Bear bir kaşını kaldırdı ve onun isteğine boyun eğmesini bekledi.

"Sana dokunmayacağım." Kızın homurdanması üzerine adam kıkırdadı. Karnının içine kadar ulaşan gırtlaktan gelen bir sesti bu. "Sana henüz dokunmayacağımı söylemeliydim."

Ona sunduğu her şey karşısında bacaklarını birbirine kenetledi.

Tahta gıcırdadı ve menteşeler gıcırdadı. "Ne yapıyorsun?"

"Burada hoşuna gidebilecek bir şey saklıyordum."

Titremelerini durdurmak için parmaklarını birbirine bastırdı.

Yatak biraz çöktü. Bear da ona katılmış olmalıydı. Dudakları boynunu gıdıklamak ve okşamak için geri döndü. Liss yüksek sesle inledi.

"Hoşuna gitti," diye mırıldandı onun tenine karşı. Bear onu aşağı itmeden önce üstündeki askılardan birini parmakladı. Dudaklarıyla kumaş parçasının yerini aldı. Üstünün eteklerini kaldırdı ve tenine hava üfleyerek titremesine neden oldu. Birdenbire karnına tüy gibi yumuşak bir şey sürttü. Tüyün gittiği her yeri dudakları hızla takip etti.

Kulağına iğrenç sözler fısıldarken üstünü çıkardı. "Benim joggers da."

"Seni bekletecektim ama bu bir dahaki sefere." Bacaklarından aşağı indirmeden önce parmaklarını kumaşın içinde kaydırdı. Liss gözlerini sımsıkı yumdu, her anı hatırlamak için sıkıca kavradı, beklenti dalgaları girişimini engellemekle tehdit ediyordu. "Evet bebeğim, her hissi hisset." Mırıltıları saf uyarılma gibiydi.

Sesi inanılmaz derecede alçaldı ve vücudunu bir sıcaklık kapladı. "Lanet olası muhteşem. Bütün gün vücuduna tapabilirim ve hiç yorulmam. Çok güzelsin."

Adamın tüyü bacaklarının iç kısmını okşadı. Adamın dudakları tüyün izini takip ederken kadın bacaklarını daha da açtı. Titreyen bacaklarını aşağı yukarı öptü ve dizlerinde durakladı. Kadın, adamın daha yukarı çıkmasını sağlamak için başına uzandı.

"Şimdiden senin için çok sertleştim," diye mırıldandı ve onun taleplerini görmezden gelip sütyeninin kaplarını aşağı indirdi. Meme uçları sertleşmişti ve tüyün yumuşaklığı tenini sıyırdığında sırtı eğildi ve dişlerini sıktı. Şimdiden çok iyiydi. Külotunda biriken ıslaklık

onun zevkini kontrol ediyordu. Duygusallık onu bunaltmıştı ama yine de daha fazlasını istiyordu. Liss bundan sonra ne olacağını biliyordu ve vücudu bunu arzuluyordu. Bu kez öpücük yerine, dili meme ucunun etrafında dönüyordu.

"Ayı" diye bağırdı.

"Evet, Prenses?"

Onu yakaladı ve dudaklarından sertçe öptü. Onlar öpüşürken adam kadının bacaklarının arasına yerleşti. Bu, tahriklerini yatıştıran ama tamamen kontrol edemeyen iki insanın yavaş dansıydı. Tişörtünün eteklerini kurcalarken onun sırtını kaşıdı.

Onu yukarı ve başının üzerine çekti.

"Gözlerini aç, Liss." Parmaklarını göğüs kıllarında gezdirirken daha önce ilgisini çekmiş olan kollarındaki dövmeler artık dikkatini dağıtmıyordu. Kadın onu keşfederken adam vücudunu onun üzerinde tutuyordu. Kadın onun meme uçlarıyla oynadı. Adam biraz irkildi.

"Hayran değil misin?"

"Bayılıyorum ama şu anda çok hassaslar," diye homurdandı kadın dokunuşunu tekrarlarken. Adam eğildi ve onu sertçe öptü. Kız dudağını ısırırken, örtülü ereksiyonu kıza doğru sıçradı. "Seni lanet olası tehdit," diye fısıldadı ağzına karşı.

Eli kadının vücudundan aşağı kaydı ve parmak eklemlerini kısa bir süreliğine kadının amcığının üzerinde gezdirdi. Kadın ona karşı direndi ama adam elini çabucak çekti.

Tartışmak için ağzını açtı ama adamın eli külotunun içine kaydı.
Nefesi boğazında düğümlendi. "Benim için sırılsıklam."

Parmak ucuyla klitorisinin etrafında daireler çizen adamın yüzündeki şeytani sırıtışı öptü. Adam onunla oynamaya devam ederken kadın kendini adama yasladı. Bir eliyle, hareketlerini değiştirirken omzunu tuttu, ıslaklığı amından klitorisine kaydırdı ve hızlandı. Diğer eliyle de onu sıkıca amına doğru tuttu.

Öpücükler arasında memnuniyetini mırıldandı, "Çok seksi."

"İçime gir," diye yalvardı nefes nefese.

Hiç sorgulamadan bir parmağını onun içine soktu. Önce bir, sonra iki parmağını içine sokarken başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Tırnaklarını adamın omzuna geçirdi ve adam onu daha da yukarı çekerken adını inledi.

Başucundaki telefonun titreşimi dikkatini dağıtmak üzereydi ki, adam başını eğip meme ucunu yaladıktan sonra hafifçe ısırdı. Kızın sırtı tekrar eğildi.

"Durma," diye haykırdı.

"Asla," diye hırladı ona.

Parmakları onun içine girmeye devam ederken boynunu yaladı ve emdi ve başparmağı klitorisini daire içine aldı. Telefonu titreşirken, dudakları kadının boynuna daha sert bastırdı ve klitorisini ovuşturdu. Adam onu parmaklarken bilincinin etrafında dönen düşünceleri kavramak imkânsızdı. Bunu sonsuza dek istiyordu. Onunla sarhoş olmuştu.

Vücudunu ve tepkilerini överken parmakları onun içine girip çıkıyordu. Sözleri hayranlık dolu nefesler gibiydi ve kalçalarını parmaklarıyla aynı anda iterken, ona yüzüne binmesi için sabırsızlandığını ve vücudunun mükemmel olduğunu söyledi.

Kendisini zorlayan hazzın içinde boğulacakmış gibi ona asıldı. Her saniye, her duyusu uyarılma ve beklentiyle dolana kadar onu daha yükseğe çıkardı. Bear dokunuşlarıyla ona sahip oldu. Parmaklarını sokarken ağzı vücudunu yalayıp yutuyordu. Şehvetin her kıvılcımı ateşlendi ve kontrolden çıkmış bir alev oluşturmak için birleşti ve vücudu uçurumun kenarına geldi.

"Geliyorum," diye haykırdı.

"İşte benim güzel kızım. Benim için gel." Övgülerini onun tenine karşı öptü. Işıklar patladı ve kız orgazm olurken dünya patladı. Her nefeste göğsü kabarıyor ve adamın eline karşı titriyordu. Boynunu ve göğüslerini öpüp aşağıya doğru inerken dudakları vücudunu zorlukla terk etti.

"Hayır," diye bağırdı. Bear aniden başını kaldırdı.

"Durmamı mı istiyorsun?" diye cevap verdi, ereksiyonunu pantolonunun içinde kaydırarak. Bu hareketin bu kadar umursayıcı olması garipti. Adam bir kayadan daha sertti ama kız isterse her an durabilirdi.

"Bear, telefonun iki kez çaldı ve ben senin işine engel olacak hiçbir şey yapmıyorum. Güvenliğim söz konusu olmasa bile yapmazdım," diye cevap verdi, ancak onu boynundan öpmek için geri çekti, tıpkı onunkini öptüğü gibi.

Telefonuna uzandı. "İyi ama yüzüme binmeni istiyorum Prenses," diye homurdandı ama yüzündeki kıl payı gülümseme iyi bir karar verdiğini doğruluyordu. Hâlâ ona sahip olan şehveti engelleyememişti. Daha önce hiçbir erkek onu böyle boşaltmamıştı.

"Strike yolda olduğuna dair mesaj attı. Siktir." Bear başını salladı. "Ne kadar vaktimiz var?"

Bear onun gözlerinin içine baktığından emin olmadan önce telefonu komodinin üzerine bıraktı. "Seninle yapmak istediğim şey için saatlere ihtiyacımız var. Bunu senin için çok iyi yapmak istiyorum. En azından bütün bir geceyi hak ediyorsun. Son birkaç günümü denemek istediğim yirmi pozisyonun hayalini kurarak geçirdim.

Seninle. Hangisinin seni en çok boşalttığını ve hangisinin seni vahşileştirdiğini bilmek için yanıp tutuşuyorum. Tüm farklı inlemelerini bilmek istiyorum ve-"

"Bebeğim," diye cevap verdi, onun kendisi için kullandığı ismi kullanarak, "Dudaklarını amımda ve dilini içimde istiyorum, sikini emmeden önce."

Kaşları neredeyse alnının tepesi kadar yukarı kalktı. "Pis ağızlı velet," diye sırıttı ve Liss'in sırıtmasına neden oldu. Ve şimdi onun kızarmış dudaklarının arasından söylenen bu isimden de hoşlanıyordu.

Kısa bir süre kendini salladı. "Ama eğer bu bizim tek şansımızsa, aletin içimdeyken boşalmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum. Sana binmek istiyorum." İğrenç sesini bulmuştu ve artık geri dönüşü yoktu. "Joggers'ını çıkar."

Yüksek sesle yutkundu. "Pis dilli, küstah kadınlar beni çok tahrik eder."

Gülümsemesi dudaklarının kenarlarını okşadı. "Sırt üstü yat ve o siki çıkar. Lütfen bana prezervatifin olduğunu söyle?"

"Evet."

Başka bir fetih olduğunu hatırlamak istemiyordu. Birlikte geçirdikleri günler sona erdiğinde, Bear'ın içinde olmayı düşünmeden edemediği kişi olmak istiyordu.

Bear saniyeler içinde çıplak ve sırt üstü yatmıştı. Aleti ona dönüktü ve kadın elini aletin etrafına sararken dudaklarını yaladı. Ucunda önceden birikmiş spermler vardı ve Ayı, sikini okşarken gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyordu. Avuçlarken siki kendini avucunun içine doğru itti.

"Her şeyi sikip atıyorsun." Bear'ın kirpikleri dalgalandı. Prezervatif paketini dişleriyle yırtıp açarken sırıttı ve sonra onun sikini kılıfına soktu. Ereksiyonu sanki kuklacısı oymuş gibi titredi ve zıpladı. "Bunu senin için iyi hale getirmek istiyorum ama uzun zaman oldu."

Bir kaşını kaldırdı. "Ama seks arkadaşların?"

Bear omuz silkti. "Birkaç yıldır bir tane almadım. İş, hayat, bilirsin işte."

Bu adam tam bir akıl sikiciydi. Başını salladı ve üzerindeki performans baskısını bir kenara itti.

"Arkanıza yaslanın, çünkü ilk kez bir prenses tarafından becerilmek üzeresiniz."

Nefesinin altından garip bir ses çıkardı.

"Ben senin ilk prensesin değilim, değil mi?" diye dalga geçerek sikini hizaladı ve kafasına doğru hafifçe eğildi.

"Teknik olarak hayır, ama-"

Bileklerini kavradı ve yastığa doğru itti. "O zaman şimdiye kadar sahip olduğun en iyi prenses olduğumdan emin olsam iyi olur." Adamın üzerine kaydı ve arkasına yaslanıp zıplamaya başlamadan önce sikinin üzerine oturdu.

Daha önce sekste hiç deneyimlemediği bir yoğunlukla onu sürerken, yine de "Yarışma yok" demeyi başardı. Elleri onun kalçalarını kavradı ve ritimlerinin birleşmesini sağladı. Başını geriye attığında ele geçirilmiş bir kadın gibiydi. Adamın siki çok derine girmişti.

Kadın kendini daha yükseğe kaldırıp tekrar tekrar ona çarparken adamın iniltisi gırtlaktan geliyordu. Adam gözlerini açık tutmak için mücadele ederken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Onu izlerken yüzünde acı ve zevk karışımı bir ifade belirdi. Başı geriye düştü.

Vücudunu saran tahrik, adamın teninin her santimine hayat veriyordu. Göğsünde boncuk boncuk ter vardı ve tırnaklarını vücudunda gezdirirken bacakları titriyordu. Karın kasları onun altında dalgalanıyor, vücudunu öne doğru ittikçe sıkılaşıp gevşiyordu. Liss aniden tahrik olduğunu hatırladı.

"Beni becermek hoşuna gidiyor mu bebeğim? Sikinin içimde olması, amımı doldurması fikri mi hoşuna gidiyor, yoksa sen izlerken göğüslerimin zıplaması mı? Meme uçlarım ağzına çok yakın. Zevkimi kontrol etmen mi gerekiyor? Sen çok seksi bir piçsin."

O anda gözleri tamamen açıldı ve boğulur gibi bir ses çıkardı. "Beni henüz boşaltma," diye hırladı.

"Bu bir meydan okuma mı yoksa cesaret mi?" dedi, dudakları göğsünü sıyıracak kadar yaklaşmadan önce yüzünü kapladığını hissettiği bir sırıtışla.

"Prenses..."

"En kötüsünü yap, Bear," diye cevap verdi. "Beni istediğin pozisyonda becer."

"Ama-" Sözlerini arzu kadar ihtiyat da dolduruyordu.

"Bana ihtiyacın varmış gibi sik beni. Hayal ettiğin gibi becer beni."

Onu üzerinden kaldırdı ve ters çevirdi. "Dört ayak üzerine kalk," diye emretti.

O kadar çaresizdi ki, yine de gücü olan oydu.

Liss elleri ve dizleri üzerinde eğildi, onu beklerken sırtını kamburlaştırdı. Amına bir parmağını soktu ve "Benim için hâlâ çok ıslaksın" diye mırıldandı.

Vücudunu onunkine bastırıp içine girerken teni yanıyordu. Elleri onun belini kavrarken güç ve kısıtlama içinde dalgalanıyordu.

Liss omzunun üstünden bakarak, onun içine doğru bastırırken yüzünde beliren huşu dolu ifadeye tanık oldu. Sakinleşmesini istese de kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Bana sahip ol, Ayı," diye cevap verdi. Zamanları tükenmek üzereydi. Strike her an gelebilirdi.

Bear geri çekilip tekrar içine girerken onu sıkıca kavradı. "Lanet olası güzel," diye homurdandı eylemi tekrarlarken.

Adam penetrasyonunu derinleştirirken inledi. Sikişmek buydu. Daha önce hiç yaşamadığı çiğ, hayvani bir zevkti ve şimdi Isla'nın söylediği her şeyi anlıyordu.

Bear onu yataktan itecek kadar güçlüydü, özellikle de aralarındaki boy farkına rağmen, ama tüm bu süre boyunca onu sıkıca tuttu, parmakları etine gömüldü. Onu derin ve sert bir şekilde becerdi. Adamın aleti onu defalarca doldururken, şimdiye kadar neleri kaçırdığına dair düşünceleri kısa sürdü. Onun orgazmının peşinde acımasızca koşuyordu. "Ben bunu yaparken klitorisini ovala. Bir dahaki sefere sen bana bineceksin, ben de kendim ovacağım," diye homurdandı pantolonunun arasından.

Söyleneni yaptı ve anında uyarılmışlığı daha da arttı. Bear onun içine girmeye devam ederken inlemeleri birleşti. Onlar haykırırken bedeninin Liss'in bedenine çarpma sesleri odayı doldurdu. Liss'in vücudu, Bear ona çarparken klitorisini memnun etmeye çalışırken yalpaladı. Bu onu daha sıkı kavramasına neden oldu. Teni onun sahipliğinin izlerini taşıyordu.

"İçime boşal Ayı," diye emretti, sekste hiç kullanmadığı bir güçle. "Sikine doyamıyorum ama önce senin boşalmanı istiyorum."

"Senden önce değil, Prenses. Sikimin etrafına boşalmanı istiyorum," diye homurdandı. Yasak seks seansları sırasında kimin diğerini daha önce boşaltacağı konusunda yarışırken yaptıkları edepsiz konuşmalar, o sırada garaj yolundan bir araba gelmemiş olsaydı çok daha tatmin edici olabilirdi. Taşlara çarpan tekerlekler daha sert sürtünmesine neden oldu ve Bear vuruşlarıyla bir vites yükseltti. "Şimdi gel, bebeğim."

Tartışmak için ağzını açtı ama sonra adam kriptonitini ekledi. "Benim iyi kızım gibi gel."

Adam onu överken kadın orgazm çığlıkları attı. Uyarılma onun sistemini sular altında bırakırken ve kolları onun altında pes etmeye çalışırken sıkı tuttu. "Evet!" çığlıkları odayı doldurdu.

Isı vücudunu doldurdu. "Geliyorum," diye homurdandı Bear nefes nefese kalışları arasında. Son bir hamleyle kendini onun içinde tuttu. Kollarını kavuşturdu ve

ona yaslandı.

"Kahretsin," dedi çakıllı bir sesle, sanki bir daha hiç şarkı söyleyemeyecekmiş gibi.

Araba durdu. Bear onun arkasında tereddüt etti.

"Git," diye fısıldadı, arkasını döndü ve yatağa doğru çömeldi. Bear kıyafetlerini giymeden ve telefonunu cebine sokmadan önce prezervatifi attı. Orgazm sonrası muhteşem parıltının tadını çıkarırken, geri koşup onu dudaklarından sertçe öpmeden önce kapı koluna uzanmasını izledi. Öpücüğü derinleştirirken elleriyle yüzünü tuttu ve diliyle masaj yaptı.

Ön kapı çarptı.

Dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Git."

Bear kapıya doğru koştu. "Sen her şeysin," diye fısıldadı, kapıdan çıkmadan önce ona baktı.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Birkaç saat sonra Liss'in odasının dışında bir çarpma sesi onu uyandırdı.

Saat gece ikiyi biraz geçiyordu. Bear üç saat önce ayrılmıştı ve üstünü başını topladıktan sonra uykuya dalmıştı. Uyku sonrası parıltısı, cinsel keşfinin getirebileceği pişmanlıkları bastıracak kadar uzun sürmüştü ama şimdi endişe karnını sıkıca sarıyor ve ikiye ayırıyordu.

Bear'ın güneş doğana kadar unutacağı anlamsız bir fetih olduğunu düşünmek istemiyordu ama bundan sonra nasıl olacaktı? Liss yüzünü yastıkla kapattı ve içine doğru çığlık attı. Isla bu deneyimi eğlenceli bir gece olarak değerlendirecek ve bunun onu istediği her şeyi yapmaktan alıkoymasına izin vermeyecekti. Ama Liss yapamadı. Liss yine çığlık attı. Yatak odasının kapısına vurulunca yastığı başının altına geri koydu ve yatak takımını yeniden ayarladı.

"İçeri gel," diye fısıldadı uykulu bir sesle.

Kapının kenarını dolduran ışık, Bear'ın hâlâ gri spor pantolonu ve tişörtünün içinde olduğunu gösteriyordu. Adamın duruşu rahattı, ancak karnına saplanmaya çalışan iğnelerin yerini çırpınan kelebekler almıştı. Tişörtü dövmeli pazularını zorluyordu ve kaslı ön kolları kadının tekrar bir performans sergilemek için can atmasına neden oluyordu.

"Uyanık mısın?" diye öyle yumuşak bir sesle sordu ki, kalbi göğsünde kabardı.

Hissedemiyordu. Ama karnındaki kelebekler kontrolden çıkmıştı. "Evet."

"İçeri gelebilir miyim? İyi olup olmadığını kontrol etmek

istedim..." "Elbette."

Bear yatağın kenarında beceriksizce durdu. Boynunu çekti. Liss onun iyi olduğundan emin olma ihtiyacıyla yüzünü buruşturdu. "Benimle yatağa oturabilirsin." Sanki silah çeken bir düşmana dönüşecekmiş gibi temkinli bir şekilde yatağa baktı ve kenarına tünedi. "Strike hâlâ burada mı?"

Başını salladı. "Yani, hayır. Yarım saat önce ayrıldı. Çevre kontrolünü bitirdim. Seni duyduğumda yatmaya gidiyordum." Onunla göz göze gelmeyi reddetti.

"Yine uykumda sesler çıkarıyor olmalıyım." Kaşlarını kaldırarak ona baktı. Bear bakışlarına devam etmeden önce kollarına vurdu

yattığı yer dışında odanın her yerini görebiliyordu. "Üşüyor musun? Çünkü yorganın altında senin için yer var." Umutsuz bir sohbet cümlesi gibi gelmişti.

"Ben üşümem. Annem kanımın sürekli kaynadığına dair şakalar yapıyor ama yorganın altında sana katılacağım. Sanki sen hastaymışsın da ben senin hemşirenmişim gibi kenarda oturmak biraz tuhaf geliyor."

Adamın vücudu kadınınkine dokunduğunda tüyleri diken diken oldu. Lanet olası hisler.

"Sarılmak mı?" diye sordu. Hâlâ kapıdan gelen ışıkta gözleri seğirdi.

"Elbette," diye cevap verdi, odanın gerginliği biraz azalırken. Bear'ın göğsüne sokuldu, bacakları birbirine dolanırken Bear da ona sarıldı. Ayı'nın yaydığı sıcaklıktan memnun bir şekilde mırıldanmak istedi. "Strike biliyor mu?"

"Muhtemelen şüpheleniyordur ama ona söylemedim. İyi olup olmadığını kontrol etmek istedim."

"Bunu zaten söyledin."

Boğazını temizledi. "Normalde planın bu olduğu konusunda anlaşmadığımız sürece sevişip kaçmam. Sarılırdım, özellikle de bu senin için bir şey olduğu için." Sadece ona mı? Bunu tarif etmenin garip bir yoluydu ama konuşmasına izin verdi. "Bu arada harikaydın. Bunu duyman gerektiği için söylemiyorum. Geçmişindeki adamlar pislikti."

Onun küfür, şefkat ve kırılganlık karışımıyla nefesini tuttu. Bear'ın bu yönü sinir bozucuydu ama yine de daha fazlasını istiyordu. İnkâr edilemez bir şekilde, onu daha önce hiç kimsenin yapmadığı gibi boşalttı. Müthiş bir sikişti. Ama aynı zamanda onun ilgisini de çekiyordu. Bu tehlikeli bir kombinasyondu.

"Sanırım."

Ona bakmak için biraz daha yukarı çekti. "Cidden, Liss. En büyük otuzbirciler olmalılar."

Kekelemeden önce yüksek sesle yutkundu, "Belki de onları seni becermek istediğim gibi becermek istemedim. Belki de o sıcaklık yoktu."

Onu incelerken ağzı yanlara doğru kıvrıldı. "Bunu anlıyorum. Biri bunu sizin için gerçekten yaptığında, bu inanılmazdır. Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz."

Dövmeli pazularından birini okşamadan önce başını salladı. "Dövmelerin hakkında bir şeyler öğrenebilir miyim?" diyerek konuyu değiştirdi. Ona karşı bir şeyler hissedip hissetmediğini tartışmak istemiyordu ve bu konuşmanın gideceği yer de tam olarak buydu.

Liss yatakta biraz çöktü ve tekrar ona sarıldı. Yaptıkları şey yüzünden kendini bu kadar değişmiş hissederken, değişmemiş birine bu kadar yakın olmak tuhaftı. Bear onun saçlarını okşayarak kafa derisinde elektrik titreşimlerinin dolaşmasına neden oldu. Yumuşak tarafı bile bağımlılık yapıyordu. Belki de biraz değişmişti. "Geçen gün sana gençken başımın belada olduğunu ve bir sürü kavgaya karıştığımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet." Adam onu kendine yakın tutmaya devam ederken Liss hareketsiz kaldı. Nefesi adamın göğsünün hareketleriyle senkronize oldu ve ona doğru gevşedi. "Yaralandın mı?"

"Evet, çok fazla. Pervasızlığımla tanınıyordum ve hepsi benden büyük olan arkadaşlarım para için sokak dövüşlerine başlamam konusunda beni cesaretlendirdiler. En büyük adamla dövüşmek için yanıp tutuşuyordum. Keşke neden böyle olduğumu açıklayabilseydim. Belki de evdeki tartışmalardan ve ailemin beklentilerini karşılayamamaktan kaynaklanıyordu. Bana yeterli olmadığımı hissettiren akademisyenlerin aptal oğluydum. Okulda hiçbir zaman başarılı olamadım çünkü bu bana mantıklı gelmiyordu. Ben ne kadar kötü yaparsam, onların sevgisi ve ilgisi de o kadar azalıyor gibiydi. Ne olursa olsun onları etkileyemiyordum. Ama kötü kalabalık benim harika olduğumu düşünüyordu. Ben de onlara gittim. Uyum sağladığımı hissettim, bir bakıma. Ama sonra her şey ters gitti."

Liss parmak uçlarını dövmesinin üzerinde gezdirdi. Odanın sessizliği ve Ayı'nın sıcaklığı onu güvende tutan bir battaniye gibiydi. Ev, sorunlarından ya da geçmişlerinden dünyalar kadar uzaktı. Sanki her şey mümkündü, gerçekler ve birine karşı tamamen açık olmak bile. Ona doğru gevşedi ve onun sakinliğinin nabzını yavaşlatmasına izin verdi. "Nefsi müdafaa sırasında boğazını tuttuğum için çıldırdığım zamanı hatırlıyor musun?"

Parmağı boks kulübü amblemini oluşturan girdapları takip ederken Liss evet diye mırıldandı.

"Bu benim de başıma geldi." Liss onun konuşmasını isteyerek bekledi. "Ailem hırsızlık yaptığım için beni evden kovmuştu. Sokak kavgalarını kaybettiğim için bazı kötü insanlara borcum vardı ve arkadaşlarım beni terk etti." Hayatına yönelik tehditlere ve dünyasının değişmekte olduğunu bilmesine rağmen bu evde kendini güvende hissediyordu ve Bear'ın hikâyesini paylaşmasının nedenlerinden birinin de bu olduğunu biliyordu. Geleceğiyle ilgili kararların etkisi azalmıştı ve hikâyesinin acı verici olacağını bilse de onun anlatmasını istiyordu. Odunsu narenciye kokusu onu sarmıştı. "Çalmamalıydım. Yaptığım onca şeyden ve okuldan dışlandıktan sonra, bu bardağı taşıran son damlaydı, bu yüzden benden ellerini çektiler."

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

Saçlarını okşadı ve öptü. "Öyle olduğunu biliyorum bebeğim. Ama sanki başka birinin hikâyesini anlatıyormuşum gibi. Artık güvendeyim."

"Ama sonra?"

"Ama o zaman on beş yaşındaydım, korkmuştum ve kalacak bir yere ihtiyacım vardı. Kendimi başka bir kasabadan gelen sert bir uyuşturucu satıcısının bölgesinde buldum. O zaman mutlak dehşetin ne olduğunu öğrendim ve o zamandan beri hiç böyle bir şey hissetmedim. Beni boğazımdan yakaladı ve çetesi alay ederken sıktı. Uzun bir süre uyurken bağırışlarını duydum. Sanki hep oradaydılar ve kabuslarımda beni yakalamak için bekliyorlardı."

Liss'in nefesi kesildi. "Ne oldu?"

"Polis geldi. Eğer gelmeselerdi, ölmüş olurdum." Bear alnına bir öpücük kondurana kadar Liss nefesini tuttu. Dokunuşunun tatlılığı hikâyesinin yarattığı şoku yumuşattı.

"Sorun yok, Prenses. Hayatta kaldım. Hayatımı kurtarmış olmalarına rağmen o polislere karşı tam bir serseriydim. Onlara hakkımda herhangi bir bilgi vermeyi reddettim ve ailemden bahsedip beni tekrar reddetmeleri için onlara bir şans vermedim. Bu yüzden benimle ne yapacaklarına karar verirken beni bir gecede bir hücreye attılar."

Onun göğsünü kavradı ve ona sarıldı. Şu anda bile ona sonsuza dek sarılmak ve bu belalı adamı güvende tutmak istiyordu. "Ama bunun Strike'ın ailesiyle ne ilgisi var?"

"O günün erken saatlerinde, kasabadaki bir boks kulübü için broşür dağıtan eski okulumdaki çocuklardan birine rastladım. Benden biraz daha büyüktü ve ona bulaşan herkese sahip çıkardı, hatta bir keresinde oyun alanında ona laf attığımda bana bile. Nazikti ama yine de beni tokatladı. O gün iyi bir dövüş çıkardığımı hatırladığını ve bir boks kulübüne katılmam gerektiğini söyledi. Ona güldüm ama arkasına numarasını yazdı ve fikrimi değiştirirsem aramam gerektiğini söyledi."

"O Strike mıydı?" Liss ipuçlarını bir araya getirerek sordu.

"Bu Strike'dı." Bear'ın elleri onun tenini okşamaya devam etti. Parmak uçları sırtını okşadı ve karnı kızardı. Onun için bunun sadece seks olmadığının farkındalığını bir kenara itti. "Polis eşyalarımı karıştırdı ve mevcut tek numarayı aradı. Strike geceleri uyuyabilmek için cep telefonunu ailesine verirdi. Annem demir yumrukla ve dünyanın en iyi kekleriyle yönetirdi."

Liss kıkırdadı. Bear ve onun çikolata bağımlılığı.

"Her neyse, annem telefona cevap verdi. Sabaha kadar onunla ve babamla yaşıyordum. Borçlarımı ödediler ve benim için yeni bir okul ayarladılar. Bir daha asla sokaklara dönmedim ve korkmak zorunda kalmadım. Strike'ın boks kulübüne katıldım ve çok iyiydim. Strike birkaç yıl sonra okulu bıraktı ve askere gitti ama eve geldiğim ve onun odasını paylaştığım andan itibaren çok iyi arkadaştık. İkimizin ranzada yattığını hayal edin."

"Bebek evindeki iki dev gibi mi?"

"Aynen öyle." Kıkırdadı. "Sonunda garajı benim için temizlediler.
Bana bir ev verdiler."

"Peki ailene ne oldu?"

Ayı iç çekti. Bu iç çekişte pek çok duygu vardı ve hepsi de yürek parçalayıcıydı. "Annem ve babam onlarla konuşup benimle bir ilişkiyi kaçırdıklarını söylediler ama umursamadılar. Onlara göre ben çoktan köprülerimi yakmıştım."

"Peki ya şimdi?" Liss sesi titreyerek sordu.

Bear titredi ve sesi kısa bir süre çatallandı. "Kuzeye taşındıklarını duydum. Bağlantılarım ara sıra onları kontrol ediyor. Daha az neşeliler ve hala sefil durumdalar ama hayattalar. Onları ziyaret etmeyi düşündüm ama benimle bir şey yapmak isteyip istemediklerini bilirdim. Sana daha önce kendi aileni bulduğunu söylemiştim. Ailem olmasını umdum, sonra çete olduğunu düşündüm. Ama gerçekten kendim olabildiğim, sınırları zorlayabildiğim ve kimliğimi güvenle keşfedebildiğim tek yer Strike, annem ve babamdı. Ailemi buldum
-Beni buldular."

Liss gözlerini kapattı. "Sanırım."

"Beni yanlış anlamayın. Bir parçam her zaman yalnız olacak çünkü ben buyum. İnsanların içeri girmesine izin vermiyorum," dedi Bear. Sesi hafifti ama gerçek aralarındaki boşluğu dolduruyordu.

"Fark ettim sayılır," diye yanıtladı yargılamadan.

"Ve içeri girmeyi nasıl başardığınız hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü evlat edinen ailem dışında kimse benimle ilgili bu şeyleri bilmiyor." Hızlı bir nefes aldı. "Ama zamanla anneme, babama ve Strike'a izin verdim ve şimdi onlar benim dünyam, ben de onların dünyasıyım."

"Hâlâ boks yapıyor musun?" Liss ailesinden bahsetmekten kaçındı. Geleceğine karar vermeliydi ve bunu yapmanın zamanı değildi.

"Birkaç yardım maçında boks yaptım ve ayda bir kez eski spor salonuma uğruyorum ama hepsi bu. Bu genç bir adamın oyunu ve henüz 26 yaşında olmama rağmen bana göre değil. Kapıcı olarak çalışırken boks yapıyordum.

Strike ordudan çıktı, bu işe başladık ve ihtiyacım olan tek adrenalin bu."

"Ve sen bunu özlemiyor musun?"

Bear başparmağıyla dudaklarını okşadı. Samimiyeti artık onu şaşırtmıyordu ama üzüntü küçük cırt cırtlı toplar gibi o ana yapışmıştı. Onun bu yönünü bir daha son kez görüyor olabilirdi. Boğazını temizledi. "Boksu biraz özlüyorum ama bu işi seviyorum ve bir daha başka bir şey yapmak istemiyorum. Ayrıca, adrenalini sadece işte bulmuyorum." Daha da yaklaştı ve yastıklara yaslanmadan önce onu belli belirsiz öptü. "Seninle seks yapmak herhangi bir dövüşten, işten ya da çatışmadan daha yoğundu."

Ona sarılmak, dokunuşunu hissetmek ve aralarındaki bağa kendini kaptırmak için yanıp tutuşuyordu. Paylaştığı her şey onu daha çok önemsemesine neden oluyordu. Sanki ne olursa olsun onları birbirlerine bağlayan bir ipin iki ucuydular. Gözleri aralarındaki ortak bağla parlıyordu ve Liss kalbi titreyerek onu öptü. Birbirleriyle tamamen rahat olan ve anı yaşayan iki insanın nazik öpüşmesiydi bu. Adam kaşlarını kaldırarak tişörtünün eteklerini çekingen bir tavırla kaldırdı. Tişörtü yukarı ve başının üzerine çekmesine yardım etti. Adam tişörtü odanın kenarına fırlattı ve kadın da kendini onun altına yerleştirdi. Düzgün değildi ama öyle olması da gerekmiyordu. Bear vücudunu öpmeden önce onun üzerinde dinlendi. Ağzı tenine değdi ve dili göğüslerine bastırdı. Ayı aşağı inerken kadın bacaklarını açtı. Daha önce cinsel çaresizlikle dolu bir kavgaydı ama bu tam tersiydi. Dudakları karnına dokundu ve kadın dondu kaldı.

Saf bir arzuyla vücudunu taradı. "Çok güzelsin, Liss. Her yerin beni tahrik ediyor ve karnın da sende hoşuma giden şeylerden biri. Sana bu seksi kalçaları veriyor ve ikimiz de biliyoruz ki kıçın beni sertleştiriyor. Ama bundan kaçınmamı istersen, kaçınırım."

Dudakları aralandı ve "Durma" diye fısıldadı.

"İşte benim kızım," dedi tenine karşı. Vücudunu keşfederken daha fazla isim homurdandı, onu en çok istediği yerden kaçındı. Ağzını kızın kalçalarının iç kısmına bastırdı ve kız alt dudağını ağzına götürdü. Adamın günlerce sürecek yetenekleri vardı. Her dokunuş arzusunu bir öncekinden daha fazla artırdı ve adam kalçalarından amına doğru tırmanırken nefesini tuttu.

"Nefes almayı unutma," diye fısıldadı klitorisine üflemeden önce. Kadın yatağa doğru sarsıldı ama bu onu caydırmadı. Düz bir dille, bir vuruşta amını yaladı. Damarlarından bir arzu fışkırdı.

Ön kolunu Liss'in karnına dayayarak klitorisini yaladı ve emdi. Onu sabitleme şekli, vücudunu ele geçiren titreme ve sarsıntılara karşı ona kontrol sağladı. Sertçe emmeden önce dilinin ucunu klitorisinin etrafında döndürdü. Kız her inlediğinde, çabaları iki katına çıkıyordu. Liss'in vücudunu çabucak kavradı ve kız haykırdığında, dilini içine daldırmadan önce klitorisinin etrafında daireler çizdi. Liss onu yönlendirmek için başını ona doğru tuttu, ama onun tüm tepkilerine uyum sağladığı için buna gerek yoktu.

Onunla ziyafet çekerken hareketleri hızlandı. Adam daha sert yaladığında gözleri tekrar kafasının içine düştü. Dudakları klitorisini okşarken, bir parmağını hafifçe kancalayarak içine kaydırdı. Vücudunun efendisiydi ve iki parmağını tekrar tekrar içine soktu. Kadının uyarılma kokusu hareketlerine eşlik ediyordu. Baş döndürücü ve yoğundu ama bundan daha fazlası da vardı. *Duygularına yatırım yapma.* Ama artık çok geçti. Bear onun bedenini ve sonra da kalbini baştan çıkarmıştı.

Kadının tenine değen ıslaklığı ve klitorisini yalaması çabalarının müziğiydi. Onu doruğa daha da yaklaştırdı. Arkadaşlıkları küstahlık ve kavgadan ibaretti, ama odanın neredeyse sessizliğinde onu parçalara ayırdı. Pantolonları ve solukları onu teşvik etti ve onun uyarılmasını daha da artırırken, midesindeki derin yanma ne kadar yakın olduğunun sinyalini verdi. Dişleri klitorisini sıyırdı ve titremeleri onu yatağa sabitleyen kola karşı sarsıntılara dönüştü. Sıkıca kapalı gözlerinin ardında patlayan bir orgazmla serbest kalmadan önce her uzvu sıkıca kenetlenirken bir saniye bile rahatlamadı. Kalbi kontrolden çıkmıştı. Bir an için küçük ışık kıvılcımlarıyla patlayacağından korktu. Adamın yalamaları yavaşladığında ve parmakları ondan uzaklaştığında, kadın daha derin nefesler almak için soluk soluğa kaldı. Adam tenine öpücükler kondurdu ve önceki hareketlerini tersten tekrarladı.

"Her şeyi mahvediyorsun, Liss," diye eğlendi. Dudakları kızın sularıyla ıslanmıştı ve komodinin üzerindeki suyu silip süpürdü. "Şimdi uyu ki sabah bunu tekrarlayabilelim."

Onu dudaklarından sertçe öpmeden önce ağzını sildi. Kadın arkasını döndü ve adam dudaklarıyla onun omuzlarını okşadı. "İyi geceler güzelim," diye fısıldadı kadın uykuya dalarken.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Liss gözlerini yavaş yavaş açtı. Yorgan çenesinin altına sıkıca sıkıştırılmış, çırılçıplaktı. Her hareket ettiğinde vücudu ağrıyordu.

Bear'la geçirdiği gece bir rüya değildi.

Omzunun üzerinden bakarak korkularını doğruladı. Yatak boştu. Saatini kontrol ettiğinde hâlâ erken olduğunu gördü; bir bar sahibesi için erken sayılırdı.

Pastırma ve kızarmış yumurta kokusu burnunu okşadı ve karnı sanki unutulmuş gibi öfkeyle guruldadı. Dün geceki taklaları ve ağrıları göz önüne alındığında doyurucu bir beslenmeyi hak ediyordu. Liss, koridordan merdivenlere doğru sürünmeden önce spor ayakkabılarını ve tişörtünü giydi. Tanıdık fotoğraflar, arka planlarını anladığı için artık onunla yeni şeyler paylaşıyordu. Fotoğraflarının yanından geçerken Strike'ın anne ve babasına Ayı'yla ilgilendikleri için teşekkür etti.

Fırında şarkı söylerken Bear'ın çıplak sırtı onu karşıladı. Sıkı kalçalarından sarkan joggers'ıyla, sıcaklık bacaklarını doldurdu. Geçmişindeki erkeklerle hiç bu kadar yakın bir seks arzusu yaşamamıştı. Yine de Bear ile o gün neler yapabileceklerini düşündükçe ağzının suyu akıyordu.

"Günaydın," dedi nefes nefese, dudaklarını adamın dalgalanan sırtına değdirerek. Adamın her yeri kaslıydı ve kadın ona doğru eğilip ellerini göğsüne götürdü.

"Günaydın, Liss," dedi Strike arkasından. Arkasını döndüğünde, gözleri telefon ekranına gömülü olmasına rağmen masada oturan ve sırıtan bir Strike'la karşılaştı.

"Siktir," diye bağırdı. Bear başını geriye attı ve güldü. Nabzı hızlandı ve odadan kaçmaya çalıştı ama Bear onu omzunun üzerinden attı. Vücudu onun altında kahkahalarla gümbürdedi.

"Bir prensesten beklediğim kibar sabah karşılaması bu değildi," diye kıkırdadı Strike.

"Onu r a h a t bırakın." Bear onu sandalyeye oturttu. "Beslenmeye ihtiyacı var.

Bu prenses bekletilmeyi hak ediyor."

Bear onu öpmeye çalıştı ama kadın onu tokatlayarak uzaklaştırdı. "Özür dilerim, Strike.

Bu iş için iyi değil ve-"

Strike dilini düğümlerken araya girdi. "Benim için sorun yok... öyle." Kendini beğenmiş Ayı'yı işaret etti. "Ayrıntıları istediğimden değil. Senden hoşlanıyorum, Liss. İş için iyi şeyler yaptın ve bu hafta harika bir film arkadaşıydın. Buna göz yummuyorum, çünkü bildiğimiz gibi ben insanların eğlendiğini görmekten hoşlanmayan huysuz bir piçim." Liss eliyle ağzını kapatırken sırıttı. Bunu hiç yüksek sesle söylememişti ama birkaç kez aklından geçirmişti. "Ama Bear'ın şarkı söylemesini seviyorum ve yıllardır şarkı söylemedi. Sadece bunun işine gölge düşürmesine izin verme."

Bear kaşlarını kaldırarak, "Tuhaf davranıyorsun," dedi.

Strike omuz silkti ama bir şeyleri kaçırıyorlardı. Adamlarla birlikte olmak sadece geçmişleri hakkındaki merakını artırdı ve Bear hakkında bilgi edinmek onu önemsediği kişiler hakkında daha fazla şey öğrenmeye itti.

"Sadece beni besle. Bomba ihbarlarını araştırmaya gitmeden önce sadece bir saatim var. Bu işte bir terslik var." Sorular Liss'in dilinin ucundaydı ama Bear onun önüne bir pastırmalı börek koydu. Karnı guruldayarak iki adamın da gülmesine neden oldu.

Adamlar gelecekteki işlerini ve Strike'ın o günkü planlarını tartışırken o dev pastırmalı ekmekle kızarıklıklarını örttü ve çiğnedi. Parmaklarındaki ketçabı yaladı ve Bear'ın görmemiş gibi yaptığı aç bakışlarını üzerine çekti.

"Bugün Steve'le de konuşacağım. O adamdan hoşlanmıyorum," diye yanıtladı Strike lokmalar arasında.

Bear elini yüksek sesle masaya vurarak masanın sallanmasına ve kahvenin dökülmesine neden oldu. "Sonunda benim bakış açıma geldin."

Liss'in omuzları dondu. "Steve'le ne alakası var?"

"Sen çıldırmadan önce," dedi Strike, elini Bear'ın omzuna koyarak, "Steve garip davranıyor. Sizin olayınızdan sonra barın etrafındaki güvenlik kameralarına baktık, bardaydı ama daha sonra bir arka sokaktan gizlice çıktı."

Liss sustu. "Bir nedeni olmalı."

"Saray partisindeki davranışları hoşuma gitmedi," diye homurdandı Bear ama Strike'ın bir bakışıyla dudaklarını sert bir çizgiyle birbirine kenetledi.

"Doğru. Steve'in kötü bir adam olduğunu ya da tehditlerle bir ilgisi olduğunu söylemiyorum ama bir süredir bu işin içindeyiz ve içgüdülerimiz birinin olağandışı davrandığını söylediğinde, onda dokuzunun bir nedeni vardır."

Liss sessizdi, bu da korumaların dikkatli bakışlarını üzerine çekti. Ama Steve ona zarar vermeye çalışmazdı. Yanında fazla insan yoktu ve eğer

Steve'e güvenemezse, geriye neredeyse hiç kimsesi kalmayacaktı. Gerçekten yalnızdı.

Bear'ın gözleri kısıldı. "Onu savunma." Sessizliği onlara inanmadığı anlamına gelmiyordu. Paylaştıkları gerçekleri inkâr edemezdi. Adamın bardan gizlice kaçmış olması mantıklı gelmiyordu.

"Ama o benim arkadaşım. Ben onu yıllardır tanıyorum, siz ikiniz ise on gündür tanıyorsunuz," dedi ve kupasına uzandı. Daha önceki mutluluğunun yerini şaşkınlık almıştı. Adamlar işlerinde iyiydiler. Ama Steve kötü bir adam olamazdı. "Bunu düşünmem gerek."

Strike odadan çıkarken Ayı'yı geride tuttu.

Isla'yı araması ve Steve'in bir hafta önce ima ettiği sırrını öğrenmesi gerekiyordu.

Liss, Isla'yı ararken salonda bıraktığı evrak işlerine geri döndü.

"Hey."

"Hey, sen," diye cevap verdi Isla. En iyi arkadaşının sesi onu sakinleştirdi. "Sarayda yaşarken beni arayacağına hâlâ söz veriyor musun?"

Liss gülümsedi. Arkadaşlıklarını korumak için her şeyi yapardı. "Belki."

Isla güldü. "Öyle olsa iyi olur. Günlük görüşmemiz için biraz erken geldin.

Her şey yolunda mı?"

"Senden hiçbir şey saklayamam," diye cevap verdi Liss, oturmak için kâğıtları önünden çekerken.

"Üniversiteye giriş haftasında bir sandalyenin üzerine düşüp iyiymişsin gibi zıpladığından beri değil. Seni gördüm."

"Yaptığını biliyorum çünkü bana her ay bunu hatırlatıyorsun."

Isla'nın kıkırdamaları telefona taşındı. "Beni asla çok zor bir iş olarak görmediğiniz için teşekkür ederim. Steve geçen gün ikinize de sahip olduğum için şanslı olduğumu söyledi."

"Sen zor bir iş değilsin. Senin hakkında hiç böyle düşünmemiştim. Ama Steve'den bahsettiğin için bir sorum var." Liss derin bir nefes aldı. "Geçen hafta otelin yatak odasındayken barda çalışmaya devam etmesinin bir nedeni olduğunu söyledin ve bunun benimle ilgili olduğunu ima ettin. Ne demek istedin?"

Isla cevabını düşünüyormuş gibi sesler çıkardı. "Bunu söylemek bana düşmez."

"Ama?"

"Partideki halinden sonra, sanırım sana asla kendisi söylemeyecek." Isla durakladı ve Liss konuşmaya atlama isteğiyle savaştı. "Steve senden hoşlanıyor. Bu sadece bir hoşlanma mı yoksa daha fazlası mı bilmiyorum ama ilk günlerden beri senden hoşlanıyor."

"Oh." Liss dişlerini sıktı. Ama adamların söylediklerine bakılırsa bu hiç mantıklı değildi. Ona karşı karşılıksız hisleri olsa bile onu merdivenlerden aşağı itmezdi. "Partide garip davrandığını mı düşünüyordun?"

"Çok garip, kardeşi bile endişelendi. Seninle ilgilenemediğim için özür dilerim. Ollie'nin güzel mavi gözleri dikkatimi dağıttı," diye şaka yaptı Isla. "Ben de seni sonsuza dek kaybetmeden önce Steve'in atışını yapma zamanının geldiğini düşünmüştüm."

"Ama beni kaybetmeyeceksin. Hâlâ buralarda olacağım."

"Eskisi gibi değil. Tahta geçmeye karar verirsen dünyan değişmek üzere. Ve bunu yapmalısın çünkü yıllarca aradığın o aileye ihtiyacın var. Annen öldükten sonra sana olanları izledim. Diplomamla meşguldüm ama yine de bir amaç için çaresizliğini gördüm."

"Sanırım," diye yanıtladı Liss. O zamanlar hakkında hiç konuşmamışlardı. Ama şimdi her şey ortaya çıkıyordu.

"Bar senin dünyan oldu ve bunu anlıyorum çünkü önemseyecek bir şeye ve seni önemseyecek bir şeye ihtiyacın vardı. Ama senin için orada olan gerçek bir ailen olabilir ve..." Isla kuyruğunu kıstırdı. Liss yüzüğünü döndürdü.

"Ve?"

"Bunu size söyleyen ben olmak istemezdim ama Steve dün Hugo'nun pub zinciriyle sözleşme imzaladığını söyledi. Daha önce orada bir prensesin çalışması onun değerini arttırdı. Geri dönersen senin için burada olmayacak, bu yüzden farklı bir amaç bulmalısın."

"Tahtı ele geçirmek gibi," diye yanıtladı Liss, geleceğine boyun eğerek. Evi gitmişti ve en yakın arkadaşlarından biri sandığı kişi değildi. Bir de Ayı vardı. Sözleri ağzından kaçtı. "Dün gece Bear ile yattım."

"Ne?" Isla bağırdı. "Bana her şeyi anlat."

Liss sonraki yarım saati Isla'ya önemli olayları anlatarak geçirdi. Steve ve aşkı hakkında biraz daha konuştular ama Liss korumaların onu araştırdığını söylemedi.

Liss telefonu kapatmak üzereyken Isla, "Sanırım Bear'a karşı bir şeyler hissediyorsun," dedi. "Tahta geçtiğinde ne yapacaksın?"

Isla, korumaları da dahil olmak üzere bu konu hakkında sanki her şey tamamlanmış gibi konuşuyordu ve yine de ona her şeyi verecek olmasına rağmen hala kararsızdı

o istedi. "Onu unutacağım. O ilişki kurmuyor ve ben de ona karşı hissettiklerime güvenemiyorum. Birbirimizi tanıyalı iki hafta bile olmadı. Travma yüzünden bir araya geldik, başka bir şey değil. Geleceğimi ve bir aile kurma şansımı kucaklamam gerekiyor. İkisine birden sahip olamam."

"Bu, kendinizi ikna etmek için kullandığınız önceden hazırlanmış bir konuşmaya benziyor. Emin misin?"

"Olmak zorundayım. Bizim için bir gelecek yok."

"O zaman buna tutun ve onun harika aletinin ya da huysuz cazibesinin seni yapman gerektiğini bildiğin şeyden alıkoymasına izin verme." Gerçekten de harika bir aleti vardı. "Sonra görüşürüz, Liss."

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Sadece bir saat daha uğraştı ama indie pop kanalı son ses çalarken Liss düşüncelerinin çoğunu susturmayı başardı. Arada sırada kendini kaderli bir gelecek ve ne olduğunu anlayamadığı arkadaşları hakkında mırıldanırken buluyor, bir yandan da adamların bir işin sonunda dağınık bir yığın halinde bir araya getirmiş olması gereken notları ve raporları dosyalıyordu.

Radyo sunucusu aniden en sevdiği şarkıyı anons etti. Barda bir kural vardı: Calvin Harris'in "Feel So Close" şarkısı hoparlörlerden çaldığında, sesi sonuna kadar açmalı ve kimse izlemiyormuş gibi dans etmeliydiniz.

Liss ilk şarkı çalmaya başladığında ayağa fırladı ve kendini odanın içinde savurdu, umutsuzca bardaki en sevdiği gecelerin, bir daha asla sahip olamayacağı gecelerin anılarına tutundu. Şarkı yükseldikçe ayaklarının üzerinde zıpladı ve kollarını havaya kaldırdı. Liss ayak parmaklarının ucunda durup kalçalarını ileri geri oynatırken ritim vücudunu doldurdu. Dönüp dururken sanki bir rollercoaster'a binmiş gibiydi.

Steve neden aşkını bunca zaman saklamıştı? Onunla çıkma ihtimali yoktu çünkü ona karşı hiçbir zaman böyle bir çekim hissetmemişti ama bunu konuşarak halledebilirlerdi.

Gökyüzüne dokunmadan önce kanepeye tırmandı ve kendini kanepeden dışarı yansıttı. Daireler çizerken, tanıdık, kambur bir korumanın onu izlediğini fark etti. Ama onun denetimi onu yıldırmadı ve nefes alamayana kadar dans etmeye devam etti. Nefes nefese kalan Liss radyoyu kapattı ve beklemeye başladı.

"Bunu yapmanı saatlerce izleyebilirim," dedi ve ona dik dik baktı.

Nefesini yeniden kazandığında göğsü yavaşladı.

"Steve hakkında söylediklerim için özür dilerim," dedi rustik kapı aralığına yaslanırken. Gri spor pantolonu hâlâ kalçalarından sarkıyordu ve çenesindeki kırışıklık parmaklarını vücuduna vurmasına neden olmuştu. "Özür dilerim. Haklısınız. Onu senin kadar uzun zamandır tanımıyorum."

"Ama?"

Bear ellerini uzattı. "Steve koruma hislerimi harekete geçirdi. Biz korumaların hepimizin içgüdüleri vardır. Hatalardan ve insanların arasında bulunmaktan çok şey öğrendik. Benimkilerden bazıları gençken o tehlikeli kalabalığın bir parçası olmaktan ve insanların davranışlarını, özellikle de gerçekte neyin peşinde olduklarını saklamaya çalıştıklarında, tanımaktan kaynaklanıyor."

"Mesela bardayken birinden çekiniyorum ama nedenini her zaman anlayamıyorum."

"Aynen öyle. Her zaman insanları inceliyor, güdülerini ve davranışlarını deşifre ediyorum."

"Ve Steve'le ilgili bir şeyler yanlış görünüyor." Bear yaklaşırken Liss içini çekti. Elbette Steve'in ona aşık olması, onu incitmeye çalışmayacağı anlamına geliyordu ama yine de Strike ve Bear'ın düşünceleri ona birinin niyetini asla gerçekten bilemeyeceğini hatırlattı. Yıllardır arkadaş olmalarına rağmen Steve'in ona aşık olduğunu bilmiyordu.

"Sık sık özür dilemiyorum ve Steve hakkındaki hislerimin önyargılı olduğunu biliyorum-" "İçgüdülerin yüzünden mi?"

"Ve kıskandığım için."

Liss şaşkınlıkla baktı. "Steve'den mi?"

"Evet." Bear bir adım daha yaklaştı. Birkaç kol boyu uzakta dursa bile kokusu ona ulaştı. Ayı'nın odunsu kokusunu dilinde tattı. Birbirlerine bakarlarken tek ses saatin tik taklarıydı. Sanki bir uçurumun kenarında durmuş, hayatını sonsuza dek değiştirecek bir anı bekliyordu. "Kıskanıyorum çünkü senden hoşlanıyorum. Tanrım, ergen gibi konuşuyorum. Senden hoşlanıyorum Liss, hiçbir kadından hoşlanmadığım kadar. Kıskanmıyorum ve yatırım yapmıyorum ama sen varsın."

"Ama benim neyim bu kadar özel?" dedi, sesi titreyerek. "Her şey. Sen benim dünyama, benimle ilgilenme yeteneğinle geldin.

Herkes: uğruna sarhoş olduğunuz hamile yabancılar, yerel barınızdaki huysuz köpekli yaşlı adamlar, kimseye açılmayan ama size One Direction aşkını anlatan Luke - merak etmeyin, bildiğimi bilmiyor. Strike'ı bile önemsiyorsun."

Liss'in gülümsemesi kararsızdı. Bear ona bakarken dudaklarını ısırdı. "Ve bir de ben varım. Hiç kimse beni senin kadar önemsemiyor ya da önemsemedi. Beni güldürüyorsun, ister bana tavır yaptığın için olsun, ister rekabetçi bir spor bile olmayan kendini savunmada beni yenmek istediğin için. Herkesi dinliyorsun ve hepsi için en iyisini istiyorsun. Bana meydan okuyor ve beni kucaklıyorsun. Gözlerimi kapatmamı mümkün kılıyorsun

ve geçmişimden birinin bana saldıracağından korkmadan uyuyabiliyorum. Beni bütün hissettiriyorsun. İki haftadan kısa bir sürede tüm kurallarımı değiştirdin. Bunun ne kadar saçma olduğunu anlıyor musun? Yıllardır, belki de sonsuza dek, kimsenin içeri girmesine izin vermedim, ama sen derimin altındasın."

Elini uzattı ve bekledi. Liss ona elini uzattığında tüm vücudu titredi. Elini göğsüne bastırdı. Kalp atışları hızlanmıştı ve vücudu tişörtünün içinden bile alev alev yanıyordu.

"Lanet olsun. Aklımı kaçırmış gibiyim. Bunun sadece kısa süreli bir şey olabileceğinden mi yoksa kim olduğumuz ve geçmişlerimiz nedeniyle aramızda bir bağ olduğundan mı kaynaklandığını bilmiyorum. Tüm bu zamanı hayatımda eksik olan şeyi aramanın bir anlamı olmadığını düşünerek geçirdim."

"Neden?"

Başını iki yana salladı. "Çünkü Strike'ı, annemi ve babamı bulacak kadar şanslıydım. Hak ettiğim tüm şansın bu olduğunu düşündüm ve dürüst olmak gerekirse, özlemini çektiğim şeyin bıraktığı boşluğu hiçbir şeyin dolduramayacağını düşündüm."

"Ne diyorsun, Bear?" İçini korku kaplarken parmakları onun tişörtünü sıkıca kavradı.

"Yalnızsın." Liss baktı ama cevap vermedi. İkisi de cevabı biliyordu. "Her gün taşıdığım yalnızlığın aynısını sende de görüyorum."

"Ama senin Strike'ın, annen ve baban var." Sesi ancak fısıltı halindeydi.

"Senin de arkadaşların ve ninen var," dedi ve kızın alay etmesine neden oldu.

"Tamam, arkadaşların var. Ama yine de her zaman yalnız hissetmiyor musun? Sanki garip bir özlem var ve bir şeyler eksik ve ne kadar ararsan ara, bulamıyorsun. Ya aradığım şey sensen?"

Liss onun göğsünden çekildi ama elini tutmaya devam etti. Kontrolünü kaybetme korkusuyla uzuvlarının titrememesini diledi. Adam ona umut vermişti ama bu yanlıştı ve sadece incinmelerine yol açacaktı. Onlarınki sadece bir kaçamaktı ve o da bunu biliyordu. "Bear, birkaç gün içinde ben-" "Muhtemelen" kelimesiyle savaştı. Bu konuşmada buna yer yoktu. Belki de partiden beri büyükbabasıyla hissettiği bağ da onu engelliyordu. Ona sevgi ve kabul görme şansını göstermişti ve onlar bir aileydi. "Tahtı ben alacağım çünkü eski hayatım artık yok. Bugün evim olan barı satacaklarını öğrendim. Hayatımı gerçek bir yuva, bir amaç ve bir aile arayarak geçirdim ve şimdi bu fırsata sahibim. Bana yapmamamı söyledikten sonra duygulara kapılamazsın."

"Ama yine de yaptın, değil mi?"

"Birbirimizi çok az tanıyoruz."

"Benim hakkımda, on beş yaşımdan beri hayatımda olan üç kişi dışında herkesten daha çok şey biliyorsun ve bana kimseye söylemediğin şeyleri söylediğini biliyorum." Gözleri yaşlarla doldu. Bunu inkâr edemezdi.

"Sağlam bir geleceğe ihtiyacım var ve birlikte berbat oluruz. Sen ilişki kuramazsın."

Geri çekildi. Onu incitmişti. Ama gerçek buydu.

"Biliyorum. Belki de bu evde kapalı kalmak beni farklı düşünmeye itiyor. Ama haklısın. Hayatına devam etmelisin. Hayatına devam etmeni ve olabileceğini bildiğim o inanılmaz prenses olmanı istiyorum. Benim de dönmem gereken bir işim ve ilişkisiz bir hayatım var." Kahkahası boş geliyordu. "Bana bak, Bay Duygusuz. Kapıcılık yaptığım dönemde polisin beni tanıdıkları en kibar, en pis herif olarak adlandırdığını söylemiş miydim?" Bu mizah kırıntısı rahatlatmıştı.

Bear dudaklarını onunkilere değdirirken ona belli belirsiz bir gülümseme sundu. "Hayır, söylemedin ama buna inanıyorum."

Kıkırdadı. "Biraz hava alacağım ve yeniden toparlanacağım. Yakında döneceğim." "Tamam," diye cevap verdi, gitmesine izin vererek. Bu doğru bir karar olmalıydı. Fakat

Neden bu kadar çok acıdı?

Bear sözünü tuttu ve bir saat sonra geri döndü.

Kapıdan içeri girerken tüm odayı içine çekecek kadar geniş esnedi. Liss yanına yaklaşan adamın elini tuttu ve onu yanındaki kanepeye çekti. Dinlenmeye ihtiyacı vardı. Luke ona yakın otururken o da Luke'un gönderdiği dizüstü bilgisayara dokunmaya devam etti. Faturalar klasörünü aradı ve son bir saatini düzenleyerek geçirdiği gevşek kâğıtlardan ayrıntıları doldurdu.

Bitirdiği raporlardan birine bakarak kıkırdadı. Strike raporda "salkım saçak" bir olaya neden olan bir sivilden bahsediyordu. Google'da biraz araştırma yaptıktan sonra bunun ordu argosu olduğunu fark etti.

"Strike neden orduya katıldı? Bu hayat boyu süren bir tutku muydu?" Liss sordu.

Onunla her güne geri dönmek rahatlatıcıydı.

"Pek sayılmaz. Strike üniversiteye gitmesine haftalar kala orduya katılmak için ayrıldığında tüm aile şok oldu. Mutlu olduğunu sanıyorduk ama bir anda ortadan kayboldu ve izne çıktığında da zar zor geri döndü. Bu kadar kolay katılmamalıydı ama babamın kardeşi

Babam da onun torpil yaptığından şüpheleniyordu. Garip bir dönemdi ve bunu asla açıklamadı." Liss başıyla onayladı. Bu adamların Pentagon'dan bile daha fazla sırrı vardı. "Ne yapıyorsun?"

"Faturaları gönderiyorum. Luke benim için şifreleme yazılımını çözdü ve artık aylardır bekleyen tüm fatura ve raporları gönderebiliyorum. Bana süreçlerinizi düzenleyeceğinize ve gelecekte bunu daha kolay hale getireceğinize söz verin. Cuma gününden önce elimden geleni yapacağım ama siz de birilerini işe almalısınız. Doğru şeylerle işinizi kolayca kurabilirsiniz ama zamanınızı idari işlerle harcıyorsunuz," diye açıkladı Dubai'de ilgilendikleri küçük bir ünlüye e-posta gönderirken. "Ve kullandığınızdan daha ucuz uçak bileti ve otel rezervasyonu yapabilirsiniz."

"Tüm bunları nereden biliyorsun?"

"Benimki gibi bir nineye sahip olduğunuzda, diğer insanların hayatlarını düzenlemeye alışkın olursunuz. Sosyal medya konusunda bilgili olmayabilirim ya da bir ninjanın kıçına tekmeyi basamayabilirim" -Bear ona yan gözle bakarak kıkırdamasına neden oldu- "ama bunu uykumda bile yapabilirim."

"Keşke senin yeteneklerine sahip olsaydım. Strike, Luke ve ben bu şeylerle oyuncak dinozorlarla dikkati dağılan çocuklar gibiyiz. Belki de birilerini işe almalıyız." Bear arkasına yaslandı ve esnedi.

Liss kalın kirpiklerinin altından ona baktı. "Yorgunsun."

"Sana daha önce attığım duygusal bombayı suçluyorum. Kafamda bu kadar şey olmasına alışık değilim. Gir ve çık, kimse zarar görmesin," diye ekledi neşesiz bir kahkaha atarak.

Liss vereceği cevabı düşünürken dudaklarını yaladı. Bazı meseleleri yalnız bırakmak en iyisiydi. "Biz iyiyiz. Sanırım böyle olmak iyi bir yol. Ama şu Steve meselesini düşünüyordum. Mümkünse onunla konuşmak istiyorum. Belki o gün barda ne yaptığını ondan öğrenebilirim."

"Strike ve ben bunun hakkında konuşuyorduk. Birkaç gün içinde Perşembe sabahı şehre geri döneceğiz. Isla'yla konuşabilir, sonraki adımların için eşyalarını toparlayabilir ve istersen Steve'le de konuşabilirsin." Adam rahat davranıyordu ama göz ucuyla onun kamburlaşmış omuzlarını gördü. "Ve ona karşı bir pislik olmayacağıma söz veriyorum. Scout'un onuru."

Ona dirsek attı, ancak bu dirsek bir kasını bile oynatmadı. "Sanki bir izciymişsin gibi."

Televizyonu açarken ofladı pufladı.

İki fatura gitti, on sekiz fatura kaldı. Tüm zamanlarını buna harcamazlarsa ekiplerine bir koruma daha ekleyebilirlerdi. Beş dakika sonra Bear hâlâ hareket etmemişti. Sırtı dikti ve omuzları gerilmişti. Diziyi izlediğine dair hiçbir işaret yoktu.

"İyi misin?" diye sordu bir e-posta daha gönderirken.

"Evet, her şey yolunda," dedi her zamankinden daha yüksek bir sesle.

"Yüksek ses yalan ses demektir," diye cevap verdi hiç düşünmeden. "Pardon, bu annemin okuldan eve yırtık pırtık geldiğimde söylediği bir şeydi."

"Yırtık pırtık mı?" Adam ona baktı ama kadın burnunu dizüstü bilgisayara gömdü. Televizyonu kapattı. Saniyeler geçiyor ama o sessizliği doldurmuyordu.

"Okulda çok zorbalığa uğradım." Bakışları kızın teninde bir böcek gibiydi. "Fakirdik ve çok fazla taşınırdık. Özgüven eksikliğim ve fakir bir çocuk olmam kolay lokma olduğum anlamına geliyordu."

"O zaman arkadaşın olsaydım onları yok ederdim," diyen Bear, dudaklarını gıdıklayan bir gülümsemeyle gözlerini devirmesine neden oldu.

"Ve bu yüzden başım daha çok derde girdi." Liss, onu okula kilitlemek de dahil olmak üzere kendisine yaptıkları en kötü şeylerin hikayelerini paylaştı. "Kral bizden daha önce haberdar olsaydı hayatın ne kadar farklı olabileceğini düşünmek çok garip. Belki annem ihtiyacı olan tıbbi yardımı alabilirdi. Belki hâlâ burada olurdu." Annesinin bir dakika bile olsa yanında olması için her şeyini verirdi.

Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü ve saklamak için arkasını döndü ama dizüstü bilgisayarı yere bırakıp onu kucağına alan Bear'ı kandırmak mümkün değildi. Bear onu sarıp sarmalayıp göğsüne yasladığında iç çekti. Bunu başka biri yapsaydı, onun desteğini elinin tersiyle iterdi ama onunla her şey farklıydı. Daha önce haklıydı. Belki de onun derisinin altında olduğu kadar o da derisinin altındaydı.

"Bana annenden bahset." Bear onun alnına bir öpücük kondurdu.

Kalp atışları rahatlatıcı bir battaniye gibiydi ve konuşmadan önce ritmi saydı. "Komik biriydi ama öyle olmak istemiyordu. Çok çalışırdı ama sistem bize karşıydı ve sürekli kirada oturduğu için hiçbir zaman ev alacak kadar birikim yapamadı. Ama üç işte çalışmaktan bitkin düştüğünde bile ödevlerime yardım eder ya da oturup benimle film izlerdi. İş aklımı ondan aldım, ama o bunu istediği gibi kullanmadı."

"Zeki bir kadın."

Liss onun göğsüne yaslanırken mırıldanarak onayladı.

"Süper zekiydi. İşlerinden biri bir araba fabrikasında üretim hattındaydı. Süreçlerin nasıl iyileştirileceğini açıklar ve şirkete binlerce tasarruf sağlayan değişiklikler için teklifler yazardı."

"Tekliflerini patronlarına götürdü mü?" Bear sordu. Onun odunsu narenciye kokusu ruhu için temiz hava gibiydi.

"Evet, ama dinlemediler. Anneme bir fabrika işçisinden daha iyi bildiklerini söylediler ama sonra onun fikirlerini çalıp kendilerininmiş gibi gösterdiler. İçlerinden biri boyahanedeki maliyet tasarrufu ve dönüşüm için ödül aldı."

"Piçler," diye mırıldandı Bear nefesinin altında. Bu küçük destek sözcüğü yüzünden kalbi göğsünden fırlayacak gibi oldu. Sanal bir yabancıya karşı hissettiği bu duygular çok sert ve hızlıydı.

"Aynen öyle. Annem her zaman ciddi ve iş odaklı değildi. En sevdiğim anılarım, pazardan süslü kıyafet kutusu için rastgele bir şeyler bulmak ve martılar bizi bombalamaya çalışırken balık ve patates kızartması yemek için şehre yaptığımız gezilerdir." Liss kendi kendine kıkırdadı.

"Süslü elbise kutusu mu?"

"Ayda bir kez kutudaki eşyaları giyer ve temalı bir yemek yerdik. Bir gece Nana gibi giyindik ve onun gibi konuşmak zorunda kaldık. Başka bir gece, seksenli yılların bir lise filmindeymişiz gibi giyiniyorduk, bir diğerinde ise tema uzaylıların bizi nasıl görebileceğiydi. Kıyafetlerimiz anlamsızdı, tersten konuşuyor ve tuhaf yiyecek karışımları yiyorduk. Çok eğlenceliydi." Annesi, iş zekâsına rakip olabilecek yaratıcı bir zekâya sahip inanılmaz bir kadındı ama hayat ona defalarca tekme atmıştı. Liss üzüntüyle iç çekti. "Bu nasıl bir ironi? Bir gece plastik taçlar ve eski perdeler takıp kraliyet ailesi gibi davrandık. Ucuz yontma porselen fincanlardan içtik ve ufacık salatalıklı sandviçler yedik."

Liss, bakışları yumuşayan Bear'a baktı. Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Çoğu insanın onu savunmasız görmesine izin verilmezdi. Her nasılsa, onun güvenli alanı ve kaybetmek istemediği bir arkadaşı olmuştu. "Onu çok özlüyorum."

Bear ona sıkıca sarıldı.

"Öldüğünde sadece ikimiz vardık. Uzun süre ağrı kesici ilaçlardan ya da hayatı biraz daha kolaylaştıracak herhangi bir şeyden kaçındı. Beni yalnız bıraktığı için kendini cezalandırdı. Ben ona böyle hissettirecek hiçbir şey yapmadım ama hayatı boyunca babamla olan ilişkisinden ve bana istediği hayatı veremediği için suçluluk duydu. Benden nefret ederdi.

yalnızdı. Onun için kraliyet unvanımı kabul etmeli ve onun yaşayamadığı hayatı yaşamalıydım. Ve gerçek bir büyükbabaya sahip olma şansını elde etmeliyim."

Bear sessiz kaldı, yapabileceği en akıllıca şey buydu ama kızın istediği bu değildi. Ona kraliyet ailesine katılmamasını söylemeli ve diğer seçeneklerini hatırlatmalıydı. "Harika bir kraliyet mensubu olacak ve büyük bir fark yaratacaksın. Annen seninle gurur duyardı ve çektiği acılar için üzgünüm. Bunu senden almak için her şeyi yaparım. Sonunda ağrı kesicileri aldı mı?"

"Evet. Sonunda annem razı oldu. Doktor ona çeşitli ilaçlar verdi, bunlardan biri halüsinasyon görmesine neden oldu ve yanlış ilaçları aldığını fark etmeden önce neredeyse karaciğerine zarar veriyordu. Kahretsin!"

Liss, Bear'ın kollarından fırladı ve oturma odasında volta atmaya başladı. Yanlış ilaçlar. Bir anıyı tetikledi. Odanın ortasında durdu ve gözlerini sıkıca yumdu. Saraydaki partide kullanılan ilaçlarla ilgili bir şeyler vardı.

"Neler oluyor?" Bear'ın ağzı açık kaldı ve gözleri fırladı.

Onu susturdu ve gözlerini tekrar kapattı. Ona öğrettiği gibi elini kalbinin üzerine koydu ve dikkat çekmek için yarışan karmakarışık düşünceleri düzeltmeye çalıştı. Hatıra, unutulmuş bir kelimenin diline dolanması gibi zihninin ucundaydı. Tıp, Kral ve yalanlar.

Marianne'in Kral'a deneysel ilaçlarını almasını söylediği anı ve Marianne'in Beatrice'e Kral için hiçbir şey yapılamayacağını söylediği ayrı bir anı aklına gelince, "Kral'ın ilaçlarıyla ilgili berbat bir şeyler oluyor," diye haykırdı. Gözleri fal taşı gibi açılmış olan Bear hâlâ konuşamayacak kadar korkuyordu. Partinin stresi, alkol, uyum sağlama çabası ve ardından o bombanın birleşimi onu alt üst etmişti. Şimdiye kadar hatırlamamasına şaşmamalı.

Liss partideki sisli anıları anlattıktan sonra ekledi: "Bir şey olmayabilir ama hoşuma gitmiyor. Yine de bir şey yapamam. Henüz ailenin bir parçası değilim ve Marianne ve Alex'ten başka kimse beni dinlemez. Ve ona yakın oldukları için, onu zehirleyebilecekleri en açık olanlar onlar," dedi tüm parçaları bir araya getirerek. "Ama Kral'a zarar vermeye çalışmazlar. O Alex'in babası! Kimse babasına bunu yapamaz." Saçmalıyordu. "Ne yapabilirim ki?"

Bear elini cebine attı ve bir kâğıt parçası çıkardı. "Bu Strike'tan. Beatrice'in numarasını kardeşinden almış. Belki o yardımcı olabilir."

"Denemeye değer." Liss'in vücudu titredi. "O zaman haklı olabileceğime inanıyor musun?"

"Hiç şüphesiz. Hepimiz bir şeylerin ters gittiğini biliyoruz ve sen sandığından daha anlayışlısın." Adamın kendisine gülmemesi ya da aklını kaçırdığını düşünmesine neden olmaması onu çok rahatlatmıştı. "Beatrice'i cep telefonumdan ara. Senin kullanıcında bir sorun olmaz ama benimki çok şifreli. Luke'un hacker arkadaşları takip edemedi ve Hükümet İletişim Merkezi'ne girdiler."

Bear telefonun kilidini açıp uzatırken Liss kaşlarını kaldırdı. Duvar kâğıdında gün batımında bir göl vardı. Sıradan bir ekran koruyucu değildi ve Liss bunu tanımadı.

"Benim gerçek güvenli alanım," diye mırıldandı. "Belki bir gün seni oraya götürürüm."

"Benim bir prenses, senin de bir koruma olmadığın paralel evrende," diye cevap verdi dalgınca, kâğıttaki numarayı telefona kopyalarken.

"Evet, sanırım." Yukarı baktı. Boş gözlerle boşluğa baktı, çenesini hızla düzeltmeden önce ağzı çökmüştü. "Sen onu ararken ben seni yalnız bırakayım."

"Mesajlarını kontrol etmeyeceğime güveniyor musun?" diye alay etti ve bağlanmak için yeşil düğmeye bastı.

"Bir süredir kontrol edebileceğim bir mesaj yok ve geçmişten gelen hiçbir şey dün gece yaptıklarımızla kıyaslanamaz," diye cevap verdi, gözleri parlarken kaşlarını birkaç kez kaldırdı.

Vücudunu sıcaklık kapladı. Bir kraliyet komplosu ve Kral'ın muhtemel cinayeti... Yine de tek istediği onun geri çekilen bedeniydi, çıplak ve yine altında. *Ben en kötüsüyüm.* Beatrice'in telefonu sesli mesaja geçmeden önce iki kez çaldığında Liss ağzının içini ısırdı.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Birkaç saat sonra Beatrice hâlâ Liss'in aramasına dönmemişti ve Kral da dönmemişti. Bugün konuşacaklarına söz vermişlerdi ve Liss'in ona sorması gereken sorular vardı.

"İyi misin?" Bear kapı aralığından sordu. Adam çatık kaşları ve kavuşturduğu kollarıyla kapıya yaslandığında, kız onun üzerine atlamak istedi. O joggers'ın kalçalarından sarkıp ayaklarının dibinde birikmesi için kaç kez çekiştirmesi gerekecekti?

"Evet, sanırım," diye cevap verdi, dizüstü bilgisayarı kenara çekerken teni kızarmıştı. Tüm faturaları ve beraberindeki raporları göndermişti. Yapacak bir şey kalmamıştı.

"Mutfaktan homurdanmanı duyabiliyordum. Müzikten daha yüksek sesle homurdanıyordun," diye alay etti.

Ayağını huzursuzca halıya vurdu. "Büyükbabamla ilgili şeyleri fazla düşünüyorum. Birkaç gün içinde mantıklı düşünemeyecek kadar kötüleşti. Mevcut en iyi doktorlara erişimi var, bu da Marianne ve Alex'in hiçbir şey yapamayacağı anlamına geliyor."

"Bu sağlık görevlileri hakkında ne biliyorsun?"

"İsimlerini bile bilmiyorum. Onunla tanıştığımdan beri çok kötüye gitti. Google'da son birkaç aydaki fotoğraflarına baktım, biraz yorgun ama son günlerdeki gibi değil. Eğer partideki hali bir işaretse, Cuma gününden önce ölebilir. Bir şeyler oluyor ama bu olamaz." Bear üç adımda odayı geçti ve onu kucakladı. "Onu kaybetmek istemiyorum."

"İyi gidiyorsun Liss," diye cevap verdi. "Hayatın hızla değişti ve başını suyun üstünde tutuyorsun. Çok güçlüsün amına koyayım."

"Hayat bana bir seçenek sunmadı. Güçlüydüm çünkü başka seçeneğim yoktu."

Kızın alnına öpücükler kondurdu. "Bunu anlıyorum."

"Bana planı tekrar anlat."

"Sadece ikramlar için çünkü bu odada çok uzun süre kaldınız ve herkesin çikolatalı kurabiyeye ihtiyacı var." Liss onu ve şeker kokusunu mutfağa kadar takip etti.

"Fırında taze ve bir prensesi gülümsetmeye hazır," dedi bir çift fırın eldiveni takıp beyaz çikolata parçacıklı ve ahududulu kurabiyelerden oluşan birkaç tepsi çıkarırken. Önündeki tabağa iki kurabiye koyarken su ısıtıcısı kaynadı.

Pişmiş yiyeceklerin kokusu ortalığı doldururken ağzından salyalar akıyordu. "Ağzını yakmanı istemiyorum, o yüzden üflediğinden emin ol," dedi.

Sanki mabediymiş gibi odanın içinde dolaşıyordu.

"Evet bebeğim," diye göz kırparak cevap verdi ve içecekleri hazırlamaya devam ederken kıkırdamasına neden oldu. Kurabiyeyi parçalara ayırdı ve bir ısırık aldı. Beyaz çikolata ağzını kapladı ve kendinden geçerek inledi. "Bunları sen mi yaptın?"

Gülümsemesi çok sevimliydi. "Bunları yapmayı bana annem öğretti. Biraz çikolata bağımlılığım var," diye itiraf etti.

"Bu çok şeyi açıklıyor. Cebinizde her zaman bir çubuk taşımanıza şaşmamalı."

Ayı omuz silkti. "Hazırlıklı olmak lazım, değil mi? Bu kalçaları düzgün tutmak için çok çalışıyorum. Annem, eğer sürekli çikolata yiyeceksem, o zaman çer çöp şeyler yerine iyi bir şeyler yapmayı öğrenmem gerektiğini söyledi."

"O bilge bir kadın." Ahududunun tatlılığı diline vurdu. "Seni severdi. Sende doğru miktarda alınganlık var.

nezaketle. Onunla ne zaman tanışmalısın...." Ayı kuyruğunu kıstırdı.

Aralarındaki bu şey, ailelerin buluşmasını ya da arkadaşlarıyla dışarıda geçirdikleri geceleri içermeyecekti. Hayatlarının farklı yönlere gitmesi gerektiği konusunda anlaşmışlardı, bu da birlikte sadece günleri kaldığı anlamına geliyordu. Liss dişlerini sıktı. Bu kararı annesi ve onun hiç sahip olamadığı hayatı için veriyordu. Liss'in de o aileye sahip olması gerekiyordu. Ayrıca, Bear açık konuşmuştu; geleceğinde Liss'e yer yoktu. Sadece bir çiftmiş gibi davranabilirdi çünkü bunun sonsuza kadar değil, günlerce süreceği konusunda anlaşmışlardı.

Telefonu yüksek sesle çaldı. "Büyükbabam arıyor."

Oturma odasına dönerken bir kurabiye daha aşırdı.

Kral öksürükler ve acı dolu iniltiler arasında zar zor konuştu. Şüphesiz, bu bir anlık bir şeydi. Onu kaybedemezdi. Geleceği yaklaşıyordu, ancak bunun onu ne kadar mutlu edeceğinin farkında olsa bile, bir şey onu kraliyet ailesindeki konumunu onaylamaktan alıkoyuyordu.

"Cuma günkü büyük basın toplantısından önce Perşembe günü beni ziyaret eder misiniz? Sirk başlamadan önce seninle konuşmak ve düzgün bir sohbet yapmak isterim," diye homurdandı.

Bear masaya bir fincan kahve koyup odadan çıkarken, "Elbette büyükbaba," dedi.

Bear ile bir gelecek umudunun onu geri tutuyor olabileceğini kabul edemezdi. Archibald'la aralarında bir bağ vardı. Adam şefkatliydi. Annesinden beri ailesinden birinde görmediği bir şeydi bu ama belki tahttan feragat ederse bu değişebilirdi. Liss başını salladı. "Doktorlarınız durumunuz hakkında ne diyor? Eminim kraliyet doktorları olarak çok şey görmüşlerdir-"

Büyükbabası öksürükler arasında, "Onlar kraliyet doktorları değil," diye cevap verdi. "Onlar Marianne'in bulduğu uzmanlar. Doktorlarım benim sorunumun ne olduğunu çözemediğinde, o bir duruş sergiledi."

Liss'in kollarındaki ince tüyler yükselirken kahvesini yudumladı ve bir sonraki sorusunu düşündü. "Yani kanser değil mi?"

"Hayır. Ne yazık ki, iki ay önce gelen sağlık görevlileri de dahil olmak üzere kimse bunun ne olduğunu bilmiyor."

"İlaç almaya o zaman mı başladın? Partide taşıdığın haplar bana annemin ölürken aldığı ilaçları hatırlattı."

"İlginizi hissediyorum sevgili Felicity ve bunun için çok minnettarım. Güzel kızım, anneni tanıyor olsaydım, dünyanın herhangi bir yerinde ona uygun bir tedavi ya da destek var mı diye düşünmeden edemezdim. Yaklaşık altı ay önce nispeten sağlıklıydım, ancak Marianne ve Alex'in deyimiyle "sağlığımın zirvesinde" olduğum için vitamin içeceği almaya başladım. Bunu çok iyi hatırlıyorum çünkü nişanlarının ertesi günüydü ve düğünde konuşma yapabilecek kadar iyi olmamı istediğini söylemişti." Adam öksürmeye öyle bir ara verdi ki Marianne gözlerini kapadı ve yumruğunu dudaklarına bastırdı. Hastalığı kalbini kırıyordu. "Ama yaklaşık üç ay önce hastalanmaya başladım. Testlerim bir sonuç vermedi, bu yüzden sevgili Marianne bana o doktorları getirdi, ama yapabilecekleri hiçbir şey yok. Ölüm çanları senin adını çaldığında, o zaman gidersin. Sizinle tanıştığıma ve kraliyet ismini devam ettirdiğinizi gördüğüme memnunum."

Liss'in yanaklarına sıcaklık doldu. Ona şantaj yapmaya çalışmıyordu ama içinde bir suçluluk duygusu vardı. Onun ve annesi için soyunu kabul etmesi gerekiyordu. Ama bu onun hastalığını ve şüphelerini ortadan kaldırmıyordu. "Peki aldığın hapların adı ne?"

"Farklı şeyler için birkaç hap alıyorum. Ama gördükleriniz bağışıklık sistemimi güçlendirmesi ve enfeksiyonları öldürmesi beklenen deneysel ağrı kesiciler. Onlar büyük bir nimet. İsimlerinden emin değilim ama acımı hafiflettiler."

"Bunu yaptıklarını sana kim söyledi?"

"Hatırlayamıyorum. Gitmem gerekiyor. Marianne dönüş yolunda ve telefonla aradığımda ya da ziyaretçilerimle görüştüğümde yanımda olmayı seviyor ama seninle yalnız konuşmak ve tahta geçmeye karar verirsen bunun çok güzel olacağını söylemek istedim. Cuma günkü büyük basın toplantısından önce Perşembe günü görüşürüz, benim güzel torunum."

Telefon kapandı.

Liss geri dönmeden önce kapıya doğru koştu. Adamın hangi hapları aldığını çok iyi biliyordu. Partideki görüntüleri beyninde sabitlenmişti. Bunlar annesine son haftalarında ağrı kesici olarak verilen bir tür morfindi. Söylediği hiçbir şeyi yapmıyorlardı ve deneysel de değillerdi. Belki de gördüğü tek tedavi buydu. Liss endişeleriyle boğuşuyor, dişlerini takırdatacak kadar şiddetli bir şekilde titriyordu. Marianne bile müstakbel kocasının babasını öldürmezdi ve Alex de buna ortak olmazdı. Vitamin içeceğinin zamanlaması, titrerken bile vücudunun terlemesine neden oldu. Çok geç olmadan Kral'a olanları durdurması gerekiyordu ama Marianne ve Alex'e kıyasla o bir hiçti.

"Ayı," diye ciyakladı. Bunu tek başına yapamazdı. Sarsıntılar tüm vücudunu kapladı. Bu bir panik atak mıydı? Ona tekrar seslenmeye çalıştı ama ağzı açılmadı. Kalbi güm güm atıyordu. Her zaman yalnızdı. Bu, annesi öldükten sonra onu kontrol eden paniğin aynısıydı. Birden Bear ortaya çıktı. Onu kanepeye götürdü ve bir battaniye alıp kucağına örtmeden önce oturttu.

"Neler oluyor Prenses?" diye sordu bacaklarını sıkıca sararak. "Kral ne dedi?"

Eğer Marianne haplar hakkında konuştuklarını duyarsa, onun ölümünü hızlandırabilirdi. Liss ağzını açtı ama sözcükler sanki biri tutkal dökmüş gibi diline yapıştı. Düşünceler beynini bulandırırken, vücudu titremesini durdurmayı reddetti.

"Liss, beni korkutuyorsun."

Liss kendini toparlamak için başını salladı ama kalbi gittikçe daha çok çarpıyordu.

BÖLÜM OTUZ YEDI

Bear elini kalbine bastırdı. "Nefes al, Liss. Lütfen gözlerini kapat ve nefesine odaklan."

Liss söyleneni yaptı ama nabzı kontrol edilemiyordu. Marianne Kral'ı öldürüyordu ve yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bu fikir gülünçtü. Liss titredi ve dişleri dilini o kadar sıktı ki kan tadı aldı.

Birden Bear ortadan kayboldu. Ben yalnızım. Onunla bu şekilde başa çıkamazdı. Kral ölecekti. Marianne sonra Liss'i yok edecekti. Steve'e güvenemezdi. Yeni hayatı, Isla gibi çevresindekilerin güvenliğini riske atıyordu. Büyükannesinin umurunda değildi ve-

Birdenbire saray partisine götürdüğü el çantasından eşyalar kucağına döküldü. Bear her şeyi dışarı fırlattı.

"Bir şey için bizi bunun için geri gönderdin. Ne olduğunu bilmiyorum ama bu çanta ya da içindekiler önemli olmalı." Bear eşyaları karıştırdı ama elini kalbine bastırdığı zamanki kadar şaşkındı.

Liss plastik kalbin olduğu yöne doğru başını salladı. Onu aldı ve elini açtı. Bear kalbi onun avucuna yerleştirdi ve elini onun elinin ve kalbin etrafına sardı. "Benimle ona kadar say, Liss. Lütfen."

Onun dokunuşu, gergin de olsa yumuşak sesi ve annesinden gelen kalbin birleşimi, ihtiyacı olan dikkat dağınıklığını zorladı. Bear altıya ulaştığında, onunla birlikte mırıldandı. Omuzlarındaki gerginlik azaldı ve kalbi yavaşladı. Saat ona geldiğinde yorgun ama daha sakindi.

Bear, Liss'i kendine doğru çekti ve birden ona kadar saymayı tekrarladı. Liss nefes aldıkça sayılar arasındaki boşluklar uzadı. Nefesi kontrol altına alınıncaya ve göğsü serbest kalıncaya kadar birlikte saydılar.

O daha açıklama yapamadan Bear'ın telefonu çaldı. Telefonu ona uzattı ama o geri verdi. "Ben Beatrice. Gitmemi ister misin?" Liss başını salladı. Ona yanında ihtiyacı vardı. Umarım düşüncelerini açıklayabilse bile tekrarlamak zorunda kalmazdı.

Liss cevap verirken telefonu hoparlöre çevirdi.

"Merhaba Felicity. Nasılsın bakalım? Partinin sonunda seninle konuşamadığım için çok üzgünüm." Beatrice'in İskoç tınısı içini ısıttı. Her ne kadar Liss korkularını ağzından kaçırmamak için ellerini yumruk yapsa da, birbirlerine nezaketle yaklaştılar. Ama Beatrice'i yanına çekmek istiyorsa felaket tellallığı yapmanın bir yararı olmayacaktı.

Bear Liss'i sıktı ve kaçan nefesiyle omuzları gevşedi. "Büyükbabamı çok gördün mü?" Liss sordu.

"Henüz değil, ne yazık ki, ama bu akşam onu ziyaret edeceğiz. Onunla birkaç gün önce konuştum ve onun için endişeleniyorum."

"Onunla birkaç kez konuştum ve az önce de telefonda görüştüm." "Sesi sana nasıl geliyordu?"

"Yeni bir öksürüğü vardı. Onunla her konuştuğumda ne kadar çok yeni semptomu olduğuna inanamıyorum. Perşembe günü onu göreceğimi söyledim ama çok hızlı bir şekilde kötüye gidiyor. Sadece son altı ayda olduğunu kendisi söyledi. Kimse neyin yanlış olduğunu bilmeden bir insan nasıl bu kadar çabuk hastalanabilir? Onun için korkuyorum."

"Ben de öyleyim." Beatrice'in sesi hafifçe dalgalandı. "Altı ay önce iyi görünüyordu ama sonra her şey değişti. Kafam karıştı. Perşembe günü onu gördüğünde kraliyet rolünü kabul etmesi konusunda onunla konuşacak mısın?"

"Evet. Planım bu. Bugün büyükbabamla bu konuyu daha fazla konuşacaktım ama..." Ona gerçeği söyleyemezdi.

"Ama?"

"Gitmesi gerektiğini söyledi. Benimle özel olarak konuşmak istemişti ama Marianne'in dönüş yolunda olduğunu ve insanlarla konuştuğunda ya da ziyaretçileri olduğunda yanında olmayı sevdiğini söyledi."

Beatrice sessizdi. Belki de Liss dedikoducu gibi konuşuyordu. Beklerken ağzı yana doğru kıvrıldı. "Bu, bu gece orada olmak için neden ısrar ettiğini açıklıyor. Bunu duyduğuma sevindim çünkü Gable ve ben onunla partide sana karşı davranışları hakkında konuşmak istiyorduk."

"Oh?"

"Tiksindim. Ailemiz hakkında kötü bir izlenim edindiniz. Hoş karşılanmanız gerekirken, kötü muamele gördünüz. Çok özür dilerim."

Liss içini çekti. "Teşekkür ederim. Belki de aptallık ettiğimi düşünmüştüm ama canım yandı."

"Benim adıma gizlice içtiğiniz ve bebekten kimseye bahsetmediğiniz için çok naziksiniz."

"Söylemeye gerek yok. Doğru zaman geldiğinde paylaşmak sizin ve Gable'ın sırrıdır."

"Marianne ile konuşacağım. Alex de daha iyi davranmalıydı. Marianne'den önce kral olmak bile istemiyordu. Partiler düzenlemeyi severdi ve kral olmanın operasyonel yanından hoşlanırdı. Arka planda kalmak istiyordu. Artık onu tanıyamıyorum."

"Geçmişte pek kraliyet gözlemcisi değildim. Ama onun biraz daha nazik olacağını düşünmüştüm," diye cevap verdi Liss, gözlerini kısa bir süreliğine kapatarak. Titremeye devam etti. Sarhoş bir serseriyle karşılaşmadığı sürece diplomasi konusunda yetenekli değildi. "Bu onun için bir şok olmuş olmalı. Gable ve Alex yakınlar mı?"

Bear onun elini tuttu ve sıktı. Panik atak onu çok yormuştu ve şimdi cinayete teşebbüs konusunu nasıl açacağını bilmiyordu. Bear ona bir kurabiye uzattı ve o da şekerli iyiliği derin derin içine çekti. Bunu yapabilirdi.

"Yakındılar ama Alex bir partide Marianne'le tanıştıktan sonra Gable'ı kenara itti. Çift kısa sürede ayrılmaz oldu."

"Ama sizce şimdi kral olmak istiyor mu?" Bu temkinli yaklaşım acı vericiydi. Kral için duyduğu korkuları haykırmak istiyordu.

"Evet. Nişandan bu yana Archie'den tahtı bırakmasını birkaç kez istedi, özellikle de o zamanlar Archie enerji ve odaklanma konusunda daha çok zorlandığı için." Liss, Bear ile bakıştı. "Ve şimdi istediğini elde ediyor ama babasını kaybediyor." Bunu isteyemez.

"Bu çok üzücü, özellikle de annesini bu kadar erken yaşta kaybettikten sonra. Kamuoyunun gözü önündeyken babasının hastalığının ve kötüleşmesinin yasını tutmak zor olmalı."

Beatrice'in cevabını beklerken saat yavaşça ilerliyordu. "Evet ve hayır. Mesele şu ki, hayır, söylememeliyim." "Neyi söylememelisin?"

"Archie'nin durumu hakkında endişelendiğinizi söylemiştiniz. Hakkımda bilmediğiniz bir şey varsa o da Gable'la tanışmadan önce doktor olmak için eğitim aldığım ama evlendiğimizde eğitimime ara verdiğimdir. Kraliyet ailesi görevleriniz olduğunda ilişkiler ve işler zor oluyor ama bir gün geri döneceğim."

Liss bu külçeyi sakladı, ancak Bear'ın işi kraliyet hayatıyla birleşse bile ilişkileri uzun sürmeyecekti.

"Büyükbabanın sağlık görevlileriyle konuştun mu? Eğitiminiz nedeniyle sizinle konuşabilirler."

"Denedim ama Marianne odadan çıkmamı istedi. Ve dürüst olmak gerekirse, o yeni sağlık görevlileri geldiğinden beri durumu daha da kötüleşti. Taramalar ve incelemeler yapılmalıydı ama hiçbir şey yapılmadı."

"Ve ona verdikleri ilaçlar da doğru görünmüyor." "Ona ilaç vermiyorlar."

"Ama öyleler," diye ağzından kaçırdı Liss. Kalbi hızla çarpıyordu. "Marianne'in ona haplarını alıp almadığını sorduğunu gördüm. Annemin son günlerinde aldığı ilaçlara benzediklerini fark ettim. En iyi ihtimalle ağrı kesici. Sanırım ona başka bir şey de veriyorlar ama ne olduğunu bilmiyorum." Kendini çelikleştirdi ve Bear'ın elini sıkıca kavradı. Bir sonraki sözleri ailesiyle ilişkilerini mahvedebilir ya da daha kötüsü olabilirdi. Liss derin bir nefes aldı. "Kulağa filmden fırlamış gibi geliyor ama Marianne ve belki de Alex, Archibald'a bir şey yapmaya çalışıyorlar."

"Katılıyorum," diye fısıldadı Beatrice. Liss elini ağzına bastırdı. "Gable'a da benzer bir şeyden bahsettim. Muhtemelen Alex onun ailesi olduğu için kabul etmeyecektir."

"Gable'ın ihanete uğrayacağını düşünmemiştim. Bugün Kral'la konuştuğumda, hapların bağışıklık sistemini güçlendiren ve enfeksiyonları öldüren ağrı kesiciler olduğunu söyledi."

Marianne'in nefesi kesildi. "Böyle bir teknoloji yok. Bu haplar ona zarar veriyor olabilir."

Liss kekeledi, "Bütün haplarını test ettirmeliyiz. O zaman Gable kanıtlara inanabilir."

"Şüphelerime rağmen Marianne ve Alex'in ona zarar vermeye çalıştıklarına inanamıyorum. Archie onun babası." Şoku aniden değişti ve sesi yavaşladı. Liss, Beatrice'in duruşundaki amacı hayal etti. "Bu gece onu ziyarete gittiğimizde birkaç hap alacağım."

"Ve Strike onları test ettirebilir," diye araya girdi Bear. "Laboratuvarda çalışan bir arkadaşı var. Basın toplantısından önce bir sonuç alabilir miyiz bilmiyorum ama denemeliyiz."

"Kesinlikle," diye yanıtladı Beatrice. "Yanımızda böyle mükemmel bir ekip olduğu için mutluyuz. Bu Bear, değil mi, Bodyguard Corp'tan?"

Bear göğsünü kabarttı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum Prenses Beatrice. Bu gece kralı gördükten sonra onları kardeşinize ulaştırabilirseniz, Strike onları ondan alacak. Eğer sizi takip eden biri varsa, bizimle hiçbir bağlantısı olmayacaktır. Strike ve kardeşiniz orduda aynı müfrezedeydiler. Bu konuda konuşmaya iznimiz olduğundan değil."

"Elbette, çok gizli," diye yanıtladı Beatrice. "Ve bu mükemmel bir plan."

"Ama hamileliğinle birlikte. Kendine dikkat etmelisin," dedi Liss. ağzından bir hava püskürterek araya girdi.

"Ama bunu ülkem ve Archibald için yapmak zorundayım. O iyi bir adam ve onu çok seviyorum. Bunu Gable ve doğacak bebeğimiz için de yapmalıyım."

Liss nefesini tutarak, "Eğer eminsen," diye cevap verdi.

"Güvende olacağım Felicity, söz veriyorum. Yarın tekrar konuşalım," diye talimat verdi Beatrice.

Bear ekledi, "Bu arada sen kardeşinle konuş, ben de Strike ile irtibata geçeyim. Bunu halledeceğiz."

"Kendine iyi bak Beatrice," diye fısıldadı Liss, kalbi boğazına kadar fırlarken. Bu, aptalca fikirleri uğruna başkalarının güvenliğini riske attığı vahşi bir kaz kovalamacası olabilirdi.

"Sen de Felicity. Ya Bear?"

"Evet, hanımefendi?"

"Liss'i koru ve onu keskin içgüdüleri olduğuna ikna et. Bir şeyler olduğuna inanmam haftalarımı aldı. O aileye harika bir katkı ve ona sahip olduğumuz için şanslıyız. Kendinize iyi bakın, ikiniz de."

Beatrice aramayı sonlandırdı ve Liss ile Bear'ı sessizlik içinde bıraktı.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Beatrice'in sözleri ve ekibin planı kulaklarında çınlarken, Liss yatağına uzandı.

Zaman hızla geçti ve uykuyla savaştı. Bu sığınakta neredeyse hiç zamanı kalmamıştı. Ama annesinin anılarıyla ve söyleyecekleriyle boğuşurken, daha önceki anksiyete krizinden kaynaklanan yorgunluk onu alt etti ve derin bir uykuya daldı.

Soğuk kış günlerinde çocukluğunun pazar günlerinin kokusuna uyandığında dakikalar geçmiş gibiydi. Bear son ikramıyla kapıdan kafasını uzatmış, haşlanmış sığır eti ve kış sebzeleriyle karışık taze pişmiş ekmek kokusunu getirmişti.

"Uyanık mısın?" diye sordu kadın gözlerini ovuştururken.

Liss başını salladı ve kucak tepsisini üzerine koyup ziyafet çekmesine izin vermeden önce oturmak için kendini çekti.

Bir kaşıkta, bunun şimdiye kadar yediği en iyi güveç olduğunu anladı. Karnı acele etmesi için guruldamadan önce tadına baktı. Bear yatağın kenarına oturdu ve o yerken gülümsedi.

"Ben buna Ayı yahnisi diyorum." Adam kıkırdarken Liss ona dikkatle baktı. "Bu yahniyi yaparken ayağıma bir kepçe düşürmem dışında hiçbir ayı zarar görmedi. Ama gizli bir malzeme var ve ancak bana iyi davranırsan sana söyleyeceğim."

Liss ona göz kırptı. "Ne kadar güzel konuşuyoruz?"

Bear yutkunurken adem elması sallanıyordu. "Henüz o kadar güzel değil. Strike sen uyandığında uğrayacağını söyledi."

"Utanç verici." Dudaklarını yaladı ve onun yanaklarını kaplayan kızarıklıktan zevk aldı.

"Tamam. Sana anlatacağım." Çarpık bir parmakla onu daha yakına çağırdı. Ona sırlarını anlatmak yerine boynunu öptü ve dudaklarını kulak memesinde gezdirdi. Kız onun gülümseyen ağzına karşı ürperdi. "Sır, bir dilim oyuncak ayı jambonu. Herkesin içinde bir parça Ayı'ya ihtiyacı vardır, özellikle de senin."

Adam memnun bir sırıtışla kaşığını yalarken koluna bir tokat attı. "Kendini komik sanıyorsun."

Sırıtırken kaşları dans ediyordu.

"Sen de mi yemiyorsun?" Ekmeği dişleriyle ikiye böldü ve kâsenin dibindeki meyve suyuna batırdı.

Ekmeğinin bir kısmına uzandı. "Bu paylaşmamız içindi, ama-"

Elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Kaybol. Bunların hepsi benim. Ve daha fazla kurabiye istiyorum."

Cebine uzanıp bir parça mutfak rulosuna sarılmış iki kurabiye çıkarmadan önce "Sen vahşisin," diye alay etti. "Ve eğer kartlarını doğru oynarsan, bunların geldiği yerde daha fazlası var." Cazibesi, önceki telefon konuşmalarından sonra ihtiyaç duyduğu ışıktı. Ama yakında hayatından çıkacaktı. "Strike'la yemek yedim bile. Planlar üzerine sohbet ettik. Beatrice'in kardeşine gidiyor, haplar onda."

Sanki bir işaretmiş gibi, kapı çalındı. "Herkes iyi mi?"

"Şimdilik," diye yanıtladı Bear.

"İçeri gel, seni sik kafalı," diye seslendi Liss. "Ateşimi yükselten tek şey bu güveç. Bana Ayı'nın yapabileceğinden çok daha fazlasını yapıyor."

Strike içeri girdiğinde Bear homurdandı. "Çok güzel olmuş. Bear iri yarı olabilir ama mutfak becerileri neredeyse anneminkiyle yarışır."

"Annem bunu söylediğini duymasın," diye cevap verdi Ayı, ayağa kalkarak. "Bu hanımefendi için daha fazla kurabiye alacağım çünkü yemek yerken ne kadar narin ve prenses gibi olduğunu seviyorum."

Kadın onu itekleyince sıçrayarak uzaklaştı, ancak onu öpmek ve tepsiyi almak için geri döndü.

"Nasılsın, Liss?" Bear zıplayan adımlarla kapıdan çıkarken Strike sordu.

Dudaklarının arasından uzun bir nefes çıktı. "Kafam karışık, yorgunum ve stresten çıldırıyorum ama aynı zamanda... garip bir şekilde mutluyum."

Strike odanın kenarında dolanıyordu. Belki de o da Bear gibiydi ve kadınların odasında sadece seks yapıyorsa rahat ediyordu.

"Birkaç hafta önceki hayatınızdan biraz farklı mı?" Bear'ın onu becermek ve onunla birlikte gülmek istemesine neden olan bir yanakla konuya girdiği yerde, Strike ciddi ve yumuşaktı. Genellikle iş adamıydı ama yüzeyin altında daha fazlası vardı.

"Kesinlikle. Bir dakika önce bir yerde, bir dakika sonra başka bir ülkede olduğunuz bir hayatla nasıl başa çıkıyorsunuz?" Liss kurabiyelerden birini kemirerek sordu.

Strike kollarını kavuşturdu. "Ordu beni iyi eğitti. Bir daha asla yaşamak zorunda kalmayacağımı umduğum bir düzeyde öngörülemezlikle başa çıkmama yardımcı oldu. Bu iş bana kontrol sağlıyor. Her iş teklifini kabul etmek zorunda değiliz ve yakında müşterilerimizi ve ülkeleri çok daha kolay seçebileceğiz."

"Bear bana aniden orduya katıldığını söyledi. Nasıl oldu bu?"

Strike omuz silkti, sanki birkaç saniye öncesine göre daha rahatmış gibi bir adım daha yaklaştı. "Prenses rolünü üstlenmemeyi düşünmenle aynı sebeplerden dolayı."

Başını öne eğdi. "Yani Bear sana annem yüzünden onu alacağımı söylemedi mi?"

"Bana söyledi. Ama hâlâ bunu yapmamayı düşündüğünü biliyorum." Bear tahmin etmiş olmalı.

"Kendime olan güvenim yüzünden," diye

yanıtladı. "Aşk yüzünden."

"Dur bakalım. Bear'ı sevmiyorum, o da beni kesinlikle sevmiyor. Daha yeni tanıştık ve onu sevemem, çünkü böyle bir şey olmaz. Televizyon dizilerinde böyle şeyler olur," diye kabalaştı.

"Bir kadının yirmi dört yaşında prenses olduğunu öğrendiği, sonra da üvey amcasının büyükbabasını öldürmeye çalıştığını öğrendiği diziler mi?" Strike gülümsemiyordu. "Bear'ı yıllardır tanırım ve şu anda gördüğünüz adam nadiren olduğu kişidir. Bariyerlerini indirmiyor ve ben ve ailem dışında insanların ona yaklaşmasına izin vermiyor. O zaman bile sana karşı olduğu kadar nazik ve şefkatli değil. Sen onun bu yönünü ortaya çıkardın."

Liss kurabiyeyi ısırdı ve başını eğdi.

Strike devam etti, "Bunu en nazik şekilde söylüyorum, ama gittiğinde, ki gideceksin çünkü bunu annene borçlu olduğunu hissediyorsun" -dişlerini sıktı

-"Bu onu mahvedecek ve son birkaç gündür burada yaşayan Ayı'yı bir daha asla göremeyeceğimden korkuyorum. Bu yüzden onu terk ettiğinde, aranızdaki her şeyin bittiğini bildiğinden emin ol, çünkü onun bir geleceğe ihtiyacı var, senin ona dönmeni umarken neler olabileceğini merak ederek geçireceği bir hayata değil."

Birisi Strike'ı incitti. İsteği her ne kadar acı verse de, arkasında acı vardı ve bu acı Strike'ın acısıydı, Bear'ın değil.

Bear odaya dönerken, "Sözlerini dikkate alacağım," diye ters ters baktı.

"Hangi kelimeler?"

Strike omuz silkti. "Alex ve Marianne'in Kral'ı öldürmeye teşebbüs ettiklerini kanıtlarsak Liss'in iyi bir geleceği olacağını söylüyordum. Hayatı *epik* bir TV dizisine dönüşecek." Bear'a baktı ve başını eğerek odadan çıktı. "Bir kelime."

Strike'ın soğuk tavrı geri döndü. Ne büyük bir zevk. Ama haklı olduğu bir nokta vardı. Bear ona karşı ne hissediyor olursa olsun, annesinin anısını onurlandırdığı için onun hayatını mahvetmek istemiyordu. Ama ona karşı bir sürtük de olamazdı.

Güveç ve kurabiyeler ona enerji vermek yerine yorgunluk dalgaları getirdi. Liss yastığa yaslandı, Isla'nın bir hafta önce ona verdiği kitabı aldı ve Bear'ın dönüp Strike'ın hayatının epik bir TV dramasına dönüşmesi konusunda ne demek istediğini açıklamasını bekledi.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

"Prenses," Bear'ın karanlık odanın dışından gelen fısıltısı onu kitaptan kaldırmaya yetti.

Liss başını yastıktan kaldırdı. Kollarını ve boynunu esnetmek zordu. Çok fazla dinlenmiş ve yeterince egzersiz yapmamıştı ve halsizliği de bunun bir yan etkisiydi.

"Hey," diye cevap verdi adam odaya girdiğinde.

"Seninle aynı yatakta uyuyabilir miyim? Varsaymak istemedim," diye cevap verdi. Tek gözünü açarak onun yatağın kenarında bekleyişini izledi. Boxer'ı kışkırtıcı bir alay gibi kalçalarının üzerinde duruyordu. Bear, bir kıza dans teklif eden ergen bir oğlan gibi bir o yana bir bu yana adım atıyordu. Adamın savunmasızlığı göğsüne saplanınca yorganı geri çekti ve onu içeri çağırdı.

Yatağın içine atladı. Cüssesi yatağın gücünü test etti. "Özür dilerim," dedi sırıtarak.

Liss lambasını söndürdü ve ona doğru uzandı. "Saat kaç?" "Sabah üç civarı. Strike hapları laboratuvara bıraktı ve
Bu gece şehirde kalacak. Birlikte vakit geçirmemizi istiyor." Yatağa uzandılar ve ilk kez yatıya kalan iki en iyi arkadaş gibi birbirlerine baktılar.

"İstediğinin bu olduğuna emin misin?" Liss, Strike'ın uyarısını hatırladı. Yürümeden önce bu bombayı Bear'a patlatmak ve arkadaşlıklarında sorun yaratmak adil değildi.

"Sanırım öyle. Strike beni hiç bu kadar mutlu görmediğini söyledi. Yine de kişiliğimdeki bu değişikliğe neyin yol açtığını hayal edemiyorum." Kaşları eğlenceyle dans ediyordu. Kızın elini tuttu ve ağzıyla bileğinin iç kısmını okşadı. "Şüphen varsa diye söylüyorum, bu tamamen seninle ilgili Liss. Birlikte çok uzun zamanımız yok ama bu günlerin özel olmasını istiyorum, en azından bunu hak ediyorsun. Seni bir randevuya götüremem ve seninle romantizm yapamam..."

"Gibi mi?"

"Ben hiç kimseyle aşk yaşamadım." Gözleri yukarı doğru kaydı. "Onları sadece beceriyorsun, öyle mi?" diye şaka yaptı.

"Oi." Dudakları neredeyse birbirine değecek kadar yaklaştı. Çikolatalı kurabiye kokuyordu ve Liss bu anıyı sıkıca tuttu. "Onlara hayatlarının en güzel saatlerini yaşatıyorum."

Bundan hiç şüphesi yoktu. Birbirlerinin bedenleriyle geçirdikleri zaman hayatlarını değiştirmişti. Bear'ın kalbine sarılan anlar da bir o kadar önemliydi.

"Bana hiç kimseye söylemediğin bir şey söyle," diye fısıldadı Liss. Erken saatin karanlığında bir büyünün etkisindeydiler ve Liss bunu yüksek sesle bozmak istemiyordu.

Kolunu kıza dolayıp vücudunu yüzleri kadar yakınına çekerken kaşları birbirine dolandı. "Bir keresinde, bu kaba kulübün kapısında çalışırken, DJ ile sohbet ediyordum. Başım dönüyordu çünkü en sevdiğim şarkıyı çalacağına söz vermişti. Bir Spice Girls şarkısıydı ama bu seninle benim aramda."

"Dudaklarım mühürlü."

"Olmasalar iyi olur," diye cevap verdi ve kızın gözlerini devirmesine neden oldu. "Her neyse, heyecandan ve on dokuz yaşında olduğum ve hava atmaya çalıştığım için DJ kabininden atlamaya çalıştım ama ayağım takıldı ve yere çarptım. Utanç verici durumumla yüzleşmek için zıplıyordum ki çığlık diğer kapı görevlilerine ulaştı. DJ birinin bana vurduğunu düşündü. Birdenbire dans pistine beş tane heyecanlı, iri yarı güvenlik görevlisi çıkageldi ve tüm bu sarhoş dansçılar neler olduğunu görmek için itişip kakışmaya başladı. Ben ayağa kalktığımda büyük bir yumruklaşma vardı. Güvenlik görevlilerinden biri beni kimin indirdiğine karar verdi ve onu dışarı çıkarmaya çalıştı. Herkes yumruk atıyordu. Tam bir katliamdı. Sonunda polis geldi ve olayı ayırdı."

Liss'in kıkırdamaları kontrolden çıkmıştı.

"Hey, sen." Ayı suratını astı. "Pekala, o zaman gülmeni engellemem gerekecek."

Onu nazikçe dudaklarından öptü ve parmaklarını saçlarına doladı. Liss bacaklarını onun etrafına doladı. Sıcaklık oradaydı. Hiç gitmedi ama uzun süredir birlikte olan aşıklar gibi, birbirlerinin kollarında olma fırsatını kucakladılar. Adamın dudakları şefkatliydi ve elleri kızın saç tellerini okşarken nazikti. Ara sıra adamın ellerinden biri kızın kalçasını kendisine doğru tutuyor ama ikisi de daha fazla zorlamıyordu. Bunun yerine, sanki öpücükler ve okşamalarla birbirlerinin kollarında kraliyetin ve beklentilerin var olmadığı bir gelecek yaratmışlar gibi yakınlığın tadını çıkardılar. Ayı onun dünyası olmuştu ve

Vücudu ona en mahrem sırlarını sundu, o da bunları tüm varlığıyla korurken kendi sırlarını da ona hediye etti.

Gün doğumu pencereden içeri süzülürken, Bear yataktan fırladı. Yatağına dönmeden önce pencereleri açtı. Ayı doğrulup onu bacaklarının arasına oturtup pencereden dışarı bakarken dudakları acıyordu ve kalbi doluydu.

"Bu odanın en güzel yanı gün doğumu manzarası," diye fısıldadı kulağına, onu bacaklarının arasına alarak. Boynunu gıdıklayan nefesine karşı ürperdi. Güneş yükselirken ellerini vücudunun önünde tuttular.

Cumbalı penceresinin dışındaki nehrin üzerinde yükselen tepeler, daha önce hiç görmediği kadar güzel bir gün doğumuyla parlıyordu. Sanki dünya bir gelecek vaadiyle alev alev yanıyordu. Erken saatin sessizliğinde, imkânsız mümkün gibi geliyordu. "Paralel evrenimizde bir yerlerde buna uyanıyoruz. İki köpeğimiz var-"

"Ve yabani bir kedi," diye araya girdi.

"İki köpeğimiz ve vahşi bir kedimiz var," diye kabul etti, kulağına öpücükler kondurarak, "yatakta bizimle birlikte, gün batımını izlerken kahvemizi yudumluyor ve kurabiyelerimizi atıştırıyoruz."

Nefesi kesilmiş gibi yaptı. "Kahvaltıda kurabiye mi?"

"Güven bana, bunu atlatmanın bir yolunu bulacağız ve uzun köpek yürüyüşlerinden bahsetmiyorum." Karıncalanmalar omurgasını boydan boya kat etti ve onun eline uzanıp parmak eklemlerini öpücüklerle okşadı. İç çekerken mırıldandı. "Köpeklerimizin ve vahşi kedimizin adı ne?"

"Kedinin adı Zorro çünkü o bir savaşçı," diye cevap verdi, parmak uçlarıyla kolunu aşağı yukarı okşarken.

"Peki ya köpekler?"

"Jeff ve Roy, eski usul futbol uzmanları gibi çünkü köpeklere insan isimleri vermek komik."

Onu sıkıca kavradı. "Benden hiçbir itiraz alamayacaksın."

"Bu paralel evrenin sesi hoşuma gitti." Onun önünde diz çökmek için döndü. Dudaklarına öpücükler kondurdu. "Sanırım her Pazar benim için rosto yemeği pişireceksin."

Gevşek bir dalgayı kızın kulağının arkasına sıkıştırdı. "Prensesim ne isterse." "Ama ben bu dünyada bir prenses olmayacağım."

Bear başparmağıyla kızın alnındaki çizgileri düzeltti. "Sen her zaman benim prensesim olacaksın," dedi yumuşak bir sesle. Ayı onu yatağa yatırdı

ve vücuduna tapınmadan ve doğan güneşin ışığı altında onunla sevişmeden önce tişörtünü çıkardı.

Kahvaltıdan sonra Bear, Bodyguard Corp'un önümüzdeki ay yapacağı işleri planlarken Liss de işleri organize etmeye geri döndü.

Her nasılsa, gün olaysız geçti. Günlük hayatlarına devam eden bir çift gibi yaşadılar. Strike onları arayarak test sonuçlarının muhtemelen Cuma gününe kadar ellerinde olacağını bildirdi. Kral onlara inanmayı reddedebilirdi ama yeni ailesini parçalasa bile büyükbabasını kurtarmaya çalışması gerekiyordu.

Dizüstü bilgisayarından gelen birkaç bip sesi dikkatini dağıttı. Gönderdiği fatura ve raporların ödeme makbuzları ve tekrar iş talepleri vardı.

Liss kendi kendine, "Bu adamların başa çıkabileceğinden çok daha fazla iş var," diye mırıldandı. Bu tür durumlar için bir süreç olmalı.

Bear'ı dinledi ama o bir telefon görüşmesiyle

meşguldü. Liss video Luke'u aradı.

"Hey, Liss." Arka planda One Direction çalıyordu. "Nasıl gidiyor? Sanırım senin için fazla zaman kalmadı."

"Hatırlatma bana." Sanki onu azarlamış gibi kulakları pembeleşti ve kadın onu rahatlatmak için çabucak gülümsedi. Her gün iş hakkında sohbet ediyorlardı ve o her seferinde kabuğundan çıkıyordu. "Söylesenize, Strike ve Bear için çok fazla koruma işi yaptığınızda ne oluyor?"

Luke bilekliğini kurcaladı. "Arkadaşların güvendiği insanlardan oluşan bir bankamız var ve onlarla iletişime geçiyoruz. Bazı müşteriler kadın koruma tercih ediyor; bazıları da Strike ve Bear Avrupa'da çalışırken Avustralya gibi yerlerde yanlarında olabilecek birini istiyor. Size erişim sağlayabileceğim isimlerden oluşan bir veri tabanı var ama neden soruyorsunuz?"

"İşlerle ilgili e-postalar alıyorum ve Strike ve Bear'ın çok az müsaitlikleri var, takvimlerinden anlaşılmıyor. Sadık müşteriler sağlamak için daha fazla ne yapabileceklerini merak ediyorum." Bir kalemi dizüstü bilgisayarına vurdu. Midesi homurdandı.

"Böyle konuşunca operasyon müdürü gibi konuşuyorsun," diye takıldı. Liss sehpanın üzerinde duran suyuna uzandı. Bu tür bir iş için gerekli becerilere sahip değildi. "Ama ne yazık ki onun yerine Kraliçe olman gerekecek."

Bardak devrildi ve Liss onu yakaladı, ancak halıya su sıçramadan önce değil. "Asla Kraliçe olamayacağım. Tahtın sıradaki varisi ben değilim."

Luke başını eğdi. "Ama Strike bana Marianne ve Prens Alex'ten ve nasıl tutuklanmaları gerektiğinden bahsetti. Eğer Kral'a bir şey olursa, Cuma gününe kadar Kraliçe olabilirsin."

"Hayır, hayır, hayır," diye mırıldandı Liss, dizüstü bilgisayarı kanepeye itip volta atmaya başladı. "Fark etmedin mi?" Luke'un kulakları p e m b e l e ş m i ş t i . "Bu bir soy olayı. Strike bana açıkladı."

"Ben yapmadım, ben... Strike'ın dün gece epik TV draması derken kastettiği buydu. Bunu yapamam. Kraliçe olamam ve büyükbabamı kaybedemem... Bu benim hayatım değil. Ben bir bar işletiyorum. Ben kraliçe değilim." diye söyleniyordu.

"Bildiğini sanıyordum. Bear'ı arıyorum," diye bağırdı Luke kameraya doğru. "Sakin ol, Liss, lütfen. Cuma gününe kadar Kraliçe olmayabilirsin. Gelecekte aylar ya da yıllar olabilir."

"Hiç yardımcı olmuyorsun," diye bağırdı adımlarına devam etmeden önce. Ayakları halıyı dövüyordu.

Birkaç dakika içinde Bear aceleyle odaya girdi. Luke görüntülü aramayı sonlandırmadan önce, "Sizi yalnız bırakayım," diye bağırdı.

Bear gözlerini kıstı. "Prenses, neler oluyor?"

"Bana öyle deme. Ben prenses değilim. Kahretsin, yakında Kraliçe olabilirim, Ayı. Kraliçe olamam! Bir grup insana güvenle konuşamam. Geçen gece beni o sahnede gördün ve sonunda bu ülkeyi yönetirsem bu hiçbir şey olmayacak. Bu ülkeyi yönetemem," diye haykırdı.

Bear onu sabit tutmak için yakaladı. Onun kollarında titriyordu. Vücudu sakinleşene kadar onu kendine doğru çekti ama bu düşüncelerinin sarmal haline gelmesini engelleyemedi. Kanepeye oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. Prenses olmak bile istemiyordu. Bunu sadece bir aile kurmak ve annesinin asla sahip olamadığı hayatı yaşamak istediği için yapıyordu.

Bear çaresizce, "Fazla düşünmenin bir faydası yok ve bu şekilde hiçbir şeyi çözemeyeceksin," diye mırıldandı.

"O zaman ne öneriyorsun?" diye ellerine karşı bağırdı.

Bear onun önünde diz çöktü ve ellerini yüzünden çekti. Teni sıcaktı. "Günlerdir dışarı çıkmadın ve kabin ateşin varsa bu beni şaşırtmaz. Dikkatini dağıtmamız gerek." Dizüstü bilgisayarın kapağını indirdi ve masayı onun önünden çekti.

"Böyle bir zamanda seksi mi olmak istiyorsun?" Bu öneriye kuşkuyla yaklaşsa da omuzlarındaki gerginliği hafifletmişti. Adamın kasıklarına sivri bir bakış attı.

Adamın derin, şehvetli kahkahası kadının endişesini daha da hafifletti.

"Öyle demek istemedim.

Egzersiz yapmaya ne dersin?"

"İğrenç şeyler söylemeyi kes," diye şaka yaptı, onu yıkıcı düşüncelerden uzaklaştırmak için mizahı zorladı. "Koşuya ne dersin? Benimle koşup güvende olduğumdan emin olabilir misin?"

"Bu güzel ama kaslı vücudun sizi aldatmasına izin vermeyin. Koşabilirim. Ama bana bir konuda söz vermelisin," dedi Bear elleri onun dalgalarına doğru kayarken.

Liss gözlerini onunkilere kilitledi. "Devam et."

"Seni gerinirken izleyebilir ve muhteşem kıçının manzarasının tadını çıkarmak için arkanda koşabilirim."

Adam onu sertçe öperken Liss onun ağzına karşı güldü. İhtiyacı olan şey buydu. Belki de stresini bastırmak için kaba davranma konusunda ona öncülük etmişti. Daha önce de işe yaramıştı. Adam onun saçlarını okşarken dili dudaklarını birbirinden ayırdı. Bir elini onun joggers'ının içine soktu. Adamın siki kadının elinde zonkladı ve kadın onu harcanmamış bir enerjiyle öperken adam kadının ağzına doğru inledi. Gözlerini kapadı ve avucunun içinde sertleşene kadar onu okşadı. Adam onu kalçalarından tutup kaldırırken ve duvara yaslarken bacakları sıkıştı. Kaçmak yerine bunu yapmalıydılar.

Sonunda Bear geri çekildi. "Kastettiğim esnemeler bunlar değildi. Hava kararmadan önce temiz havaya ihtiyacımız var. Işıkta daha güvenli olur."

Suratını asarak cevap verdi.

"Sonra, söz veriyorum," diye homurdanarak aletini boxer'ının içinde kaydırdı. "Mazoşist olmalıyım, çünkü seni hiç bu kadar çok sikmek istememiştim. Sen benim bağımlılığımsın. Seninle olmadığım zamanlarda seni düşünmeden duramıyorum. Şimdi şu ıslak külotunu değiştir ve on dakika içinde kapıda buluşalım."

"Islak olduklarını kim söyledi?" diye yanıtladı nefes nefese.

Dikkatle ön taraflarına baktı. "Joggers'ınızın önündeki tatlı nokta tam bir ipucu," diye cevap verdi gergin bir kıkırdamayla. Odadan topallayarak çıkmadan önce gözlerini tekrar kızın vücudunda gezdirdi.

KIRKINCI BÖLÜM

Hafif rüzgâr, at kuyruğundan kurdele gibi dökülen saç tellerini kaldırdı.

Sırtını esnetmek için bir o yana bir bu yana eğilirken güneş tenini ısıtıp kızarttı. Gerinmelerinin çoğunu evin içinde, meraklı bakışlardan uzakta yapıyordu ama bahar çiçeklerinin kokusunu içine çekerken gözlerini kapadı ve ellerini yukarı kaldırdı. Özgürlüğün tadı umduğundan çok daha fazlaydı. Strike'ın ailesine ait uzak eve giden uzun özel yolun etrafı yeşil tarlalarla çevriliydi.

Bear, Liss'i araba yolundan aşağıya, atlı bir patikaya doğru götürürken, "Haydi, Yavaş Koç," diye bağırdı.

Kuşlar ağaçların üzerinde uçuyordu. Kaygısız görünüyorlardı ve Liss kendi geleceği için de aynısını arzuluyordu. Köknar dolu havayı soludu. Ayı haklıydı. Buna ihtiyacı vardı. Ayda sadece mesaileri ve enerjisi elverdiğinde birkaç kez koşuyordu. Spor salonu üyeliğine parası yetmediği için açık havada, dizel dumanlı beton ormanda koşuyordu.

Bear'ı solladı ve kıçına bir tokat attı. Ayı'nın yanıtı sert bir küfür oldu. Liss koyunların yanından hızla geçerken onlara el salladı. Esinti saçlarını okşamaya devam ediyordu.

Kırsal alanda koşarlarken Bear yönleri bağırarak tarif etti. Zemin dengesizdi ve birkaç kez düşmesini engellemek için onun kalçalarını tuttu. Bunun onu ne kadar tahrik ettiğini bilmiyordu. Onu bir daha asla göremeyeceğine dair düşünceler, geleceğe dair korkular ve Kral'la ilgili sorularla yarışıyordu.

"Sola," diye bağırarak onu bir ormana doğru yönlendirdi. Liss genellikle kulaklık takarak koşar, çoğu zaman düşüncelerini otuz dakika boyunca unuturdu. Küçük bacakları onun uzun bacaklarıyla yarışırken, gürültülü adımları zamanın dışına çıkıyordu.

Kadın daha küçük bir patikaya ulaştığında "Dur!" diye bağırdı.

Liss dondu kaldı. "Sorun ne?" Sözleri pantolonunun arasından zar zor duyuluyordu. Saç telleri tenini kaplayan tere yapışmıştı.

Kuşlar öttü ve ağaçlardaki yapraklar hışırdadı. "Çok fazla düşünüyorsun."

Liss ciğerlerini doldurmaya çalışırken bir ağaca yaslandı. Nefes nefese kaldığında adamın gözlerinin göğsünde olduğunu hissetti.

"Düşüp bileğimi kırmaktan korkuyorum." Ama en azından yine onun kollarında olacaktı. Belki de daha fazla endorfin salgılaması için onu yatağına kadar taşıyacaktı. Sabah yaşadıklarını hatırlayınca içi sızladı.

"Bunun sana olmasına izin vermem." Adam yaklaşırken yapraklar çıtırdadı. "Sen iyi bir koşucusun."

"Bu işe yaradı ama hiçbir şey aşırı düşünmeyi durduramaz." Gerçi şimdi karşısında o olduğuna göre, fazla düşünmesini geçici olarak neyin durdurabileceğini biliyordu. Gri koşu pantolonu ve kaslarını kavrayan tişörtüyle Bear, spor giysiler içindeki seks gibiydi. Ama bu koşmakla ilgiliydi, ona sahip olma ihtiyacıyla değil.

"O zaman sanırım devam etsek iyi olacak. Kramp girmesini istemiyorum." Adamın gözleri kızın baldırlarını esnetirken baldırlarına kaydı. Yutkunduğunda adem elması sallanıyordu ve joggers'ının içinde kendini kaydırdı. Onun aletini tekrar hissetmek istiyordu.

"Krampımı çözmeme yardım etmek istemiyor musun?" Ayağını alçak, yatay bir dalın üzerine koydu ve gerindi. Göğsünden aşağı ter damlıyordu ve adam dudaklarını yaladı.

"Tam bir baş belasısın," dedi sesi hırçınlaşarak. Liss'in hareketlerini takip etti. "Dikkatini mi dağıtıyorum, Ayı?" Liss'in kalçalarının arasındaki sıcaklık
ilkel bakışlar. Gözleri, içinde kendini kaybedip bir daha asla geri dönemeyecek kadar karanlıktı. "Bunu hiç ormanda yaptın mı?"

"Evet."

"Görmedim." Liss ayağa kalktı ve Ayı'yı bir ağaca yasladı. Kendi isteğiyle gitti. Dallar iri ayaklarının altında çatırdadı. Liss kolayca yerleştirilmiş bir kütüğün üzerine basarak onun hizasına gelmesini sağladı. Onun gözlerinin içine bakarken dudağını ısırdı. "Ama her şeyin bir ilki vardır."

"Açık alanda, her şeyin olabileceği bir yerde seks yaparsam nasıl bir koruma olurum?" diye homurdandı.

"Azgın biri mi?"

O sabah içine boşaldığı andan beri içinde dolaşan uyarılma serbest kalmak istiyordu. Öpücüğü ve aletini avuçlaması sadece başlangıçtı.

"Liss," diye uyardı.

"Chambers," diye cevap verdi, soyadını evdeki boks kupasından hatırlıyordu.

Sertçe yutkundu. "Hayatımda Strike'ın ailesi dışında kimse bu ismi bilmiyor. Dudaklarında kulağa muhteşem geliyor. Tekrar söyle," diye ısrar etti.

"Chambers," diye cevap verdi, ismi uzatarak.

Dudakları onunkilere sert ve hızlı bir şekilde çarptı ve Liss'in kalçalarını sıkıca kavradı. Dilleri birbirine karıştı ve onu kendine doğru çekti. Liss kendini Bear'a kaptırırken, bütün gün peşini bırakmayan çılgınca düşünceler aklından uçup gitti. Ayı ellerini jogger'ının ve külotunun altına kaydırdı ve kalçalarını sıktı. Elleri onun her yerini kavrayacak kadar büyüktü. Bear öpücüklerini onun boynunda gezdirdi. Dudakları kızın teninde sıcacıktı ve kız inleyip soyadını mırıldanarak ona doğru kıvranmaya başladı.

Adam kadının vücudunu sarmıştı ve kadın da ondan zevk alıyordu. Eli spor ayakkabısının altından kaydı ve daha önce yaptığı gibi aletini avuçladı. Ön sevişme koşmaktan daha iyiydi. Ağzı askılı üst kısmına ulaştı ve onu aşağı çekip dudaklarını göğüs ucuna doladı.

Liss yüksek sesle inledi.

"Biliyorum bebeğim," diye cevap verdi. Adam kadının eşofmanlarını ve iç çamaşırlarını yere itti, kadın da onları tekmeleyerek çıkardı. Cebinden bir prezervatif çıkardıktan sonra hızlı bir şekilde joggers ve tişörtünü takip etti.

"Senin açık alanda seks yapan türden bir koruma olmadığını sanıyordum," diye alay etti soluk soluğa kalışları arasında.

"Ben her zaman hazırlıklı olan bir korumayım," diye cevap verdi, kalçalarından tutup onu kendine doğru çekti. Kıkırdaması boğazında düğümlendi, sanki kanına enjekte etmiş gibi vücuduna uyarılmışlık damlıyordu. "Ve senin için her zaman azgınım."

Aletini hizalayıp içine sokmadan önce onu bir ağaca doğru itti.

"Yine mi?" diye haykırdı adam hafifçe dışarı çıkıp tekrar içeri iterken. Bazı anlar sevişmek içindi, diğerleri ise Liss'in yetişkinlik yılları boyunca özlediği türden bir seks için. Saf, ahlaksız bir sevişme. Günlerce kendine dokunacak, vücudunun içindeki sikini ve kafasının içindeki sözlerini hatırlayacaktı.

Bark sırtını kaşıdı. Bir prensesin, korumasıyla yaşadığı vahşi sevişmenin kanıtlarına sahip olmaması gerekirdi ama umurunda değildi. Acı, o anı ruhuna damgalamıştı.

Tüyleri diken diken olurken dudakları boynunu ve göğüslerini okşamaya devam etti. Elleri adamın başını vücuduna yaslarken

zevk çığlıkları atıyordu. Kalçaları adamın kalçalarına sıkıca yapışmıştı ve sanki onu hayatının fırtınalarından kurtarabilecekmiş gibi ona tutunmuştu.

"Sesli konuşuyorsun, değil mi?" dedi Bear öpücükler arasında. Gülümsemesi onun bedenini kutsadı.

"Herkesin beni ne kadar muhtaç ve kirli yaptığını bilmesini istiyorum," dedi çığlık atmadan önce içine derinlemesine iterken.

"Lanet olsun, beni mahvedeceksin."

"Sadece bir zaman meselesi, Chambers," dedi pantolonunun arasından, orgazmını daha da yükseltmeye devam ederken.

Onun soyadını kullanması bir katalizör oldu ve onu acımasızca vururken öptü ve emdi. Bear ona düşüncelerini kırmak için ihtiyaç duyduğu endorfini sundu. Birdenbire orgazmı patladı. Ona tutundu, kolları titrerken tırnaklarını omuzlarına geçirdi. Liss onun soyadını tekrarladı. Adamın doruk noktası onu daha da derin bir coşkuya sürükledi ve vücudu onunkinin içinde sarsıldı.

Dudaklarını ve boynunu öptü ve nefes alışverişleri arasında kulak memesini emdi.

Ter göğsündeki tüyleri kapladı ve üstünü ıslattı.

"Lanet olsun," dedi, neredeyse doruğa ulaştığı kadar titremesine neden olan pantolonunun arasından. "Seninle seks yapmak her şey demek."

Sonunda onu kütüğüne geri götürdü ve kendi başına ayakta durduğundan emin olduktan sonra ondan uzaklaştı. Kendisi giyinmeden önce Liss'in spor ayakkabılarını giymesine yardım ederken Liss serin havada titredi. Birbirlerine bir kez daha göz göze baktılar. Adam onun vücudunu değerlendirirken yutkundu. Ormanın sessizliğinde, ağızlarından dökülen kelimeler paylaşılamayacak kadar imkânsızdı sanki.

Bear onun dudaklarını ısırdı ve avucuyla yanağını okşadı. Gözlerini kapattı ve paylaştıkları anı soludu. Dakikalarca birbirlerine daldıktan sonra el ele eve döndüler.

Onlar yürürken Bear'ın telefonu çaldı. "Strike, ne oldu?" Diğer uçtaki kelimeler kısaydı. "Lanet olsun. Sanırım eve gitsek iyi olacak. Yakında toparlanıp yola çıkacağız. Yaklaştığımızda seni ararım."

Strike'ın sesi Liss'in anlayabileceği kadar yüksek değildi ama Bear'ın yanıtı netti. "Eğer bara bomba yerleştirmek istiyorlarsa gerilimi tırmandırıyorlar demektir. Artık saklanmanın bir anlamı yok. Onu nerede bulacaklarını bildiklerini düşünürlerse herkes için daha güvenli olur."

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Her şey planlanandan daha uzun sürdü, Bear eve dönmeden önce yemek yemeleri ve duş almaları konusunda ısrar etti.

Liss, dörde dörtlük arabanın içinde kırlarda sürüklenirken kalp tılsımını parmağıyla işaret etti. Karanlığın içinden şekiller görünüyordu. Ağaçtan başka bir şey değillerdi ama yine de her şekil iki hafta önce var olmayan bir tehdidi ya da düşmanı temsil ediyordu.

Birisi onun barına bomba yerleştirmiş. Bir şey olmadan önce bulmuşlar. Ama o, Bear'la birlikte geçirdikleri son geceyi kaybettiklerini fark etmeye odaklanmıştı.

Bir de yeni ailesi vardı. Büyükbabasını kaybetmeye hazır değildi.

Liss huzursuzca sandalyesine vurdu. Geçmiş hakkında öğreneceği çok şey ve annesi adına sormak istediği sorular vardı. Alex'in babasını öldürmesi için bir unvan yeterli olamazdı. Zehir yutmuş gibi midesi bulanıyordu. Birkaç gün içinde Kraliçe olabileceği düşüncesi bir hayalet gibi belirdi. Liss paniği önlemek için dişlerini sıktı.

"Fazla düşünüyorsun." Bear'ın tok sesi düşüncelerini böldü. "Konuş benimle, Prenses."

Adamın eli kadının sallanan kalçasında duruyordu. "Artık bana Kraliçe demen gerekmiyor mu?" diye tersledi.

"Bu neden fazla düşündüğünüzü açıklıyor."

"Ne bekliyordun ki?" diye bağırdı. Panik yoğun ve hızlı bir şekilde vurdu ve en yakın müttefikinden çıkardı.

Bear o kadar sessiz konuşuyordu ki, kadın onu duyabilmek için daha da yaklaştı. "Bilmiyorum. Ben de fazla düşünüyorum ve bu ben değilim. Ben mantıklı biriyim ve kararlarımı gerçekçi tehditlere ve planlamalara dayanarak veririm. Ama seninle..."

"Benimle ne?"

Liss koltuğunda dönerek ona baktı. Adam başka bir şey söylemedi ve Liss bakarken adamın elini kalçasından itti. Ara sıra diğer arabaların farları yüzünü aydınlatıyordu. Dudakları gergindi ve alnında çok fazla çizgi vardı. Bakışları adamın ellerine kaydı. Parmak eklemleri bembeyazdı ve direksiyonu kavrıyordu.

Bear'ın gözleri seğirdi ve şöyle dedi: "Seninleyken korkuyorum. Sana bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum. Bencilce davranıyorum çünkü sen bu boku yaşıyorsun. Ama Liss, yakında birbirimizi bir daha asla göremeyeceğiz ve bunu atlatmamı sağlayan tek şey senin güvende olduğunu bilmek. Sen bunların hiçbirini hak etmiyorsun. Sen iyi bir insansın."

"Öyle miyim?" Kendi canı yandığı gibi onun da canını yakmak istiyordu ama beden dilinden anladıkları onun da acı çektiğini kanıtlıyordu. Bunun yerine mizah savunmasına geri döndü. "Bir keresinde bir müşterinin yemeğine tuz yerine biber koymuştum."

Bear başını geriye attı ve güldü. Araba yolda sallanırken Liss neredeyse direksiyonu tutacaktı. Gözlerinden yaşlar fışkırdı. "Eminim bunu hak etmiştir."

"Kıçımı çimdikledi," diye yanıtladı Liss. "Jambonunu biberle boğmadan önce üç kez yere düşürdüm. Sik kafalı herif hayatında yediği en iyi jambonlu sandviç olduğunu söyledi."

Bear'ın yanaklarından yaşlar süzüldü ve tüm vücudu kahkahalarla sarsıldı. "Bu gerçekten de şimdiye kadar yaptığın en kötü şey mi?"

Liss omuz silkti ve gülümsemesi kararsızdı. Bear'ın titreyen elini tuttu ve tekrar dizinin üzerine koydu. "Başka bir adamın içeceğinde temiz tuvalet suyu kullandım."

"O ne yaptı? Çünkü bunu hak edecek bir şey yaptığını biliyorum."

"Saraya giderken telefonumu çaldı ve bana bir adama gönderdiğim iç çamaşırlı fotoğrafımı görmek istemediğini, çünkü kötü bir şey olduğunu söyledi."

Kıkırdaması kısa sürdü. "Vay be. O bendim! Gerçi ben ucuz kurtuldum. İlk tanıştığımızda sana çok kötü davranmıştım."

"Ve sonrasında birkaç kez." Liss eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Benim için endişeleniyorsun Bear, ama ben de senin için endişeleniyorum. İşin tehlikeli ve bir parçam bir gün senin öldüğünü söyleyen bir makale okuyup okumayacağımı merak ediyor."

"Eğer bana bir şey olursa, bunu asla okuyamazsın." Adamın duygusuzca söylediği bu söz karşısında ürperdi. "Seni özleyeceğim. Eğer bu ihtimal bu kadar acı vericiyse, üstesinden gelebileceğimi sanmıyorum."

"Yapacaksın. Her şeyi yapabilirsin." Bear onun elini dudaklarına götürdü ve bileğinin iç kısmını öptü. Yanağından bir damla yaş süzüldü ama o görmeden gözyaşını sildi.

"Benim işim bir şeyleri fark etmek," dedi bir eliyle arabayı çevirirken. "Ama bunu görmemiş gibi davranacağım." Acı kalbini çatlatırken ofladı.

"Ben de senin için endişeleniyorum. O şerefsizler senin işlettiğin bara bomba yerleştirmişler. İşler boş tehditlerle tırmanıyor."

"Marianne olduğunu mu düşünüyorsun? Ondan ne kadar nefret etsem de, birinin kraliyet unvanı için bunu yapacağına inanamıyorum," diye yanıtladı Liss. Bacaklarını gerdi. Saatlerdir yoldaydılar ve nerede olduklarından, ne zaman eve varacaklarından ya da o gece evin nerede olacağından emin değildi.

"Güç insanlara çılgınca şeyler yaptırır. Onun da paranın peşinde olduğundan şüpheleniyorum. Bu tırmanış, Beatrice'in büyükbabanın haplarından bazılarını aldığını bildiğini gösteriyor. Strike kardeşinden Gable ve Beatrice'e göz kulak olmasını istedi. Biz sonuçları alana kadar herkes risk altında."

"Bu benim hatam. Bir ailem olsun istedim. Artık yalnız kalmak istemiyordum ama kraliyet ailesiyle olan bağlantım bir sır olarak kalsaydı bunların hiçbiri olmayacaktı."

Bear onun elini kalçasına götürdü, böylece her iki elini de direksiyonun üzerinde kullanabilecekti. Sokak lambaları, evler ve kamu binaları artık banliyöde olduklarının ipuçlarını veriyordu. Liss, Isla'nın bir keresinde kursta "kazara" karşılaşmak istediği bekâr adamı ararken onu sürüklediği bir bara göz attı. Bu, tekila içerek körüklenen başarısız bir gözetlemeydi. Liss iç çekti. Bir daha böyle maceralar yaşamayacaktı. Dünyayı görecekti ama arkadaşları olmadan. Bunların hiçbirini istemiyordu.

Suçluluk duygusu vücudunu bir isilik gibi kaplamıştı. Ama annesinin yorgun bedenini gözden çıkarılıp kullanıldıktan sonra işten geri getirdiği günleri hatırladı. Tüm o yöneticilerden daha fazla beceriye ve zekaya sahipti. Annesi saygı görmeli, yaşama ve dünyayı değiştirme şansına sahip olmalıydı. Bunu onun için yapmalıydı. Onun anısını onurlandırmanın en iyi yolu buydu. Liss yıllarını barda saklanarak geçirmişti ama şimdi annesinin adını dünyaya duyurma zamanıydı. Annesi bunu yapardı, bu yüzden Liss onun yerini almak zorundaydı. Yine de dehşeti ve üzüntüsü onu hasta ediyordu.

"Bunların hiçbiri senin suçun değil, o yüzden böyle düşünme." Yorgun yüzünde ışıklar parladı. "Bunların hiçbirini sen istemedin ve burada bir kurbansın."

"Peki böyle hissetmeyi nasıl durdurabilirim? Bu durumla mücadele etmek için ne yapabilirim?"

"Sen saklan."

Liss elini çekti ama Bear onu yakaladı ve kalbine bastırdı. "Tehditler bilinmezken seni koruyamam. Yaralanmandan korkuyorum ve sana bir şey olursa yıkılırım. Güvenli bir yere gidiyoruz."

"Hayatta olmaz. Bara gitmeliyim. Bombanın patlamadığını biliyorum ama mekanın iyi olup olmadığını kontrol etmeliyim."

"Liss," diye yalvardı.

"Bar eskiden benim evimdi. Bir daha asla ziyaret edemeyebilirim ama orası benim ailem, güvenli alanım ve en mutlu anılarımdan bazılarını yaşadığım yerdi. En azından kontrol etmem ve veda etmem gerekiyor. Ve son birkaç gündür değer verdiğin ve hisler beslediğin kişi olan beni Liss etme-"

"Son on iki gün. Seninle tanıştığım ilk günden beri seni önemsiyorum ve sana karşı bir şeyler hissediyorum," diye araya girdi Bear.

Liss gözlerini kapadı ve başını eğerek onun itirafı üzerine düşünmek için kendine bir an tanıdı. Onun beyanıyla rahatlamak istedi ama yapamadı. Yukarı baktı ve onun gözlerine takıldı. Yüzünde yanıp sönen sokak lambası gözlerinin sulanmasına neden olmuştu.

"Cümleni bitir, Liss."

Konuyu değiştiriyordu çünkü kadın onun beyanı hakkında yorum yapmamıştı.

Kuruyan ağzına zorla tükürük akıttı ve şimdi daha yavaş konuşuyordu. "O kişi, yani ben, bunu yapması gereken kişiyle aynı kişiyim. Annemin ölümünden sonra beni kurtaran şeye bakmam gerekiyor. Lütfen oraya dönmeme ve son bir kez kontrol etmeme izin verin."

Bear arabayı sürerken sessiz kaldı. Liss tırnaklarını kapı koluna geçirdi. Gerekirse onunla dövüşecekti.

Aniden arabayı savurdu ve yolun ortasında bir U dönüşü yaptı. "İyi," diye bağırdı. "O güvenli alana sahip olmanın ne demek olduğunu biliyorum ve ben de aynısını yapardım. Ama yine de bu konuda huysuz bir pislik olacağım."

"Başka türlü olmanı istemezdim." Kızgın Ayı'sını yanağından öptü.

Adam sinirlendi. "Bu, bu seferkini kazandığın anlamına gelmiyor, bu yüzden duygularımla ilgili ateşli konuşmalarınla gelecekte bir şey kazanabileceğini düşünme."

"Buna cüret edemem," diye yanıtladı memnun bir gülümsemeyle ama hüzün yine de kalbindeki çatlağı bir yarığa dönüştürdü. Strike'ın, Ayı'yı bir eşya olmadıklarına dair hiçbir şüphe bırakmadan terk etmekle ilgili sözleri parladı. Ona zarar veremezdi. Bir damla gözyaşı daha süzüldü ama onun görmeyeceğinden emin bir şekilde pencereden dışarı baktı.

Bear bara park etti.

Liss karanlık ve boş dairesine baktı. Önümüzdeki ayları atlatmak için kalbini boş bırakması gerekiyordu. Liss bir yandan Bear'ın ona güvenli olduğunu söylemesini beklerken bir yandan da bir sonraki dairede kimin yaşayacağını düşündü. Cuma gününden sonra eşyalarını alacaktı.

Sarayda, Isla ile birbirlerine patlamış mısır atarak ve Isla'nın fetihlerine gülerek film izleyebilecekleri köşe koltuğu için bir yer yoktu. Akşamdan kalma olduğunda ya da regl sancısı çektiğinde kendini oraya sürüklüyor, battaniyelerin altına giriyor ve berbat reality televizyonu izliyordu. Liss'in kanepesi ona kötü bir çocuk olduğu sabahları hatırlatıyordu ve annesi ağlarken ya da uykusuzluktan kıvranırken saçlarını okşuyordu.

Bunu senin için yapmalıyım anne. Bu anı hak ediyorsun.

Strike'ı arayarak konumlarını bildirdikten ve görsel bir kontrol yaptıktan sonra, Bear onun arabadan inmesine yardım etti. Uzuvları sıkıştı ve bakışları etrafta gezindi. Bear da aynıydı. Bara gelmenin kendi seçimi olmadığını açıkça belirtmiş olmasına rağmen, onun güvende olduğundan emin olacak ve bu konuda şımarıklık yapmayacaktı. Ama belki bir kavga oradan uzaklaşmasını kolaylaştırabilirdi.

Barın pencerelerinden birkaç ışık parlıyordu. Daire Liss'in üssüydü ama burası onun güvenli alanıydı. Annesine baktığı için kimse ona iş vermediğinde, Hugo mümkün olan her vardiyada çalışmasına izin veriyordu. Liss daha önce bir barda çalışmamıştı ve kırık bardaklar ve kaotik içki siparişleri içeren ilk vardiyasından sonra kalmasına izin verilmesi bir mucizeydi. Ama müşterilerle tanıştıkça burası onun evi haline geldi. Operasyon alanındaki beklenmedik becerileriyle burayı başarılı bir işletme haline getirdi. Liss'in kalbi, bomba patlasaydı neler olabileceği konusunda sarsıldı. Bear bombanın ayarlanmadığını ve patlayamayacağını söyledi ama insanlarının kendi seçimleri yüzünden ölebileceği fikri boğazını düğümledi.

"Işıklar zaman ayarlı mı?" Bear ana kapıya doğru ilerlerken sordu.

"Hayır, kapandıktan sonra her şey sönüyor."

"Şimdiye kadar genellikle hangisiydi?"

Liss saatine baktı ve başını salladı. Gece yarısını biraz geçiyordu. Çarşamba gecesi herkes çoktan gitmişti ve bir bomba bulmak mekânı erkenden kapatabilirdi. Bear onu daha yakına çekerken boynundaki tüyler diken diken oldu.

"Bundan hoşlanmadım. Gitmeliyiz ya da en azından Strike'ı beklemeliyiz." Barın ön kapısı açıldığında gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Steve boş gözlerle ve dudaklarını büzerek baktı. "Eninde sonunda ortaya çıkacağını düşünmüştüm. İçeri gelsen iyi olur."

Liss nefesini tuttu ve Bear onu yakalamadan önce barın eşiğinden adımını attı.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Steve'in gözbebekleri büyümüştü ve koltukları işaret ederken gözleri barın içinde geziniyordu.

Liss onu daha önce hiç böyle görmemişti ve onun yıpranmış görüntüsüne ve titreyen bedenine bakarken Ayı'yı kavradı. Paniğin onu ele geçirmesini engellemek için ağzının içini ısırdı. Bear Liss'in önünde durmaya çalıştı ama Liss geri çekildi.

"Oturmayacak mısın?" Steve rica etmek yerine emretti. Duvarlardan sarkan ışıklar parlıyordu. Steve her hareket ettiğinde gölgeler duvarlarda dans ederken, yüz hatları ürkütücü bir görüntüyle dalgalanıyordu.

"Neler oluyor Steve?" Bear oturmayı reddederek sordu.

Ayı gizlice bölgeyi inceledi. Onunla vakit geçirdiği için Liss aradığı tehlikeleri biliyordu. Steve gergindi ve kıpırdamadan duramıyordu ama silah izi yoktu. Bar, sek bir içkiyle dolu bir bardak dışında boştu. Liss'in midesi bulandı. Steve'in bu şekilde içtiği tek içki cindi ve o da nadiren olurdu çünkü ne yapacağı kestirilemezdi.

"Otur, Liss. Seninle konuşmam gerek," dedi Steve acımasızca, Ayı'ya bakmayı reddederek.

"Bak dostum," diye cevap verdi Bear, sanki sakinliği Steve'e de bulaşacakmış gibi.

"Ben senin eşin değilim, unuttun mu?"

"İyi noktaya değindin. Üzgünüm Steve." Bear ellerini havaya kaldırdı ama teslim olmuyordu. Bundan daha kötü durumlarla da karşılaşmıştı. Onun arkasındaydı ve yaptığı her şey onu korumak için olacaktı. Bundan emindi. "Liss ve ben oturacağız, değil mi Prenses?" Onu kendisini takip etmeye ikna etmek için nazikçe elini tuttu.

"Ona öyle deme," diye bağırdı Steve. "Ve onun elini tutma. O senin değil."

Liss dondu kaldı.

"O senin değil Steve," diye homurdandı Bear.

"Seni istediğini mi söylüyorsun? Arkadaşların senin için endişelenirken sen onunla mı takılıyordun Liss?" Steve'in ağzından tükürükler saçıldı.

"Benimle güvendeydi. Onu korudum ve mutlu olmasını sağladım, ki bu senin için söyleyebileceğimden çok daha fazlası," diye hırladı Bear gıcırdayan dişlerinin arasından. "Partide ona daha iyi davranmalıydın."

Steve'in burun delikleri alevlendi ve ellerini kulaklarına götürdü. "Ayı," diye fısıldadı Liss. "Lütfen dur. Bu hiç yardımcı olmuyor."

Bear kısa bir süre onun bakışlarını üzerinde tuttu. Kırılganlığı gözlerinin hafifçe seğirmesinden anlaşılıyordu. Elini bırakmadan önce sıktı ve sandalyeye doğru başını salladı. "Otur lütfen," diye fısıldadı.

Bear tahta bar taburesine otururken bile kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı. Liss, Steve'e yavru bir geyikmiş gibi yaklaştı. Adamın ellerini kulaklarından çekti. "Steve, senin de oturmanı istiyorum. Sana su getireyim. Uzun bir gece geçirdiğini sanıyorum. Biraz sohbet edeceğiz."

Kadın bir bardağa su doldurup ona uzatırken Steve oturdu. "Partide garip davrandığımı biliyorum."

Bear homurdandı ve kız onu ters ters bakarak susturdu. Bear gözlerini devirdi ama sessiz kaldı. Çarşamba gecelerinin vazgeçilmezi olan cips ve turtaların kokusu hâlâ burnundaydı. Steve'in ellerini tutarken bile Liss'in içini burayı ne kadar özleyeceğine dair bir hüzün dalgası doldurdu.

"Seni sevdiğim için böyleydim. Seni hep sevdim."

Liss yaşadığı şoku gizlemek için ağzının içini çiğnedi. Isla'nın söylediklerinden bunun sadece bir aşk olduğunu düşünmüştü. "Neden bana daha önce söylemedin?" diye fısıldadı.

"Nasıl yapacağımı bilmiyordum. Prenses olduğunu öğrendiğimizde seni kaybedeceğimden korktum. Partide olduğu gibi insanlar bizi sevimli bir çift olarak görürse sen de görürsün diye düşündüm." Onun ellerini sıktı. "Ve seni tanıyorum, Liss. Bir prenses olmak istemeyeceğini biliyorum. Yaptığım şeyi bu yüzden yaptım. Sana yardım etmek zorundaydım."

"Ne demek 'bana yardım et'?"

Steve başını sallayarak onun bakışlarına karşılık vermeyi reddetti.

"Steve, bomba tehditlerini sen mi yaptın?" İhanet ruhunu delip geçti. "Barıma, evime bomba mı getirdin?"

"Hayır!" Sıçradı ve sandalyesi yere çarptı. Bear da ayağa fırladı. Arkasında olmasına rağmen, onu tenine öpücükler kondurmuş gibi net bir şekilde hissetti. Oturmasını hatırlatmak için elini aşağı doğru itti.

Sandalyenin parke zeminde sürtünmesi onu itaat ettiğine ikna etti. O, kontrol altına alması gereken vahşi kurduydu.

"Lütfen otur Steve. Çok uzunsun ve otururs an bu konuşmayı yapmak daha kolay olur." Bu taktiği en iri yarı müşterilerle uğraşırken de kullanmıştı. Tehditkâr erkekler bile genellikle bir kadını korkutmak istemezdi. Öfkeleri nadiren ona yönelirdi. Steve otururken o da rahat bir nefes aldı. "Bir şey yaptığınızı söylediğinizde neden bahsediyordunuz?"

Steve başını ellerinin arasına aldı. "Bara geldiğinde s e n i merdivenlerden aşağı ittim."

Liss ağzını kapattı. Bear bir şeyler homurdandı.

"Ama bunu yapmak istememiştim." Steve başını kaldırdı ve iri mavi gözlerini ona dikti. "Sana nasıl hissettiğimi söylemek istedim. Seni merdivenlerin başında buldum ama gergindim. Dikkatini çekmek istedim ama omzuna istediğimden daha sert bastım. Ayağın kaydı ve düştün. Ben de kaçtım."

"Beni merdivenin dibinde yaralı halde mi bıraktın?" Üzüntü boğazının arkasını yaktı. Ona yardım etmeliydi. Bear ona yardım etmişti.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim. Panikledim, ama sonra beni partiye davet ettin.

Bu, prenses olmaya hayır demene yardım etmem için bir fırsattı."

Kötü biri değildi ama bu gerçek bir arkadaşın yapacağı bir şey de değildi. Yaptıklarının ona yardım ettiğini sanıyordu ama onun güvenini muhtemelen sonsuza dek yok etmişti. "Yani bombayı sen yerleştirmedin mi?"

"Hayır. Yapmazdım, yapamazdım. Marianne tahttan feragat etmeni istedi. Partide sohbet ettik ve ona prenses olmak istemediğini söyledim."

"Beni korkutmak için Marianne'le birlikte mi çalışıyordun?" diye bağırdı, gözleri yaşlıydı. Sırtına saplanan bir başka bıçaktı bu. Onun kendi kararlarını vermesini engelliyor ve bu süreçte ona duygusal olarak saldırıyordu.

Konuşması hızlandı. "Mesele seni korkutmak değil, özgür bırakmaktı."

Liss'in çenesi düştü.

"Her zaman seni tahttan feragat ettirmekle ilgiliydi, çünkü istediğin buydu." Ona bunu isteyip istemediğini hiç sormamıştı. Belki kalbinden geçen bu değildi ama bu onun kararı değildi. Onun kararıydı. "Marianne nerede olduğunu öğrenmek için her gün aradı. Bomba seni durdurmak, sevdiğin şeyi vurmak ve böylece doğru kararı vermeni sağlamak içindi."

Liss geri çekildi, Steve ağlarken kalçaları Bear'ın arkasındaki bacaklarına çarptı. Ayı'nın varlığını hissetmeye ihtiyacı vardı.

"Sende bu iş var," dedi o kadar sessizce ki, hayal edip etmediğini merak etti. Onun inancı içini doldurdu ve dokunuşu onu merkeze aldı. "Güçlüsün, kendine güveniyorsun ve inanılmazsın."

Liss, "Ama bomba patlayamadı." dedi.

"Bu planın bir parçası değildi. Marianne bana Isla'yı aramamı ve seni buraya getirmenin bir yolunu bulmamı söyledi, sonra da buraya geldiğinde bombayı bulacaktın. Saklanacak ve tahtı asla kabul etmeyecektin ama bunu yapamazdım. Onun yerine polisi aradım."

"Steve, yaptığın şey yanlıştan da öte. Beni karar vermeye zorlayamazsın. Ne bildiğini düşündüğün önemli değil. Benimle konuşmadın ya da ne istediğimi kontrol etmedin. Yaptığın şey bir sevgi eylemi değildi; beni hafife aldın. Beni kontrol etmeye çalıştın. Senin böyle biri olduğunu düşünmemiştim," dedi sesi kırılarak.

Ayı bacağının arkasına dokunarak onu toprakladı. Derin bir nefes aldı.

"K o r k m u y o r u m . Korkmuştum. Her şey için pişmanım, Liss. İnanmak zorundasın
Ben," dedi gözyaşları içinde.

"Benimle konuşmalıydın ama bunun yerine, güvenebileceğime inandığım insanlara ihtiyacım olduğunda bana ihanet ettin. Ve bunu Marianne ile yaptın. Nasıl yapabildin?"

Steve'in başı öne eğildi ve ağlamaya başladı. Onu böyle görmek onu çok üzmüştü. Doğru nedenlerle bir olaya karışmış ama yine de akla gelebilecek en kötü şeyi yapmıştı.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim." Sarı bukleleri her ağlama nefesinde zıplıyordu.

Liss bir sandalye kaptı ve yanına çekti. "Bundan geri dönebilir miyiz bilmiyorum."

"Daha iyi olması için her şeyi yaparım. Güvenini geri kazanmam gerek." "Yapabilir misin bilmiyorum," dedi istifa ederek.

Başını kaldırdı. "Polise ne yaptığım ve Marianne'in bu olaydaki rolü hakkında ifade verebilirim. Onlara gösterebileceğim mesajlarım var." Telefonunu karıştırdı. "Yardımı olur mu?"

Liss omuz silkti. "Olabilir. Ama bunu çoktan yapmış olmalıydın."

Steve başını salladı ama Liss onun sırtını okşarken gözyaşları yüzünden akıyordu.

Strike aniden kapıdan içeri daldı. Karşısında oturmuş bir Ayı, nazik bir Liss ve ağlayan, yenilmiş bir Steve görünce yapabileceği tek şeyi yaptı. "Burada ne haltlar dönüyor böyle?

Kimse cevap veremeden ekledi, "Sanki lanet olası *EastEnders'ın* bir bölümüne girmiş gibiyim. Aklımı kaçırmadan önce bana bir viski getir, Liss."

"Ben de seni gördüğüme sevindim Strike," dedi Liss gözlerini devirerek. "Dramatik olmayı seviyorsun."

"Her neyse," diye açıkladı Strike. "Test sonuçları geldi ve yüzleşmemiz gereken zengin bir cadı var. Ama önce viski. Berbat bir gün geçirdim."

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bir saat içinde tekrar yola koyuldular.

Gelişmeler için Steve'i Luke'la birlikte karakolda bırakmışlardı. İtiraf, Marianne'in işlediği suçun hesabını vermesini sağlamaya yetecekti. Test sonuçlarıyla birlikte, Kral Archibald onlara inanmak zorundaydı. Ama ya inanmazsa?

Güneş şehrin sokaklarında yükselmeye başladığında, test sonuçlarıyla birlikte saraya doğru yola koyulurken kafası güzel bir haydut çetesi gibiydiler. Strike'ın bilim adamı arkadaşı tabletleri test ederek ve sonuçları yaklaşık bir gün içinde sağlayarak onlara büyük bir iyilik yaptı.

Güneş en son doğduğunda, Liss'in sevişmeden önce Bear'ın kollarının sıcaklığında olduğuna inanmak imkânsızdı. Araba kayarak durduğunda Liss saatine baktı. Saat sabahın altısıydı. Bear ön yolcu koltuğundan bacağına dokundu. Kısa ama yine de rahatlatıcıydı. Henüz yalnız değildi.

"Kapılar neden açılmadı?" Liss kalp atışları hızlanırken ve parmakları titrerken sordu. "Geleceğimizi bilmedikleri için mi?" "Çünkü geldiğimizi biliyorlardı," diye yanıtladı Strike. dişlerini gıcırdattı. "Ama biz her şeye hazırız. İçeri girmenin bir yolunu bulacağız." "Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için," diye cevap verdi gönülsüzce.

"Biz üç silahşör değiliz." Ama Strike'ın gülümsemesi ve Bear'ın kıkırdaması onun sırıtmasına neden oldu. Kraliyet sarayına cehennemi getirmeden önce korumalarınızla hafif bir mizah yapmak gibisi yoktu. "Pekâlâ. Hadi savaşalım."

"Sesi hep Hayalet Avcısı gibi mi çıkıyor?" Liss hâlâ gülmekte olan Bear'a sordu.

"Keşke bilseydin." Ayı kıkırdadı.

Adamlar arabayı terk etmiş ve güvenliğini kontrol ettikten sonra kadının dışarı çıkmasına yardım etmişlerdir.

Üçü bir birim olarak güvenliğe doğru ilerledi. Strike, "Kralı görmemiz gerek," diye bağırarak sokaktan geçenlerin dikkatini çekti. Eğer dörde dörtlük devasa araçlarının ani fren yapması yeterince dramatik değilse, bu davranışları kimseyi kurtarmadan tutuklanmalarına neden olabilirdi.

Muhafız gözlerini Liss'e dikti. "Kral'ı göremezsiniz. Kimsenin içeri girmesine izin vermememiz konusunda kesin talimat aldık."

"Ben onun torunuyum," diye itiraz etti, adrenalini yükselmişti.

"Kim olduğunuzu biliyoruz." Başka bir muhafız köşeden yürüdü. "Kesinlikle içeri alamayacağımız kişi sensin. Kral ziyaretçi kabul edemeyecek kadar hasta. Emirlere uyuyoruz."

"Hemen Alex'i ara," diye tersledi Liss. "Ve bana saatin kaç olduğunu söylemeden önce, yakında burada yaşayacağımı ve hayatını kabusa çevirebileceğimi unutma. Ara onu."

Liss istese bile hayatlarını kâbusa çeviremezdi ama tehdit işe yaradı. Muhafız uzaklaştı ve çağrısına cevap veren kişiye bir şeyler mırıldandı. Telefonu hemen kapattı.

"Kralı göremeyeceğini söylediler. Unvanından vazgeçmezsen, kendini ve değer verdiğin herkesi 'ölümcül riske' atacağını da eklediler." Muhafız yüzünü buruşturdu. "Elçiye zeval olmaz. Marianne bir cadı. Ama bunu benden duymadınız."

Seçeneklerini düşünürken Liss'in ağzı buruştu.

"Şimdi ya da gelecekte başıma ne gelirse gelsin geri adım atmayacağım," diye fısıldadı dişlerini sıkarak Bear ve Strike'a. "Birilerinin güç ve statü takıntısı yüzünden büyükbabamın ölmesine izin vermeyeceğim. Asla."

"Seni yakaladım," diye homurdandı Bear.

"Ne yapmak istiyorsun?" Strike'ın burun delikleri alevlendi.

"Bu çok saçma," diye öfkelendi Liss, ellerini havaya kaldırarak.
Yabancılar baktı.

Ayı yüzünü buruşturdu. "Prenses, sakin ol."

"Bana yüksek sesle 'Prenses, sakin ol' diye bağır.

Bir planım var." Bear'ın kaşları çatıldı ve Strike

başını salladı.

"Bana güven, tamam mı? Unutma, ben seni Mazdy'nin ajanından kurtaran kadınım. Faturalarını ve evrak işlerini hallettim, Başbakan'ın operasyon direktörüne haddini bildirdim ve sana daha fazla iş buldum." Nabzı kontrolden çıkmıştı. "Öyleyse bana güven."

"Sen de yapabilirsin." Strike omuz silkti. "Zaten kaybedecek bir şeyimiz kalmadı."

"Ve senin en dramatik yöntemlerine ihtiyacım var. DJ kabinine takılıp düşen bir kapıcı düşünün," diye yanak büktü Bear.

Ona ters ters baktı ama yine de bağırdı, "Prenses Felicity, lütfen sakin olmanızı istiyorum. Marianne ve Prens Alex Kral'ı görmene izin vermezse yapabileceğimiz bir şey yok."

"Sana tapıyorum," diye fısıldadı Bear'a. Sonra zıplayıp bağırdı: "Ama büyükbabamı görmem gerek. O ölüyor ve yarın unvanımdan feragat edip etmemem konusunda onunla konuşmam gerekiyor."

Yoldan geçenler onu kaydetmek için telefonlarını çıkardılar ama onun basına ihtiyacı vardı. Liss ellerini havaya kaldırdı ve avazı çıktığı kadar bağırdı: "Büyükbabama, Kral'a söylemem gereken sırlarım var. Müstakbel bir prenses için utanç verici şeyler. İtiraf etmem gerek."

Daha fazla insan durunca gülümsemesini eliyle kapattı. Basın sokağa akın edene kadar söylenmeye devam etti, hemen ardından camları karartılmış bir araba geldi.

"Beatrice ve Gable." Strike başıyla aracı işaret etti. "Onları laboratuvardan aradım."

"Akıllı adam," dedi Strike'ı şakacı bir şekilde iterek.

Vuruşun gücüyle sarsılmış gibi yaparken yüzünde bir gülümseme belirdi.

Gazeteciler ve ellerinde kameralar olan yabancılar, Gable ve Beatrice onlara ulaşmadan önce Liss'in etrafını sardılar.

"Neler oluyor, Prenses Felicity? Kral sizi şimdiden kapı dışarı mı etti?"

"Başka bir bomba tehdidi mi var?"

"Unvan konusunda ne yapacağınıza karar verdiniz mi?"

Bu soru diğerlerinden daha çok canını yaktı ama Liss, Strike ve Bear'ın yanında olduğu halde basının karşısına çıktı. Aralarındaki boy farkıyla komik bir üçlü oluşturuyorlardı ama Liss onlara yakın olmayı seviyordu.

Aç fotoğrafçılara "Marianne ve Alex beni saraya almıyorlar çünkü Kral'a ne yaptıklarını biliyorum. Onu zehirlediklerine dair kanıtımız var."

Kalabalığın solukları bir an için onu sersemletti. Strike cesaretlendirici sözler fısıldarken Bear elini sıktı ve başıyla destek verdi. Basının şaşkınlığı kısa sürdü ve sorular aniden yoğunlaştı.

Gable ve Beatrice'in güvenliği kalabalığın arasındaki bir boşluktan geçerken, televizyon sunucuları canlı yayınları kameralara kaydetti. Strike, Gable ve

Beatrice Liss'e doğru koşup onu kucaklarken testlerin sonuçları Gable'a iletildi. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Gable kalabalığa seslenirken Liss de aynı duygularla karşılık verdi: "Bu kadar erken bir saatte bize katıldığınız için teşekkür ederiz. Kral'la konuşmadan önce bunu kayda geçirmek istemedik ama kendisi sarayda tutsak. Prens ve nişanlısı bizi görmesine izin vermiyor. Marianne ve Alex onun profesyonel tıbbi bakımını kaldırdılar." Dikkatli grup öfkeli bir şekilde bağırdı. "Kral'ın ilaçlarıyla ilgili şüpheli davranışları nedeniyle bu hafta ilaçları test ettik ve sonuçlar çok kötü." Üzerinde sonuçların yazılı olduğu kâğıdı havada salladı.

Kalabalık dondu kaldı. Liss'in arkasından gelen ayak sesleri üzerine döndü. Marianne kapıya doğru koştu. Alex arkasındaydı, gözleri çelik gibiydi ve elleri yumruk olmuştu.

"Yalan söylüyor. Felicity aşağılık herifin teki. Ailemize bir pisliğin girmesine izin verdiğimiz için pişmanız," diye bağırdı Marianne.

Daha fazla soluk sesi duyuldu ve Bear onun yanında gerildi ama Beatrice haykırdı, "Yine de geçen akşam Kral'ın doktorlarıyla konuştuğumda beni Kral'ın yatak odasından attın, Marianne. Ne zaman aile içinde kararları veren kişi oldun?"

Alex bir kükremeyle araya girdi ama kalabalık yine sessizdi. Sarayın merdivenlerinden kamburu çıkmış bir figür belirdi ve kapılara doğru ilerledi. Bu Kral'dı. Marianne ona yardım etmeye çalıştı ama Marianne onu elinin tersiyle itti. Kral muhafızlardan kapıyı açmalarını isterken Liss kapıya doğru koştu.

Kral kapılar açılır açılmaz önce Liss'i, sonra da Beatrice'i kucakladı. Gable'a ulaştığında sessizce sohbet ettiler ve Gable ona test sonuçlarını verdi. Liss, omuz silkmiş olan Bear ve Strike'a dönerken birlikte incelediler. Herkes izlerken o dilini ısırdı. Gable'ın korumaları Marianne ve Alex'i köşeye sıkıştırdı.

Kısa konuşmanın ardından Archibald boğazını temizledi. Hastalığının etkisiyle sesi çatallaşmış bir halde basına şöyle seslendi: "Ne sabah ama. Eminim bazılarınız bu kadar erken bir saatte habere koşmaya alışık değildir. Özellikle de sen George," diyerek ulusal televizyon kanalının kraliyet muhabirini işaret ederek şaka yaptı, o da güldü. Archibald'ın karizması inkar edilemezdi, onun için önemli olan her şey parçalandığında bile. *Bu yeteneğe asla sahip olamayacağım.* "Bildiğiniz gibi aile meselelerini özel olarak ele alırız. Ancak son zamanlarda gizlilik pek de dostumuz olmadı. Bir zamanlar sevdiğim kadın hakkında çok uzun süre gizli kaldım ve eğer dürüst olsaydım

ölmeden önce kızımla tanışma fırsatı bulabilirdi. Şimdi ise oğlum ve müstakbel eşi mahremiyetimi bana karşı kullanarak, doktorlarımın yazması için ısrar ettikleri ilaç haberini saklamamı sağladılar."

Sarayın etrafında dolaşan kargalar, şaşkın kalabalıktan daha gürültülüydü.

"Ailemle konuşmam gerekecek çünkü son bomba tehditlerinin ve Liss'in barına bırakılan patlamamış bombanın Marianne'in işi olduğunu öğrendim."

Alex, Marianne'e bakarken yüksek sesle bir nefes aldı.

"Tahmin edebileceğiniz gibi, bunu anlamak çok zor." Archibald geçici olarak sustu ve Liss'in kalbi onun gözlerinin altındaki çukur halkalara ve yorgun haline acıdı. "Ancak, bir sonraki adımlarımıza karar verirken saygı göstermenizi rica ediyorum. Polis olaya müdahil olacak ve tüm failler hakkında cezai kovuşturma başlatılacak. Bu arada, acil tıbbi tedavi göreceğim. Her zaman olduğu gibi, bu ülkeye ve halkına karşı bir görevimiz var. Felicity ile yarın bir açıklama yapacağız. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

Korumalar Marianne ve Alex'i yerinde tutarken saray muhafızları basını ve seyircileri uzaklaştırdı. Kral, Gable, Beatrice, Liss, Strike ve Bear'ı saraya doğru yürüttü. Archibald Liss'in ellerini kendi ellerinin arasına aldı. Teni soğuktu ve elleri zayıftı. Ailesinin yaptığı şey karşısında gözleri yaşlarla doldu. Liss ona sarılırken "Çok üzgünüm," diye mırıldandı.

"Sevgili Felicity, üzgün olmanı gerektirecek hiçbir şey yok. Ailemin seni katlanmak zorunda bıraktığı her şey için üzgünüm. Seni dünyama kabul ettim ve onlar sana zarar verdi. Lütfen beni affet."

"Elbette, yanlış bir şey yapmadın." Ona nazikçe sarıldı. İlk tanıştıklarından daha zayıftı ama gözleri hâlâ parlıyordu. Umut vardı.

"Teşekkür ederim. Bu sabah sizinle gelecek hakkında konuşmak ve kararınızı öğrenmek istedim, ancak karar vermek için daha fazla zamana ihtiyacınız olacağını umuyorum. Bugünün sonucu olarak, taht sırası sizde olacak. Eğer bana bir şey olursa ve olduğunda, Kraliçe sen olacaksın. Bunu anlamak çok zor." Duruşu sertti ama göz teması kurdu.

Liss'in ağzı zımpara kağıdı kuruluğundaydı.

"Ancak oğlum ve Marianne ile ilgilenmeli ve sağlığımla ilgili neler yapılabileceğine bakmalıyım. Polis kısa süre içinde gelecek; düşünürken onlarla ne kadar az muhatap olursanız o kadar iyi. Yarın görüşürüz, ama bu arada geleceğinizi akıllıca düşünün. Kendini kanıtladın.

Anlayışın ötesinde, prenses ve sonra da kraliçe olmanı çok isterim ama bu senin kararın olmalı."

Onu yanağından öptü ve kucakladı. Bu adam onu ninesinin asla kabul etmediği bir şekilde kabul etmişti. Bu bağı ve sevgiyi keşfetmek istiyordu ama bunun bir bedeli vardı.

Bear ve Strike'a döndü. "Beyler, onu güvende tuttuğunuz için teşekkür ederim. Övgüye değer bir iş yaptınız ve ailemin en yüksek tavsiyesini almanızı sağlayacağım. Lütfen yarına kadar onu güvende tutun."

"Elbette, efendim." Strike göğsünü yukarı kaldırdı. "Size test sonuçlarını vermek ve tanığımızı tartışmak için biraz daha kalacağım. Bear Liss'i güvenli bir yere götürecek."

Kral başıyla onayladı. Liss arabaya dönmeden önce Gable ve Beatrice'e hızlıca sarıldı. Adrenalin azalırken, yorgunluk vücudunun her yerini doldurdu. Bear onu koltuğuna bağladı ve aracın yumuşak hareketi gözlerinin birkaç dakika içinde kapanmasını sağladı.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Liss gözlerini yavaşça açtı, uykuyu köşelerinden sildi.

Yanındaki dolabın üzerindeki krom lambadan yayılan ışık dışında oda karanlığa gömülmüştü. Duvarlardan birinde büyük bir göl resmi vardı. Bu resmi daha önce de görmüştü.

Başını lokum yumuşaklığındaki yastıktan kaldırdı ve pencereye doğru yürüdü. Gri bir banliyö sokağıydı, arabalar yolu kaplamıştı ve kirli sokak lambalarından ışık süzülüyordu. Sanki biri sade bir İngiliz şehir sokağını boyamış gibiydi.

Liss nerede olduğuna dair bir ipucu bulmak için odasını inceledi. Gardırop ve çekmeceli dolap yüksek bir cilaya sahipti ve boks eldiveni kol düğmeleri, birkaç şişe tıraş losyonunun yanındaki bir tencerede duruyordu, ancak fotoğraf veya ev dokunuşları yoktu.

Birden yatak odasının kapısının önünde ayak sesleri duyuldu ve o da hemen yatağına geri döndü. Kısa bir süre yorganın üzerinde kalan kokuyu içine çekti. Ahşap ve narenciye kokuyordu. Burası Bear'ın dairesiydi. Duvarındaki göl görüntüsü ekran koruyucusuyla eşleşiyordu.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve Bear'ın son birkaç günün kirli sakallarıyla kaplı yüzü kapı aralığındaki boşluktan göründü.

"Uyanık olduğumu nasıl anlıyorsun?"

Bear'ın kıkırdaması kalbinin kabarmasına neden oldu. "Bu benim süper gücüm olmalı." O otururken yatak eğildi. "İyi uyudun mu?"

Bir denizyıldızı gibi gerindi ve esnedi. "Düşündüğümden daha derin. Kendimden geçmiş olmalıyım. Saat kaç?"

"Neredeyse gece yarısı oldu. Bütün gün uyudun." Dudaklarının kenarı kısa bir süreliğine aşağıya doğru döndü, ama yine gönülsüz bir gülümsemeye geri döndü. "Aç mısın? Çünkü sana bir şeyler hazırlayabilirim."

Liss elini ağzına götürdü ve gözlerini kapattı. Pişmanlık nefesini kirletiyordu. "Birlikte geçirdiğimiz son gün boyunca uyudum. Çok özür dilerim."

Bear ona uzandı ve sıkıca sarıldı. Bir kez daha sıcak odun ve narenciye kokusu aldı. Gözlerini daha da sıktı ve unutulmaz bir anı yazmaya çalıştı.

"Liss, çok şey atlattın. İki hafta önce barı son kez açıyordun. Vücudun travmaya ancak bu kadar dayanabilir. Ama burada mışıl mışıl uyuyacak kadar güvende hissetmene sevindim. Buna ihtiyacın vardı." Adamın vücudunun sıcaklığı, uzun tişörtün içinde kızarmasına neden oldu. Adam kokuyordu. Dışarıdaki yolda bir araba hızla ilerliyordu. Yanından geçerken egzozu püskürüyordu. Bunlar birlikte geçirdikleri son saatlerdi. Adam çenesini başının üzerine yasladığında hüzün kalbini parçaladı. "Sana yemek getireceğim. Uyandığında yemen için rosto pişirdim ama sanırım tost ya da mısır gevreğini tercih edersin?"

Midesi aynı fikirde değilmiş gibi homurdandı.

Bear gözlerini onunkilerden ayırdı ve yüzü kahkahalarla aydınlandı. "Tüm süslemeleriyle birlikte rosto yemeği o zaman?"

Heyecanla başını salladı.

"Peki kaç patates? Çünkü sizin kızarmış patates seven bir kadın olduğunuzu hissediyorum."

"Altı mı?" diye yüzünü buruşturarak cevap verdi, adamın kendisiyle dalga geçmesini bekliyordu.

"İşte benim kızım," diye gülümseyerek cevap verdi. "Altı olsun. Ne olur ne olmaz diye yedi yaptım." Adam odadan çıkana kadar gülümsemeye zorladı. Yüzü sarkmış, kalbini yansıtıyordu. Onun kızı değildi ve asla da olmayacaktı. On iki saat içinde dünyaya bir prenses olduğunu söyleyecekti.

Ve onu bir daha asla göremeyeceğim.

Tüm vücudu ruhunu tüketen hüzünle ağrıyordu. Kral'ın ona ihtiyacı vardı ama kraliyet mensubu olmak eski hayatından vazgeçmek anlamına geliyordu. Ama Isla'dan başka kimsesi yoktu ve şu anki hayatında kalmasını gerektirecek hiçbir şey yoktu. Bear'la geçirdiği iki hafta inanılmazdı ama kraliyet unvanını kabul etmese bile birlikte olamazlardı. Sadece kısa süreli olduğu için çalışıyorlardı. O ilişki kurmuyordu ve bunu hiçbir şey değiştiremezdi. Ve bu onun için doğru olan şeydi. Onun işine engel olmak ya da onun için endişelenecek başka bir şey olmak istemiyordu. Hayatları farklı yönlere gidiyordu.

Liss duvarındaki göl kenarı resmine baktı. İki haftadan kısa bir süre içinde kurallarını değiştirdiğini söylemişti. Ama ona uyum sağlamak için hayatının değişmesi gerektiğine pişman olmuştu. Bir kraliyet mensubu olmak, kontrol ve planlamayla geçen hayatına ekleyemeyeceği bir komplikasyondu. Tahta geçmesinin olumlu yanları da vardı. Gable, Beatrice ve umarım büyükbabasıyla daha fazla zaman geçirecekti. Partiler ve geziler de olacaktı.

Onun yastığının kokusunu içine çekti. Kendini her ne kadar bunun doğru bir sebep olduğuna ikna etmeye çalışsa da, Bear olmadan

Mutluluğu her zaman onda gördüğü yalnızlıkla lekelenecekti. Ve dünyanın bir yerlerinde bir adamın onun kalbini tuttuğunu bilecekti.

Döndüğünde, "İşte burada," diye duyurdu. Isıtılmış biftek, sebze, Yorkshire pudingi ve altı adet kızarmış patatesten oluşan bir tabağı havaya kaldırırken sırıttı. Bear, sormasına gerek olmayan soruya kaşlarını kaldırmadan önce tabağı kucağındaki tepsiye yerleştirdi.

"Evet, benimle yorganın altına girebilirsin." Duygularını bastırmak için yiyecekleri kullanırken gülümsedi.

Kendini onun yanına sıkıştırdı.

"Yemek yemeyecek misin?" diye sordu kızarmış bir patatesi dilimleyip sosun içine atarken.

"Ben zaten yedim," diye cevap verdi. "Ayrıca, şimdi seni yemek yerken izleyeceğim. Hay aksi, kulağa ürkütücü geliyor." Yüzünü buruşturdu. "Ama normalde yemek yapmam ve yemeğimi bu kadar beğenmen bana garip bir gurur veriyor."

Liss'in kıkırdamaları, ev yapımı sosa bulanmış kızarmış patates diline değdiğinde keyifle inlemeye dönüştü. Yorkshire'dan da bir parça atarken mırıldandı. Bear ışıltılı bir gülümsemeyle başını salladı.

"Tanrım, harikasın," diye cevap verdi, ağzının doluluğundan utanmadan. Liss, kraliyet ailesinin onu ağzı doluyken konuşurken görmeleri halinde ne diyeceklerini düşünmeyi reddetti. Bir gecelik özgürlüğü kalmıştı.

Liss onun yemeklerini yerken Bear da ona ailesiyle ilgili haberleri aktardı. Strike gerekli tüm kanıtları teslim etmişti ve sabah Bear'ın dairesine dönerek Liss'i saraya götürecek, Gable ve Beatrice de büyük duyuru için ona destek olacaktı. Polis Marianne ve Alex'i gözaltına almıştı, ancak Alex'in her şeydeki parmağı ilk başta düşündüklerinden daha azdı. Hapların zehir içerdiğinin farkında değildi ama babasının yaşlandığına ve ölmesine yardımcı olmak için ona tam destek vermediklerine inanıyordu.

"Buna inanıyor musun?"

"Bilmiyorum," diye kabul etti Bear. "Ama buna karar vermek bize düşmez."

Kral, olayın ortaya çıkmasından birkaç saat sonra dünya çapında toksikologlar tarafından tedavi altına alındı. En iyi tedaviyi görüyordu ama nasıl tepki verdiğini görmeden kimse bir tahminde bulunmak istemiyordu.

"İşte bu kadar. Her şey ayarlandı ve kocaman kırmızı bir fiyonk takıldı," dedi ve Bear tepsisini alıp yorganın altına girerken yatağa doğru sarktı.

Liss başını onun göğsüne yasladı. Adamın sıcaklığı ve kalbinin düzenli atışları onu rahatlatıyordu. Bir dahaki sefere güneş battığında yalnız, korkmuş ve onun ilgisine muhtaç olacaktı. Böyle sessizce oturdular, birlikte güvendeydiler. Liss gözlerini kapadı ve yavaşça nefes aldı. Daha önce hiç hissetmediği bir mutluluk, ona her şeyi yenebileceğini düşündüren bu adama yakın olmaktan dolayı kalbinde kabardı.

Zaman geçti ve evin sessizliği devam etti. Sanki uyuyormuş gibi daha yavaş nefes alıyordu. Onun güvenliğine sığındı ve dinlenmesine izin verdi. Son zamanlarda yeterince dinlenmemişti. Bir süre sonra, hatta belki saatler sonra kıpırdandı.

Sözleri göğsünde yankılandı. "Ben de tam seni düşünüyordum. Kararın ve açıklaman konusunda iyi misin?"

"Sayılır. Bu benim görevim ve annemi onurlandırmanın bir yolu. Onun sahip olmadığı hayatı yaşamalı ve fırsatı değerlendirmeliyim. Ama bir de sen varsın."

"Ben mi?" Bear'ın sesi çatallaştı.

Liss gözlerini kapadı ve dürüst olmak için kendini zorladı. "Sana veda etmek istemiyorum. Vedalarda pek iyi değilimdir ama seninle sadece iki hafta geçirdikten sonra, yanımda sen olmadan bir hayat düşünemiyorum. Bir geleceğimiz olamaz, sen ilişki kurmuyorsun ve benim de bir görevim var ama bir daha asla birlikte zaman geçiremeyeceğiz."

Bear arkasına yaslandı ve kızın yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. "Ben de veda etmeyi sevmem. Güneşin doğuşunu izleyip uyuyabiliriz, sonra da vedalaşmak zorunda kalmamak için sıvışırım."

Kulağa çok kolaymış gibi geliyordu. Belki de onun için öyleydi.

Liss gözleri yaşla dolarken başını salladı. Ona bu işi başarabileceklerini söyleyeceğini ummakla aptallık etmişti.

"Ağlama, Liss. Harika bir prenses ve destansı bir kraliçe olacaksın. İnsanlar senin hakkında şarkılar yazacak ve onuruna gösteriler düzenleyecek." Onun gözyaşlarının gerçek sebebini anlamamıştı. "Ve ne zaman güneşin doğuşunu görsen, birlikte geçirdiğimiz zamanı hatırlayabilirsin."

Adam gözyaşlarını yanaklarından uzaklaştırırken Liss gönülsüzce gülümsedi. Onu usulca öptü ama elleri yanaklarını kavrayınca öpücüğünü derinleştirerek dudaklarını araladı. Parmakları adamın kirli çenesinde dans ediyordu ama adamın ağzını onunkine açışında nazik bir şey yoktu. Liss onun dilini kendi diliyle buluşturmadan önce alt dudağını dişlerinin arasına aldı. Sıcaklık ihtiyaçla birleşti ve elleri saçlarında dolaştı. Liss onun üzerine tırmanırken dili onunkine masaj yaptı. Liss'in tişörtünün altındaki tenini okşadı.

kendini ona yasladı. Etek ucuna uzandı ve başının üzerinden çekti. Kadın çıplaktı ve onun için hazırdı.

Bunun birlikte geçirdikleri son zaman olduğunu kabul ettiğinde midesinde bir kargaşa oluştu. Ama adam ona hayranlıkla bakarken acısını bastırdı. Jogger'ını hızla indirip çıkarırken tahrik onları kavurdu. Şehvetlerinin çılgınlığı içinde bir uzuv ve dudak karmaşasına dönüştüler. Adam boynunu öpüp emerken Liss haykırdı. Sıcaklık onları kontrol ediyordu. Amı arzuyla yanıyordu ve Bear'ın başparmağı klitorisinin üzerinde daireler çizip sürtünürken yüksek sesle nefes aldı. Adamın siki kalçalarının arasında sertleşmişti ve bu hisler daha fazlası için haykırmasına neden oldu.

"Benim için iyi ve ıslak olmanı istiyorum." Sesi alçaktı ve kızın vücudunu titretiyordu. Ona karşı kıvrandı.

"Seni içimde istiyorum."

Adam ön sevişmeyi artırmaya çalıştıkça kadın çılgına dönüyordu. Ama her ne kadar sonunu getirmesi gerekse de, onun derinliklerinde ona ihtiyacı vardı. Derisini ısırdı ve lobunu yalayıp emmeden önce kulağına en kirli kelimeleri fısıldadı. Tırnakları meme uçlarını çizerek tıslamasına neden oldu. Birbirlerine son bir kez sahip olurken vücutlarının kaynaşması için çaresizdi.

"Bunun yavaş ve kirli olmasını istedim, ama sen imkânsızsın. Bana binmene ihtiyacım var bebeğim," diye inledi. Bear prezervatife uzandı ve kadın ambalajı yırtarak açtı ve prezervatifi adamın üzerine kaydırdı. Gözleri başının arkasında yuvarlandı. Her şeyi seksi yapıyordu.

Onu kendine doğru hizaladı ve üzerine bastırırken dişlerini sıktı. Sanki vücutları birbirleri için tasarlanmış gibi adamın aleti kadının içine kolayca doldu. Liss avuçlarını onun göğsüne dayadı, parmaklarını onun göğüs kıllarında gezdirdi ve tıslayıp kalçalarını sıkarken bile göğüs kaslarını nasıl sıktığının keyfini çıkardı.

Saraydaki partide, ona binerken sorun yaşamayacağını söylemişti ve haklıydı. Adamın her yeri sertti.

Liss ona binerken başını geriye attı. Sevişmeleri samimiydi ama arzularını besliyordu. Umutsuzca bu anı sonsuza dek yakalamaya çalıştı. Elleri başının iki yanına kaydı, onu sürerken yastığı kavradı. Adam ona hayranlıktan öte bir şeyle bakıyordu. Onun bakışları altında parlıyordu. Adam kalçasını kaldırıp içine girerken kadın kalçalarını salladı ve kalçalarını gerdi. Ayı'nın burun delikleri, onu daha derinlere iterken alevlendi. Onlar sevişirken kalbi güm güm atıyordu.

Parmakları zevkini daha da artırmak için klitorisine kaydı, ama adam elini tokatlayarak uzaklaştırdı ve kendisi için parmakladı. Parmaklarının sertliği yüzünden şişmişti ve adam onu ovalamaya ve okşamaya devam ederken eğilip onu sertçe öptü. Omzunu ısırmadan önce onun yakıcı tenini öptü ve emdi. Adamın vücudu onun altında zıpladı.

"Lanet olsun," diye homurdandı ve onu daha hızlı sürmeye zorlamak için bir eliyle kıçını kavradı. Zevk için savaşırlarken elleri okşayıp sıktıkça kızın inlemeleri kötücüldü.

"Beni daha sert becer," diye homurdandı ve adam onu sırt üstü çevirip içine soktu.

Pozisyon değiştirdikçe sevişme saatlerce sürdü ve her ikisi de birkaç kez doruğa ulaştı. Güneş yükselirken, Bear ona sıkıca sarıldı ve onun kendisi için ne kadar önemli olduğunu ve hayatını hiç beklemediği şekilde değiştirdiğini fısıldadı. Ona gerçekten yalnız olmadığını ve ne olursa olsun onunla ilgili sonsuz anıları olacağını öğretmişti.

"Paralel evrenimizde, şu resimdeki göl kenarında yaşıyoruz," dedi duvardaki tabloyu göstererek. "Ve güzel kulübemizde kavga ediyor ve sevişiyoruz."

"Jeff, Roy ve Zorro'yu unutmayın. Köpeklerimize ve vahşi kedimize ihtiyacımız var." Yorgunluk üzerine çökerken alt dudağını dişlerinin arasına aldı.

"Onları asla unutmayacağım ve seni de asla unutmayacağım, güzel Liss." Onun dudaklarında kendi adıyla uykuya daldı.

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

Güneş gökyüzünde yükseldiğinde yatak hareket etti.

Liss, uyanık olduğunu söylemeden Bear'ın gitmesine izin verdi. Onun istediği de buydu. Kapı kapanır kapanmaz kalbini ele geçiren hüzün yanaklarından aşağı süzüldü.

Sonsuza dek gitmişti.

Onun duyabileceği korkusuyla ses çıkarmadan hıçkıra hıçkıra ağladı. Birlikte geçirdikleri son saatlerden pişmanlık duymasını hazmedemiyordu.

Sabah sekizde üzerine bir şeyler giymişti ama gözleri kızarmış, içi acımıştı ve kalbi kırılmıştı. Yatak odasının kapısı Bear'ınkinden daha ağır çaldı.

"Bir saniye içinde dışarıda olacağım," diye bağırdı. Strike'ın tanıdık homurtusu ormanda yankılandı.

Bear sözünü tutmuş ve kahvaltıya gelmemişti ama kadının yemek yiyecek midesi yoktu. Strike onu arabayla götürürken Steve hakkında bilgi vererek sohbet etmeye çalıştı ama kızın cevap vermemesi üzerine vazgeçti.

Saraya yaklaştıklarında Liss'in kalbi çılgınca çarpmaya başladı. İkinci ziyaretinde olduğu gibiydi ama onu teselli edecek ya da sakinleştirecek kimse yoktu. *Çünkü yapayalnızım.* Bu işe bir aile istediği için başlamıştı ama sahip olduğu ailenin kan bağı değil, etrafında olmayı seçtiği kişiler olduğunu anlaması son bir haftasını almıştı. Bear haklıydı.

Liss'in nabzı yükselmeye devam etti ve uzuvları titredi. Nefes alamıyordu. Boğazını sıkıca kavradı. Annesinin kalp tılsımına ihtiyacı vardı. Hâlâ Strike'ın ailesinin evinde olmalı. Prenseslerin böyle hatıralara sahip olmasına izin verilmiyordu zaten.

Bunu yapamam.

Güneş, kirpiklerine takılan gözyaşlarını parlatarak onu kör etti.

Strike direksiyonu çekti ve arabayı durdurdu.

"Panikliyorsun."

Nefes nefese kalırken "Hadi canım," diye tersledi. Araba artık Ayı gibi kokmuyordu. Onu çoktan kaybetmişti. Strike'ın baharat kokusu, portakallar ve

Etrafına misk kokusu yayılıyordu. "Bear ne yapardı?"

Liss gözlerini kapadı ve göğsünü parçalasa da Bear'ın yüzünü hayal etmeye çalıştı. "Bana elimi kalbimin üzerine koymamı söylerdi."

Strike onun elini hareket ettirmesine yardım etti ve kendi elini kalbine götürdü. Bear'ın ona öğrettiği nefes egzersizini yaparken hızlı kalp atışları biraz hafifledi. Nefes alış verişi yavaş yavaş kontrolüne geri döndü. Bunun tekrar olması kaçınılmazdı, belki de geleceği boyunca.

Saray, karanlık bir peri masalından fırlamış gibi uzakta beliriyordu. Her genç kızın rüyasını görüyordu ama bu onun kâbusuydu.

"Özür dilemek istedim," dedi Strike aniden, ön camdan dışarı bakarak.

Çenesini düzeltti. "İçin...?"

Strike koltuğunda dönmeden önce başını öne eğdi. "Sana davranış şeklim için. Birçok yönden bir pislik gibi davrandım ve sen de benim ve Bear'ın pisliklerini tolere ettin."

"Tahammül edecek bir şey yoktu," diye mırıldandı.

"Evet, vardı. Beni bırakma. Geçmişimden gelen ve Bear'ın bilmediği bir yüküm var ve bununla başa çıkamadığım için sana bir pislikmişsin gibi davrandım." Gözlerini kısa süreliğine kapattı. "Sizi ayrı tutmaya çalıştığım ve sonra da son vedan olarak onun kalbini kırmanı söylediğim için özür dilerim."

"Ama ben kırmadım-"

Strike bir yumruğunu dudaklarına götürdü. "Kalbi kırıldı, Liss. Sen yapmamış olabilirsin ama yine de oldu. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Bear insanların içeri girmesine izin vermez. Ailesi ona kötü davrandı ve bir daha ben ve ailem dışında kimseye güvenmeyi reddetti. Ama sizi içeri aldı ve size savunmasız tarafını gösterdi."

Liss uzun bir nefes verdi. "Ama her şey çok hızlı ve dramaya dayalı oldu. Gerçek değil. Ve bunun bir önemi yok çünkü onunla birlikte olabilseydim, ki olamam, o ilişki kurmuyor."

Strike ofladı pufladı. "İlişki kurmadım. Siz ikiniz ne halt ettiğinizi sanıyorsunuz? Hızlı olduysa ne olmuş yani? Bazı insanlar uzun ilişkilerde duyguları olmadan yaşar ve her gün birbirlerine tahammül ederler, bazı ilişkilerde ise tartışmalar ve günlük saçmalıklar arasında sonsuza dek süren bir tutku vardır."

Liss pencereden sarayın kulelerine baktı ama esintide dalgalanan mavi bayraklar midesini bulandırdı. Onları sarayın

Yarıya kadar.

Strike homurdanarak, "Bunu yapmak zorunda değilsin," diye ekledi.

"Ben değilsem, o zaman kim?" Liss ona ters ters baktı. "Ve annemi onurlandırmak zorundayım."

"Bu onu mutlu eder mi?" diye tersledi.

Liss pencereden dışarı bakmak için geri döndü. Strike arabayı tekrar yola çıkardı. "Seni saraya götürsem iyi olacak. O kadar gün içinde bugün geç kalamazsın."

Sarayda arabadan inerken ona sarıldı ve kulağına fısıldadı, "Aşk hepimizin canını yakar. Sen de Strike. Umarım bir gün mutlu olabilirsin."

Strike omuz silkti. "Umarım sen de öyle olabilirsin. Kendine iyi bak. Her şey için teşekkür ederim."

Liss sarayın kapısından çıkmadan önce ona son bir kez el salladı.

Liss sandalyede oturmuş, çok aranan makyaj sanatçısının son dokunuşlarını bitirmesini bekliyordu. Ama Liss, Isla'nın ona dudaklarını birbirine bastırmasını söylemesini tercih etti. Saray partisinin olduğu akşam makyaj yaparken uzun uzun kıkırdamışlardı.

Aynı akşam Bear ona dünyadaki tüm altınlardan daha değerliymiş gibi bakmıştı. Onu ve ona hissettirdiklerini sonsuza dek hatırlayacak mıydı?

"Nasılsın, Liss?" Beatrice odaya sessizce girmiş olmalıydı ya da belki de Liss'in dikkati çok dağınıktı. Beatrice'in saçları karmaşık, düşük bir topuz yapmıştı ve doğal makyajı cildini parlatıyordu. Pileli kumaşı etek ucunda bitmeden önce belinde toplanan deniz mavisi elbisesi kızıl saçlarını vurguluyordu. Yarı resmi elbisesi içinde zarafetin resmiydi ve bir stil ikonu olarak Marianne'i geride bırakacaktı. Liss istese bile onu taklit edemezdi.

Liss, aynada Beatrice'in gözlerinin yansımasını yakaladığında omuz silkti. "Ben iyiyim," diye cevap verdi, gerçek duygulardan yoksun bir şekilde. Konuşmayı ve sonraki saatleri atlatabilmek için duygularını bastırmaya çalışmıştı. Ama her geçen dakika vücudunu kontrol etmesi daha da zorlaşıyordu. Korumalar olmadan, Bear olmadan kalbini sakin tutamazdı. "En azından iyi görünüyorum."

"Ne kadar da hafif bir ifade," diye takıldı Beatrice. Liss'in koyu renk dalgaları toplanmıştı ve cildinde leke yoktu. Makyaj sanatçısı ona dumanlı gözler ve ballı dudaklar yapmıştı. "Çok güzelsin."

Liss sahte bir gülümseme sundu. "Teşekkür ederim. Her şey nasıl gidiyor?" Mükemmel biçimli kaşlarını kaldırarak gerçek sorusunu ifade etmeyi umuyordu. Yaşanan dramdan sonra Beatrice'in hamileliği onu endişelendirmişti.

"Bize biraz izin verir misiniz lütfen?" Beatrice makyöze sordu. Liss yalnız kaldığında, "Sen ve bebek iyi misiniz?" diye haykırdı.

"Bebek iyi." Beatrice yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Ve bu sabah Archibald'la konuştum, haberlerimizden dolayı çok sevinçli."

Liss içtenlikle gülümsedi, ancak konuşmasını yapmanın ve hayatının geri kalanını görevde geçirmenin korkusu boğazına safra dolmasına neden olduğu için bu gülümseme uzun sürmedi. Başı öne eğildi ve elbisesini yumrukladı.

"Liss, senin için endişeleniyorum. Son zamanlarda çok şey yaşadın ve birbirimizi henüz çok iyi tanımıyor olmamıza rağmen, endişen içinden taşıyor. Konuşma yüzünden mi? Archibald'a konuşmanı kısa tutmasını söyleyebilirim."

"Konuşma, geleceğim ve bir gün Kraliçe olacağımın farkına varmam. Bunların hiçbirine hazır değilim." Üstüne üstlük, bir şeyler hissettiği tek erkeği de kaybetmişti.

Beatrice, Liss'in dönen sandalyesini yüzünü ona dönecek şekilde yana çevirdi. Liss'in ellerini nazikçe kendi ellerinin içinde tuttu. Mükemmel Fransız manikürü Liss'e, makyözün Liss'in ısırılmış ve soyulmuş tırnaklarını gördüğünde yaşadığı şoku hatırlattı. "Henüz hazır olmak zorunda değilsin; korkuyor olman sorun değil. Gable'la evlendiğimde insanların beni izlemesinden ve aristokrat bir geçmişten gelmediğime dair kaçınılmaz yorumlarından çok korkmuştum."

Liss başını kaldırdı.

"Gable ve ben bu ailedeki rolümüze hazırlanmak ve nasıl davranmamız gerektiğini öğrenmek için yıllarımızı harcadık. Söylenecek ve yapılacak tüm doğru şeyleri biliyoruz ama her zaman doğru yapamıyoruz. Bir keresinde lezzetli olduğunu sandığım bir şey yemiştim ama o bir sofra sosuymuş. Sizin için buradayız ve size yardım edeceğiz. Göreve hazırlanırken bir gün Kral ve Kraliçe olabileceğimizi düşündük çünkü Alex olmak istemedi ama bu size daha iyi yardımcı olabileceğimiz anlamına geliyor. Ne olursa olsun biz varız ve bize ihtiyaç duyduğunuzda yanınızda olacağız."

Liss gülümsemeye zorladı. Bu nazik bir teklifti ve her ikisine de güvenecekti. Ama bunun şekerle kaplanacak bir tarafı yoktu çünkü en nihayetinde Liss tek başına hizmet edecekti. Steve'le yaşadığı deneyim, arkadaşlarının güdülerinden hiç inanmadığı bir şekilde şüphe duymasına

neden olmuştu.

"Bunu istiyor musun, Liss? Tüm olası gelecekler arasından kendi geleceğini seçebilseydin, kendin için hayal ettiğin şey bu muydu?" Güzel bir gölün kenarında köpekler ve vahşi kedilerle dolu paralel evrenler, Bear'ın erken saatlerde ona sarılırkenki yüzünün anısı gibi dikkatini dağıttı.

"İstediğim şey bir seçenek değil. Bu annem için."

"Annen senin mutlu olmanı isterdi. Şu anda seni görse ne hissederdi? Herkesin bir görevi ve amacı vardır; bazıları bunu erken yaşta öğrenir, bazıları ise sonradan ama beklentiler yüzünden mutsuz olmamalısınız. Ben de beklenti hissediyorum ama insanlarla tanışmayı ve bu ailenin bir yüzü olmayı seviyorum."

Liss annesiyle ilgili yorumları duymazdan geldi. Beatrice için olması gerekeni söylemek kolaydı ama bu Liss'in kalbindeki doğru şeyi yapma isteğini durdurmadı. "Bunu bu ülke için yapmak zorundayım. Yapmam gereken bu."

Kral odaya girdiğinde konuşma kısa kesildi. Cildi biraz daha renklenmişti ve bastonuna dayanarak sallanmasına rağmen bir gün öncesine göre daha fazla enerji taşıyordu. Sarayda fısıltıyla konuşulanlar, doktorların giderek daha emin oldukları yönündeydi.

"Felicity, hayatım, çok güzelsin. Geleceğimiz hakkında kararını verdin mi? Seni tüm dünyaya tanıtmaktan mutluluk duyuyorum, yani dünkü macerada seni görmeyenlere."

Liss başını salladı, Kral'ın önünde duygularını gizlemeye hevesliydi.

"Capital haberleri. Sana ne diyeceğini sormayacağım, çünkü bu senin kararın ve sana önyargılı davranmak istemiyorum. Ama ne karar verirsen ver, her zaman ailemin bir parçası olacaksın."

Liss daha fazlasını bekledi. Bunu kastetmediğine emin miydi? Belki son zamanlarda onunla daha fazla zaman geçirebilseydi, bundan emin olabilirdi.

"Bu arada," diye devam etti, onun endişelerine aldırmadan, "büyükannen burada. Seni görmeyi çok isterdi ama unutma, birlikte sadece birkaç dakikanız var." Liss reverans yapmaya çalıştı ama Kral onu kucaklayarak durdurdu. "Benim için özel olarak reverans yapmana gerek yok."

"Öğrenecek çok şey var," diye fısıldadı Liss.

"Ve tadını çıkaracak çok şey var," dedi gülümseyerek. "Beatrice,

benimle yürü." "Elbette." Ayrılmadan önce Liss'in ellerini sıktı.

Makyöz içeri daldı ve ayrılmadan önce Liss'e son rötuşlarını yaptı. Liss, dinlenmesine izin vermeyen şeytanlar gibi zihnine hücum eden düşüncelerle yine baş başaydı.

Kalbi bir çığ gibiydi, durdurulamazdı ve her geçen saniye artıyordu. Odadan dışarı adımını attı ve büyükannesiyle çarpıştı.

KIRK ALTINCI BÖLÜM

"Şu haline bak," dedi Liss'in ninesi, garip aile kucaklaşmasını izleyen yeni korumaların dikkatini çekecek kadar yüksek sesle. Sanki *Legally Blonde*, Büyükanne Versiyonu için seçmelere katılıyormuş gibi bebek pembesi bir takım elbise giymişti. Yine de her zamanki gibi şık ve sofistike bir hava taşıyordu.

O genler Liss'i ıskalamış olmalı.

Liss'e atanan saray asistanı yakınlarda geziniyor, koridorun aşağısını işaret ediyor ve iki dakika diyordu.

"Merhaba nine," diye cevap verdi Liss iç çekerek. İhtiyacı olan son şey özgüvenini sarsacak bir tekmeydi ama belki geçici bir dikkat dağıtıcı olabilirdi. "Bu taraftan yürüyelim mi? İki dakika içinde basın odasında olmam gerekiyor."

"Elbette, hayatım. Heyecan verici değil mi?" diye sordu ninesi. "Benim küçük torunumun bir gün kraliçe olacağını kim bilebilirdi ki?"

"Gerçekten de öyle." Konuşma Liss'in zihninde ön plandaydı. İstediği en son şey prenses olmakken bunu hayal ettiğini nasıl söyleyecekti? Keşke annesinin kalp tılsımına sahip olsaydı. Belki bu ona ihtiyacı olan cesareti verirdi. "Annemin bunun bir parçası olamaması çok yazık."

Bunu ninesini suçlamak için söylememişti. Şimdi bu fikri zorlamak anlamsızdı.

"Hayır, bundan nefret ederdi," diye böbürlendi büyükannesi.

Liss kısa bir süre durunca asistanın yüzünde panik dolu bir ifade belirdi. Liss'in hayatı artık sonsuza dek bir programın parçası olacaktı.

Ninesi Liss'in şaşkınlığından habersiz koridorda yürümeye devam etti.

"Ne demek istiyorsun?" Liss ağladı.

Ninesi döndü. "Annen her zaman arka planda mutlu oldu. Eğer Kral ona kraliyet ailesinin bir parçası olduğunu, görevlerini yerine getirmesi ve dünyanın dört bir yanındaki insanlarla tanışması gerektiğini söyleseydi, her saniyesinden nefret ederdi. Ona hiç söylememenin nedenlerinden biri de buydu." Liss büyükannesine yaklaştı, o da Liss'in kafa karışıklığından habersiz, "Hayatı inanılmaz derecede zordu ve ben de buna her zaman yardımcı olamadım." Bu hafif bir ifadeydi. "Ama hayatını çok severdi.

Sen. Onu mutlu ettin ve girmek üzere olduğun hayat bunu yok edecekti. Bu onun dünyası değildi. Sizdiniz."

Liss'in alt dudağı titredi. "Ama-"

Büyükannesi omzuna dokundu. "Ölürken ona doğru desteği vermediğim için her gün pişmanlık duyuyorum. Bunun basit bir hastalık olduğunu düşündüm ve seyahatlerim sırasında kanser olduğu haberi bana ulaştığında artık çok geçti. Bilseydim, kraliyet ailesinin her üyesiyle ve her yabancıyla onun için en iyi tedaviyi almak için savaşırdım, ama bilmiyordum. Bana bir mektup gönderdi ama o ölene kadar elime geçmedi. Hayatını beni korumaya çalışarak geçirdi, hepimizi hayatın bize sunduğu en kötü şeylerden korumaya çalıştı. Ve bunu neden yaptığını bilmiyorum. Onu korumam gerekirdi. O benim küçük kızımdı."

Büyükannesinin gözleri kızardı ve Liss ona sarıldı. Liss'in düşünmediği çok şey vardı ve kafasında pek çok soru vardı ama giderek endişelenen asistanı kol saatini ve basın odasını işaret etti. Liss sarılmak için her zaman zaman olduğunu haykırmak istedi ama belki de yoktu. O artık yükümlülükleri olan bir prensesti.

"Ama bu hayat annen için doğru değildi. Mücadele etti ve birçok işte çalıştı ama tek istediği senin güvende olman ve hayallerine ulaşmandı. Senin mutlu olmanı istedi ve bunun için hayatını adadı."

Asistan, "Felicity, basın odasındaki yerini almanı istiyorum," dedi. "Bayan Granger, Barnaby sizi yerinize götürecek."

Liss'in kalbi hızla çarpıyor ve uzuvları titriyordu. Elini kalbinin üzerine koymaya çalıştı ama asistan onu bir balo salonu büyüklüğünde, yüzlerce kişinin hareketlerini izlediği bir odaya iterken, sırtından aşağı ve rahatsız beyaz dantel elbisesine ter damladı. Onu ilk kez sahneye çıkan bir kız gibi giydirmişlerdi. Platforma adımını attığında boğazına bir ağrı düğümlendi ve gözleri yaşlarla doldu.

Bunu yapamam.

Beatrice aniden eline bir şey sıkıştırdı ve "Korumandan," diye fısıldadı.

Liss annesinin plastik kalbini sıkıca kavradı. Strike tahmin etmiş olmalı. Kalbi hızla çarparak sahnede dururken, kalabalığın içindeki bulanık figürlere baktı. Birkaçını partiden tanıyordu ama çoğu yabancıydı. Herkes ona bakıyordu. Beklentilerinin ağırlığı, ayaklarına bağlanmış kayalar gibiydi ve onu panik dalgalarının altına çekiyordu. Kusmuk ağzını doldurdu.

Kalbi avucunun içinde tutarken bile nefesi kesiliyordu ve elbisesinden bir damla ter daha süzüldü. Sonra Ayı'nın parlak kahverengi gözlerini ve yumuşak bakışlarını yakaladı. Bu bir halüsinasyon değildi. Gerçekten oydu. Odanın arka tarafında durdu, elini kalbine götürdü ve derin, yavaş nefesler aldı. Liss de onu takip etti ve "Bunu yapabilirsin bebeğim" diye mırıldandı.

Liss tılsımlı kalbi kendi kalbine bastırırken ona kadar saydı. Nefesi düzene girdi ve vücudunun titremesi durdu. Strike, büyükannesi ve Isla da dahil olmak üzere tanıdık yüzler gözüne çarptı. Ağzını açtığında cesaretlendirici gülümsemeler verdiler.

"İyi günler, bayanlar ve baylar." Sessizlik çöktü ve bir kez daha Bear'ın bakışlarıyla karşılaştı. Ayı başını salladı ve onu cesaretlendirmek için gülümsedi. Veda etmediğini söylemişti. Neden buradaydı? "Benimle buluşmaya geldiğiniz için teşekkür ederim. Kendimi o kadar da özel biri olarak görmüyorum ve daha önce bir odada bu kadar çok insan görmemiştim, bu yüzden kekelersem kusura bakmayın. Partide konuşurken yaptığım gibi düşmemeye çalışacağım."

Gruptan bazıları bu anıya güldü. Bear gülümsedi.

"Bildiğiniz gibi, ilginç birkaç hafta oldu." Kalabalıktan yine kahkahalar yükseldi. "Sanırım bu yetersiz bir ifade. İnişli çıkışlı bir süreçti ama ailemle tanıştığım ve hayatımı sonsuza dek değiştirecek arkadaşlar edindiğim için çok da keyifliydi." Bear'ın sırıtışı karşısında yavaşça yutkundu. Kelimeler ağzından fırlamak üzereydi ama zamanı vardı. Ne de olsa onun için buradaydılar. "Bugün buraya prenses ve bir gün bu ülkenin kraliçesi olarak yerimi alacağımdan emin olarak geldim. Bu ülkeye bayılıyorum ve birkaç kişiyi bardan dışarı attığım bu şehrin iç sokaklarından, annem ve benim aile tatillerimizde ziyaret ettiğimiz güzel kırsal alanlara ve plajlara kadar pek çok yerini gördüm. Annem de bu ülkeyi çok severdi ve babasıyla ve siz güzel insanlarla tanışacağı için heyecan duyardı. O da gergin olurdu çünkü benim gibi bu rol onun için doğru olmazdı."

Kalabalıktan nefesler yükseldi. Liss, cesaretlendirmek için gülümseyen Kral'a baktı. Yüzünde herhangi bir dehşet ya da kızgınlık ifadesi yoktu. Liss yavaşça devam ederek herkesin onun kararına ayak uydurmasını sağladı. "Size alenen hizmet etmeyi seven yöneticileri hak ediyorsunuz. Bazı insanlar bunun için eğitim aldılar ve arka planda saklanıp operasyonlara odaklanmak yerine bunu yapmayı arzuluyorlar. Ben hâlâ rolümü ve amacımı arıyorum ama bu rol o değil." Bakışlarını Bear'a dikti, sanki buradaki tek kişi oymuş gibi.

odaya. "Kalbimin nereye ait olduğunu biliyorum ve bu haftalar bana ne pahasına olursa olsun kalbimin sesini dinlemem gerektiğini öğretti."

Bear onu inceledi, yüzü okunamaz haldeydi. Duygularını gizleme yeteneğine lanet olsun.

"Ancak." Tekrar odaya göz gezdirdi. "Bu ülkeyi seven ve sahip oldukları her şeyle ona hizmet etmek isteyen insanlarla tanıştım. Gelecekte Kraliçeniz olmayacağım ama gelecekteki Kral ve Kraliçenizle tanıştım. Ülke onlara sahip olduğu için çok şanslı; size hakkıyla hizmet edecekler. Gable ve Beatrice o insanlar ve ben de onlara ve Kral Archibald'a ailem dediğim için şanslıyım, tabii bugünkü açıklamadan sonra beni hala kabul ederlerse."

Kral, Gable ve Beatrice sahneye çıktılar ve ihtiyacı olan sevgiyle dolu bir şekilde ona sarıldılar. "Kısa bir süreliğine de olsa bu deneyimi yaşamama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Felicity, sen her zaman benim torunum olacaksın; bunu hiçbir şey değiştiremez. Dürüstlüğün ve bu ülkeye ve aileye duyduğun saygı için teşekkür ederim." Kral'ın gözleri yaşlarla parladı. "Ve hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim."

Liss başını salladı ve basın çılgına dönerken Kral Archibald ile geleceğin yöneticilerinin soru sormasına izin verdi. Sahneden indi ve sonunda arzuladığı huzura kavuşabileceğinden emin bir şekilde koridora döndü.

BÖLÜM KIRK YEDİ

Liss büyük konuşmadan önce büyükannesiyle karşılaştığı koridora adım attığında rahat bir nefes aldı. Koridorun sonundaki gölgede duran takım elbiseli bir saray koruması dışında koridor boştu.

Yere oturup duvara yaslandı ve dizlerini göğsüne çekerek sıkıca sarıldı. "Şimdi ne olacak?" diye mırıldandı kendi kendine. Yine yalnızdı, basın peşini bırakmayacaktı ve onu kurtaracak bir koruması olmayacaktı. Kalbi ellerinin arasına aldı. "Seni gururlandırmak istiyorum anne. Nasıl yapacağımı bulmam lazım."

"Annen seninle gurur duyardı," diye yanıtladı koruma. Ayı gölgelerin arasından çıktı.

Tabii ki oydu. Ona yaklaşıp önünde dururken yüzü okunmaz haldeydi.

"Bugün gelmeyeceğini sanıyordum."

"Annenin kalbine sahip olduğundan emin olmak istedim. Ama şimdi ne olacak Prenses?" Kalbi kabardı. Hayatında gördüğü en güzel varlıktı.

Liss'in elleri titriyordu ama adrenalinden, endişeden ya da korkudan değil. Geleceğinin kontrolünü eline almaktan duyduğu sevinçten kaynaklanıyordu. "Ben de kendime aynı şeyi soruyordum. Bara geri dönemem. Artık benim değil. Belki de seyahate çıkmalıyım. Benim yaşımdaki başkaları seyahat ediyor ve ben daha önce bu şansı bulamadım. Ama tüm bu olanlardan sonra basın beni rahat bırakmıyor ve diğerleri de benden bir parça istiyor. Diğer ülkelerde unvanlarının kaldırılmasını isteyen kraliyet mensuplarına ne olduğunu gördüm. Bu da başka bir nokta. Bana prenses demeye devam edemezsiniz; ben artık bir prenses değilim. En azından sanmıyorum."

"Sen hâlâ benim prensesimsin." Bear'ın iri cüssesi onun yanında otururken yerinde durmuyordu. Görkemli kırmızı halı ve brokar duvar kâğıdı, koridorun yetişkinlerin yerde oturması için fazla süslü olduğunu gösteriyordu ama kız ona bakmaktan başka bir şey yapmıyordu. Bacakları birbirine değiyordu. İkisi de profesyonel kıyafetleri içinde rahatsız görünüyordu. Kadın, adam gittikten sonra çantasına gizlice koyduğu tişörtü tercih etti. Adam gri joggers içinde daha seksiydi. "Eğer

Seyahat etmek istiyorsanız, güvenliğinizi sağlamak için bağlantılarımı kullanabilirim. Çoğu ülkede korumalar tanıyorum."

Başını iki yana salladı. "Gerçekten seyahate çıkmak istemiyorum. Her zaman evcimen biri oldum ve burada mutluyum. Ama ne yapacağımı bilmiyorum. Yıllarca sonsuza dek sürecek kariyerimi aradım ve bir türlü bulamadım. Hiçbir yeteneğim yok."

Bear onun ellerine uzandı ve sıkıca tuttu. "Lanet olsun, Liss. Hiçbir şeyden haberin yok. Şirketimi dönüştürdün, Luke'a kendisi olmanın sorun olmadığını hissettirdin, ekibin itibarını bir davadan kurtardın ve Strike'ın, Luke'un sahip olmadığı konusunda kararlı olduğu nazik tarafını ortaya çıkardın." Uzun ve sert bir şekilde iç çekerken gülümsemesi yumuşaktı. "Ciddiyim, senin yeteneklerine ve anlayışına sahip bir operasyon müdürüne ihtiyaç duyan bir koruma şirketi var. İnanılmazsın ve şirketin sana ihtiyacı var. Ve senin için bizden daha güvenli bir yer yok."

"Ama çocuklar bunu istemeyecektir."

"Seni çoktan ayın çalışanı seçtiler. Ödülü almak istediğim için buna karşı çıktım ama onlar bunu hak ettiğin konusunda ısrar ettiler."

Elleri sıcaktı. "Ayın Çalışanı ödülünüz yok."

"Sen ilksin. Dürüst olmak gerekirse, bu onların fikriydi."

Liss başını eğdi ve ona baktı. Adam onun incelemesi karşısında kaşlarını kaldırdı. "Bear, seninle çalışabileceğimden emin değilim. Senden çok fazla hoşlanıyorum."

"Sarayda küfür mü ettin?" diye alay etti.

"İşte senden bu kadar hoşlanıyorum," diye şaka yaptı. "Kalbimin nereye ait olduğu konusunda ne dediğimi duydun."

Gözleri parladı ve aniden onu sertçe öptü. Nane ve güneş ışığı tadındaydı. Saray koridorlarında öpüşürlerken dudakları elektrikle doldu. Akım, kollarında tüyler diken diken olana ve mükemmel şekillendirilmiş saçlarının her bir telini karıncalandırana kadar her hücresine yayıldı.

Geri çekildi ve dudaklarının arasından hava kaçtı. Kaşları çatıldı ve kızın gözlerini yakalamadan önce yere baktı. "Liss, kelimelerle aram iyi değildir. Duygu içeren hiçbir şeyde iyi değilim ama yine de seninleyken iyiyim. Seninle sonunda evimdeyim. Sevgiyi hak etmediğime ve asla o eve sahip olamayacağıma inanarak büyüdüm. Hayatın adrenalin ve düzüşmekten ibaret olması gerektiğini düşündüm ve sonra seninle tanıştım ve güvenli alanımı buldum." Yanakları kızardı. "Sana baktığımda, bir erkekten daha fazla adrenalin hissediyorum.

bana bir bıçakla geliyor ve sikiş fantezilerimin ötesinde. Ama bende başka bir şey var. Evde olma ve sevilme hissi. Ve hayal edebileceğim hiçbir şeye benzemiyor."

"Ayı-"

"Evet, Prenses?"

"Ne diyorsun sen?"

"Sana aşık olduğumdan emin olduğumu elimden gelen en duygusal şekilde söylüyorum. Sadece birkaç hafta olduğunu biliyorum ve büyük bir açıklama yaparak seni korkutmak istemiyorum. Ama bırak senin tarafından sevilmeyi, senin yanında oturacak kadar bile iyi olmadığımı biliyorum. Zeki ve anlayışlısın, kraliyet ailesinin bir üyesisin, ama bundan daha fazlası, beni güldürüyorsun, şarkı söyletiyorsun ve dünyamı sarsıyorsun. İlişki kuran biri olmak istiyorum, ama sadece seninle. Biliyorum iki hafta oldu ama benim için o sensin, Liss."

Kadın ona baktı. Adam dudaklarını yavaşça yaladı ve kadın kalp tılsımını elinde iz bırakacak kadar sıkıca kavradı.

"Belalı bir korumayı sevebilir misin?"

Adam saçının dalgalarını çözerken kadının ağzının kenarları yukarı doğru kıvrıldı. "Ne yapıyorsun?"

Boğazını yüksek sesle temizledi. "Beni geriyorsun ve ellerimi meşgul tutmam gerekiyor. Bana yaptığın şey bu."

Liss onun titreyen ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Ben de sana aşığım. Bu beni dünya basınının önünde konuşma yapmak kadar korkutuyor. Ama sen aradığım her şeysin. Barda saklanıyordum ama seninleyken kim olduğumu saklamama gerek yok ve mümkün olduğunu düşünmediğim şeyleri yapabilirim. Yalnızlık taşıdığımı söylediğinde haklıydın. Ama seninleyken anlam kazanıyorum." Alnına öpücükler kondurdu ve öpüşene kadar onu daha da yaklaştırdı. Ellerini saçlarına bastırırken dudaklarına karşı mırıldandı. "Ama bekle. Bana bir söz vermeni istiyorum."

"Dinliyorum ama öpüşmeyi tercih ederim."

Liss yüzünü ciddi ve asil bir bakışa zorladı. "Bana yemek pişireceğine ve her gün bana şarkı söyleyeceğine söz vermelisin."

Bear başını eğdi ve kaşlarını kaldırdı. "Hepsi bu mu?" Onu kucağına çekti.

"Ve her türlü yerde bolca ve bolca akıllara durgunluk veren seks istiyorum."

Gülümsemesini gizlemek için ağzını büktü ama o bile o kadar iyi değildi ve çok geçmeden başını arkaya atıp kahkahalarla kükremeye başladı. "Evet, bebeğim.

Bunu size her gün verebilirim. Bu bir fedakârlık olacak ama ben kendimi inkar edilemez bir şekilde adadım."

"O sensin Chambers," diye iç geçirdi.

"Ve sen de benim prensesimsin," diye homurdanarak yüzünü kavradı ve onu ayak parmaklarını kıvıracak kadar sert öptü.

EPİLOG

Liss ön kapıdan içeri adımını atarken Bear mutfaktan, "Yeterince mükemmel olmayacak," diye bağırdı. Jeff ve Roy koridorda çamur içinde ilerlerken Bear'a selam verdiler. "Koridoru kirletmeseniz iyi edersiniz."

Onu nasıl bu kadar iyi tanıyordu? Bir korumayla yaşamanın laneti. Köpeğin ayaklarını kurulamadan önce "Hayır, her şey yolunda" diye bağırdı ve

koridorun parke zeminini siliyordu. Birkaç dakika içinde köpekler evin içinde koşturmaya başladılar ve Zorro'nun peşine düştüler. Eğer köpekleri korkutmuyorsa, yerel kuş nüfusunu azaltıyordu.

Liss kıkırdayarak Bear'ın çıplak sırtına yaklaştı ve omuzlarına öpücükler kondurdu. "Yemeğin mükemmel olmasına gerek yok, yine de olacağından eminim. Ancak, hâlâ siyah boxer'larınızla olursanız muhtemelen fark etmeyeceklerdir. Çıplak bir şef umurumda değil ama muhtemelen yemek boyunca 'lütfen beni becer' bakışları atmamı izlemek istemezler."

Bear bir eliyle sosu karıştırırken ve diğer eliyle dolma toplarını sıkarken omuzları gerildi. "Giysilerime yemek ya da yağ bulaştırmak istemedim," dedi ve bir kaşık alıp tavadan biraz sos aldı. "Şunun tadına bak. Çok mu otlu?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve Liss'e sunmadan önce sosun üzerine üfledi. O kadar sikilebilirdi ki. Ayı pişirmek bile karşı konulmazdı. Herkes gelmeden önce kaç saatleri vardı? O güzel dudaklarıyla klitorisine üflemesine ihtiyacı vardı.

Bakışlarıyla onu sabitlerken sosu yaladı. Yemekten yayılan kokular ona, birlikte geçirecekleri son saatler olduğunu düşündükleri gecede ona yaptığı rosto yemeğini hatırlattı.

"Pis gözlerinle beni baştan çıkarmaya çalışmayı bırak ve bana sostan bahset," diye hırladı. "Çok mu tuzlu?"

"Burada bir şey çok tuzlu ve bu sos değil," diye şımardı. "Tadı o kadar güzel ki sevdiğim adamı yalamadan önce içine bulamayı düşünüyorum."

Kadın dudaklarını yavaşça yaladı ve adam onu kollarına almadan önce kaşığı tencereye bıraktı. "Sana tapıyorum, bebeğim." Onu sertçe öptü ve kalçasını kavradı. Adamın ereksiyonu mükemmeldi ve kadın ona doğru bastırdı. Zonkladıkça ona doğru bastırıyordu.

"Hayır, yapamayız." Bear onu serbest bıraktı ve Prenses ona doğru iç çekti. "Üzgünüm, Prenses. Bunun mükemmel olmasını istiyorum. Daha önce birinin ailesi için yemek yapmamıştım ve bu ailenin içinde kraliyet ailesi olunca üzerimde baskı oluşuyor."

"Bear, onlar da seni en az senin beni sevdiğin kadar sevecek."

"İmkansız. Hiçbir şey yanına yaklaşamaz. Seni düşündüğümden çok daha fazla seviyorum ve sen bunu duymaya dayanamayana kadar her gün sana bunu söyleyeceğim."

Ocağın düğmelerini kapattı ve yatak odasına doğru yürümeden önce onu tekrar sertçe öptü. Avuçlarını pencereye bastırdı ve bedenini onun arkasına yerleştirdi. O sabah tepelerin ve gölün üzerinden güneşin doğuşunu izlemişlerdi. Bir keresinde ona güvenli alanını göstereceğine söz vermişti ve şimdi orada birlikte yaşıyorlardı.

Arkadan, kot pantolonunun çıtçıtını açtı ve fermuarını indirdi. Bir elini külotunun ön kısmına soktu. "Benim için çoktan ıslanmışsın." Dudaklarını kızın boynuna değdirdi ve klitorisinin etrafında daireler çizdi. Kapı zili çaldığında kadın inledi ve sızlandı.

"Siktir," diye bağırdı, aniden odanın içinde zıplayarak. Liss şimdi bütün gün azgın olacaktı. "Zaten buradalar."

"Sadece Strike. Yemek kaçırmak için erken gelmiş olmalı," diye şaka yaptı. "Süslü kıyafetlerini giy, onu içeri alacağım."

"Ama sen de ziyaretçiler için giyinmemişsin," diye karşılık verdi, odanın içinde koşturup çeşitli giysileri topladıktan sonra tekrar yere bırakırken.

"Ayı, sakin ol yoksa annemin plastik kalbini sana tuttururum." Bear aniden durdu ve başını salladı. "Şimdi sen giyin ve Strike'la sohbet etmeye gel, ben de hemen üstümü değiştireyim. Bugün Noel ve biz eğleniyoruz."

"Üzgünüm, bebeğim." Kapı zili tekrar çaldığında onu yakaladı ve sertçe öptü.

"Lanet olası Strike," diye bağırdı, bir yandan kapıya doğru koşarken bir yandan da kot pantolonunun fermuarını çekti.

Kadın kapıyı açtığında köpekler ona doğru koştu. Havlayıp üzerine atladılar, onu kucaklamak için yanıp tutuşuyorlardı. "Onları eğitebilirsin, biliyorsun," dedi.

eşiği geçerken homurdandı.

"Sana da mutlu Noeller, seni huysuz herif," diye karşılık verdi ve ona sarılmadan önce şakacı bir şekilde gözlerini devirdi.

"Kral, Gable, Beatrice ve bebek henüz gelmedi mi?"

"Hayır, çünkü bir saat erken geldin. Kaliteli zamanı kaçırmamıza neden oldun," diye cevap verdi Liss ona bir şişe şarap uzatırken. "Birlikte yaşadığımız halde Bear ve beni nasıl engellediğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Sadece becerikli, sanırım." Omuz silkti.

Liss onu mutfağa götürdü. "Bu arada, annen sana ulaşmaya çalışıyor. Telefonlarına cevap vermiyor musun? Büyüdüğün evi satmayı düşünüyorlar. Bir noktada evi boşaltmanı istiyorlar."

Strike ters ters baktı ve dişlerini sıktı.

"Bunu yapmak istemeyeceğini söyledi." Strike yavaşça göz kırptı. Liss yutkundu ama mesajın geri kalanına devam etti. "Eskiden birlikte takıldığın komşunun kızının hâlâ o evin sahibi olduğunu söyledi ve toparlanırken evlerine bakarken yaşayacağın güzel anıları hayal et." Liss ona bir sıcak çikolata doldurdu, çalışmadığı günlerde en sevdiği içecekti bu. Çocuğun annesini seviyordu ama bu mesajları vermekten nefret ediyordu, özellikle de daha sonra yemek yiyecekleri için.

Strike homurdandı.

"Sanırım Bear ve ben bunu yapabiliriz ve burası muhtemelen bu yılın sonlarına kadar satılmayacak. Ama sana her zaman bir sürü tatil borçluyuz ve eğittiğin iki yeni koruma aylardır bizimle olacak ve iyice yerleşmiş olacaklar. Tatilinizi bir şeyler yaparak geçirebilirsiniz. Kimsenin senin kadar molaya ihtiyacı yok."

"İyi, ben yaparım," diye tersledi. "Ev daha satılmamışken annemin seninle uğraşması çok tipik."

"Bana komşulardan biraz daha bahset. Annen kızlarının adının Millie olduğunu söyledi." Yanakları kızarmıştı ve çenesi dişlerini kıracak kadar sıkıyormuş gibi gergindi. Bear aniden mutfağa girerek soruların oluşmasını durdurdu.

"Patateslerim. Lütfen patateslerimi yakmayın," diye bağırdı Ayı.

"Ben de seni gördüğüme sevindim dostum. Mutlu Noeller," diye homurdandı Strike.

"Kapa çeneni, seni huysuz piç. Noel'de hep ekstra huysuz olurdun. Liss'in komşumuz Millie hakkında bir şey söylediğini mi duydum?"

Strike omuz silkti ama çenesi inanılmaz derecede gerginleşti. Sanki kara kara düşünen bir Hollywood kahramanı olmak için seçmelere katılıyor gibiydi.

"Bu kadar Noel neşesi yeter. Üstümü değiştirmeliyim. Birlikte geçireceğimiz ilk Noel'de büyükbabamı televizyonda bizimle otururken konuşma yaparken izleyeceğimize inanamıyorum. Çok rastgele olacak."

"Tüm o işlerden sonra iyileştiğine sevindim. Daha önünde birkaç yıl var." Bear kollarını yukarı iterek dövmesinin bir kısmını ortaya çıkardı. Liss'in karnı şehvetle döndü.

"Yatak odasında bir konuda bana yardım edebileceğini sanmıyorum Chambers." Liss, bakışlarıyla Ayı'yı sabitlerken alt dudağını emdi. Bütün gün Ayı'sız kalamazdı.

"Bilmiyorum," diye kekeledi kadın başını iki yana doğru uzatıp boynunun genişliğini ona gösterirken. "Ben... şey."

"İkiniz de siktirin gidin yukarı. Yemeğe ben bakarım," diye homurdandı Strike. "Sana bir hediye almadım."

Bear onu merdivenlerden yukarı doğru kovalarken Liss, "İki tane almasını sağlayacağım," diye bağırdı.

DAHASI DA VAR.

Umarım Bodyguard Corp'un adamlarının yer aldığı En Yakın Koruma Serimin ilk romanını beğenmişsinizdir.

Kitaplarımla ilgili güncellemeleri almak için haber bültenime kaydolun, ayrıca Liss ve Bear arasındaki bonus sahne de dahil olmak üzere çekilişlere ve özel bonus içeriğe erişin, kaydolan herkese ücretsizdir.

Şu adresten kaydolabilirsiniz:

https://tinyurl.com/Rebecca-Chase Veya web sitem

üzerinden: www.rebeccahchase.com

Bu arada, Regally Binding çalma listesi ve önümüzdeki iki yıl içinde yayınlayacağım diğer kitaplar hakkında bilgi için okumaya devam edin. Ve işte **Head Over Feels'e bir** bakış, düşmanlardan aşıklara buharlı bir spor romantizmi ve rugby romantizm serimin ilk kitabı.

Kötü çocuk kitap erkek arkadaşıyla baharatlı, mizahi İngiliz romantizmini seviyorsanız, Aidan'a bir şans vermelisiniz.

BAŞ ÜSTÜ HİSLER - BİRİNCİ BÖLÜM

Sophia'nın göğsünden aşağı boncuk boncuk terler süzüldü. Titreyen parmaklarını, dar elbisesini makul bir uzunlukta aşağı çekecek kadar sakinleştirdi. Elbisenin etekleri ellerinden kaydı. Kırmızı kumaş kıvrımlarına yapışmış, meydan okumasını kabul etmesi ve yatak odasının sınırlarının ötesinde giymesi için ona meydan okuyordu.

Aynadaki yansımasına bakıp ürperdi. Graham açık bir şey giydiğinde sırıtırdı. Belki de eski erkek arkadaşı haklıydı, seksi değildi ve bu elbise onun tarzı değildi. Ama işi onun için dünyalara bedeldi ve Sophia bir elbise yüzünden patronunun gazabını göze almayı reddediyordu. Hem neden sanat sergisi için giyinmek zorundaydı ki? Yaslı çocuklarla etkinlik seansları düzenlerken kot pantolon ve kazaktan başka bir şey giymesi gerekmiyordu.

Jameson Vakfı için çalışmayı ve yaptığı işi seviyordu, hayır kurumu hayatları değiştiriyordu, ancak önemli bağış toplama etkinlikleri onun sınırlarını zorluyordu. Büyük bağışçıların bağışlarının önemini görmelerini ve biraz daha fazla vermelerini sağlıyorlardı. Ancak Sophia bir destek çalışanıydı, bağış toplayan değil ve bu geceler onu boş bırakıyordu.

Ama patronunun talepleri hâlâ kulaklarında çınlıyordu: "Bağışçılara yemek servisi yapacak ve bir konuşma yapacaksın. Şık ama ağırbaşlı bir şeyler giy. Bu bir sanat sergisi, resmi bir yemek değil. Paraları bu hayır kurumu için önemli olan yaratıcı tipler olacak. Yine o çirkin kahverengi şeyi giyme."

Yeni bir elbise alacak zamanı olmamıştı. Ev arkadaşından ödünç aldığı kırmızı elbise aynada gözüne çarptı.

Sevişmeye çalışıyor gibi görünüyorum. Kimse benimle yatmak isteyeceğinden ya da herhangi bir erkeğin denemek için yeterince yaklaşmasına izin vereceğimden değil.

Elbise vücuduna özel bir şey yapmıştı. Sophia aynada göğüslerine hayranlıkla baktı. Kırmızı kumaş üzerlerinde rahatça uzanıyordu,

solmakta olan yaz bronzluğunun altında kesilmişti. Vücudunu nadiren sergiliyordu ama dekolteli yakası göğsünü kabartırken sırtını kamburlaştırma isteği uyandırıyordu ve kızıl rengi kahverengi saçlarındaki doğal kızıl vurguları ortaya çıkarıyordu.

Nabzı hızla atıyor ve nefesi ciğerlerinde sıkışıyordu. Sophia tekrar eteğe uzandı.

"N'aber?" Ev arkadaşı Nicky, Sophia'nın yatak odasının kapısından kafasını uzattı.

Sophia kırmızı kumaşı çekiştirdi, ama kumaş kalçalarının üst kısmını boktan bir randevuya çıkmış azgın bir adamın elleri gibi kavramaya devam etti. Sırf irade gücü, kıvrımlarına göre şekillenen elbisenin bacaklarının üzerinde aşağı doğru hareket etmesini sağlamaya yetmiyordu. Olimpiyat sınıfı çekiştirmeler işe yarar mıydı?

"Sakın elbisemi mahvetmeye cüret etme. Onu giydiğimde biriyle yatmayı asla başaramıyorum," diye haykırdı Nicky, sarışın saçları yürüdükçe zıplayarak odaya girdi. Aynadaki yansımada göründü. "Harika görünüyorsun. Fon verenler seni avuçlarının içine alacak. Kıçın harika görünüyor." Nicky Sophia'nın poposunu hızlıca okşadı.

Sophia'nın yüzü, en yakın arkadaşının bile kendisine dokunmasına izin verememesinden duyduğu rahatsızlıkla buruştu. Yedi yıl önce Bristol Üniversitesi'ndeki ilk günlerinde arkadaş olmalarının ne kadar olasılık dışı olduğunu hatırlayarak yansımalarına baktı. Nicky bir fişek gibiydi; ince, minyon ve cehennem gibi alıngandı. Sophia'nın olmadığı her şeydi ama arkadaşlıkları hiç bu kadar güçlü olmamıştı. Birbirlerine sahip oldukları için şanslıydılar.

"Patronun olduğunu biliyorum ama kimin ne giyeceğine neden Tasha karar veriyor anlamıyorum. Eğer bir elbise giyeceksen en azından kendini ifade edebileceğin bir elbise seç," dedi Nicky ama Sophia'nın dikkati küre gibi göğüsleri tarafından dağıtılmıştı.

"Bir kulübe girebilmek için fedailerin gözüne girmeye çalışan on altı yaşında bir çocuk gibi görünüyorum," diye sırıttı Sophia.

"Hiç klasım olmadığını mı söylüyorsun?" Nicky şaka yaptı.

"Hayır," diye iç geçirdi Sophia. "Sen benden daha kısa ve zayıfsın, sana yakışmıyor. Bu değersiz elbise sana yakışıyor," diye alay etti.

"Teşekkürler. Belki de elbisemi ödünç almana izin vermemeliydim." Nicky gözlerini devirdi ama yüzünde bir sırıtma vardı. "Onun yerine sergiye annenin yıllar önce mezuniyetin için sana verdiği o iğrenç polyester şeyle katılabilirsin."

"Üzgünüm, Nicky. Ben berbat bir arkadaşım. Kendimi ayaklarının dibine atıp merhametin için yalvarıyorum. Beni affedebilecek misin?"

Sophia garip bir şekilde

Yay.

Nicky, müstehcen yakayı oluşturmak için aşağı inen geniş omuz askılarını düzeltti. "Bana Bambi gözleriyle bakmayı kes. Bana böyle baktığında kızamam. Güzel görünüyorsun ve ucuz ya da değersiz değilsin. Ama bir erkeğin fikrini soralım. Hey, Ryan!" diye bağırdı koridora doğru. "Buraya gel; sana ihtiyacımız var."

Sophia itiraz edemeden Ryan salına salına odaya girdi. Sarı saçlarını sörfçü dalgalarıyla şekillendirmişti. Güneşin öptüğü teni çıplak göğsünde parlıyordu ve bol şortu kalçalarında rahatça duruyordu, bu da gözlerini mükemmel V çizgilerine çekiyordu. Nicky'nin seks arkadaşı, fantezilerinizde rol alan ama Labradoodle cinsi bir köpek yavrusunun zekâsına sahip olan türden bir adamdı.

Ryan yıllardır yatak odasına gelen ilk erkekti. Ryan omuz silkerken Sophia kıyafetinin içinde utanarak büzüldü. "Onu yapardım ama iç çamaşırını çıkar. Doğru hatırlıyorsam o elbisenin altına bir şey giymene gerek yok." Nicky'ye göz kırptı

Sophia yüzünü buruşturdu. *Komando olamam.* Ama Sophia sesli bir itirazda bulunamadan Ryan Nicky'yi yakaladı ve omzunun üzerinden geçirdi. Kapıdan çıkarken Nicky gülüyor ve kıvranıyordu. Kıskançlık ve utanç Sophia'nın yüzünü ısıttı.

Ryan'dan hoşlandığından değil, daha çok ona istediği şeyleri hatırlattığından; onu omzuna atıp istediği her yere *götürebilecek* muhteşem bir adam. *Ama yine de erkeklerin yaklaşmasına izin vermiyordum.* Nicky ona düzenli olarak güzel olduğunu söylüyordu ama o buna inanamıyordu. Bunun için Graham'ı suçluyordu.

İş arkadaşı ve hayatındaki tek erkek olan Jack ne demişti? "Kendine güvenmek istiyorsan, seni korkutan bir şey yap." Yirmili yaşlarının sonuna kadar muhafazakâr ailesine açılmak için mücadele etmiş ve o zamandan beri onu ailenin bir parçası olarak kabul etmeyi reddetmişlerdi. Korkmanın ne demek olduğunu anlamıştı.

"Bu beni korkutuyor," diye fısıldadı yansımasına. Ama Ryan haklıydı; iç çamaşırları elbiseyi kalçalarında topuz yapıyordu. Onsuz daha iyi görünecekti ve belki de komando olmak kendine güvenini artıracak ve daha seksi hissetmesini sağlayacaktı. *Denemeye değer.*

Nicky'nin yatak odasının kapısı çarparak kapandı. Birkaç dakika içinde kahkahalar ihtiyaç beyanlarına dönüştü.

Sophia iç çekerek elbisenin eteklerini yukarı kaldırdı ve altına uzanarak siyah pamuklu iç çamaşırını aldı. Kimse onu bu hale getirmeye yaklaşmamıştı.

Böyle inliyordu. *En* sevdiği vibratörle eğlenirken bile gıkını çıkarmamıştı.

Bende bir sorun var. Sophia'nın eski erkek arkadaşı Graham, ona sürekli hatalarını hatırlatarak bu yönde telkinlerde bulunmuştu.

Bundan nefret ederdi.

İçindeki nadiren serbest kalan asi öfkeyle ayağa kalktı. Graham, öz değerine zarar verdiğini bildiği kontrolcü davranışlarıyla birlikte defolup gidebilirdi. İç çamaşırını çekip çıkardı ve çamaşır sepetine attı.

Sophia odasından çıktı ve parmaklarından sarkan topuklu ayakkabılarıyla koridorda ilerlemeye başladı. Nicky'nin odasından gelen inlemelere boğuk zevk teklifleri eşlik ediyordu; Sophia'nın ilk elden hiç deneyimlemediği vaatlerdi bunlar. Sanat sergisine giderken Ryan'ın sözleri içinde yankılanıyor, sadece hayalini kurduğu cinsel eylemler içini dolduruyordu. "Bu gece her yerini tadacağım ve sen burayı inletene kadar seni yalamayı bırakmayacağım."

Sophia, ellerinin arasında gümüş bir ordövr tepsisi, misafir kalabalığı arasında ilerlerken keskin dirseklerden ve maaşından daha değerli el çantalarından kaçındı. Sanat ona göre değildi ve onun yerine sergiye katılanları izleyebiliyorken eserler yanında sönük kalıyordu. O yiyecekleri dağıtırken onu fark etmediler bile, damarlı elleriyle ısırık büyüklüğündeki pasta paketlerini aşırırken bir yandan da önemleri ve başarılarıyla övünüyorlardı. Servis tabağından bir kanepeye göz atan iri yarı adamlar, etkilenmemiş eşlerine bakarken yüksek sesle konuştular: "Gerçekten yapmamalıyım. Karıma göre kiloma dikkat etmem gerekiyormuş." Gerekçelerini, üçüncü ve ardından dördüncü ıspanaklı ve beyaz peynirli paketleri midelerine indirerek sürdürdüler.

Gülümsemeye zorla ve devam et.

Soğuk olsa da en azından mekan muhteşemdi. Büyük katedral şehrin merkezinde duruyordu. Güzelliği Sophia'nın nefesini kesmişti. Etkinlik olmasaydı, her köşe bucağı araştırıyor olacaktı ya da daha iyisi, polar pijamalarıyla evde oturuyor olacaktı.

"Ne kadar da seksisin, değil mi?" Kırmızı yanaklı ve zonklayan burunlu bir adam, onunla daha kalabalık dehlizlerin çıkışı arasına girdi. Sophia'nın görüş alanından kilisenin merkezi bölümü olan görkemli giriş kapısı gizlenmişti. Sophia, yüzyıllar önce özel hayatlarında sefahat içinde yaşamaya devam ederken tapınmak için eğilen soyluları hayal etti. Kilise

Dehlizler bir kenarda, ortasında bir bahçe bulunan kare şeklinde düzenlenmişti. Yaz aylarında, otların ve bakımlı bitkilerin kokusu patikalardan oluşan labirentin etrafını sarardı. Söylentilere göre dehlizlerin altında cesetler saklıymış. Kimse mahzenin kapısını bulamamıştı. Muhtemelen turlardan para kazanmanın bir yoluydu, ama Sophia binayı ilk ziyaret ettiğinden beri büyülenmişti.

Bu gece macera için hiç fırsat yoktu. Katedral, gizemlerini daha fazla keşfetmesi için onu çağırıyordu ama sinir bozucu yabancıdan kaçamıyordu.

"Bir şeyler yemek ister misin?" Tabağı adamın önüne iterek dikkatini başka yöne çekmeye çalıştı.

Kanepeleri görmezden geldi ve daha yakına eğildi.

Kan çanağına dönmüş gözleri göğsünde geziniyordu. "Bu gece burada her şey var mı?" Adamın nefesinden yüzüne alkol yayıldı.

Dudaklarını büzdü, safrayı yuttu ve o akşam ona çok iyi hizmet eden plastik gülümsemenin yerini almakla tehdit eden yüz buruşturmasını gizledi. Bırakın böyle adamları, hoşlandığı erkeklerin bile kişisel alanına girmesine izin verilmiyordu. Nicky fiziksel temasa karşı engellerinin çok yüksek olduğunu söylemişti ama bu onun tekrar incinmesini engelleyen tek şeydi.

"Doğru ürün için cömertçe ödeme yaparım," dedi. Sosis gibi parmakları tepsiye ve ötesindekilere yaklaştı.

Geri çekildi, bir kaçış yolu aradı. Bu adamın nesi vardı? Diğer konuklar çoğunlukla kibardı ve bazıları hayır kurumunun çalışmalarının büyük savunucularıydı. Koridorun diğer ucunda Tasha onu uyaran bir bakışla süzdü. Etkinlikten önceki brifingde Tasha ne pahasına olursa olsun konukları eğlendirmesini istemişti ama Sophia kısa yoldan para kazanmak için ahlakını satacak değildi. *Beni bu şekilde zorlamamalıydı.* Ama Tasha Sophia'yı hiç sevmemişti. *Ona itaatsizlik edersem hayatımı cehenneme çevirir.*

Letch'in ağzının kenarlarında salya birikti. Sophia'nın kasları, o içeri girerken savaş ya da kaç şeklinde hazırlandı.

◆◆◆

Neden buraya yalnız geldim? Aidan'ın midesi düğümlendi ama katedrale doğru ilerlemeye devam etti. Büyüleyici ve önsezili bir manzara sunan gotik bina, alacakaranlıkta bir uyarı gibi beliriyordu. Sanki bu gece tahmin edemeyeceği ya da hazırlık yapamayacağı bir şey olacakmış gibiydi.

Silkindi. Bu gece, kendisini öfke ve üzüntü dolu bir hayattan kurtaran eski bir akıl hocası ve arkadaşı olan John'a verilmiş bir sözdü. Ne yazık ki, aynı zamanda bir başka bekarlığa veda gecesiydi. Koluna girecek bir kadın bu zorunluluğu hafifletebilirdi.

Bianca hayatındaki son önemli kadındı. Etkinliklerde onun koluna girmeye bayılırdı. Patlayıcı yatak odası maskaralıklarını ve dilinin dudaklarında gezinişini anımsıyordu. Bir zamanlar, dudaklarıyla başka neler yaptığını hatırlamak pantolonunu çok da ince olmayan bir şekilde kaydırmasını gerektirebilirdi, ama şimdi bu onu soğuk bırakıyordu. Ne yazık ki Bianca Tandy'ye güvenemiyordu. Dürtüselliği çekici olsa da, zamanla tehlikeli bir hal almıştı. Onun hayatındaki konumunu zorluyor, her şeyi ve herkesi dışarı atmaya çalışıyordu.

Binanın içinde soğuk yüzünü uyuşturdu ama kızın anılarını köreltemedi. Ayrılıklarını herkesin içinde ve değerli şeylerden uzakta gerçekleştirmişti. Arabasına ya da erkekliğine bir golf sopası almasından korkmuştu. Biri onu sorguladığında, uyumlu olmadıkları için ayrıldıklarını söylemişti. Gerçekte, kaçamaklarının tabutuna çakılan çivi, Bianca'nın hap kullandığı konusunda yalan söylediğini ve onu sonsuza dek domuz bağıyla bağlamak için yanıp tutuştuğunu öğrendiği gündü. Bebekler istediği bir şey değildi ve bu, onunla ilişkisini bitirme kararını pekiştirmişti. Tüm bunlara rağmen, Aidan ondan nefret etmiyordu. Onu tanımıyordu bile. Gerçek kimliğinin çoğunu saklaması ikisinin de işine geliyordu. Aidan'ın gerçek benliğini kimseyle, özellikle de bir kadınla paylaşmaya niyeti yoktu. *Uzun süreli bir ilişki yaşayamazsın.*

Bunu düşünme. Ancak olası hastalığının duygusal izleri her gün oradaydı. Henüz kalıtsal Huntington hastalığı teşhisi konmamıştı ama bunun tek nedeni testleri reddetmesiydi. *Geleceğimi bilmek istemiyorum.* Huntington bir ölüm fermanıydı. Babasının bu hastalıktan öldüğünü görmüştü ve testin pozitif çıkmasının getireceği acıyı biliyordu. *Şimdilik yaşamak, hayatımın tadını çıkarmak, kadınlardan zevk almak istiyorum.* Uzun vadeli ilişkiler ona göre değildi ve sonuç olarak, kimsenin içeri girmesine izin vermemek daha kolaydı. Kimse onun yüzünden acı çekmek zorunda kalmamalı.

Aidan kendini salladı. *Bunu kendine yapma. Bu olayı atlattıktan sonra bir bara git ve gecenin ne getireceğini gör.*

Derin bir nefes alarak etrafındaki güzelliğe hayranlıkla bakmak için tam tur döndü. Mimari, onun geçmişine ve ruhuna hitap eden bir şiddet ve zarafet karışımı sergiliyordu. Bugün eserlerini sergileyen bir sanatçıydı ama hafta sonuna kadar farklı türden bir sanatçı olacaktı. Tüm gücünü kullanacaktı.

Rakipleriyle savaşırken kaslarında güç ve saldırganlık vardı. Güç, adrenalin ve vahşet, binlerce taraftarın onun adını haykıran tezahüratları eşliğinde bir rugby sahasında koşarken içinden kükrerdi.

Bir kahkaha sesi dikkatini çekti. Gözleri koridorlardan birinin sonundaki şımarık sarışın bir kadına takıldı. Yüzünü kaplayan makyaj onun otuz beş yaşından biraz daha yaşlı olduğunu gizlemiyordu. Yürüyüşündeki zıplamayla dikkatini çekmeye çalıştıysa, işe yaramıştı. *Belki geceyi senin için ilginç hale getirebilir.*

"Selam seksi şey. Ben Tasha." Yakut kırmızısı dudaklarından bir kıkırdama yayıldı. "Çok seksisin! Bahse girerim bunu çok duyuyorsundur."

"Umm..."

"Ben de çok anlıyorum."

Kendine güvenen kadınlar genellikle tahrik ediciydi ama bu kadın ölçüyü kaçırmıştı. Onun yoğunluğu, flört becerileri için kriptonit gibiydi. Vahşi gözler onun üzerindeydi ve kısa bir süre için ona Bianca'yı hatırlattı. Bu iyi bir şey değildi.

"Bir ara çıkmak ister misin? Tabii çekici olduğumu düşünmüyorsan," diye ciyakladı.

"Ben..." Onun makineli tüfek gibi yorumlarına ve sorularına ayak uydurmaya çalışırken kelimelerinde tökezledi.

Şişe sarısı saçları ona doğru savruldu ve gözlerini kamçıladı. "Çirkin olduğumu düşünüyorsun, değil mi?" dedi somurtarak.

"Aslında, ben-" diye söze başladı.

"Oh, sen İrlandalısın. İrlandalı erkeklere bayılırım," diye inledi. Bunu çok duyuyordu, aksanını saklaması imkânsızdı. Yaklaştıkça her gözeneğinden baştan çıkarıcılık damlıyordu. "Sana her yerimin güzel olduğunu kanıtlayabilirim, ama asıl deneyimlemen gereken yatak odası becerilerim."

Aidan sessiz kaldı. Konuşma cümleleri vardı, her zaman vardı, ama onda bunları söylemesine neden olan bir şey vardı. Kendini neye bulaştıracaktı? Onu yönlendirmek istemiyordu.

"Ara beni. Şimdi beni kızdırmak istemezsin, değil mi?" diye homurdandı kadın, kartviziti olduğunu tahmin ettiği şeyi pantolonunun cebine sokarken bir yandan da kasıklarını okşamaya çalışıyordu. Aidan kadının hoş karşılanmayan yaklaşımı karşısında irkildi. Penisinin tekrar vücudunun içine girmesine neden olmuştu. *Konuşacak daha güvenli insanlar bulmalısın.*

Tasha'nın çivili topukları, o ayrılırken zar zor bir ses çıkardı. Ters yöne dönerek yumuşak bir kadın bedenine çarptı. *İzle nerede*

Gidiyorsun, Aidan, seni aptal. Gözlerinin önünde kızıl bir ışık parladı ve yanlışlıkla onu kalçasından iterek uzaklaştırdı.

Hızlı ve güçlü reflekslerle bir kolunu kızın belinin ön kısmına doladı ve yere düşmesini engelledi. Kollarında bir bez bebek gibi asılı duran ve bacakları havada sallanan kadının elbisesi kıvrımlarına yapıştı. Taşıdığı tepsi yere çarptı ve gevezelik eden misafirlerin gürültüsüyle sustu.

Elbisesinin etekleri kalçalarına doğru kayarken her şey ağır çekime döndü. Aidan'ın kasıkları kıpırdadı. Garip açı, ona kızın giyinik poposunu en iyi şekilde görme imkânı verdiği için bir avantajdı. Boşta kalan elini mükemmel biçimli bir yanak boyunca gezdirmemek için kendini zor tuttu. Göründüğü kadar iyi hissettiriyor muydu? Öfkeli bir ses hayallerini yarıda kesti.

"Tanrı aşkına. Beni yere bırakacak mısın?" Kızıl güzellik onun ellerinde kıpırdandı, kestane rengi saçlarının dalgaları omuzlarından aşağı döküldü. Onu sıkıca kendine doğru tuttu. Hindistan cevizi kokusu ciğerlerine doldu ve kıpırdanmaları arttı.

"Sanırım 'teşekkür ederim' demek istiyorsun," diye fısıldadı yumuşak İrlanda tonlarında. Adamın elindeki kadın bir an için dondu ve sonra özgürlüğüne kavuşmak için çabalamaya devam etti. Onu düşmeden yere yatırmanın en güvenli yolu neydi? Kadın kendini kurtarmaya çalışırken çabaları ona beklenmedik bir heyecan verdi. Daracık elbisesi daha da yukarı tırmanıyordu.

Onun yüzünü görmek istiyorum.

Aidan dik durdu ve onu göğsüne doğru dik bir şekilde itti. Kız, Aidan'ın geri çekilmesine neden olacak kadar ciyakladı. Tökezledi.

Kadın dönüp ona dik dik bakınca adrenalini yükseldi. Onunla karşılaşmak için çenesini kaldırışındaki meydan okuyan tavra hayran kaldı. Koyu renk gözleri kısıldı.

Karşılık veren uyarılmışlığı sarhoş ediciydi. Pantolonunun altından belli olmamasını umarak rahatsızca kıpırdandı. Kirpiklerinin her çırpınışında titreşiyordu.

Kızarmış yanaklar ve kırmızı, nemli dudaklar dikkatini çekti. Katedralin spot ışıkları saçlarındaki altın rengi telleri vurguluyor, gözlerinde dans eden beneklerle eşleşiyordu. Hâlâ yerde duran tabağa uzanırken elbisesinin etekleriyle boğuşuyordu. Telaşla ayağı takıldı ve neredeyse topuklarının üzerinden düşüyordu.

Kadınlar konusundaki şöhreti hak edilmişti. Dostları ve düşmanları birden fazla kez adının yanında utanmaz kelimesini kullanmışlardı.

Yine de diğer kadınları gibi değildi, omuzları öne doğru çökmüştü ve kendinden emin değilmiş gibi sürekli kıyafetleriyle oynuyordu.

"Neden sana teşekkür edeyim ki?" Tıslaması ancak fısıltı halindeydi. "Devasa bedenin yoluma çıkıyordu."

Onda şeytani ve alay etmeye hazır bir şeyler vardı. Belki de akşamını daha az angarya hale getirebilirdi. O gece onu memnuniyetle evine götürebilirdi. O sert tavrını daha fazla ortaya çıkarmaktan ve yatak odasındaki utangaçlığını yok etmekten zevk alacaktı. "Vücudumu fark ettin demek?"

"Kaçırmak imkânsız." Sesinde bıkkınlık vardı ama ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Sırıtışı daha da genişledi. Onu bu kadar cezbeden şey neydi? Tasha gibi kadınların tam tersiydi; ağırbaşlı, komik ve ona bir gündem dayatmıyordu. *Gerçekten eğleniyorum.*

Bakışları eğildi, vücudunun aşağısına baktı ve kasıklarında durakladı. Dik dik baktığının farkında mıydı? Gözleri büyüdü ve ağzı küçük bir gülümsemeye dönüşmeden önce şaşkınlıkla açıldı. Verdiği tepkiler ne anlama geliyordu? Onu çalıştırmayı kafasına takmıştı.

"Benim de gözlerim var, ancak hangimizin manzaraya daha çok hayran olduğunu merak ediyorum," diye göz kırparak cevap verdi.

"Ne demek istediğini anlamıyorum," diye kekeledi ama gözleri tekrar adamın kasıklarına kaydı ve kırmızı elbisesi kadar kızardı.

Kahkahasını zorla bastırdı. Gülmek anlaşmayı imzalamasına yardımcı olmayacaktı ve onu istiyordu. Ondan yayılan bir güzellik vardı ama bundan daha fazlasıydı. Kız onun ilgisini çekmişti. Sevimli çillerini makyajla gizlemeye çalışması mı yoksa etkileşimlerindeki beceriksizliği mi? Kız, adamın en iyi oyununu oynamak istemesine neden olan bir meydan okumaydı. Gecenin sonuna kadar onun yatağında olacaktı. Rugby kariyerini buna yatırmıştı.

REGALLY BINDING ÇALMA LİSTESİ

Royals - Lorde
Yabancıları Öpmek - USHER
Jealous - Nick Jonas, Tinashe
Gelmiş Geçmiş En İyi Şarkı - One Direction
Quit - Cashmere Cat, Ariana Grande
Only You - Cheat Codes, Little Mix
All You Ever Wanted - Rag'n'Bone Man
Kahve - beabadoobee
Çok Yakın Hisset - Calvin Harris
How Will I Know - Whitney Houston
Jealous - Labrinth
Who Do You Think You Are - Spice Girls
Lose Control - Teddy Swims
Pounding - Güvercinler
Wildest Dreams - Taylor Swift
Try Sleeping with a Broken Heart - Alicia Keys
Let Forever Be - The Chemical Brothers
Strange - Celeste
Like I'm Gonna Lose You - Jasmine Thompson
Run Away With Me - Carly Rae Jepsen

TEŞEKKÜRLER

Bir İngiliz Prensi ile ilişkisi olduğu ve prense benzeyen bir oğul doğurduğu iddia edilen bir balet olan büyük büyük büyükannem ilk sözü hak ediyor. Bana ilham verdiğiniz için teşekkür ederim.

Elizabeth Holland, Kathryn Kincaid ve Sarah Smith gibi kelimelerimin ardındaki düşünceyi deşifre etmek için zaman ayıran ve önerileri ve düşünceleri beni hikayelerimi geliştirmeye iten parlak beta okuyuculara sahip olduğum için çok şanslıyım. Sorularımı dinlemek için her zaman zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Üçünün de henüz okumadıysanız okumanız gereken çok güzel romantik kitapları var; Kathryn'e özel bir sözüm var, ona gönderdiğim çok sayıda DM ile takdire şayan bir şekilde başa çıkıyor.

Güzel insan ve dünya çapında bir editör olan Joanne Machin'e teşekkür ederim. Notları inanılmaz derecede yardımcı oluyor ve çoğu zaman beni de gülümsetiyor.

Kocam minnettarlığımın çoğunu hak ediyor. Çok şeye katlanıyorsun. Sen ve sabrın olmadan kitap yayınlarından sağ çıkamazdım.

En büyük teşekkür, tanınmamış bir bağımsız yazarla kumar oynayan okuyuculara, özellikle de başından beri benimle birlikte olan ve yazımın gelişimini izleyenlere. Eleştirileriniz, beğenileriniz ve yorumlarınız beni ayakta tutuyor.

Kitap kapağımı tasarlayan seajart'a, günlerce sürecek yetenekleriniz var ve bir şekilde benim saçmalıklarımdan güzellik yaratabiliyorsunuz.

En sevdiğim karakterlerden birine ilham veren arkadaşıma teşekkür ederim. Johnny Cash'e ya da annene olan sevgini dahil edemediğim için üzgünüm. Yine de seni pop şarkılarıyla dans ederken hayal edebiliyorum.

Günlük işimde bir yandan kitaplar hakkında konuşurken bir yandan da yazma sırlarımı saklamama izin veren herkes. Beni güldürüp ağlatıyorsunuz ve sizi özleyeceğim.

Son olarak, 'gerçek hayattaki' ve internette tanıştığım arkadaşlarıma çok teşekkür ederim. Bu hikâyeleri mümkün kılan sizlersiniz. Aşırı odaklandığım zamanlarda bile yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Kendime bakmayı unuttuğum zamanlarda bile bana bakılmasını sağlıyorsunuz.

REBECCA CHASE TARAFINDAN DA

Head Over Feels: Seksi ve komik ilk çağdaş romantizm Aşkta Oyalanmak: Buharlı bir zıt kutuplar romantizmi Occupational Hazard: Baharatlı İşyeri Hikayeleri Antolojisi Keep in Touch: Tatlı bir reşit olma hikâyesi

Rebecca Chase Aşağıdaki Antolojilerde Yer Almaktadır

Yılın En İyi Kadın Erotika Kitabı, Cilt 4

Erotik Teaserlar: Cleis antolojisi

ÇOK YAKINDA

Git Kendin Pişir: Baharatlı bir huysuz ve güneşli düşmanlar aşıklara romantizm (Bulut Aşçılık Okulu Serisi Kitap 1) - çift POV, 1st kişi. **Dışarı 5th**
Kasım 2024.

Erkek arkadaşını en yakın arkadaşıyla aldatırken yakalayan Ruby, ailesinin işi olan Bulut Aşçılık Okulu'na geri döner. Ailesine sırtını dönmesinin üzerinden altı yıl geçmiştir.

Gareth Kelsey restoranını, geçim kaynağını ve en kötüsü köpeğini eski iş ortağı Clive'a kaptırmıştır. Tam da hayatının daha da kötüye gidemeyeceğini düşündüğü anda Ruby iş yerine gelir, yetkinin kendisinde olduğu konusunda ısrar eder ve Clive'ın yarışmasını kazanmasına yardım etmesini ister.

Ancak Ruby ve Gareth birlikte çalışarak zaman geçirdikçe birbirlerinden daha çok hoşlanmaya başlarlar ve aralarında karşı konulmaz bir çekim oluşur. Ancak duygularıyla savaşmak zorundadırlar çünkü Gareth taşınmaktadır ve Ruby okulu başarılı kılmaya kararlıdır. Ayrıca Gareth, aralarındaki her şeyi mahvedebilecek büyük bir sır saklamaktadır. Tüm bunlara katlanabilecekler mi, yoksa kaderlerinde birbirlerinin kalplerini kırmak mı var?

Motorlarınızı Çalıştırın: Bir kardeşin en iyi arkadaşının düşmandan aşığa spor romantizmi (Coulter Formula 1 Yarış Takımı Serisi Kitap 1)

Bana Sahte Bir Şans Ver: Sahte Bir Flört Spor Romantizmi (Bulls Rugby Serisi Kitap 3)

Bodyguard kitap 2 - Strike's ve Millie (Başlık TBC): İkinci bir şans, arkadaştan düşmana, düşmandan sevgiliye koruma romantizmi (Closer

Protection Serisi

Kitap 2)

REBECCA CHASE HAKKINDA

Rebecca Chase bir İngiliz gülü ve drama, romantizm, baharat ve aşktan hoşlanan bir cep roketidir. İster beklenmedik bir tutku içeren kısa bir öykü olsun, ister sizi çiçek açan bir ilişkinin iniş ve çıkışlarına götüren bir roman olsun, yazmaya bayılıyor. Her zaman herkesin bir sonraki kitap sevgilisini arıyor. Onun hikayeleri söz konusu olduğunda, romantizm, akıllara durgunluk veren seks ve en önemlisi, ömür boyu sürecek bir aşk olacağını garanti edebilirsiniz. Sonsuza dek mutlu olmak için yanıp tutuşurken daha fazlası için çaresiz kalacaksınız.

Rebecca ile Bağlantı Kurun

Web sitesi

Twitter

Instagram

Threads

Goodreads

TikTok

Facebook